

Euroopan unionin virallinen lehti

L 300

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

14. marraskuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus) 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1070/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, asetusten (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004 ja (EY) N:o 552/2004 muuttamisesta Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyuden parantamiseksi ⁽¹⁾ 34
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1071/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 51
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1072/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä ⁽¹⁾ 72
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta ⁽¹⁾ 88

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Hinta: 7 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1069/2009,

annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,

muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveys säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eläimistä saatavat sivutuotteet, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, aiheuttavat mahdollisia riskejä ihmisten ja eläinten terveydelle. Suu- ja sorkkataudin puhkeamiseen, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden, kuten naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE), leviämiseen ja dioksiinien esiintymiseen rehussa liittyneet kriisit ovat osoittaneet, mitä seurauksia tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden vääränlaisella käytöllä on ihmisten ja eläinten terveydelle, elintarvike- ja rehuketjun turvallisuudelle ja kuluttajien luottamukselle. Tällaisilla kriiseillä voi lisäksi olla laajempia haitallisia vaikutuksia koko yhteiskuntaan, koska ne vaikuttavat maanviljelijöiden ja asianomaisten tuotannonalojen yhteiskunnallis-taloudelliseen tilanteeseen sekä kuluttajien luottamukseen eläinperäisten tuotteiden turvallisuuteen. Taudinpurkauksilla voisi myös olla kielteisiä vaikutuksia ympäristöön, ei pelkästään hävittämisiongelmissä johtuvia vaan myös biodiversiteettiin liittyviä.
- (2) Eläimistä saatavia sivutuotteita syntyy pääasiassa teurastettaessa eläimiä ihmisravinnoksi, eläinperäisten elintarvikkeiden, kuten maitotuotteiden, tuotannon yhteydessä sekä kuolleiden eläinten hävittämisen ja taudintorjuntatoimenpiteiden yhteydessä. Sivutuotteet aiheuttavat alkuperästään riippumatta mahdollisen riskin ihmisten ja eläinten terveydelle ja ympäristölle. Tätä riskiä on valvottava asianmukaisesti joko ohjaamalla tällaiset tuotteet turvallisin keinoin hävitettäväksi tai käyttämällä ne erilaisiin tarkoituksiin edellyttäen, että noudatetaan tiukkoja vaatimuksia, joilla minimoidaan terveysriskit.
- (3) Kaikkien eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittäminen ei ole realistinen vaihtoehto, sillä se johtaisi kestäättömiin kustannuksiin ja ympäristöriskeihin. Sen sijaan on kaikkien kansalaisten etu, edellyttäen että terveysriskit minimoidaan, että laajaa valikoimaa eläimistä saatavia sivutuotteita voidaan käyttää turvallisesti erilaisissa käyttötarkoituksissa kestäväällä tavalla. Monenlaisia eläimistä saatavia sivutuotteita käytetäänkin yleisesti tärkeillä tuotannonaloilla kuten lääke-, rehu- ja nahkateollisuudessa.
- (4) Uudet tekniikat ovat laajentaneet eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden mahdollisia käyttökohteita useille tuotannonaloille, erityisesti energiantuotantoon. Näiden tekniikoiden käyttö voi kuitenkin aiheuttaa terveysriskejä, jotka myös on minimoitava.
- (5) Eläimistä saatavien sivutuotteiden keräämistä, kuljetusta, käsittelyä, jatkokäsittelyä, muuntamista, jalostamista, varastoimista, markkinoille saattamista, jakelua, käyttöä ja hävittämistä koskevat yhteisön terveys säännöt olisi vahvistettava johdonmukaiseksi ja kattavaksi kehykseksi.
- (6) Näiden yleisten sääntöjen olisi oltava oikeassa suhteessa ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvaan riskiin, jota eläimistä saatavat sivutuotteet aiheuttavat, kun toimijat käsittelevät niitä ketjun eri vaiheissa, alkaen niiden keräämisestä ja jatkuen niiden käyttöön tai hävittämiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 100, 30.4.2009, s. 133.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. syyskuuta 2009.

- Säännöissä olisi myös otettava huomioon mainituista toimista ympäristölle aiheutuvat riskit. Yhteisön kehityksen olisi tarvittaessa sisällettävä terveyssääntöjä, jotka koskevat eläimistä saatavien sivutuotteiden markkinoille saattamista, yhteisön sisäinen kauppa ja tuonti mukaan lukien.
- (7) Asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ⁽¹⁾ Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistivat muita kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita koskevat yhteisön säännöt. Tieteellisiin neuvoihin pohjautuen ja elintarvikkeiden turvallisuudesta 12 päivänä tammikuuta 2000 annetun komission valkoisen kirjan mukaisena toimenpiteenä asetuksella otettiin käyttöön joukko sääntöjä, joilla pyritään suojelemaan elintarvike- ja rehuketjun turvallisuutta ja jotka täydentävät yhteisön elintarvike- ja rehulainsäädäntöä. Nämä säännöt ovat parantaneet huomattavasti suojelun tasoa yhteisössä eläimistä saatavien sivutuotteiden aiheuttamia riskejä vastaan.
- (8) Asetuksella (EY) N:o 1774/2002 otettiin käyttöön luokitus, jossa eläimistä saatavat sivutuotteet jaetaan kolmeen luokkaan niihin liittyvien riskien mukaan. Toimijoiden on pidettävä eri luokkiin kuuluvat eläimistä saatavat sivutuotteet erillään toisistaan, jos ne haluavat hyödyntää sellaisia eläimistä saatavia sivutuotteita, jotka eivät aiheuta merkittävää riskiä ihmisten tai eläinten terveydelle, erityisesti jos tällaiset tuotteet johdetaan ihmisravinnoksi kelpaavasta aineksestä. Asetuksella myös vahvistettiin periaate, että suuririskistä ainesta ei pitäisi syöttää tuotantoeläimille ja että tietystä eläinlajista johdettua ainesta ei pitäisi syöttää saman lajin eläimille. Kyseisen asetuksen nojalla rehuketjuun päästetään ainoastaan aines, joka on peräisin sellaisista eläimistä, joille on tehty eläinlääkärintarkastus. Lisäksi asetuksessa säädetään käsittelyvaatimuksista, joilla varmistetaan riskien väheneminen.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen toimenpiteistä, jotka jäsenvaltiot ovat toteuttaneet asetuksen noudattamiseksi. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotuksia. Kertomus annettiin 21 päivänä lokakuuta 2005, ja siinä painotettiin, että asetuksen (EY) N:o 1774/2002 periaatteet olisi pidettävä voimassa. Lisäksi siinä tuotiin esiin aloja, joilla katsottiin tarpeelliseksi tarkistaa kyseistä asetusta erityisesti selventämällä lopputuotteisiin sovellettavia sääntöjä, suhdetta yhteisön muuhun lainsäädäntöön ja tietyn aineksen luokitusta. Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto teki vuosina 2004 ja 2005 useita selvitysmatkoja, joilla saadut tiedot tukevat näitä päätelmiä. Elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston mukaan eläimistä saatavien sivutuotteiden kulun jäljitettävyyttä sekä virallisten tarkastusten tehokkuutta ja yhtenäisyyttä on parannettava.
- (10) Tieteellinen ohjauskomitea, jonka Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen korvasi vuonna 2002, on antanut useita lausuntoja eläimistä saatavista sivutuotteista. Lausunnoista käy ilmi tarve säilyttää asetuksen (EY) N:o 1774/2002 pääperiaatteet; eritoten periaate, että terveystarkastuksessa ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi luokitelluista eläimistä johdettuja sivutuotteita ei pitäisi päästää rehuketjuun. Tällaiset eläimistä saadut sivutuotteet saadaan kuitenkin ottaa talteen, ja niitä saadaan käyttää teknisten tai teollisten tuotteiden tuotannossa tietyn terveydellisin edellytyksin.
- (11) Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan 21 päivänä lokakuuta 2005 antamissa päätelmissä komission kertomuksesta ja komission suorittamissa myöhemmissä kuulemisissa on korostunut se, että asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 vahvistettuja sääntöjä olisi parannettava. Eläimistä saatavia sivutuotteita koskevien sääntöjen päätavoitteet eli ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjunta ja elintarvike- ja rehuketjun turvallisuuden suojeleminen olisi vahvistettava selkeästi. Kyseisten tavoitteiden pitäisi olla saavutettavissa tämän asetuksen säännöksillä.
- (12) Eläimistä saatavia sivutuotteita koskevia tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä olisi sovellettava tuotteisiin, joita ei yhteisön lainsäädännön mukaisesti saa käyttää ihmisravinnoksi, erityisesti jos ne eivät ole elintarvikehygieniää koskevan lainsäädännön mukaisia tai jos niitä ei ole saatettu markkinoille elintarvikkeina, koska ne eivät ole turvallisia joko terveydelle haitallisina tai ihmisravinnoksi kelpaamattomina ("lain mukaan" eläimistä saatavina sivutuotteina pidettävät tuotteet). Näitä sääntöjä olisi kuitenkin sovellettava myös eläinperäisiin tuotteisiin, jotka ovat tiettyjen sääntöjen mukaisia niiden mahdollisen ihmisravinnoksi käyttämisen osalta tai jotka ovat raaka-aineita ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden valmistuksessa, vaikka ne lopulta olisi tarkoitettu muuhun käyttöön ("käyttötarkoituksen mukaan" eläimistä saatavina sivutuotteina pidettävät tuotteet).
- (13) Tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä olisi luonnonvaraisista eläimistä aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi sovellettava myös tällaisten eläinten ruhoihin tai ruhonosiin, joiden epäillään olevan tartuntataudin saastuttamia. Tämän lisäyksen ei pitäisi merkitä velvoitetta kerätä ja hävittää sellaisten luonnonvaraisten eläinten raatoja, jotka ovat kuolleet tai joita metsästetään niiden luonnonvaraisessa elinympäristössä. Jos hyvää metsästyskäytäntöä noudatetaan, luonnonvaraisen riistan osalta sisäelimet ja muut ruumiinosat voidaan hävittää turvallisesti paikan päällä. Tällaisia käytäntöjä riskien minimoimiseksi on jo otettu käyttöön jäsenvaltioissa, ja joissain tapauksissa ne perustuvat kulttuuriperintöön tai metsästäjien toimintaa säätelevään kansalliseen lainsäädäntöön. Eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 853/2004 ⁽²⁾

⁽¹⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.

- vahvistetaan luonnonvaraisesta riistasta ja luonnonvaraisen riistan lihasta peräisin olevia eläimistä saatavia sivutuotteita koskevat yhteisön säännöt. Säännöissä myös vastuu riskien ehkäisemisestä annetaan koulutetuille henkilöille, kuten metsästäjille. Kun otetaan huomioon elintarvikeketjulle mahdollisesti aiheutuvat riskit, tätä asetusta olisi sovellettava kaadetusta riistasta saatuihin sivutuotteisiin vain siinä määrin kuin elintarvikehygienialainsäädäntö koskee tällaisen riistan markkinoille saattamista ja käsittää riistankäsittelylaitoksissa suoritettut toimet. Lisäksi tämän asetuksen pitäisi koskea metsästysmuistojen valmistukseen käytettäviä eläimistä saatavia sivutuotteita, jotta vältetään sellaisista sivutuotteista eläinten terveydelle aiheutuvat riskit.
- (14) Tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä olisi sovellettava vesieläimistä saatuihin sivutuotteisiin lukuun ottamatta ainesta, joka on peräisin aluksista, jotka harjoittavat toimintaansa yhteisön elintarvikehygienialainsäädännön mukaisesti. Olisi kuitenkin hyväksyttävä riskiin sopeutettuja toimenpiteitä sellaisen aineksen käsittelyyn ja hävittämiseen, joka syntyy poistettaessa kalastusaluksella sisälmyksiä kaloista, joissa on merkkejä taudista. Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi hyväksyttävä asianmukaisen tieteellisen tahon suorittaman riskinarvioinnin perusteella ottaen huomioon saatavilla oleva todistusaineisto ihmisiin tarttuvien tautien, erityisesti tiettyjen loistartuntojen, leviämisen estämiseksi toteutettujen toimenpiteiden tehokkuudesta.
- (15) Maatilalla raakaan lemmikkieläinten ruokaan käytettävän tai elintarvikealan yritysten loppukäyttäjille toimittaman aineksen aiheuttaman vähäisen riskin takia eräisiin raakaan lemmikkieläinten ruokaan liittyviin toimintoihin ei olisi sovellettava tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä.
- (16) Tässä asetuksessa on aiheellista selventää, mitkä eläimet on luokiteltava lemmikkieläimiksi, jotta niistä saatuja sivutuotteita ei käytetä tuotantoeläinten rehussa. Erityisesti muussa kuin tuotantotarkoituksessa, esimerkiksi seuraeläiminä, pidetyt eläimet olisi luokiteltava lemmikkieläimiksi.
- (17) Eräitä tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 999/2001 ⁽¹⁾ ja jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY ⁽²⁾ vahvistettuja määritelmiä olisi käytettävä tässä asetuksessa yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuuden vuoksi. Kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24 päivänä marraskuuta 1986 annettuun neuvoston direktiiviin 86/609/ETY ⁽³⁾ tehtyä viittausta olisi selkeytettävä.
- (18) Vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/88/EY ⁽⁴⁾ mukaista vesieläimen määritelmää olisi käytettävä tässä asetuksessa yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuuden vuoksi. Samalla vedessä eläviin selkärangattomiin, joita kyseinen määritelmä ei koske ja jotka eivät aiheuta taudin leviämisenriskiä, olisi sovellettava samoja vaatimuksia kuin vesieläimiin.
- (19) Kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/31/EY ⁽⁵⁾ täsmennetään edellytykset, joiden on täyttyttävä ennen kuin kaatopaikalle voidaan myöntää lupa. Tässä asetuksessa olisi säädettävä eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisestä kaatopaikoilla, joille on myönnetty lupa.
- (20) Toimijoilla olisi oltava päävastuu tämän asetuksen mukaisen toimien suorittamisesta. On yleisen edun mukaista, että ihmisten ja eläinten terveyttä uhkaavia riskejä torjuttaessa käytössä on keräys- ja hävittämisjärjestelmä, jolla varmistetaan, että eläimistä saatavat sivutuotteet, joita ei voida käyttää tai joita ei taloudellisista syistä käytetä, käytetään tai hävitetään turvallisesti. Keräys- ja hävittämisjärjestelmän laajuutta määritettäessä olisi otettava huomioon eläimistä saatavien sivutuotteiden kussakin jäsenvaltiossa tosiasiallisesti kertyvä määrä. Keräys- ja hävittämisjärjestelmässä olisi myös otettava ennakoivasti huomioon tarve lisätä hävittämiskapasiteettia, jos tartuntatauteja puhkeaa suuressa mittakaavassa tai jos olemassa olevassa hävittämislaitoksessa ilmenee tilapäinen tekninen vika. Jäsenvaltioiden olisi voitava tehdä yhteistyötä toistensa ja kolmansien maiden kanssa edellyttäen, että tämän asetuksen tavoitteet toteutuvat.
- (21) On tärkeää määritellä eläimistä saatavien sivutuotteiden elinkaaren osalta lähtöpiste, jonka jälkeen tämän asetuksen vaatimuksia olisi sovellettava. Kun tuotteesta on tullut eläimistä saatava sivutuote, se ei saisi palata elintarvikeketjuun. Eräiden raaka-aineiden, kuten vuotien, käsittelyyn laitoksissa, jotka kuuluvat samanaikaisesti elintarvikeketjuun ja eläimistä saatavien sivutuotteiden ketjuun, sovelletaan erityisiä määräyksiä. Tällaisissa tapauksissa olisi ryhdyttävä tarvittaviin toimiin erottamalla ne toisistaan, jotta voidaan minimoida ristikontaminaatiosta mahdollisesti aiheutuvat riskit elintarvikeketjulle. Muille laitoksille olisi määritettävä riskiperusteiset ehdot ristikontaminaation estämiseksi erityisesti erottamalla eläimistä saatavien sivutuotteiden ketju ja elintarvikeketju toisistaan.
- (22) Oikeusvarmuuden takaamiseksi ja mahdollisten riskien hallitsemiseksi olisi määritettävä valmistusketjun päätepiste tuotteille, joilla ei enää ole välitöntä merkitystä

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.⁽³⁾ EYVL L 358, 18.12.1986, s. 1.⁽⁴⁾ EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14.⁽⁵⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

rehuketjun turvallisuuteen. Eräiden yhteisön muussa lainsäädännössä säänneltyjen tuotteiden osalta tällainen päätepiste olisi määritettävä valmistusvaiheessa. Tämän päätepuoleen saavuttaneet tuotteet olisi vapautettava tämän asetuksen nojalla suoritettavasta valvonnasta. Päätepuoleen ohittaneita tuotteita olisi voitava tämän asetuksen nojalla saattaa markkinoille rajoituksetta, ja toimijoiden, joita ei ole hyväksytty tai rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti, olisi saatava käsitellä ja kuljettaa niitä.

- (23) Päätepuoleen pitäisi voida kuitenkin muuttaa erityisesti uusien kehityksessä olevien riskien tapauksessa. Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 nojalla tietyt tuotteet, eritoten guano, tietyt erityisellä tavalla kuten parkitsemalla muokatu nahat ja tietyt metsästysmuistot on vapautettu kyseisen asetuksen vaatimuksista. Samankaltaisista vapautuksista olisi säädettävä tämän asetuksen mukaisesti hyväksyttävissä täytäntöönpanotoimenpiteissä, kuten öljykemian tuotteiden ja biodieselin tuotannosta syntyvien lopputuotteiden osalta tietyin edellytyksin.
- (24) Ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoisen suojan takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi jatkettava tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista estääkseen eläimistä saatavien sivutuotteiden lähettämisen rajoitetuilta alueilta tai laitoksista erityisesti sellaisen taudinpurkauksen yhteydessä, joka on mainittu yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä 17 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/119/ETY⁽¹⁾.
- (25) Eläimistä saatavia sivutuotteita koskevia sellaisia toimia, jotka aiheuttavat huomattavan riskin ihmisten ja eläinten terveydelle, olisi suoritettava ainoastaan laitoksissa, jotka toimivaltainen viranomais on etukäteen näitä toimia varten hyväksynyt. Tätä edellytystä olisi sovellettava erityisesti jalostuslaitoksiin ja muihin laitoksiin, joissa käsitellään tai varastoidaan eläimistä saatavia sivutuotteita, joilla on välitön merkitys rehuketjun turvallisuuteen. Olisi sallittava useampaan kuin yhteen luokkaan kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittely samassa laitoksessa edellyttäen, että ristikontaminaatio estetään. Näitä edellytyksiä olisi saatava myös muuttaa, jos hävitettävän ja käsiteltävän aineksen määrä kasvaa tartuntataudin laajamittaisen puhkeamisen takia ja jos varmistetaan, että tilapäinen käyttö tällaisissa muuttuneissa olosuhteissa ei johda tautiriskin leviämiseen.
- (26) Tällaista hyväksyntää ei pitäisi kuitenkaan edellyttää laitoksilta, joissa jalostetaan tai käsitellään tiettyjä turvallisia aineksia, kuten niin pitkälle jalostettuja tuotteita, etteivät

ne enää aiheuta riskiä ihmisten ja eläinten terveydelle. Tällaiset laitokset olisi rekisteröitävä, jotta aineiden kulkua voidaan valvoa virallisesti ja taata niiden jäljitettävyyttä. Rekisteröintivaatimusta olisi sovellettava myös eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita kuljettaisiin toimijoihin, paitsi jos niihin ei enää kohdisteta minikäänlaista valvontaa ketjun päätepuoleen määrittämisen seurauksena.

- (27) Laitosten hyväksymisen olisi tapahduttava siten, että toimivaltaiselle viranomaiselle toimitetaan tarkastuskäynnin jälkeen tiedot, jotka osoittavat, että tämän asetuksen mukaiset laitoksen infrastruktuuria ja välineitä koskevat vaatimukset täyttyvät tavalla, jolla käytettävästä prosessista ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit tulevat asianmukaisesti torjuttuiksi. Hyväksynnät olisi voitava myöntää mahdollisina, jotta toimijat voivat korjata puutteet ennen kuin laitos saa lopullisen hyväksynnän.
- (28) Laitoksia, joiden toiminta on jo hyväksytty elintarvikehygieniää koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti, ei tarvitsisi enää hyväksyä tai rekisteröidä tämän asetuksen nojalla, sillä kyseisen yhteisön lainsäädännön mukaisessa hyväksynnässä tai rekisteröinnissä otetaan jo huomioon tämän asetuksen tavoitteet. Elintarvikehygieniää koskevan yhteisön lainsäädännön nojalla hyväksytyt tai rekisteröidyt laitokset olisi kuitenkin velvoitettava noudattamaan tämän asetuksen vaatimuksia, ja ne olisi virallisesti tarkastettava sen toteamiseksi, noudattavatko ne tämän asetuksen vaatimuksia.
- (29) Eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet olisi riskinarvioinnin perusteella luokiteltava kolmeen luokkaan niiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttaman riskin suuruuden mukaan. Suuririskisiä eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita olisi käytettävä ainoastaan rehuketjun ulkopuolisiin tarkoituksiin, mutta pienemmän riskin aiheuttava käyttö olisi sallittava turvallisisissa olosuhteissa.
- (30) Tieteen ja tekniikan kehitys saattaa johtaa sellaisten prosessien kehittämiseen, joilla poistetaan tai minimoidaan ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit. Tässä asetuksessa vahvistettuihin eläimistä saatavien sivutuotteiden luetteloihin olisi saatava tehdä muutoksia kehityksen huomioon ottamiseksi. Ennen muutosten tekemistä ja ottaen huomioon yhteisön lainsäädännön yleiset periaatteet, joilla pyritään takaamaan ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoinen suoja, tarkoituksenmukaisen tieteellisen tahon eli Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, Euroopan lääkeviraston tai kulutustavaroita käsittelevän tiedekomitean olisi suoritettava riskinarviointi sen eläimistä saatavan sivutuotteen mukaan, jota koskevat riskit on tarkoitettu arvioida. Olisi kuitenkin oltava selvää, että jos eri luokkiin kuuluvia eläimistä saatavia sivutuotteita sekoitetaan, seos olisi käsiteltävä niiden vaatimusten mukaan, jotka koskevat suurimman riskin luokkaan kuuluvaa seoksen osaa.

⁽¹⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69.

- (31) Tarttuvan spongiformisen enkefalopatian, jäljempänä ”TSE”, riskin sisältävää eläimistä saatavaa sivutuotetta ei ihmisten terveydelle aiheutuvan suuren riskin vuoksi pitäisi käyttää etenkin rehussa. Tätä rajoitusta olisi sovellettava luonnonvaraisiin eläimiin, joiden välityksellä tarttuva tauti voi levitä. Rajoitus, joka koskee TSE-riskin sisältävien eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttämistä ruokinnassa, ei saisi estää asetuksessa (EY) N:o 999/2001 vahvistettujen ruokintaa koskevien sääntöjen soveltamista.
- (32) Kokeissa käytettävistä eläimistä, sellaisina kuin ne on määriteltäytty direktiivissä 86/609/ETY, saatuja sivutuotteita ei pitäisi käyttää rehussa, koska kyseisistä eläimistä saatavista sivutuotteista voi aiheutua riskejä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia kokeissa käytettävistä eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttämisen uusien lisäaineiden testaamiseen eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (33) Yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 ⁽²⁾ ja tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/22/EY ⁽³⁾ nojalla on laitonta käyttää tiettyjä aineita ja tuotteita. Elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/23/EY ⁽⁴⁾ annetaan lisäsääntöjä elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä. Lisäksi direktiivissä 96/23/EY vahvistetaan sääntöjä, joita sovelletaan löydettyessä sallittujen aineiden jäämiä tai kontaminantteja sellaisia määriä, jotka ylittävät tietyt sallitut arvot. Yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuuden varmistamiseksi sellaiset eläinperäiset tuotteet, joissa havaitaan asetuksella (ETY) N:o 2377/90 ja direktiivejä 96/22/EY ja 96/23/EY rikkovia aineita, olisi luokiteltava luokkaan 1 tai 2 kuuluvaksi aineeksi sen mukaan, minkä suuruisen riskin ne aiheuttavat elintarvike- ja rehuketjulle.
- (34) Lantaa ja ruuansulatuskanavan sisältöä ei tarvitsisi hävittää edellyttäen, että niitä levitettäessä maahan estetään tautien leviäminen asianmukaisella käsittelyllä. Maatilalla kuolleista eläimistä ja tautien hävittämiseksi lopetetuista eläimistä saatavia sivutuotteita ei pitäisi käyttää rehuketjussa. Tätä rajoitusta olisi sovellettava myös tuotuihin eläimistä saataviin sivutuotteisiin, jotka saa tuoda yhteisöön,
- jos yhteisön rajatarkastusasemalla suoritettussa tarkastuksessa havaitaan, että ne eivät ole yhteisön lainsäädännön mukaisia, ja tuotteisiin, joista yhteisössä suoritetuissa tarkastuksissa havaitaan, että ne eivät ole sovellettavien vaatimusten mukaisia. Elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ⁽⁵⁾ ja rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun asetuksen (EY) N:o 767/2009 ⁽⁶⁾ noudattamatta jättämisen ei pitäisi johtaa rajatarkastuksiin osoitettavien tuotteiden poistamiseen rehuketjusta.
- (35) Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 voimaantulopäivästä lähtien tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden luokittelu lähtökohtaisesti luokkaan 2 kuuluvaksi aineeksi rajoitetaan tiukasti niiden käyttöä, mutta ei välttämättä ole oikeassa suhteessa niihin sisältyviin riskeihin. Tästä syystä kyseiset eläimistä saatavat sivutuotteet olisi luokiteltava uudelleen luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi, jotta niitä saisi käyttää tietyissä ruokintatarkoituksissa. Kaikki muut eläimistä saatavat sivutuotteet, joita ei luetella jossakin näistä kolmesta luokasta, olisi edelleen lähtökohtaisesti luokiteltava luokkaan 2 kuuluvaksi aineeksi varovaisuussyistä erityisesti siksi, että näin vahvistetaan yleistä periaatetta jättää tällainen aines muiden tuotantoeläinten kuin turkiseläinten rehuketjun ulkopuolelle.
- (36) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽⁷⁾ jälkeen on tullut voimaan sellaista muuta lainsäädäntöä, kuten elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004 ⁽⁸⁾, asetus (EY) N:o 853/2004 ja rehuhygieniasta koskevista vaatimuksista 12 päivänä tammikuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 183/2005 ⁽⁹⁾, jota asetus (EY) N:o 1774/2002 täydentää, jossa elintarvike- ja rehualan toimijoille asetetaan ensisijainen velvoite ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun tähtäävän yhteisön lainsäädännön noudattamisesta. Kyseisen lainsäädännön mukaisesti toimijoiden, jotka harjoittavat toimintaansa tämän asetuksen nojalla, olisi siis oltava ensisijaisesti vastuussa tämän asetuksen noudattamisen varmistamisesta. Tätä velvoitetta olisi selkeytettävä edelleen ja täsmennettävä niiden keinojen osalta, joilla jäljitettävyyttä taataan, kuten eläimistä saatavien sivutuotteiden erillinen kerääminen ja kanavointi. Käytössä olevia järjestelmiä, joilla varmistetaan muulla tavoin ainoastaan jäsenvaltion sisällä

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1.

kuljetettavien tuotteiden jäljitettävyyttä, olisi voitava hyödyntää edelleen, jos niiden avulla saadaan vastaavat tiedot. Olisi tuettava kaikin keinoin sähköisten ja muiden paperitöiden dokumentointitapojen käyttöä, edellyttäen, että niillä varmistetaan täysi jäljitettävyyttä.

- (37) Omavalvontajärjestelmä on tarpeen sen varmistamiseksi, että laitoksissa noudatetaan tämän asetuksen vaatimuksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi virallisten tarkastusten aikana otettava huomioon omavalvonnan toimivuus. Tiettyissä laitoksissa omavalvontaa olisi toteutettava vaaranalyysin ja kriittisten valvontapisteen (HACCP) periaatteisiin perustuvan järjestelmän avulla. HACCP-periaatteiden olisi perustuttava niiden täytäntöönpanosta elintarvike- ja rehuhygieniää koskevan yhteisön lainsäädännön nojalla saatuihin kokemuksiin. Tässä yhteydessä kansalliset hyvän käytännön ohjeet voisivat olla hyödyllinen väline HACCP-periaatteiden käytännön täytäntöönpanossa ja muissa tämän asetuksen näkökohdissa.
- (38) Eläimistä saatavia sivutuotteita olisi käytettävä vain, jos ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit minimoidaan sivutuotteiden käsittelyn ja sivutuotteista valmistettujen johdettujen tuotteiden markkinoille saattamisen aikana. Jos tämä ei ole mahdollista, eläimistä saatavat sivutuotteet olisi hävitettävä turvallisissa olosuhteissa. Eri vaihtoehdot käyttää eri luokkiin kuuluvia eläimistä saatavia sivutuotteita olisi täsmennettävä johdonmukaisesti yhteisön muun lainsäädännön kanssa. Myös pienemmän riskin luokille olisi yleisesti tarjottava suuremman riskin luokan vaihtoehdot, paitsi silloin, kun on kyse erityisolosuhteista tiettyihin eläimistä saataviin sivutuotteisiin liittyvän riskin takia.
- (39) Eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet olisi hävitettävä kaatopaikkoja ja jätteenpoltoa koskevan ympäristölainsäädännön mukaisesti. Yhdenmukaisuuden takaamiseksi polttaminen olisi suoritettava jätteenpoltoasta 4 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/76/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Jätteen rinnakkaispoltoon – joko hyödyntämiseen tai hävittämiseen – sovelletaan samankaltaisia hyväksymistä ja toimintaa koskevia vaatimuksia kuin jätteenpoltoon, erityisesti ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvojen, jätevesien ja jäämien päästöjen sekä valvontaa, seuranta ja mittauksia koskevien vaatimusten osalta. Näin ollen olisi sallittava kaikkiin kolmeen luokkaan kuuluvien aineiden suora rinnakkaispoltto ilman esikäsitteilyä. Lisäksi olisi harkittava erityisiä säännöksiä pienen ja suuren kapasiteetin polttolaitosten hyväksymisestä.
- (40) Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käyttäminen polttoaineena polttoprosessissa olisi sallittava, eikä sitä olisi katsottava jätteenhävitystoimeksi.

Tällaisen käytön olisi kuitenkin tapahduttava olosuhteissa, joissa taataan ihmisten ja eläinten terveyden suojeleminen ja asianmukaisten ympäristönormien noudattaminen.

- (41) Tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta vahvistaa eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelymenetelmille ajan, lämpötilan ja paineen parametreja, erityisesti asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettuille menetelmille 2–7.
- (42) Sellaisten simpukoiden kuoret, joista on poistettu pehmytkudos tai liha, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Yhteisössä on erilaisia käytäntöjä pehmytkudoksen tai lihan poistamiseksi simpukoista, joten olisi oltava mahdollista käyttää simpukoita, joista ei ole poistettu koko pehmytkudosta tai lihaa, edellyttäen, että tällainen käyttö ei aiheuta riskejä ihmisten tai eläinten terveydelle. Jäsenvaltioiden hyvän käytännön ohjeista voisi olla apua tietämyksen levittämiseksi asianmukaisista olosuhteista, joissa tällainen käyttö olisi mahdollista.
- (43) Koska tällaisista tuotteista aiheutuu vain vähäinen riski ihmisten tai eläinten terveydelle, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava sallia luokkaan 2 ja 3 kuuluviin aineisiin pohjautuvien biodynaamisten preparaattien valmistus ja levittäminen maahan luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007⁽²⁾ mukaisesti.
- (44) Kehitteillä olevat uudet tekniikat tarjoavat edullisia tapoja tuottaa energiaa eläimistä saatavia sivutuotteita hyödyntämällä tai mahdollistavat tällaisten tuotteiden turvallisen hävittämisen. Turvallinen hävittäminen voidaan tehdä yhdistämällä useita eläimistä saatavien sivutuotteiden turvallisen säilytyksen menetelmiä paikan päällä käytössä oleviin hävittämistapoihin ja yhdistämällä hyväksytyjä käsittelymenetelmiä koskevia parametreja uusiin myönteisen arvion saaneisiin standardeihin. Tieteen ja tekniikan asiaan liittyvän kehityksen huomioon ottamiseksi tällaista teknologiaa olisi saatava käyttöä vaihtoehtoisena menetelmänä hävittää tai käyttää eläimistä saatavia sivutuotteita koko yhteisössä. Jos tekninen prosessi on yksittäisen henkilön kehittämä, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi tarkastettava toimivaltaisen viranomaisen tarkistama hakemus ennen hyväksynnän myöntämistä, jotta varmistetaan, että prosessin potentiaali vähentää riskejä on arvioitu ja että kunnioitetaan yksilöiden oikeuksia, liiketietojen luottamuksellisuus mukaan lukien. Jotta haki-joille voidaan varmistaa ohjeistus, olisi vahvistettava hakemusten vakiomalli. Koska asiakirjan on määrä olla ainoastaan ohjeellinen, se olisi hyväksyttävä neuvoaantavaa menettelyä noudattaen yhteistyössä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kanssa.
- (45) Elintarvike- ja rehuketjun suojeleminen takaamiseksi onaiheellista selkeyttää ruokinnassa käytettäväksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen

(1) EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

(2) EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

tuotteiden sekä orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden markkinoille saattamista koskevia edellytyksiä. Ainoastaan luokkaan 3 kuuluvaa ainesta pitäisi käyttää muiden tuotantoeläinten kuin turkiseläinten ruokinnassa. Eläimistä saatavista sivutuotteista tuotetut lannoitteet voivat vaikuttaa elintarvike- ja rehuketjun turvallisuuteen. Jos ne on valmistettu luokkaan 2 kuuluvasta aineksesta johdettu liha-luujauhosta tai käsitellystä eläinvalkuaisesta, niihin olisi lisättävä ainesosa, kuten epäorgaaninen tai ruoansulatuselimistössä sulamaton aine, jolla estetään niiden käyttö suoraan ruokinnassa. Sekoittamista ei pitäisi vaatia, jos tuotteiden, erityisesti loppukäyttäjille tarkoitettujen tuotteiden, koostumuksella tai pakkauksella estetään niiden väärinkäyttö ruokintatarkoituksiin. Ainesosien määrittämisessä olisi otettava huomioon erilaiset ilmasto ja maaperää koskevat olosuhteet ja tiettyjen lannoitteiden käyttämistä koskeva tavoite.

- (46) Kiellosta saattaa markkinoille sekä tuoda yhteisöön ja viedä yhteisöstä kissan ja koiran turkista ja tällaista turkista sisältäviä tuotteita 11 päivänä joulukuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1523/2007⁽¹⁾ asetetaan yleinen kieltä saattaa markkinoille, tuoda ja viedä kissan ja koiran turkiksia ja tällaisia turkiksia sisältäviä tuotteita. Kieltö ei kuitenkaan saisi vaikuttaa tämän asetuksen velvoitteeseen hävittää kissoista ja koirista peräisin olevia sivutuotteita, mukaan luettuna turkiksia.
- (47) Tieteen ja tutkimuksen kehittäminen ja taiteellinen toiminta voivat edellyttää kaikkiin luokkiin kuuluvan eläimistä saatavan aineksen ja niistä johdettujen tuotteiden käyttämistä, joskus kaupankäynnissä käytettäviä määriä pienempinä määrinä. Toimivaltaisen viranomaisen olisi eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuonnin ja käytön helpottamiseksi voitava asettaa edellytykset tällaisille toimille tapauskohtaisesti. Yhdenmukaiset edellytykset olisi vahvistettava, jos yhteisön tason toiminta on tarpeen.
- (48) Asetus (EY) N:o 1774/2002 sisältää yksityiskohtaisia säännöksiä, joilla poikkeuksellisesti sallitaan luokkaan 2 ja 3 kuuluvien ainesten käyttö eläintarhaeläinten ruokinnassa. Tässä asetuksessa olisi vahvistettava samankaltaiset säännökset, ja olisi sallittava tiettyjen luokkaan 1 kuuluvien ainesten käyttö ruokinnassa, minkä lisäksi olisi oltava mahdollisuus vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä ihmisten ja eläinten terveydelle mahdollisesti aiheutuvien riskien torjumiseksi.
- (49) Asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 sallitaan luokkaan 1 kuuluvan aineksen käyttö luonnollisessa elinympäristössään elävien uhanalaisten tai suojeltujen haaskalintujen ja muiden lajien ruokinnassa biodiversiteetin tukemiseksi. Tämä kyseisten lajien säilyttämiseen hyvin sopiva ruokintakäytäntö olisi edelleen sallittava tämän asetuksen nojalla

tautien leviämisen estämiseksi vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Samalla täytäntöönpanotoimenpiteissä olisi vahvistettava terveydedellytykset, joiden perusteella sallitaan luokkaan 1 kuuluvan aineksen käyttäminen ruokintatarkoituksiin laajaperäisen laiduntamisen järjestelmissä ja muiden lihansyöjälajien, kuten karhujen ja susien, ruokinnassa. On tärkeää, että terveydedellytyksissä otetaan huomioon kyseisten lajien luonnolliset ravinnonhankintatavat sekä yhteisön tavoitteet biodiversiteetin tukemiseksi komission 22 päivänä toukokuuta päivätyssä tiedonannossa "Biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen vuoteen 2010 mennessä – ja sen jälkeen" tarkoitettulla tavalla.

- (50) Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja erityisesti kuolleiden eläinten hautaaminen ja polttaminen voi olla perusteltua erityistilanteissa erityisesti syrjäisillä alueilla tai taudinhävittämistilanteissa, joissa kuolleet eläimet on kiireellisesti hävitettävä vakavan tartuntataudin puhkeamisen estämiseksi. Erityisesti hävittäminen paikan päällä olisi sallittava poikkeuksellisissa tilanteissa, koska tietyllä alueella tai tietyssä jäsenvaltiossa käytettävissä oleva renderöinti- tai polttokapasiteetti voisi muutoin olla rajoittava tekijä taudin torjunnassa.
- (51) Nykyistä poikkeusta, joka koskee eläimistä saatavien sivutuotteiden hautaamista ja polttamista, olisi laajennettava koskemaan alueita, joihin pääsy on käytännössä mahdotonta tai aiheuttaa keräämistä suorittavan henkilökunnan terveydelle ja turvallisuudelle vaaraa. Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 soveltamisesta ja luonnonkatastrofeista, kuten metsäpaloista ja tulvista, eräissä jäsenvaltioissa saatu kokemus on osoittanut, että tällaisissa poikkeuksellisissa olosuhteissa hävittäminen hautaamalla tai polttamalla paikan päällä on perusteltua eläinten nopean hävittämisen varmistamiseksi ja tautiriskien leviämisen välttämiseksi. Syrjäisten alueiden kokonaispinta-ala tietyssä jäsenvaltiossa olisi rajattava asetuksen (EY) N:o 999/2001 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella, jotta varmistetaan sen yleisen velvoitteen täyttyminen, että käytössä on tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukainen asianmukainen hävittämisjärjestelmä.
- (52) Tiettyjen laitosten, joissa käsitellään vain pieniä määriä eläimistä saatavia sivutuotteita, jotka eivät aiheuta vaaraa ihmisten ja eläinten terveydelle, olisi saatava hävittää tällaiset sivutuotteet viranomaisten valvonnassa muilla tavoin kuin tämän asetuksen mukaisesti hävittämällä. Tällaisten poikkeuksellisten olosuhteiden perusteet olisi kuitenkin vahvistettava yhteisön tasolla, jotta voidaan varmistaa niiden yhdenmukainen soveltaminen tiettyjen alojen todellisen tilanteen ja muiden hävittämisjärjestelmien saatavuuden perusteella tietyissä jäsenvaltioissa.
- (53) Mahdolliset toimenpiteet, joihin toimivaltainen viranomaisen voi ryhtyä suorittaessaan tarkastuksia, olisi täsmennettävä oikeusvarmuuden takaamiseksi erityisesti toiminnan

(1) EUVL L 343, 27.12.2007, s. 1.

keskeyttämisen tai pysyvän kieltämisen tai tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi tarvittavien edellytysten vahvistamisen osalta. Nämä viralliset tarkastukset olisi tehtävä rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettuna virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004⁽¹⁾ mukaisten monivuotisten valvontasuunnitelmien puitteissa.

- (54) Sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot voivat valvoa alueelleen hävitettäväksi saapuvan aineksen määrää, toimivaltaiselta viranomaiselta olisi saatava lupa tällaisen aineksen vastaanottamiseen sen alueelle.
- (55) Mahdollisten riskien torjumiseksi voidaan määrätä painesterilointi ja kuljetusta koskevia lisäedellytyksiä. Komission päätöksellä 2004/292/EY⁽²⁾ käyttöön otettua Traces-järjestelmää olisi käytettävä tietojen välittämiseksi lähetyksistä, jotka sisältävät luokkaan 1 ja 2 kuuluvia aineksia ja luokkaan 1 ja 2 kuuluvista aineksista johdettua lihaluujauhoa tai eläinrasvoja ja luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettua käsiteltyä eläinvalkuaista, jotta varmistetaan jäljitettävyyden ja eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden lähettämistä valvovien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö. Olisi vahvistettava tutkimuksellisiin, koulutuksellisiin, taiteellisiin tai diagnostisiin tarkoituksiin tyyppisesti pieninä määrinä lähetettäviä aineksia koskevat poikkeukselliset edellytykset tällaisen aineksen siirtämisen helpottamiseksi yhteisön sisällä. Yhteisen rajan jakavien jäsenvaltioiden välillä kuljettavan aineksen valvontaa helpottavat kahdenväliset järjestelyt olisi sallittava poikkeuksellisissa olosuhteissa.
- (56) Jotta helpotettaisiin lähetysten kuljetusta useamman kuin yhden jäsenvaltion naapurimaana olevien kolmansien maiden kautta, olisi otettava käyttöön erityisjärjestely lähetyksille, jotka kuljetetaan yhden jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle kolmannen maan alueen kautta; tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että yhteisön alueelle uudelleen tuoduille lähetyksille on tehty eläinlääkärintarkastus eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/EY⁽³⁾ mukaisesti.
- (57) Yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuuden vuoksi on tarpeen selkeyttää tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen ja yhteisön jätelainsäädännön välistä suhdetta. Erityisesti olisi varmistettava johdonmukaisuus jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja

neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1013/2006⁽⁴⁾ vahvistettujen jätteiden vientiä koskevien kieltojen kanssa. Polttamalla ja kaatopaikalle hautaamalla hävitettäväksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden vienti olisi kiellettävä mahdollisten haitallisten ympäristövaikutusten ehkäisemiseksi. Mahdollisten haitallisten ympäristövaikutusten sekä ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjumiseksi olisi myös estettävä eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden vienti kolmansiin maihin, jotka eivät ole Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäseniä, jos niitä on tarkoitus käyttää biokaasu- tai kompostointilaitoksessa. Kun sovelletaan säännöksiä vientikiellosta poikkeamiseksi, komissio on päätöksissään velvollinen noudattamaan täysimääräisesti yhteisön puolesta neuvoston päätöksellä 93/98/EY⁽⁵⁾ tehtyä vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevaa Baselin yleissopimusta ja siihen tehtyä osapuolten konferenssin päätöksellä III/1 vahvistettua muutosta, sellaisena kuin ne on hyväksytty yhteisön puolesta neuvoston päätöksellä 97/640/EY⁽⁶⁾ ja pantu täytäntöön asetuksella (EY) N:o 1013/2006.

- (58) Lisäksi olisi varmistettava, että jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/EY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/EY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta 3 päivänä toukokuuta 2000 tehdystä komission päätöksessä 2000/532/EY⁽⁷⁾ luetellun vaarallisen jätteen kanssa sekoitettuja tai saastuneita eläimistä saatavia sivutuotteita tuodaan, viedään tai lähetetään jäsenvaltioiden välillä ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1013/2006 mukaisesti. On myös tarpeen vahvistaa säännöt tällaisen aineksen lähettämiseksi jäsenvaltion sisällä.
- (59) Komission olisi voitava suorittaa tarkastuksia jäsenvaltioissa. Yhteisön kolmansissa maissa tekemissä tarkastuksissa olisi noudatettava asetusta (EY) N:o 882/2004.
- (60) Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuonnin yhteisöön sekä tällaisen aineksen kauttakulun olisi tapahduttava vähintään yhtä tiukkojen sääntöjen mukaisesti kuin mitä yhteisössä sovelletaan. Toinen vaihtoehto on, että eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita kolmansissa maissa koskevat säännöt tunnustetaan yhteisön lainsäädännön säännöksiä vastaaviksi. Näiden tuotteiden aiheuttaman mahdollisen riskin takia rehuketjun ulkopuoliseen käyttöön tarkoitettuihin tuotteisiin olisi sovellettava yksinkertaistettuja tuontisääntöjä.

⁽¹⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 94, 31.3.2004, s. 63.

⁽³⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 39, 16.2.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 272, 4.10.1997, s. 45.

⁽⁷⁾ EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3.

- (61) Kosmeettisina valmisteina, lääkkeinä tai lääkinnällisinä laitteina käytettäväksi tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistamista koskeva yhteisön lainsäädäntö käsittää kattavat puitteet tällaisten tuotteiden markkinoille saattamiselle: kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/768/ETY⁽¹⁾, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY⁽²⁾, eläinlääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY⁽³⁾, aktiivisia implantoitavia lääkinnällisiä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/385/ETY⁽⁴⁾, lääkinnällisistä laitteista 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/42/ETY⁽⁵⁾ ja *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista 27 päivänä lokakuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/79/EY⁽⁶⁾, jäljempänä ”erityisdirektiivit”. Kosmeettisia valmisteita ja lääkinnällisiä laitteita koskevissa erityisdirektiiveissä ei kuitenkaan säädetä eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjumisesta. Tällaisissa tapauksissa tätä asetusta olisi sovellettava näihin riskeihin ja olisi oltava mahdollista turvautua asetuksen (EY) N:o 178/2002 mukaisiin suojaotoimenpiteisiin.
- (62) Eläimistä saataviin sivutuotteisiin tai niistä johdettuihin tuotteisiin, jotka toimitetaan ainekseksi tai aineosaksi tällaisten johdettujen tuotteiden valmistukseen, olisi myös sovellettava erityisdirektiivien vaatimuksia sikäli kuin niissä säädetään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjumisesta. Erityisdirektiiveissä säännellään jo eläinperäistä lähtöainetta, jota voidaan käyttää kyseisten johdettujen tuotteiden valmistuksessa, ja asetetaan tiettyjä edellytyksiä ihmisten ja eläinten terveyden suojelun varmistamiseksi. Direktiivillä 76/768/ETY jätetään luokkaan 1 ja 2 kuuluvat ainekset kosmeettisten valmisteiden koostumuksen ulkopuolelle ja veloitetaan valmistajat soveltamaan hyviä valmistuskäytäntöjä. Komission direktiivissä 2003/32/EY⁽⁷⁾ vahvistetaan yksityiskohtaisia eritelmiä sellaisten lääkinnällisten laitteiden osalta, joiden valmistuksessa käytetään eläinperäisiä kudoksia.
- (63) Jos kyseisiä edellytyksiä ei ole vielä vahvistettu erityisdirektiiveissä tai jos ne eivät kata tiettyjä ihmisten ja eläinten terveyttä uhkaavia vaaroja, olisi sovellettava tätä asetusta ja olisi oltava mahdollista turvautua asetuksen (EY) N:o 178/2002 mukaisiin suojaotoimenpiteisiin.
- (64) Tietyt johdetut tuotteet eivät pääse rehuketjuun tai niitä ei levitetä maahan, jolla tuotantoeläimet laiduntavat tai jolta rehuksi tarkoitettua laidunkasvillisuutta korjataan. Tällaisiin johdettuihin tuotteisiin kuuluvat tekniseen käyttöön tarkoitettut tuotteet, kuten nahantuotantoon tarkoitettut muokatut nahat, tekstiileillellisyyteen tarkoitettu käsitelty villa, liimanvalmistukseen tarkoitettut luutuotteet ja lemmikkieläinten ruoaksi tarkoitettu prosessoitu aines. Toimijoiden olisi sallittava saattaa tällaisia tuotteita markkinoille edellyttäen, että ne on joko johdettu raaka-aineesta, jota ei tarvitse käsitellä, tai että käsittely tai käsitellyn aineksen loppukäyttö takaa riittävän riskintorjunnan.
- (65) Joissakin jäsenvaltioissa on paljastunut, että asetuksen (EY) N:o 1774/2002 säännöksiä ei noudateta. Säännösten täsmällisen täytäntöönpanon lisäksi tarvitaan rikosoikeudellisia ja muita seuraamuksia, joita sovelletaan säännöksiä rikkoviin toimijoihin. Jäsenvaltioiden on siksi tarpeen säätää tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista.
- (66) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on ihmisten ja eläinten terveyttä koskevien sääntöjen vahvistaminen eläimistä saataville sivutuotteille ja niistä johdetuille tuotteille kyseisistä tuotteista ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjumiseksi ja erityisesti elintarvike- ja rehuketjun turvallisuuden suojelemiseksi, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (67) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamista koskevan komission yleisen tavoitteen mukaisesti tässä asetuksessa olisi vahvistettava yhtenäinen sääntökäytäntö ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1774/2002 säännökset ja asetuksen voimaantulon jälkeen kertynyt kokemus ja tapahtunut edistys. Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1774/2002 olisi kumottava ja korvattava tällä asetuksella.
- (68) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁸⁾ mukaisesti.
- (69) Yhteisön lainsäädännön yhtenäisyyden ja selkeyden parantamiseksi eläimistä saatavia sivutuotteita käsittäviä tiettyjä toimia koskevat säännöt, jotka on tällä hetkellä vahvistettu

(1) EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169.

(2) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.

(3) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

(4) EYVL L 189, 20.7.1990, s. 17.

(5) EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

(6) EYVL L 331, 7.12.1998, s. 1.

(7) EUVL L 105, 26.4.2003, s. 18.

(8) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteissä, sekä komission kyseisen asetuksen perusteella antamat täytäntöönpanotoimenpiteet ⁽¹⁾ olisi vahvistettava erillisissä täytäntöönpanosäädöksissä. Kuluttajia sekä talous- ja yhteiskuntaelämän tahoja, joita tähän asetukseen liittyvät kysymykset koskevat, olisi kuultava ja informoitava elintarvikeketjua sekä eläinten ja kasvien terveyttä käsittelevän neuvoo-antavan ryhmän perustamisesta 6 päivänä elokuuta 2004 tehdyn komission päätöksen 2004/613/EY ⁽²⁾ mukaisesti.

(70) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa seuraavia sääntöjä ja toimenpiteitä: sääntöjä, joilla muutetaan tiettyjen johdettujen tuotteiden valmistusketjun päätepistettä ja vahvistetaan tällainen päätepiste tietyille muille johdetuille tuotteille; sääntöjä, jotka koskevat vakavia tartuntatauteja, joiden aikana eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden lähettämistä ei pidä sallia, ja/tai edellytyksiä, joiden täytyessä lähetykset sallitaan; toimenpiteitä, joilla muutetaan eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden luokittelua; toimenpiteitä, joilla rajoitetaan eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käyttöä ja hävittämistä; toimenpiteitä, joilla määritellään edellytykset eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käyttöä, keräämistä ja hävittämistä koskevien tiettyjen poikkeusten soveltamiselle; sekä toimenpiteitä, joilla sallitaan tai kielletään tietty vaihtoehtoinen menetelmä käyttää ja hävittää eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita.

(71) Komissiolle olisi lisäksi siirrettävä toimivalta vahvistaa tarkempia sääntöjä, jotka koskevat eläimistä saatavien sivutuotteiden keräystä ja kuljetusta, eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita käsittelevien laitosten toimitiloja, laitteistoja ja hygieniaa koskevia vaatimuksia, eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käsittelyn teknisiä vaatimuksia ja edellytyksiä, mukaan lukien todistusaineisto, joka on esitettävä tällaisen käsittelyn validoimiseksi, eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden markkinoille saattamisen edellytyksiä, turvallista hankintaa, turvallista käsittelyä ja turvallista loppukäyttöä koskevia vaatimuksia, eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuontia, kauttakulkua ja vientiä koskevia edellytyksiä, virallisten tarkastusten toimeenpanoa koskevia yksityiskohtaisia menettelyjä, mukaan lukien mikrobiologisten määritysten vertailumenetelmiä koskevat säännöt, sekä tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja

niistä johdettujen tuotteiden lähettämistä jäsenvaltioiden välillä koskevan valvonnan edellytyksiä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(72) Valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti sovellettavia määräaikoja olisi tehokkuussyistä lyhennettävä hyväksyttäessä toimenpiteitä, jotka koskevat eläimistä saatavien sivutuotteiden lähettämistä rajoitetuilta tiloilta, laitoksista tai alueilta. Kiireellisyuden vuoksi on tarpeen soveltaa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä tiettyjen johdettujen tuotteiden valmistusketjun päätepisteen muuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Yhteiset säännökset

1 jakso

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella vahvistetaan ihmisten ja eläinten terveyttä koskevat säännöt eläimistä saataville sivutuotteille ja niistä johdetuille tuotteille tällaisten tuotteiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttamien riskien torjumiseksi ja minimoimiseksi sekä erityisesti elintarvike- ja rehuketjun turvallisuuden suojelemiseksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan

a) eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin, joita ei yhteisön lainsäädännön mukaisesti saa käyttää ihmisravinnoksi; sekä

(1) Asetus (EY) N:o 811/2003, joka koskee kalojen lajinsisäistä kierrätyskieltoa sekä eläimistä saatavien sivutuotteiden hautaamista ja polttamista (EUVL L 117, 13.5.2003, s. 14); päätös 2003/322/EY, joka koskee tiettyjen haaskalintujen ruokintaa tietyllä luokkaan 1 kuuluvalla aineksella (EUVL L 117, 13.5.2003, s. 32); päätös 2003/324/EY, joka koskee turkiseläinten lajinsisäiseen kierrätyskieltoon tehtävää poikkeusta (EUVL L 117, 13.5.2003, s. 37); asetus (EY) N:o 92/2005, joka koskee hävittämis- tai käyttötapoja (EUVL L 19, 21.1.2005, s. 27); asetus (EY) N:o 181/2006, joka koskee muita eloperäisiä lannoitteita ja maanparannusaineita kuin lantaa (EUVL L 29, 2.2.2006, s. 31); asetus (EY) N:o 1192/2006, joka koskee hyväksytyjen laitosten luetteloita (EUVL L 215, 5.8.2006, s. 10); asetus (EY) N:o 2007/2006, joka koskee tiettyjen luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettujen välituotteiden tuontia ja kauttakuljetusta (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 98).

(2) EUVL L 275, 25.8.2004, s. 17.

b) seuraaviin tuotteisiin, jotka on toimijan päätöksellä, jota ei voida kumota, tarkoitettu muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi:

- i) eläinperäiset tuotteet, joita yhteisön lainsäädännön mukaisesti saa käyttää ihmisravinnoksi;
- ii) eläinperäisten tuotteiden valmistuksen raaka-aineet.

2. Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin eläimistä saataviin sivutuotteisiin:

- a) muiden luonnonvaraisten eläinten kuin luonnonvaraisen riistan kokonaiset ruhot tai ruhonosat, joiden ei epäillä kantavan tai sairastavan ihmisiin tai eläimiin tarttuvaa tautia, lukuun ottamatta kaupallisiin tarkoituksiin pyydystettyjä vesieläimiä;
- b) luonnonvaraisen riistan kokonaiset ruhot tai ruhonosat, joita ei ole otettu talteen kaatamisen jälkeen hyvän metsästyskäytännön mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 853/2004 soveltamista;
- c) asetuksen (EY) N:o 853/2004 1 artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettua luonnonvaraisesta riistasta ja luonnonvaraisen riistan lihasta peräisin olevat eläimistä saatavat sivutuotteet;
- d) siitostarkoitukseen käytettävät munasolut, alkiot ja siemenneste;
- e) raakamaito, ternimaito ja niistä johdetut tuotteet, jotka saadaan, pidetään, hävitetään tai käytetään alkuperätalalla;
- f) simpukoiden kuoret, joista on poistettu pehmytkudos ja liha;
- g) ruokajäte, paitsi jos se on
  - i) peräisin kansainvälisesti liikennöivästä liikennevälineestä;
  - ii) tarkoitettu käytettäväksi ruokinnassa;
  - iii) tarkoitettu käsiteltäväksi painesteriloimalla tai muunnettavaksi biokaasuksi tai kompostoitavaksi 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä käyttäen;
- h) aines, joka on syntynyt kalastustoimen yhteydessä ja joka on hävitetty merellä aluksilla, jotka noudattavat asetusta (EY) N:o 852/2004 ja asetusta (EY) N:o 853/2004, lukuun ottamatta ainesta, joka on johdettu poistettaessa aluksella sisälmyksiä kaloista, joissa on merkkejä ihmisiin tarttuvasta taudista, mukaan lukien loiset, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön ympäristölainsäädännön soveltamista;
- i) raaka lemmikkieläinten ruoka, joka on peräisin niistä vähittäismyymälöistä, joissa leikkaus ja varastointi suoritetaan ainoastaan kuluttajille toimittamiseksi suoraan paikalla;
- j) raaka lemmikkieläinten ruoka, joka on saatu alkuperätalalla omaan elintarvikekäyttöön teurastetuista eläimistä, ja

k) ulosteet ja virtsa, lukuun ottamatta lantaa ja mineralisoimatonta guanoa.

3. Tämä asetus ei vaikuta yhteisön sen eläinlääkintälainsäädännön soveltamiseen, jonka tavoitteena on eläintautien torjunta ja hävittäminen.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) "eläimistä saatavilla sivutuotteilla" kuolleiden eläinten kokonaisia ruhoja tai ruhonosia taikka muita eläinperäisiä tuotteita, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, mukaan lukien munasolut, alkiot ja siemenneste;
- 2) "johdetuilla tuotteilla" tuotteita, jotka on saatu eläimistä saatavien sivutuotteiden yhdestä tai useammasta käsittelystä, muuntamisesta tai jalostusvaiheesta;
- 3) "eläinperäisillä tuotteilla" eläimistä saatuja tuotteita, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 8.1. kohdassa;
- 4) "ruholla" ruhoja, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 1.9. kohdassa;
- 5) "eläimellä" kaikkia selkärangattomia tai selkärangallisia eläimiä;
- 6) "tuotantoeläimellä"
  - a) kaikkia eläimiä, joita pidetään, lihotetaan tai jalostetaan ihmisten toimesta ja käytetään elintarvikkeiden, villan, turkisten, sulkien, höyhenten, vuotien, nahkojen tai muiden eläimistä saatavien tuotteiden tuottamiseksi tai muussa tuotantotarkoituksessa;
  - b) hevoseläimiä;
- 7) "luonnonvaraisella eläimellä" eläimiä, joita ihminen ei hoida;
- 8) "lemmikkieläimellä" kaikkia sellaiseen lajiin kuuluvia eläimiä, jota ihminen tavallisesti ruokkii ja pitää muussa kuin tuotantotarkoituksessa eikä käytä ravinnoksi;
- 9) "vesieläimillä" vesieläimiä, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2006/88/EY 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa;
- 10) "toimivaltaisella viranomaisella" jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta huolehtia tämän asetuksen vaatimusten noudattamisesta, tai muuta viranomaista, jolle tämä tehtävä on siirretty; tarvittaessa kyseiseksi viranomaiseksi katsotaan myös vastaava kolmannen maan viranomainen;
- 11) "toimijalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on eläimestä saatu sivutuote ja siitä johdettu tuote tosiasiallisessa hallinnassaan, mukaan luettuna kuljetusliikkeen, kauppiaat ja käyttäjät;

- 12) "käyttäjällä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää eläimestä saatuja sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita erityisiin ruokintatarkoituksiin, tutkimus- tai muihin erityistarkoituksiin;
- 13) "laitoksella" mitä tahansa laitosta, jossa käsitellään eläimestä saatuja sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita, lukuun ottamatta kalastusaluksia;
- 14) "markkinoille saattamisella" mitä tahansa toimenpidettä, jonka tarkoituksena on myydä eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita yhteisössä kolmannelle osapuolelle, tai muuta vastikkeellista tai vastikkeetonta toimitusta tällaiselle kolmannelle osapuolelle tai varastointia edelleen tällaiselle kolmannelle osapuolelle tapahtuvaa toimittamista varten;
- 15) "kauttakuljetuksella" siirtämistä yhteisön kautta yhdestä kolmannelle maasta toiseen kolmanteen maahan muutoin kuin meri- tai ilmateitse;
- 16) "viennillä" siirtämistä yhteisöstä kolmanteen maahan;
- 17) "tarttuvalla spongiformisella enkefalopatiolla (TSE)" kaikkia tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY) N:o 999/2001 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa;
- 18) "erikseen määritellyllä riskiaineksella" erikseen määriteltyä riskiainesta, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 999/2001 3 artiklan 1 kohdan g alakohdassa;
- 19) "painesteriloinnilla" eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelyä siten, että enintään 50 mm:n hiukkaskokoon hienontamisen jälkeen ne kuumennetaan keskeytyksettä yli 133 °C:n sisälämpötilaan vähintään 20 minuutin ajaksi vähintään 3 baarin absoluuttisessa paineessa;
- 20) "lannalla" muiden tuotantoeläinten kuin viljeltyjen kalojen ulosteita ja/tai virtsaa kuivikkeiden kanssa tai ilman;
- 21) "hyväksytyllä kaatopaikalla" kaatopaikkaa, jolle on myönnetty lupa neuvoston direktiivin 1999/31/EY mukaisesti;
- 22) "orgaanisilla lannoitteilla" ja "maanparannusaineilla" eläinperäisiä aineksia, joita käytetään joko erikseen tai yhdessä kasvien ravinteiden, maaperän fysikaalisten ja kemiallisten ominaisuuksien sekä maaperän biologisen toiminnan säilyttämiseksi tai parantamiseksi; niihin voivat sisältyä lanta, mineralisoimaton guano, ruoansulatuskanavan sisältö, komposti ja mädätysjätteet;
- 23) "syrisillä alueilla" alueita, joilla eläinkanta on niin pieni ja jotka ovat niin kaukana hävittämislaitoksista, että eläimistä saatavien sivutuotteiden keräykseen ja kuljetukseen liittyvät järjestelyt olisivat suhteettoman työläisiä paikalla suoritettavaan hävittämiseen verrattuna;
- 24) "elintarvikkeilla" elintarvikkeita, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa;
- 25) "rehulla" rehua, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 4 kohdassa;

26) "linkoihin tai separaattoreihin jäävällä aineella" ainesta, joka syntyy sivutuotteena raakamaidon puhdistuksesta tai erottamisesta rasvattomaksi maidoksi ja kermaksi;

27) "jätteellä" jätettä, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohdassa.

2 jakso

Velvollisuudet

4 artikla

Valmistusketjun lähtöpiste ja velvollisuudet

1. Heti kun toimijoille syntyy tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, niiden on tunnistemerkittävä ne ja varmistettava, että ne käsitellään tämän asetuksen mukaisesti (lähtöpiste).

2. Toimijoiden on varmistettava, että eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet täyttävät toimijoiden hallinnassa olevissa yrityksissä tämän asetuksen vaatimukset kaikissa eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden keräämisen, kuljetuksen, käsittelyn, jatkokäsittelyn, muuntamisen, jalostamisen, varastoimisen, markkinoille saattamisen, jakelun, käytön ja hävittämisen vaiheissa.

3. Jäsenvaltioiden on valvottava ja tarkistettava, että toimijat täyttävät tämän asetuksen asiaa koskevat vaatimukset 2 kohdassa tarkoitetun eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden koko ketjun aikana. Tätä varten niiden on pidettävä yllä asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaista virallisten tarkastusten järjestelmää.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella on käytössä asianmukainen järjestelmä, jolla varmistetaan, että eläimistä saatavat sivutuotteet

a) kerätään, tunnistemerkitään ja kuljetetaan ilman turhia viivytyksiä; ja

b) käsitellään, käytetään tai hävitetään tämän asetuksen mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat täyttää 4 artiklan mukaiset velvoitteensa yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kanssa.

5 artikla

Valmistusketjun päätepiste

1. Jäljempänä 33 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden, jotka ovat edenneet kyseisessä artiklassa mainitussa yhteisön lainsäädännössä määritettyyn valmistusvaiheeseen, on katsottava saavuttaneen valmistusketjun päätepisteen, jonka jälkeen tämän asetuksen vaatimukset eivät enää koske niitä.

Tällaiset johdetut tuotteet voidaan sen jälkeen tämän asetuksen nojalla saattaa markkinoille ilman rajoituksia eikä niihin pidä enää soveltaa tämän asetuksen mukaisia virallisia tarkastuksia.

Valmistusketjun päätepistettä voidaan muuttaa:

- a) 33 artiklan a–d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta eläinten terveyteen kohdistuvien riskien tapauksessa;
- b) 33 artiklan e ja f alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta ihmisten tai eläinten terveyteen kohdistuvien riskien tapauksessa.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Jäljempänä 35 ja 36 artiklassa tarkoitetuille johdetuille tuotteille, jotka eivät enää aiheuta merkittävää riskiä ihmisten tai eläinten terveydelle, voidaan määrittää valmistusketjun päätepiste, jonka jälkeen tämän asetuksen vaatimukset eivät enää koske niitä.

Tällaiset johdetut tuotteet voidaan sen jälkeen tämän asetuksen nojalla saattaa markkinoille ilman rajoituksia eikä niihin enää sovelleta tämän asetuksen mukaisia virallisia tarkastuksia.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jos ihmisten tai eläinten terveydelle aiheutuu riski, asetuksen (EY) N:o 178/2002 53 ja 54 artiklaa, jotka koskevat kiireellisiä toimenpiteitä, sovelletaan soveltuvin osin tämän asetuksen 33 ja 36 artiklassa tarkoitettuihin johdettuihin tuotteisiin.

3 jakso

Eläinten terveydentilan vuoksi asetettavat rajoitukset

6 artikla

Eläinten terveydentilan vuoksi asetettavat yleiset rajoitukset

1. Eläimistä saatavia sivutuotteita ja johdettuja tuotteita, jotka ovat peräisin tartunnalle herkistä lajeista, ei saa lähettää sellaisilta tiloilta, laitoksista tai vyöhykkeiltä, joihin kohdistuu rajoitus
  - a) yhteisön eläinlääkintälainsäädännön nojalla; tai
  - b) sellaisten vakavien tartuntatautien esiintymisen vuoksi,
    - i) jotka on lueteltu direktiivin 92/119/ETY liitteessä I; tai
    - ii) jotka on määritetty toisen alakohdan mukaisesti.

Ensimmäisen kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet lähetetään sellaisin edellytyksin, jotka on suunniteltu estämään ihmisiin tai eläimiin tarttuvien tautien leviäminen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 Jakso

Luokitus

7 artikla

Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden luokitus

1. Eläimistä saatavat sivutuotteet on luokiteltava erityisiin luokkiin niiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttaman riskin vakavuuden mukaan 8, 9 ja 10 artiklassa vahvistettujen luetteloiden mukaisesti.

2. Johdettuihin tuotteisiin sovelletaan sitä eläimistä saatavien sivutuotteiden erityisluokkaa koskevia sääntöjä, josta ne on johdettu, jollei tässä asetuksessa tai komission hyväksymissä tämän asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteissä, joissa voidaan täsmentää edellytykset, joiden täytyessä johdettuihin tuotteisiin ei sovelleta kyseisiä sääntöjä, toisin säädetä.

3. Jäljempänä olevia 8, 9 ja 10 artiklaa voidaan muuttaa riskinarvioinnissa tapahtuneen tieteellisen edistyksen huomioon ottamiseksi edellyttäen, että edistymisen voidaan todeta asianmukaisen tieteellisen tahon suorittaman riskinarvioinnin perusteella. Kyseisissä artikloissa lueteltuja eläimistä saatavia sivutuotteita ei kuitenkaan saa poistaa luetteloista, vaan ainoastaan kyseisten tuotteiden luokkia saa muuttaa tai luetteloihin saa lisätä uusia tuotteita.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia muun muassa täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

8 artikla

Luokkaan 1 kuuluva aines

Luokkaan 1 kuuluva aines sisältää seuraavat eläimistä saatavat sivutuotteet:

- a) seuraavien eläinten kokonaiset ruhot ja kaikki ruhonosat, mukaan lukien vuodat ja nahat:
  - i) eläimet, joilla epäillään olevan jokin TSE-tartunta asetuksen (EY) N:o 999/2001 mukaisesti tai joissa TSE on virallisesti todettu;
  - ii) eläimet, jotka on lopetettu TSE:n hävittämistoimenpiteiden yhteydessä;
  - iii) muut eläimet kuin tuotantoeläimet ja luonnonvaraiset eläimet, mukaan lukien erityisesti lemmikkieläimet, eläintarhaeläimet ja sirkuseläimet;

- iv) kokeissa käytettävät eläimet, sellaisina kuin ne on määriteltäyt direktiivin 86/609/EY 2 artiklan d kohdassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1831/2003 3 artiklan 2 kohdan soveltamista;
- v) luonnonvaraiset eläimet, jos näiden epäillään sairastavan jotakin ihmisiin tai eläimiin tarttuvaa tautia;
- b) seuraava aines:
- i) erikseen määriteltäyt riskiaines;
- ii) erikseen määriteltäyt riskiaimesta hävittämishetkellä sisältävät kokonaiset ruhot tai ruhonosat;
- c) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka on johdettu eläimistä, joita on käsiteltäyt laittomalla tavalla, sellaisena kuin se määriteltään direktiivin 96/22/EY 1 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tai direktiivin 96/23/EY 2 artiklan b alakohdassa;
- d) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka sisältävät neuvoston direktiivin 96/23/EY liitteessä I olevan B ryhmän 3 kohdassa lueteltujen ympäristölle ja ihmiselle vaarallisten aineiden ja muiden aineiden jäämiä, jos tällaiset jäämät ylittävät yhteisön lainsäädännössä sallitun tason tai, jos tällaista yhteisön lainsäädäntöä ei ole, kansallisessa lainsäädännössä sallitun tason;
- e) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka on kerätty 27 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäännöissä edellytetyn jäteveden käsittelyn aikana
- i) luokkaan 1 kuuluvaa ainesta käsittelevistä laitoksista; tai
- ii) muista laitoksista, joihin erikseen määriteltäyt riskiaimesta siirretään;
- f) ruokajäte, joka on peräisin kansainvälisesti liikennevälineistä;
- g) luokkaan 1 kuuluvan aineksen seokset luokkaan 2 ja/tai luokkaan 3 kuuluvan aineksen kanssa.
- ii) muista kuin 8 artiklan e alakohdassa tarkoitetuista teurastamoista;
- c) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka sisältävät sallittujen aineiden tai vierasaineiden jäämiä sellaisia määriä, jotka ylittävät direktiivin 96/23/EY 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut sallitut arvot;
- d) eläinperäiset tuotteet, jotka on ilmoitettu ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi, koska niissä esiintyy epäpuhtauksia;
- e) muut kuin luokkaan 1 kuuluvat eläinperäiset tuotteet:
- i) jotka on tuotu kolmannesta maasta ja jotka eivät täytä yhteisöön tuontia koskevia yhteisön eläinlääkintälainsäädännön vaatimuksia, paitsi jos yhteisön lainsäädäntö sallii niiden tuonnin tai käyttöönoton tietyin rajoituksin tai niiden palauttamisen kyseiseen kolmanteen maahan; tai
- ii) jotka on lähetetty toiseen jäsenvaltioon ja jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännössä asetettuja tai sallittuja vaatimuksia, paitsi jos ne palautetaan alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen luvalla;
- f) muut kuin 8 tai 10 artiklassa tarkoitettut eläimet ja ruhonosat, kun kyse on eläimistä,
- i) jotka ovat kuolleet muutoin kuin ihmisravinnoksi teurastamisen tai kaatamisen vuoksi, mukaan lukien taudintorjuntatarkoituksessa lopetetut eläimet,
- ii) sikiöt;
- iii) muuhun kuin siitostarkoitukseen käytettävät munasolut, alkiot ja siemenneste; sekä
- iv) kuoriutumattomana kuollut siipikarja;
- g) luokkaan 2 kuuluvan ja luokkaan 3 kuuluvan aineksen seokset;
- h) muut eläimistä saatavat sivutuotteet kuin luokkaan 1 kuuluva aines tai luokkaan 3 kuuluva aines.

9 artikla

Luokkaan 2 kuuluva aines

Luokkaan 2 kuuluva aines sisältää seuraavat eläimistä saatavat sivutuotteet:

- a) lanta, mineralisoimaton guano ja ruuansulatuskanavan sisältö;
- b) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka on kerätty 27 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäännöissä edellytetyn jäteveden käsittelyn aikana
- i) luokkaan 2 kuuluvaa ainesta käsittelevistä laitoksista; tai

10 artikla

Luokkaan 3 kuuluva aines

Luokkaan 3 kuuluva aines sisältää seuraavat eläimistä saatavat sivutuotteet:

- a) teurastettujen eläinten ja kaadetun riistan ruhot ja ruhonosat, jotka on todettu ihmisravinnoksi kelpaaviksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti, mutta joita ei ole kaupallisista syistä tarkoitettu ihmisravinnoksi;

- b) eläinten ruhot tai seuraavat ruhonosat, jotka ovat peräisin joko teurastamossa teurastetuista eläimistä, jotka on *ante mortem* -tarkastuksessa todettu ihmisravinnoksi teurastuskelpoisiksi, tai yhteisön lainsäädännön mukaisesti ihmisravinnoksi kaadetun riistan ruhot ja seuraavat ruhonosat:
- i) eläinten ruhot tai ruhonosat, jotka on todettu yhteisön lainsäädännön mukaisesti ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi, mutta joissa ei ole merkkejä ihmiseen tai eläimiin tarttuvista taudeista;
  - ii) siipikarjan päät;
  - iii) vuodat ja nahat, mukaan lukien niiden leikkuujätteet ja haljakset, sarvet ja jalat, mukaan lukien seuraavien eläinten falangit sekä karpus- ja metakarpusluut, kinnerniveleen ja jalkapöydän luut:
    - muut eläimet kuin märehitjät, joille on tehtävä TSE-testi, ja
    - märehitjät, joille tehdystä testistä on saatu negatiivinen tulos asetuksen (EY) N:o 999/2001 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
  - iv) sianharjakset;
  - v) sulat ja höyhenet;
- c) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka ovat peräisin asetuksen (EY) N:o 853/2004 1 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti tilalla teurastetusta siipikarjasta tai tilalla teurastetuista jäniseläimistä, joissa ei ole ilmennyt merkkejä ihmiseen tai eläimiin tarttuvista taudeista;
- d) veri, joka on peräisin eläimistä, joissa ei ole ilmennyt kliinisiä merkkejä veren välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista, ja joka on saatu seuraavista eläimistä, jotka on teurastettu teurastamossa sen jälkeen, kun ne on *ante mortem* -tarkastuksessa todettu teurastuskelpoisiksi ihmisravintona käyttöä varten, tai yhteisön lainsäädännön mukaisesti:
- i) muut eläimet kuin märehitjät, joille on tehtävä TSE-testi; ja
  - ii) märehitjät, joille tehdystä testistä on saatu negatiivinen tulos asetuksen (EY) N:o 999/2001 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- e) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka ovat peräisin ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden tuotannosta, mukaan luetuina luut, joista on poistettu rasva, ja rasvan sulatuksessa syntyvä proteiinijäännös ja maidon jalostuksessa linkoihin tai separaattoreihin jäänyt aine;
- f) eläinperäiset elintarvikkeet tai eläinperäisiä tuotteita sisältävät elintarvikkeet, joita ei enää ole tarkoitettu ihmisravinnoksi kaupallisista syistä tai sellaisten valmistuksessa tai pakkauksessa esiintyneiden ongelmien tai muiden vikojen vuoksi, jotka eivät aiheuta riskiä ihmisten tai eläinten terveydelle;
- g) eläinperäinen lemmikkieläinten ruoka tai rehu tai eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita sisältävä rehu, joita ei enää ole tarkoitettu rehuksi kaupallisista syistä tai sellaisten valmistuksessa tai pakkauksessa esiintyneiden ongelmien tai muiden vikojen vuoksi, jotka eivät aiheuta riskiä ihmisten tai eläinten terveydelle;
- h) veri, istukat, villa, höyhenet, sulat, karva, sarvet, kavion tai sorkan osat ja raakamaito, jotka ovat peräisin elävistä eläimistä, joissa ei ole ilmennyt merkkejä kyseisen tuotteen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista;
- i) vesieläimet ja tällaisten eläinten osat, merinisäkkäitä lukuun ottamatta, joissa ei ole ilmennyt merkkejä kyseisen tuotteen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista;
- j) vesieläimistä saatavat sivutuotteet, jotka ovat peräisin ihmisravinnoksi tarkoitettuja tuotteita valmistavista laitoksista;
- k) seuraavat ainekset, jotka ovat peräisin sellaisista eläimistä, joissa ei ole ilmennyt merkkejä kyseisen aineksen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista:
- i) simpukoiden kuoret, joista on poistettu pehmytkudos tai liha;
  - ii) maaeläimistä peräisin olevat seuraavat tuotteet:
    - hautomoiden sivutuotteet,
    - munat,
    - munien sivutuotteet, mukaan lukien munankuoret;
  - iii) kaupallisista syistä tapetut untuvikot;
- l) vedessä tai maalla elävät selkärangattomat, muut kuin eläimille tai ihmisille patogeeniset lajit;
- m) eläimet ja niiden osat, jotka kuuluvat eläintieteellisesti Rodentia- tai Lagomorpha -lahkoihin, lukuun ottamatta 8 artiklan a kohdan iii, iv ja v alakohdassa tarkoitettua luokkaan 1 ja 9 artiklan a–g alakohdassa tarkoitettua luokkaan 2 kuuluvaa ainesta;
- n) vuodat ja nahat, sorkat, kaviot, höyhenet, sulat, villa, sarvet, karva ja turkikset, jotka ovat peräisin muista kuin tämän artiklan b alakohdassa tarkoitetuista kuolleista eläimistä, joissa ei ole ilmennyt merkkejä kyseisen tuotteen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvasta taudista;
- o) rasvakudos, joka on peräisin eläimistä, joissa ei ole kliinisiä merkkejä kyseisen aineksen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista ja jotka on teurastettu teurastamossa sen jälkeen, kun ne on *ante mortem* -tarkastuksessa todettu teurastuskelpoisiksi ihmisravintona käyttöä varten yhteisön lainsäädännön mukaisesti;
- p) muu kuin 8 artiklan f alakohdassa tarkoitettu ruokajäte.

II LUKU

Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden hävittäminen ja käyttö

1 jakso

Käyttöä koskevat rajoitukset

11 artikla

Käyttöä koskevat rajoitukset

1. Kielletään eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden seuraavat käyttötarkoitukset:

- a) turkiseläimiä lukuun ottamatta maaeläinlajin ruokkiminen saman lajin eläinten ruhoista tai ruhonosista johdetulla käsitellyllä eläinvalkuaisella;
- b) muiden tuotantoeläinten kuin turkiseläinten ruokkiminen ruokajätteellä tai ruokajätettä sisältävällä tai siitä johdetulla rehuaineella;
- c) tuotantoeläinten ruokkiminen laidunkasvillisuudella joko antamalla eläinten laiduntaa sitä suoraan tai syöttämällä niille laidunkasvillisuutta, joka on peräisin maaperästä, johon on levitetty muuta kuin lantaa olevia orgaanisia lannoitteita ja maanparannusaineita paitsi jos laiduntaminen tai laidunkasvillisuuden syöttäminen tapahtuu sellaisen varoajan jälkeen, joka takaa ihmisten ja eläinten terveyteen kohdistuvien riskien riittävän torjunnan ja kestää vähintään 21 vuorokautta; ja
- d) viljeltyjen kalojen ruokkiminen samaa lajia olevien viljeltyjen kalojen ruumiista tai ruumiinosista johdetulla käsitellyllä eläinvalkuaisella.

2. Seuraavista toimenpiteistä voidaan säätää:

- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kieltojen soveltamisen varmistamiseksi tehtävät tarkastukset ja valvonta, mukaan lukien havainnointimenetelmät ja testit, joita käytetään tietystä lajeista peräisin olevan aineksen esiintymisen havaitsemiseen, ja raja-arvot 1 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitettuna käsitellyn eläinvalkuaisen vähäisille määrille, jotka aiheutuvat satunnaisesta kontaminaatiosta eivätkä ole teknisin keinoin vältettävissä;
- b) edellytykset turkiseläinten ruokkimiseksi saman lajin eläinten ruhoista tai ruhonosista johdetulla käsitellyllä eläinvalkuaisella; ja
- c) edellytykset tuotantoeläinten ruokkimiseksi laidunkasvillisuudella, joka on peräisin sellaisesta maaperästä, johon on levitetty orgaanisia lannoitteita ja maanparannusaineita, erityisesti muuttamalla 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua odotusaikaa.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2 jakso

Hävittäminen ja käyttö

12 artikla

Luokkaan 1 kuuluvan aineksen hävittäminen ja käyttö

Luokkaan 1 kuuluva aines on

- a) hävitettävä jätteenä polttamalla
  - i) suoraan ilman esikäsitelyä; tai
  - ii) sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla, jos toimivaltainen viranomais näin vaatii, ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;
- b) hävitettävä tai hyödynnettävä rinnakkaispolttolaitoksessa, jos luokkaan 1 kuuluva aines on jätettä,
  - i) suoraan ilman esikäsitelyä; tai
  - ii) sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla, jos toimivaltainen viranomais näin vaatii, ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;
- c) jos luokkaan 1 kuuluva aines on muuta ainesta kuin 8 artiklan a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua ainesta, hävitettävä siten, että se käsitellään painesteriloimalla ja syntyvä aines merkitään pysyvästi ja haudataan hyväksytylle kaatopaikalle;
- d) jos luokkaan 1 kuuluva aines on 8 artiklan f alakohdassa tarkoitettua ainesta, hävitettävä haudamalla hyväksytylle kaatopaikalle;
- e) käytettävä polttoaineena esikäsiteltyinä tai käsittelemättöminä; tai
- f) käytettävä 33, 34 ja 36 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistamisessa, jotka saatetaan markkinoille kyseisten artikloiden mukaisesti.

13 artikla

Luokkaan 2 kuuluvan aineksen hävittäminen ja käyttö

Luokkaan 2 kuuluva aines on

- a) hävitettävä jätteenä polttamalla
  - i) suoraan ilman esikäsitelyä; tai
  - ii) sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla, jos toimivaltainen viranomais näin vaatii, ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;

- b) hävitettävä tai hyödynnettävä rinnakkaispolttolaitoksessa, jos luokkaan 2 kuuluva aines on jätettä;
- i) suoraan ilman esikäsitellyä; tai
- ii) sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla, jos toimivaltainen viranomaisnäin vaatii, ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;
- c) toimitettava hyväksytylle kaatopaikalle sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;
- d) käytettävä orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden valmistuksessa, jotka saatetaan markkinoille 32 artiklan mukaisesti sen jälkeen, kun se on tarvittaessa käsitelty painesteriloimalla ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi;
- e) kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi
- i) sen jälkeen, kun se on käsitelty painesteriloimalla ja syntyvä aines on merkitty pysyvästi; tai
- ii) esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä, jos kyseessä on lanta, ruoansulatuskanava ja sen sisältö, maito, maitoperäinen tuote, ternimaito sekä munat ja munatuotteet, joihin toimivaltainen viranomaisnäin ei katso sisältyvän minkään vakavan tartuntataudin leviämiskäsiä;
- f) levitettävä käsittelemättömänä maahan, jos kyseessä on lanta, ruoansulatuskanavasta erotettu ruoansulatuskanavan sisältö, maito, maitoperäinen tuote tai ternimaito, joihin toimivaltainen viranomaisnäin ei katso sisältyvän minkään vakavan tartuntataudin leviämiskäsiä;
- g) jos kyseessä on vesieläinperäinen aines, muunnettava säilörehuksi tai kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi;
- h) käytettävä polttoaineena esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä; tai
- i) käytettävä 33, 34 ja 36 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistuksessa, jotka saatetaan markkinoille kyseisten artikloiden mukaisesti.
- d) käsiteltävä, lukuun ottamatta luokkaan 3 kuuluvaa ainesta, joka on muuttunut hajoamisen tai pilaantumisen takia niin, että kyseinen tuote aiheuttaisi kohtuuttoman riskin ihmisten tai eläinten terveydelle, ja käytettävä
- i) muiden tuotantoeläinten kuin turkiseläinten rehun valmistukseen ja saatettava markkinoille 31 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta 10 artiklan 1 kohdan n, o ja p alakohdassa tarkoitettua ainesta;
- ii) turkiseläinten rehun valmistukseen ja saatettava markkinoille 36 artiklan mukaisesti;
- iii) lemmikkieläinten ruoan valmistukseen ja saatettava markkinoille 35 artiklan mukaisesti; tai
- iv) orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden valmistukseen, jotka on saatettava markkinoille 32 artiklan mukaisesti;
- e) käytettävä raa'an lemmikkieläinten ruoan valmistukseen ja saatettava markkinoille 35 artiklan mukaisesti;
- f) kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi;
- g) jos kyseessä on vesieläinperäinen aines, muunnettava säilörehuksi, kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi;
- h) jos kyseessä ovat muut kuin 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen simpukoiden kuoret ja munankuoret, käytettävä toimivaltaisten viranomaisten määrittämässä oloissa, joilla ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit;
- i) käytettävä polttoaineena esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä;
- j) käytettävä 33, 34 ja 36 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistukseen, jotka saatetaan markkinoille kyseisten artikloiden mukaisesti;
- k) jos kyseessä on 10 artiklan p alakohdan mukainen ruokajäte, käsiteltävä painesteriloimalla tai 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä käyttäen tai kompostoitava tai muunnettava biokaasuksi;
- l) levitettävä käsittelemättömänä maahan, jos kyseessä on raa'kamaito, ternimaito tai niistä johdetut tuotteet, joihin toimivaltainen viranomaisnäin ei katso sisältyvän minkään vakavan ihmisiin tai eläimiin tarttuvan taudin leviämiskäsiä.

14 artikla

Luokkaan 3 kuuluvan aineksen hävittäminen ja käyttö

Luokkaan 3 kuuluva aines on

- a) hävitettävä jätteenä polttamalla esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä;
- b) hävitettävä tai hyödynnettävä rinnakkaispolttolaitoksessa esikäsiteltynä tai käsittelemättömänä, jos luokkaan 3 kuuluva aines on jätettä;
- c) toimitettava hyväksytylle kaatopaikalle sen jälkeen, kun se on käsitelty;

15 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Voidaan vahvistaa tämän jakson täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:
- a) erityiset edellytykset sellaisen aineksen aluksella suoritettavalle käsittelylle ja hävittämiselle, joka on johdettu poistettaessa aluksella sisälmyksiä kaloista, joissa on merkkejä ihmisiin tarttuvasta taudista, mukaan lukien loiset;

- b) eläimistä saatavien sivutuotteiden muut käsittelymenetelmät kuin painesterilointi erityisesti kyseisissä menetelmissä käytettävien parametrien osalta, erityisesti ajan, lämpötilan ja paineen sekä hiukkaskoon osalta;
- c) eläimistä saatavien sivutuotteiden, mukaan lukien ruokajätteen, muuntamista biokaasuksi tai kompostiksi koskevat parametrit;
- d) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden polttamalla hävittämisen ja rinnakkaispolttamisen edellytykset;
- e) edellytykset eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden hyödyntämiselle polttamalla;
- f) edellytykset 10 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden syntymiselle ja käsittelylle;
- g) vesieläinperäisen aineksen muuntaminen säilörehuksi;
- h) eläimistä saatavien sivutuotteiden pysyvä merkitseminen;
- i) tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden, orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden levittäminen maahan;
- j) tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttäminen tuotantoeläinten ruokinnassa; ja
- k) 14 artiklan d alakohdassa tarkoitettu tietyn aineksen kohtuuttomaksi katsottu riski ihmisten tai eläinten terveydelle.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Kunnes vahvistetaan säännöt, joista on säädetty

- a) 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c, f ja g alakohdassa, jäsenvaltiot voivat hyväksyä tai pitää voimassa kansallisia sääntöjä
- i) 10 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden syntymisestä ja käsittelystä;
- ii) 10 artiklan p alakohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden muuntamisesta, ja
- iii) vesieläinperäisen aineksen muuntamisesta säilörehuksi;
- b) 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa, siinä tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden voidaan hävittää merellä, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön ympäristölainsäädännön soveltamista.

3 jakso

Poikkeukset

16 artikla

Poikkeukset

Poiketen siitä, mitä 12, 13 ja 14 artiklassa säädetään, eläimistä saatavia sivutuotteita voidaan

- a) jos kyseessä ovat 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden, käsitellä ja hävittää kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen erityisten edellytysten mukaisesti;
- b) käyttää tutkimus- ja muihin erityistarkoituksiin 17 artiklan mukaisesti;
- c) jos kyseessä ovat 18 artiklassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden, käyttää erityisiin ruokintatarkoituksiin kyseisen artiklan mukaisesti;
- d) jos kyseessä ovat 19 artiklassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden, hävittää kyseisen artiklan mukaisesti;
- e) hävittää tai käyttää 20 artiklan mukaisesti hyväksytyjen vaihtoehtoisten menetelmien mukaisesti, jotka perustuvat parametreihin, joihin voi kuulua painesterilointi tai muita tämän asetuksen tai sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisia vaatimuksia;
- f) jos kyseessä ovat luokkaan 2 tai luokkaan 3 kuuluvat ainekset ja jos toimivaltainen viranomainen tämän sallii, käyttää asetuksen (EY) N:o 834/2007 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen biodynaamisten preparaattien valmistamisessa ja levittämisessä maahan;
- g) jos kyseessä on luokkaan 3 kuuluva aines ja jos toimivaltainen viranomainen tämän sallii, käyttää lemmikkieläinten ruokinnassa;
- h) jos kyseessä ovat muut kuin luokkaan 1 kuuluvat eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka saadaan poistamalla eläviltä eläimiltä kirurgisen toimenpiteen avulla tai eläimen syntymän aikana tilalla, ja jos toimivaltainen viranomainen tämän sallii, hävittää kyseisellä tilalla.

17 artikla

Tutkimus- ja muut erityistarkoitukset

1. Poiketen siitä, mitä 12, 13 ja 14 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käyttämisen näyttelyissä, taiteellisessa toiminnassa sekä diagnostisiin, koulutuksellisiin ja tutkimuksellisiin tarkoituksiin edellytyksin, joilla varmistetaan ihmisten ja eläinten terveydelle koituvien riskien torjunta.

Tällaisiin edellytyksiin on kuuluttava:

- a) kielto käyttää eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita myöhemmin muihin tarkoituksiin; ja

b) velvollisuus hävittää eläimistä saatavat sivutuotteet tai niistä johdetut tuotteet turvallisesti tai lähettää ne tarvittaessa alkuperäpaikkaansa.

2. Jos on kyseessä ihmisten ja eläinten terveyttä uhkaava riski, joka edellyttää toimenpiteiden hyväksymistä koko yhteisön alueella, erityisesti uusien kehityksessä olevien riskien tapauksessa, voidaan hyväksyä 1 kohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuontia ja käyttöä koskevat yhdenmukaiset edellytykset. Tällaiset edellytykset voivat sisältää varastointia, pakkausta, tunnistemerkintöjä, kuljetusta ja hävittämistä koskevia vaatimuksia.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

18 artikla

Erityiset ruokintatarkoitukset

1. Poiketen siitä, mitä 13 ja 14 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia edellytyksin, joilla varmistetaan ihmisten ja eläinten terveydelle koituvien riskien torjunta, luokkaan 2 kuuluvan aineksen keräämisen ja käytön edellyttäen, että aines on saatu eläimistä, joita ei ole lopetettu tai jotka eivät ole kuolleet ihmisiin tai eläimiin tarttuvan taudin esiintymisen tai epäillyn esiintymisen vuoksi, ja luokkaan 3 kuuluvan aineksen keräämisen ja käytön seuraavien eläinten ruokintaan:

- a) eläintarhaeläimet;
- b) sirkuseläimet;
- c) muut matelijat ja petolinnut kuin eläintarhaeläimet tai sirkuseläimet;
- d) turkiseläimet;
- e) luonnonvaraiset eläimet;
- f) hyväksytyjen kenneleiden koirat tai ajokoirat;
- g) säilöön otetut koirat ja kissat;
- h) kalansyötiksi kasvatetut toukat ja madot.

2. Poiketen siitä, mitä 12 artiklassa säädetään, ja tämän artiklan 3 kohdan nojalla vahvistettujen edellytysten mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi sallia

- a) 8 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua luokkaan 1 kuuluvan aineksen ja eläintarhaeläimistä johdetun aineksen käytön eläintarhaeläinten ruokinnassa; ja
- b) 8 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua luokkaan 1 kuuluvan aineksen käytön luonnollisessa elinympäristössään elävien uhanalaisten tai suojeltujen haaskalintulajien ja muiden lajien ruokinnassa biodiversiteetin tukemiseksi.

3. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

- a) edellytykset, joiden täytyessä 1 kohdassa tarkoitettu kerääminen ja käyttö voidaan sallia luokkaan 2 kuuluvan aineksen siirtämisessä, varastoinnissa ja käytössä ja luokkaan 3 kuuluvan aineksen käytössä ruokinnassa, myös uusien kehityksessä olevien riskien tapauksessa; ja
- b) edellytykset, joiden täytyessä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua luokkaan 1 kuuluvan aineksen käyttöä ruokinnassa voidaan 21 artiklan 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta poiketen eräissä tapauksissa sallia, mukaan lukien:
  - i) tiettyjen jäsenvaltioiden uhanalaiset tai suojellut haaskalinnut ja muut lajit, joita tällaisella aineksella saa ruokkia;
  - ii) toimenpiteet, joilla ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

19 artikla

Kerääminen, kuljetus ja hävittäminen

1. Poiketen siitä, mitä 12, 13, 14 ja 21 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia

- a) kuolleiden lemmikki-eläinten ja hevoseläinten hävittämisen hautaamalla;
- b) 8 artiklan a alakohdan v alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua luokkaan 1 kuuluvan aineksen sekä luokkaan 2 ja luokkaan 3 kuuluvien aineksien hävittämisen syrjäisillä alueilla polttamalla tai hautaamalla paikan päällä tai muulla tavoin viranomaisten valvonnassa siten, että ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien leviäminen;
- c) 8 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua luokkaan 1 kuuluvan aineksen sekä luokkaan 2 ja luokkaan 3 kuuluvien aineksien hävittämisen polttamalla tai hautaamalla paikan päällä tai muulla tavoin viranomaisten valvonnassa siten, että ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien leviäminen alueilla, jonne pääsy on käytännössä mahdotonta tai mahdollista ainoastaan olosuhteissa, jotka maantieteellisistä, ilmastollisista tai luonnonmullistuksesta johtuvista syistä aiheuttaisivat keräämistä suorittavan henkilökunnan terveydelle ja turvallisuudelle vaaran, tai jonne pääsy vaatisi suhteettomia keräämisponnistuksia;
- d) sellaisten luokkaan 2 ja 3 kuuluvien aineksien hävittämisen viranomaisten valvonnassa muulla tavoin kuin polttamalla tai hautaamalla paikan päällä, jotka eivät aiheuta riskiä ihmisten ja eläinten terveydelle, jos aineksen määrä on viikossa enintään tietty määrä, joka määritetään suoritettujen toimien luonteen ja kyseisten eläimistä saatavien sivutuotteiden alkuperälajin mukaan;

e) muiden eläimistä saatavien sivutuotteiden kuin 8 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen luokkaan 1 kuuluvan aineksen hävittämisen polttamalla tai hautaamalla paikan päällä edellytyksin, joilla ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien leviämisen ilmoitettavan taudin puhjetessa, jos kuljetus lähimpään eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelyä tai hävittämistä varten hyväksytyyn laitokseen lisäksi terveysriskien leviämisaavaa tai, jos kyseessä on laajalle levinnyt eläinkulkutaudin purkaus, ylittäisi kyseisten laitosten hävittämiskapasiteetin; ja

f) mehiläisten ja mehiläishoidosta saatavien sivutuotteiden hävittämisen polttamalla tai hautaamalla paikan päällä edellytyksin, joilla ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien leviämisen.

2. Tietyn lajin eläinpopulaatio 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla syrjäisellä alueella ei saa ylittää kyseisen lajin enimmäisprosenttiosuutta asianomaisessa jäsenvaltiossa.

3. Jäsenvaltioiden on asetettava komission saataville tiedot

a) alueista, jotka ne luokittelevat syrjäisiksi alueiksi 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi, luokittelun perustelut ja ajantasaiset tiedot luokitukseen tehdystä muutoksista; ja

b) siitä, miten ne käyttävät 1 kohdan c ja d alakohdassa annettuja mahdollisuuksia luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvien ainesten osalta.

4. On vahvistettava tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

a) edellytykset, joilla pyritään varmistamaan ihmisten ja eläinten terveydelle koituvien riskien torjunta paikan päällä tapahtuvan polttamisen ja hautaamisen tapauksessa;

b) 2 kohdassa tarkoitettujen eläinpopulaation enimmäisprosenttiosuus;

c) eläimistä saatavien sivutuotteiden määrä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen toimien luonteen ja alkuperälajin mukaan; ja

d) luettelo 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista taudeista.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 jakso

Vaihtoehtoiset menetelmät

20 artikla

Vaihtoehtoisten menetelmien hyväksyntä

1. Eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden vaihtoehtoisten käyttö- tai hävittämismenetelmien hyväksyntämenettelyn voi käynnistää joko komissio tai hakemuksesta jäsenvaltio tai intressitaho, joka voi edustaa useita intressitahoja.

2. Intressitahojen on lähetettävä hakemuksensa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa niiden on tarkoitus käyttää vaihtoehtoisia menetelmiä.

Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava kahden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta, onko hakemus 10 kohdassa tarkoitettujen vakiomallin mukainen.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava jäsenvaltioiden ja intressitahojen hakemukset ja arviointiraporttinsa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, jäljempänä "EFSA", ja ilmoitettava siitä komissiolle.

4. Jos komissio käynnistää hyväksyntämenettelyn, sen on toimitettava arviointiraporttinsa EFSA:lle.

5. EFSA arvioi kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta, taataanko esitetyllä menetelmällä, että ihmisten ja eläinten terveyttä uhkaavat riskit

a) ovat hallinnassa tavalla, jolla voidaan estää niiden leviäminen ennen hävittämistä tämän asetuksen tai sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti; tai

b) vähenevät kyseisessä eläimistä saatavien sivutuotteiden luokassa vähintään yhtä paljon kuin 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistetuilla käsittelymenetelmillä.

EFSA antaa jätetystä hakemuksesta lausunnon.

6. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa EFSA pyytää täydentäviä tietoja hakijoilta, 5 kohdassa säädettyä määräaika voidaan jatkaa.

EFSA päättää komissiota tai hakijaa kuultuaan määräajasta, jonka kuluessa kyseiset tiedot on toimitettava, ja ilmoittaa komissiolle ja tarvittaessa hakijalle tarvittavasta määräajan pidennyksestä.

7. Jos hakija haluaa antaa täydentäviä tietoja omasta aloitteestaan, sen on toimitettava ne suoraan EFSA:lle.

Tällöin 5 kohdassa säädettyä määräaika ei jatketa.

8. EFSA toimittaa lausuntonsa komissiolle, hakijalle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

9. Kolmen kuukauden kuluessa EFSA:n lausunnon vastaanottamisesta ja kyseisen lausunnon huomioon ottaen komissio ilmoittaa hyväksyttävästä toimenpiteestä hakijalle 11 kohdan mukaisesti.

10. Vaihtoehtoisia menetelmiä koskevien hakemusten vakiomalli vahvistetaan 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvotantavaa menettelyä noudattaen.

11. EFSA:n lausunnon vastaanottamisen jälkeen hyväksytään:

- a) joko toimenpide, jolla sallitaan eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden vaihtoehtoinen käyttö- tai hävittämismenetelmä; tai
- b) toimenpide, jolla hylätään vaihtoehtoinen menetelmä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

II OSASTO

TOIMIJOIDEN VELVOLLISUUDET

I LUKU

Yleiset velvoitteet

1 jakso

Kerääminen, kuljetus ja jäljitettävyys

21 artikla

Kerääminen ja tunnistaminen luokkien ja kuljetuksen osalta

1. Toimijoiden on kerättävä, tunnistamerkittävä ja kuljetettava eläimistä saatavat sivutuotteet ilman turhia viivytyksiä olosuhteissa, joilla ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit.

2. Toimijoiden on varmistettava, että eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden kuljetuksessa on mukana kaupallinen asiakirja ja, jos tässä asetuksessa tai 6 kohdan mukaisesti hyväksytyssä toimenpiteessä niin edellytetään, terveystodistus.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomais voi sallia lannan kuljetuksen samalla tilalla sijaitsevien kahden paikan tai samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien tilojen ja lannan käyttäjien välillä ilman kaupallista asiakirjaa tai terveystodistusta.

3. Eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden mukana kuljetuksessa olevan kaupallisen asiakirjan ja terveystodistuksen on sisällettävä ainakin tiedot kyseisten tuotteiden alkuperästä, määränpäästä ja määrästä sekä kuvaus eläimistä saatavista sivutuotteista tai niistä johdetuista tuotteista ja niiden merkinnöistä, jos tässä asetuksessa vaaditaan tällainen merkintä.

Yhden jäsenvaltion alueella kuljetettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden osalta asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomais voi sallia ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisen vaihtoehtoisella järjestelmällä.

4. Toimijoiden on kerättävä, kuljetettava ja hävitettävä luokkaan 3 kuuluva ruokajäte direktiivin 2008/98/EY 13 artiklassa edellytettyjen kansallisten toimenpiteiden mukaisesti.

5. Seuraavat toimenpiteet hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen:

- a) mallit kaupallisista asiakirjoista, joiden on oltava mukana eläimistä saatavien sivutuotteiden kuljetuksessa; ja
- b) terveystodistusten mallit ja edellytykset, joiden mukaisesti todistusten on oltava mukana eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden kuljetuksessa.

6. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

- a) tapaukset, joissa terveystodistus vaaditaan tiettyjen johdettujen tuotteiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttaman riskin suuruuden takia;
- b) tapaukset, joissa poiketen siitä, mitä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ja ottaen huomioon tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden tai johdettujen tuotteiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttaman riskin vähäisyys johdettuja tuotteita saa kuljettaa ilman kyseisessä kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja tai todistuksia;
- c) tunnistamerkintöjä, myös pakkausmerkintöjä, sekä eri luokkiin kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden erillään pitämistä kuljetuksen aikana koskevat vaatimukset; ja
- d) vaatimukset eläimistä saatavien sivutuotteiden keräämisen ja kuljetuksen aikana syntyvien ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi, mukaan lukien vaatimukset kyseisten tuotteiden turvalliseen kuljetukseen säiliöiden, ajoneuvojen ja pakkausmateriaalin osalta.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

22 artikla

Jäljitettävyys

1. Eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita lähettävien, kuljettavien tai vastaanottavien toimijoiden on pidettävä kirjaa lähetyksistä ja niihin liittyvistä kaupallisista asiakirjoista tai terveystodistuksista.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos lupa kuljettaa eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita ilman kaupallisia asiakirjoja tai terveystodistuksia on myönnetty 21 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tai 21 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla toimijoilla on oltava käytös-
sään sellaiset järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla ne voivat
tunnistaa

- a) muut toimijat, joille niiden eläimistä saatavia sivutuotteita ja
niistä johdettuja tuotteita on toimitettu; ja
- b) toimijat, jotka ovat toimittaneet niille tuotteita.

Nämä tiedot on annettava toimivaltaisille viranomaisille
pyynnöstä.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset
säännöt voidaan antaa 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sään-
telymenettelyä noudattaen, erityisesti seuraavien osalta:

- a) toimivaltaisille viranomaisille annettavat tiedot;
- b) ajanjakso, jona näitä tietoja on pidettävä.

2 jakso

Rekisteröinti ja hyväksyntä

23 artikla

Toimijoiden tai laitosten rekisteröinti

1. Toimijoiden on rekisteröintiä varten
  - a) ennen toiminnan aloittamista ilmoitettava toimivaltaisille
viranomaisille valvonnassaan olevat laitokset, jotka toimivat
jossakin eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen
tuotteiden syntymisen, kuljetuksen, käsittelyn, varastoi-
misen, markkinoille saattamisen, jakelun, käytön ja
hävittämisen vaiheessa;
  - b) annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:
    - i) valvonnassaan olevien eläimistä saatavien sivutuotteiden
tai niistä johdettujen tuotteiden luokka;
    - ii) niiden toimien luonne, joissa eläimistä saatavia sivutuot-
teita ja niistä johdettuja tuotteita käytetään lähtöaineena.
2. Toimijoiden on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle
ajantasaisia tietoja 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista valvon-
nassaan olevista laitoksista sekä merkittävistä toiminnan muutok-
sista tai olemassa olevan laitoksen sulkemisesta.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hakemuksen rekisteröintiä
koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 52 artik-
lan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, rekisteröinti-
ilmoitusta ei tarvita toiminnasta, jota varten eläimistä saatavia
sivutuotteita tuottavat laitokset ovat jo saaneet hyväksynnän tai
ne on rekisteröity asetuksen (EY) N:o 852/2004 tai asetuksen
(EY) N:o 853/2004 mukaisesti, eikä toiminnasta, jota varten lai-
tokset ovat jo saaneet hyväksynnän tämän asetuksen 24 artiklan
mukaisesti.

Sama poikkeus koskee myös toimintaa, jossa eläimistä saatavia
sivutuotteita syntyy ainoastaan paikan päällä ja joka tapahtuu
tiloilla tai muissa toimitiloissa, joissa eläimiä pidetään, kasvatetaan
tai hoidetaan.

24 artikla

Laitosten hyväksyntä

1. Toimijoiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomai-
set ovat hyväksyneet toimijoiden valvonnassa olevat laitokset, jos
niissä harjoitetaan yhtä tai useampaa seuraavista toiminnoista:
  - a) eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelyä painesteriloi-
malla, 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ala-
kohdassa tarkoitettuja menetelmiä käyttäen tai 20 artiklan
mukaisesti hyväksytyjä vaihtoehtoisia menetelmiä käyttäen;
  - b) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuot-
teiden hävittämistä jätteenä polttamalla, lukuun ottamatta
laitoksia, joilla on direktiivin 2000/76/EY mukainen lupa
toimintaansa;
  - c) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuot-
teiden, jos ne ovat jätettä, hävittämistä tai hyödyntämistä rin-
nakkaispolttamalla, lukuun ottamatta laitoksia, joilla on
direktiivin 2000/76/EY mukainen lupa toimintaansa;
  - d) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuot-
teiden hyödyntämistä polttamalla ne polttoaineena;
  - e) lemmikkieläinten ruoan valmistamista;
  - f) orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden
valmistamista;
  - g) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja/tai niistä johdettujen
tuotteiden muuntamista biokaasuksi tai kompostiksi;
  - h) eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelyä niiden keräämi-
sen jälkeen lajittelu-, paloittelu-, jäädytys-, jäädytys- tai suo-
laustarkoituksessa taikka vuotien ja nahkojen tai erikseen
määritellyn riskiaineksen poistamistarkoituksessa;
  - i) eläimistä saatavien sivutuotteiden varastoimista;
  - j) sellaisten johdettujen tuotteiden varastoimista, jotka on
tarkoitettu
    - i) hävitettäväksi polttamalla tai kaatopaikoilla tai hävitet-
täväksi tai hyödynnettäväksi rinnakkaispolttolaitoksessa;
    - ii) käytettäväksi polttoaineena;
    - iii) käytettäväksi rehuna, lukuun ottamatta laitoksia,
jotka on hyväksytty tai rekisteröity asetuksen
(EY) N:o 183/2005 mukaisesti;
    - iv) käytettäväksi orgaanisina lannoitteina ja maanparannus-
aineina, lukuun ottamatta varastointia suoraan paikassa,
jossa tuotteet levitetään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa hyväksynnässä on täsmennettävä, onko laitos hyväksytty toimiin, jotka kohdistuvat eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja/tai niistä johdettuihin tuotteisiin, jotka kuuluvat

- a) 8, 9 tai 10 artiklassa tarkoitettuun erityisluokkaan; tai
- b) useampaan kuin yhteen 8, 9 tai 10 artiklassa tarkoitettuun luokkaan, ja ilmoitettava, suoritetaanko tällaiset toimet
  - i) aina tiukan erillään pitämisen olosuhteissa, millä ehkäistään ihmisten ja eläinten terveydelle koituvat riskit; tai
  - ii) väliaikaisesti saastumisen estävissä olosuhteissa, jotta voidaan vastata tällaisten tuotteiden käsittelykapasiteetin puutteeseen, joka johtuu
    - laajalle levinneestä eläinkulkutaudin purkauksesta, tai
    - muista poikkeuksellisista ja odottamattomista olosuhteista.

25 artikla

Yleiset hygieniavaatimukset

1. Toimijoiden on varmistettava, että niiden valvonnassa olevat laitokset, joissa harjoitetaan 24 artiklan 1 kohdan a ja h alakohdassa tarkoitettua toimintaa:

- a) on rakennettu tavalla, joka mahdollistaa tehokkaan puhdistuksen ja desinfiointin, ja tarvittaessa lattiat on rakennettu sellaisiksi, että ne tekevät nesteiden poisvalumisen helpoksi;
- b) on varustettu tarkoituksenmukaisilla käymälöillä, pukuhuoneilla ja pesutiloilla henkilökuntaa varten;
- c) ovat ottaneet käyttöön asianmukaiset järjestelyt tuhoeläimiltä kuten hyönteisiltä, jyrsijöiltä ja linnuilta suojautumista varten;
- d) pitävät laitteet ja varusteet hyvässä kunnossa ja varmistavat, että mittausvälineet kalibroidaan säännöllisesti; ja
- e) ovat ottaneet käyttöön asianmukaiset järjestelyt säiliöiden ja ajoneuvojen tehokasta puhdistusta ja desinfiointia varten saastumisvaaran välttämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa laitoksessa työskentelevien henkilöiden on käytettävä puhtaita ja asianmukaisia vaatteita ja tarvittaessa suojavaatteita.

Tarvittaessa tietyssä laitoksessa:

- a) likaisella sektorilla työskentelevät henkilöt eivät saa astua puhtaalle sektorille vaihtamatta tai desinfiomatta työvaatteitaan ja jalkineitaan;

- b) varusteita ja laitteita ei saa siirtää likaiselta sektorilta puhtaalle sektorille ennen kuin ne on puhdistettu ja desinfioitu; ja

- c) toimijan on kehitettävä menettely henkilöiden liikkumisen valvontaa sekä jalkojen ja renkaiden pesulaitaiden asianmukaista käyttöä varten.

3. Laitoksissa, joissa harjoitetaan 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa:

- a) eläimistä saatavia sivutuotteita on käsiteltävä siten, että vältetään saastumisvaara;
- b) eläimistä saatavat sivutuotteet on käsiteltävä mahdollisimman pian; johdettuja tuotteita on käsiteltävä jälkeen käsiteltävä ja varastoitava siten, että vältetään saastumisvaara;
- c) eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin sovellettavan käsittelyn aikana eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden jokaista osaa on tarvittaessa käsiteltävä vaaditussa lämpötilassa vaaditun ajan, ja uudelleen saastumista on vältettävä;
- d) toimijoiden on tarkastettava sovellettavat parametrit, erityisesti lämpötila, paine, aika ja hiukkaskoko, säännöllisesti, tarvittaessa automaattilaitteilla;
- e) laitoksen kaikissa osissa on otettava käyttöön puhdistusjärjestelyt, jotka on dokumentoitava.

26 artikla

Eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittely elintarvikealan yrityksissä

1. Eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittely, jalostus ja varastointi laitoksissa, jotka on hyväksytty tai rekisteröity asetuksen (EY) N:o 853/2004 4 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 852/2004 6 artiklan mukaisesti, on tehtävä ristikontaminaation estävissä olosuhteissa ja tarvittaessa laitoksen tätä varten osoitetussa osassa.

2. Gelatiinin tai kollageenin, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, tuotantoon käytettäviä raaka-aineita voidaan varastoida tai käsitellä siihen asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan XIV jakson 1 luvun 5 kohdan sekä XV jakson 1 luvun 5 kohdan nojalla nimenomaisesti luvan saaneissa laitoksissa edellyttäen, että ehkäistään tautiriskien leviäminen erottamalla tällaiset raaka-aineet eläinperäisten tuotteiden valmistuksen raaka-aineista.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät rajoita yhteisön eläinlääkintälainsäädännön tarkempien erityisvaatimusten soveltamista.

27 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

On vahvistettava tämän jakson ja tämän luvun 1 jakson täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

- a) laitoksissa sovellettavat infrastruktuuria ja laitteistoa koskevat vaatimukset;

- b) eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden kaikenlaiseen käsittelyyn sovellettavat hygieniavaatimukset, mukaan lukien toimet 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa laitoksissa sovellettavien hygieniavaatimusten muuttamiseksi;
- c) eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden käsittelyä, muokkaamista, muuntamista, jalostamista ja varastointia koskevat edellytykset ja tekniset vaatimukset sekä jäteveden käsittelyä koskevat edellytykset;
- d) todistusaineisto, joka toimijan on esitettävä eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden muokkaamisen, muuntamisen ja jalostamisen validoimiseksi, joka koskee niiden kykyä ehkäistä ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit;
- e) useampaan kuin yhteen 8, 9 tai 10 artiklassa tarkoitettuun luokkaan kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käsittelyä samassa laitoksessa koskevat edellytykset,
- i) kun tällaiset toimet suoritetaan erillään;
- ii) kun tällaisia toimia suoritetaan väliaikaisesti tietyissä olosuhteissa;
- f) edellytykset ristikontaminaation estämiseksi, jos eläimistä saatavia sivutuotteita varastoidaan, käsitellään tai jalostetaan 26 artiklassa tarkoitettussa laitoksen tätä varten osoitetussa osassa;
- g) biokaasu- ja kompostointilaitoksia koskevat käsittelyvaatimukset;
- h) 24 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuun polttamiseen tai rinnakkaispolttamiseen pienen ja suuren kapasiteetin polttolaitoksissa sovellettavat vaatimukset; ja
- i) 24 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden hyödyntämiseen polttamalla sovellettavat vaatimukset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 jakso

Oma-valvonta sekä vaara-analyysi ja kriittiset valvontapisteet

28 artikla

Oma-valvonta

Toimijoiden on otettava käyttöön ja toteuttava oma-valvontamenettely laitoksissaan ja pidettävä sitä yllä tämän asetuksen noudattamisen seuraamiseksi. Niiden on varmistettava, ettei eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, joiden osalta epäillään tai tiedetään, että ne eivät ole tämän asetuksen mukaisia, siirretä laitoksesta, ellei ainesta ole tarkoitettu hävitettäväksi.

29 artikla

Vaara-analyysi ja kriittiset valvontapisteet

1. Toimijoiden, jotka harjoittavat jotakin seuraavista toiminnoista, on otettava käyttöön, toteutettava ja pidettävä yllä vaara-analyysin ja kriittisten valvontapisteiden, jäljempänä "HACCP", periaatteisiin perustuva pysyvä kirjallinen menettely tai menettelyt:

- a) eläimistä saatavien sivutuotteiden jalostus;
- b) eläimistä saatavien sivutuotteiden muuntaminen biokaasuksi ja kompostiksi;
- c) useampaan kuin yhteen luokkaan kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käsittely ja varastointi samassa laitoksessa;
- d) lemmikkieläinten ruoan valmistaminen.

2. Tällaisten 1 kohdassa määriteltyjen toimijoiden on erityisesti:

- a) tunnistettava vaarat, jotka on torjuttava, poistettava tai saatettava hyväksyttävälle tasolle;
- b) määritettävä kriittiset valvontapisteet yhdessä tai useammassa vaiheessa, jossa valvonta on välttämätöntä vaaran torjumiseksi, poistamiseksi tai saattamiseksi hyväksyttävälle tasolle;
- c) määriteltävä tunnistettujen vaarojen torjumista, poistamista tai vähentämistä varten kriittisten valvontapisteiden kriittiset rajat hyväksyttävän tason erottamiseksi tasosta, jota ei voida hyväksyä;
- d) laadittava tehokkaat kriittisten valvontapisteiden seurantamenettelyt ja pantava ne täytäntöön;
- e) toteutettava korjaavia toimia, jos seuranta osoittaa, että kriittinen valvontapiste ei ole hallinnassa;
- f) laadittava menettelyt sen tarkistamiseksi, että a–e alakohdassa esitetyt toimenpiteet ovat kattavia ja toimivia; tarkistusmenettelyjä on toteutettava säännöllisesti;
- g) laadittava asiakirjoja ja pidettävä kirjaa tavalla, joka on suhteessa yrityksen kokoon ja luonteeseen, sen osoittamiseksi, että a–f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan tehokkaasti.

3. Kun tuotetta, prosessia tai mitä tahansa tuotanto-, jalostus-, varastointi- ja jakeluvaihetta muutetaan, toimijoiden on tarkistettava menettelynsä ja tehtävä tarvittavat muutokset.

4. Tämän artiklan täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet voidaan hyväksyä 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

30 artikla

Jäsenvaltioiden hyvän käytännön ohjeet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa kannustettava jäsenvaltioiden hyvän käytännön ohjeiden kehittämistä, levittämistä ja käyttöä erityisesti 29 artiklassa tarkoitettujen HACCP-periaatteiden soveltamiseksi. Toimijat voivat käyttää ohjeita vapaaehtoiselta pohjalta.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava kansallisia ohjeita sen varmistamiseksi, että

- a) ne on kehitetty kuullen sellaisten osapuolten edustajia, joita asia saattaa merkittävästi koskea, ja toimijoiden alat ovat levittäneet niitä; ja
- b) niiden sisältöä voidaan soveltaa aloilla, joita ne koskevat.

II LUKU

Markkinoille saattaminen

1 jakso

Muiden tuotantoeläinten kuin turkiseläinten ruokintaan tarkoitettujen eläimistä saatavat sivutuotteet ja niistä johdetut tuotteet

31 artikla

Markkinoille saattaminen

1. Tuotantoeläinten ruokintaan tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita, turkiseläimiä lukuun ottamatta, saa saattaa markkinoille ainoastaan, jos

- a) ne ovat muuta kuin 10 artiklan n, o ja p alakohdassa tarkoitettua luokkaan 3 kuuluvaa ainesta tai siitä johdettuja;
- b) ne on tapauksen mukaan kerätty tai käsitelty painesterilointia koskevien vaatimusten tai muiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi asetettujen vaatimusten mukaisesti ja noudattaen 15 artiklan mukaisesti hyväksytyjä toimenpiteitä ja kaikkia muita toimenpiteitä, jotka on vahvistettu tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja
- c) ne tulevat joko hyväksytyistä tai rekisteröidyistä laitoksista kyseisen eläimistä saatavan sivutuotteen tai niistä johdetun tuotteen mukaan.

2. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden keräämistä, jalostusta ja käsittelyä koskevia ihmisten ja eläinten terveyteen liittyviä vaatimuksia.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2 jakso

Orgaaniset lannoitteet ja maanparannusaineet

32 artikla

Markkinoille saattaminen ja käyttö

1. Orgaanisia lannoitteita ja maanparannusaineita saa saattaa markkinoille ja käyttää, jos

- a) ne on johdettu luokkaan 2 tai 3 kuuluvasta aineksesta;
- b) ne on tuotettu painesterilointia koskevien vaatimusten tai muiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi asetettujen vaatimusten mukaisesti ja noudattaen 15 artiklan mukaisesti hyväksytyjä vaatimuksia ja kaikkia muita toimenpiteitä, jotka on vahvistettu tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- c) ne tulevat joko hyväksytyistä tai rekisteröidyistä laitoksista tapauksen mukaan; ja
- d) silloin, kun kyseessä ovat luokkaan 2 kuuluvasta aineksesta johdettu liha-luujauho ja käsitelty eläinvalkuainen, joita on tarkoitus käyttää orgaanisena lannoitteena ja maanparannusaineena tai niiden osana, ne on sekoitettu jonkin ainesosan kanssa siten, että estetään seoksen myöhempi käyttö ruokinnassa, ja merkitty vaadittaessa 3 kohdan nojalla hyväksytyillä toimenpiteillä.

Mädätysjätteitä biokaasutuksesta tai kompostia saa lisäksi saattaa markkinoille ja käyttää orgaanisina lannoitteina ja maanparannusaineina.

Jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden käyttöä sääteleviä tai rajoittavia kansallisia säännöksiä edellyttäen, että tällaiset säännöt ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan d alakohdassa säädetään, sekoittamista ei vaadita aineksesta, jonka käyttö ruokintatarkoituksiin on estetty sen koostumuksen tai pakkauksen takia.

3. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

- a) ihmisten ja eläinten terveyttä koskevat edellytykset orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden tuotannossa ja käytössä;
- b) tekijät tai aineet orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden merkitsemiseksi;
- c) orgaanisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden kanssa sekoitettavat aineosat;
- d) lisäedellytykset, kuten menetelmät, joita on käytettävä merkitsemisessä, ja vähimmäissuhteet, joita on noudatettava seosta valmistettaessa, jotta estetään tällaisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden käyttö ruokinnassa; ja

- e) tapaukset, joissa koostumus tai pakkaus sallii aineksen vapauttamisen sekoittamisvaatimuksesta.

4 jakso

Muut johdetut tuotteet

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

35 artikla

Lemmikkieläinten ruoan markkinoille saattaminen

3 jakso

Yhteisön tiettyssä muussa lainsäädännössä säännellyt johdetut tuotteet

33 artikla

Markkinoille saattaminen

Toimijat voivat saattaa markkinoille seuraavia johdettuja tuotteita:

- kosmeettiset valmisteet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 76/768/EY 1 artiklan 1 kohdassa;
- aktiiviset implantoitavat lääkinnälliset laitteet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 90/385/EY 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa;
- lääkinnälliset laitteet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 93/42/EY 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa;
- in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitettut lääkinnälliset laitteet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 98/79/EY 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa;
- eläinlääkkeet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2001/82/EY 1 artiklan 2 kohdassa;
- lääkkeet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 2 kohdassa.

34 artikla

Valmistus

1. Sellaisten eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden, jotka on tarkoitettu laitoksiin 33 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistusta varten, tuonti, kerääminen ja siirtäminen sekä näiden johdettujen tuotteiden valmistus on suoritettava kyseisessä artiklassa tarkoitettujen yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Tällaisista laitoksista peräisin oleva käyttämätön aines on hävitettävä kyseisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Tätä asetusta kuitenkin sovelletaan, jos 33 artiklassa tarkoitettua yhteisön lainsäädännössä ei säädetä ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien mahdollisten riskien torjuntaa koskevista edellytyksistä tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti.

Toimijat voivat saattaa markkinoille lemmikkieläinten ruokaa, jos

- kyseiset tuotteet on johdettu
  - muusta kuin 10 artiklan n, o ja p alakohdassa tarkoitettua luokkaan 3 kuuluvasta aineksestä;
  - silloin, kun kyseessä on tuotu lemmikkieläinten ruoka tai tuodusta aineksestä valmistettu lemmikkieläinten ruoka, 8 artiklan c kohdassa tarkoitettua luokkaan 1 kuuluvasta aineksestä 40 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti; tai
  - silloin, kun kyseessä on raaka lemmikkieläinten ruoka, 10 artiklan a kohdassa ja b kohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua aineksestä; ja
- ne varmistavat ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjunnan turvallisella käsittelyllä 38 artiklan mukaisesti, jos 37 artiklan mukainen turvallinen hankinta ei takaa riittävää riskien torjuntaa.

36 artikla

Johdettujen tuotteiden saattaminen markkinoille

Toimijat voivat saattaa markkinoille muita johdettuja tuotteita kuin 31, 32, 33 ja 35 artiklassa tarkoitettuja tuotteita, jos

- kyseessä ovat tuotteet,
  - joita ei ole tarkoitettu käytettäväksi tuotantoeläimien ruokinnassa tai levitettäväksi maahan, josta tällaisia eläimiä on tarkoitus ruokkia; tai
  - jotka on tarkoitettu turkiseläinten ruokintaan; ja
- ne varmistavat ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien riskien torjunnan
  - turvallisella hankinnalla 37 artiklan mukaisesti;
  - turvallisella käsittelyllä 38 artiklan mukaisesti, jos turvallinen hankinta ei takaa riittävää torjuntaa; tai
  - tarkistamalla, että tuotteita käytetään ainoastaan turvallisessa loppukäytössä 39 artiklan mukaisesti, jos turvallinen käsittely ei takaa riittävää torjuntaa.

37 artikla

Turvallinen hankinta

1. Turvallinen hankinta käsittää sellaisen aineksen käytön,
  - a) joka ei aiheuta kohtuuttomia riskejä ihmisten ja eläinten terveydelle;
  - b) joka on kerätty ja kuljetettu keräyspisteestä valmistuslaitokseen olosuhteissa, joilla ehkäistään riskit ihmisten ja eläinten terveydelle; tai
  - c) joka on tuotu yhteisöön ja kuljetettu ensisaapumispaikasta yhteisössä valmistuslaitokseen olosuhteissa, joilla ehkäistään riskit ihmisten ja eläinten terveydelle.

2. Turvallista hankintaa varten toimijoiden on toimitettava 1 kohdan vaatimusten täyttämiseksi asiakirjatodisteet, joihin sisältyy tarvittaessa todiste niiden bioturvallisuuteen liittyvien toimenpiteiden turvallisuudesta, jotka on toteutettu lähtöaineen ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttamien riskien torjumiseksi.

Tällaiset asiakirjat on pyynnöstä annettava toimivaltaisten viranomaisten käyttöön.

Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa lähetysten mukana on oltava terveystodistus, joka on 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen hyväksytyn mallin mukainen.

38 artikla

Turvallinen käsittely

Turvalliseen käsittelyyn kuuluu käytettävän aineksen käsittely sellaisessa valmistusprosessissa, jolla käytettävän aineksen tai muiden valmistusprosessissa syntyvien aineiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttamien riskien määrä vähennetään hyväksyttävälle tasolle.

On varmistettava, että johdettu tuote ei aiheuta kohtuuttomia riskejä ihmisten ja eläinten terveydelle, erityisesti siten, että lopputuote testataan.

39 artikla

Turvallinen loppukäyttö

Turvalliseen loppukäyttöön kuuluu johdettujen tuotteiden käyttö

- a) olosuhteissa, jotka eivät aiheuta kohtuuttomia riskejä ihmisten ja eläinten terveydelle; tai
- b) joka voi aiheuttaa riskin ihmisten ja eläinten terveydelle, erityistarkoituksissa, edellyttäen, että tällainen käyttö on perusteltua yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen tavoitteiden perusteella erityisesti ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi.

40 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Voidaan vahvistaa tämän jakson täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

- a) edellytykset, jotka koskevat tuodun lemmikkieläinten ruoan tai tuodusta aineksesta valmistetun lemmikkieläinten ruoan, joka on peräisin 8 artiklan c alakohdassa tarkoitettua luokkaan 1 kuuluvasta aineksesta, markkinoille saattamista;
- b) vaatimukset käytettävän materiaalin turvallisuudelle hankinnalle ja siirtämiselle olosuhteissa, joilla ehkäistään riskit ihmisten ja eläinten terveydelle;
- c) 37 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut asiakirjat;
- d) 38 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen valmistusprosessin parametrit erityisesti käytettävän aineksen fyysikaalisen tai kemiallisen käsittelyn osalta;
- e) lopputuotteen testausta koskevat vaatimukset; ja
- f) ihmisten tai eläinten terveydelle riskin aiheuttavien johdettujen tuotteiden turvallista käyttöä koskevat edellytykset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

III LUKU

Tuonti, kauttakuljetus ja vienti

41 artikla

Tuonti ja kauttakuljetus

1. Eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita saa tuoda yhteisöön tai kuljettaa yhteisön kautta seuraavien vaatimusten mukaisesti:
  - a) kyseistä eläimistä saatavaa sivutuotetta tai siitä johdettua tuotetta koskevat tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden vaatimukset, jotka ovat vähintään yhtä tiukat kuin eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden tuotantoa ja markkinointia yhteisössä koskevat vaatimukset;
  - b) vaatimukset, jotka tunnustetaan vähintään vastaaviksi kuin eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden tuotantoa ja markkinointia yhteisön lainsäädännön nojalla koskevat vaatimukset; tai
  - c) jos kyseessä ovat 33, 35 ja 36 artiklassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdetut tuotteiden, kyseisen artiklan mukaiset vaatimukset.

Ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään
- a) erikseen määriteltyä riskiainesta saa tuoda ja kauttakuljettaa ainoastaan asetuksen (EY) N:o 999/2001 mukaisesti;
- b) eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, jotka ovat sekoittuneet päätöksessä 2000/532/EY vaaralliseksi luetteloidun jätteen kanssa tai ovat sen saastuttamia, saa tuoda ja kauttakuljettaa ainoastaan asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 säädetyin edellytyksin;
- c) luokkaan 1 kuuluvaa ainesta, luokkaan 2 kuuluvaa ainesta ja niistä johdettuja tuotteita, joita ei ole tarkoitettu 33, 35 ja 36 artiklassa tarkoitettujen johdettujen tuotteiden valmistamiseen, saa tuoda ja kauttakuljettaa ainoastaan, jos niiden tuontia koskevat säännöt on hyväksytty 42 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- d) eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin, saa tuoda ja kauttakuljettaa kansallisten toimenpiteiden mukaisesti, joilla varmistetaan ihmisten ja eläinten terveydelle koituvien riskien torjunta, kunnes 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut yhdenmukaiset edellytykset on hyväksytty.
3. Jos on kyseessä luokkaan 3 kuuluvan aineksen ja siitä johdettujen tuotteiden tuonti ja kauttakuljetus, on vahvistettava 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Kyseisissä vaatimuksissa voidaan täsmentää,

- a) että lähetysten on tultava 4 kohdan mukaisesti luetellusta kolmannelta maasta tai sen osasta;
- b) että lähetysten on tultava laitoksesta, jonka alkuperämaana olevan kolmannen maan toimivaltainen viranomaisen on hyväksynyt tai rekisteröinyt ja luetteloinut kyseiseen tarkoitukseen; ja
- c) että lähetysten mukana on oltava asiakirja, kuten kaupallinen asiakirja tai terveystodistus, ja tarvittaessa ilmoitus, joka on 42 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa vahvistetun mallin mukainen, siinä yhteisöön saapumisen paikassa, jossa eläinlääkärintarkastukset suoritetaan.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Siihen saakka, kunnes toisen alakohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vahvistetaan, jäsenvaltioiden on täsmennettävä kyseiset vaatimukset kansallisissa toimenpiteissä.

4. Luettelot kolmansista maista tai niiden osista, joista eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita saa tuoda yhteisöön tai kuljettaa yhteisön kautta, on laadittava 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyn mukaisesti ja ottaen huomioon erityisesti:

- a) kolmannen maan lainsäädäntö;
- b) kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen ja tarkastuslaitosten organisaatio, näiden laitosten toimivalta ja niihin kohdistuva valvonta sekä niiden mahdollisuudet valvoa tehokkaasti lainsäädännön soveltamista;
- c) tosiasialliset terveysvaatimukset, joita sovelletaan yhteisöön tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotantoon, valmistukseen, käsittelyyn, varastointiin ja lähettämiseen;
- d) takeet, jotka kolmas maa voi antaa kyseessä olevien terveysvaatimusten noudattamisesta;
- e) kolmannelta maasta peräisin olevan tuotteen kaupan pitämisestä saatu kokemus ja tehtyjen tuontitarkastusten tulokset;
- f) kolmannessa maassa tehtyjen yhteisön tarkastusten tulokset;
- g) kolmannen maan karjan, muiden kotieläinten ja luonnonvaraisten eläinten terveydellinen tilanne, ottaen huomioon erityisesti eksoottiset eläintaudit ja maan yleiseen terveystilanteeseen liittyvät seikat, jotka voivat aiheuttaa riskin ihmisten tai eläinten terveydelle yhteisössä;
- h) kolmannen maan toimittamien, sen alueella esiintyviä tarttuvien eläintautien koskevien tietojen säännöllisyys ja nopeus, erityisesti Maailman eläintautijärjestön maaeläinten terveyttä koskevassa säännöstössä ja vesieläinten terveyttä koskevassa säännöstössä lueteltujen tautien osalta;
- i) tarttuvien eläintautien ehkäisyä ja torjuntaa koskevat kolmannessa maassa voimassa olevat säännökset ja niiden täytäntöönpano, mukaan lukien sen muista kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin soveltamat säännöt.

Luettelo 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista laitoksista on pidettävä ajan tasalla, toimitettava komissiolle ja jäsenvaltioille sekä asetettava julkisesti saataville.

42 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Edellä olevan 41 artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, joilla voidaan kieltää tietyissä laitoksissa valmistettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden tuonti tai kauttakuljetus ihmisten tai eläinten terveyden suojelemiseksi, hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

2. On vahvistettava muut 41 artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

- a) luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvien aineiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuontia ja kauttakuljetusta koskevat edellytykset;
- b) luokkaan 3 kuuluvan aineksen tai siitä johdettujen tuotteiden tuontia koskevat ihmisten tai eläinten terveyteen liittyvät rajoitukset, jotka voidaan vahvistaa viittauksella 41 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai muussa ihmisten ja eläinten terveyteen liittyvässä tarkoituksessa laadittuihin yhteisiin luetteloihin kolmansista maista tai niiden osista;
- c) edellytykset eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden valmistukselle kolmansissa maissa sijaitsevilla laitoksissa; näihin edellytyksiin voivat sisältyä järjestelyt asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten suorittamasta tällaisten laitosten valvonnasta ja se, että tiettyihin eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita käsittelevien laitosten tyyppeihin ei sovelleta 41 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua hyväksyntää tai rekisteröintiä; ja
- d) mallit terveystodistuksille, kaupallisille asiakirjoille ja ilmoituksille, joiden on oltava lähetysten mukana ja joissa on täsmennettävä edellytykset, joiden täyttyessä voidaan todeta, että kyseiset eläimistä saatavat sivutuotteet tai niistä johdetut tuotteet on kerätty tai valmistettu tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

43 artikla

Vienti

1. Polttamalla hävitettäväksi tai kaatopaikalle tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden vienti on kielletty.
2. Eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden vienti sellaisiin kolmansiin maihin, jotka eivät ole OECD:n jäseniä, käytettäväksi biokaasu- tai kompostointilaitoksissa on kielletty.
3. Luokkaan 1 kuuluvaa ainesta, luokkaan 2 kuuluvaa ainesta ja niistä johdettuja tuotteita saa viedä muihin kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin ainoastaan sillä edellytyksellä, että niiden vientiä koskevat säännöt on vahvistettu.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Luokkaan 3 kuuluvan aineksen ja siitä johdettujen tuotteiden tämän asetuksen mukaiseen vientiin sovelletaan soveltuvin osin elintarvikkeiden ja rehun vientiä yhteisöstä koskevan asetuksen (EY) N:o 178/2002 12 artiklaa.

5. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään,

- a) erikseen määriteltyä riskiainesta saa viedä ainoastaan asetuksen (EY) N:o 999/2001 mukaisesti;
- b) eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, jotka ovat sekoittuneet päätöksessä 2000/532/EY vaaralliseksi luetteloidun jätteen kanssa tai ovat sen saastuttamia, saa tuoda ja kauttakuljettaa ainoastaan asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 säädettyin edellytyksin.

III OSASTO

VIRALLINEN VALVONTA JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Virallinen valvonta

44 artikla

Hyväksymismenettely

1. Toimivaltainen viranomainen hyväksyy laitoksen vain sillä edellytyksellä, että ennen toiminnan aloittamista paikalla tehdyllä tarkastuskäynnillä on osoitettu, että laitos täyttää 27 artiklan mukaiset vaatimukset.

2. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää ehdollisen hyväksynnän, jos paikalla tehdyn tarkastuskäynnin perusteella vaikuttaa siltä, että laitos täyttää kaikki infrastruktuuria ja laitteistoja koskevat vaatimukset tämän asetuksen toimintaa koskevien menettelyiden soveltamiseksi. Toimivaltainen viranomainen myöntää lopullisen hyväksynnän vain, mikäli kolmen kuukauden kuluessa ehdollisen hyväksynnän myöntämisestä tehtävän uuden tarkastuskäynnin perusteella ilmenee, että laitos täyttää muut 1 kohdassa tarkoitettut vaatimukset. Jos selvää edistymistä on tapahtunut, mutta laitos ei vielä täytä kaikkia asiaa koskevia vaatimuksia, toimivaltainen viranomainen voi jatkaa ehdollista hyväksyntää. Ehdollinen hyväksyntä ei kuitenkaan saa ylittää kestoltaan yhteensä kuutta kuukautta.

3. Toimijoiden on erityisesti varmistettava, että laitos lopettaa toimintansa, jos toimivaltainen viranomainen peruuttaa sen luvan tai ehdollisen luvan tapauksessa ei jatka lupaa tai ei anna täyttä hyväksyntää.

45 artikla

Viralliset tarkastukset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisin väliajoin suoritettava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käsittelyn virallisia tarkastuksia ja seuranta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

2. Asetuksen (EY) N:o 882/2004 41 ja 42 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin tarkastuksiin, joita suoritetaan tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

3. Toimivaltainen viranomainen voi tarkastuksia suorittaessaan ottaa huomioon hyvän käytännön ohjeet.

4. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset menettelyt, mukaan lukien mikrobiologisten määritysten vertailumenetelmiä koskevat säännöt.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

46 artikla

Hyväksynnän tilapäinen tai lopullinen peruuttaminen tai toimintakielto

1. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee suorittamassaan tarkastuksessa ja seurannassa, että yksi tai useampi tämän asetuksen vaatimuksista ei täyty, sen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin.

Toimivaltaisen viranomaisen on eritoten puutteiden luonteen ja vakavuuden sekä kansanterveydelle ja eläinten terveydelle aiheutuvien mahdollisten riskien perusteella

- a) peruutettava tilapäisesti tämän asetuksen nojalla hyväksytyyn laitoksen hyväksyntä, jos
  - i) hyväksymisen tai toiminnan perusteena olevat edellytykset eivät enää täyty;
  - ii) toimijan voidaan olettaa korjaavan puutteet kohtuullisen ajan kuluessa; ja
  - iii) ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat mahdolliset riskit eivät edellytä b alakohdan mukaista toimintaa;
- b) peruutettava lopullisesti tämän asetuksen nojalla hyväksytyyn laitoksen hyväksyntä, jos
  - i) hyväksymisen tai toiminnan perusteena olevat edellytykset eivät enää täyty; ja
  - ii) toimijan ei voida olettaa korjaavan puutteita kohtuullisen ajan kuluessa
    - laitoksen infrastruktuuriin liittyvistä syistä,
    - toimijan tai toimijan valvonnassa olevan henkilökunnan kykyyn liittyvistä syistä,
    - siksi, että ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvien vakavien riskien takia laitoksen toimintaan on tehtävä suuria muutoksia ennen kuin toimija voi hakea hyväksyntää uudelleen;
- c) annettava laitoksille konkreettisia määräyksiä havaittujen puutteiden korjaamiseksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on eritoten puutteiden luonteen ja vakavuuden sekä kansanterveydelle ja eläinten terveydelle aiheutuvien mahdollisten riskien perusteella väliaikaisesti tai pysyvästi kiellettävä 23 artiklan 1 ja 3 kohdassa ja 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimijoita harjoittamasta tämän asetuksen piiriin kuuluvaa toimintaa saatuaan tiedon siitä, että

- a) yhteisön lainsäädännön vaatimukset eivät täyty; ja
- b) toiminnasta aiheutuu mahdollisesti vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

47 artikla

Luettelo

1. Jokaisen jäsenvaltion on laadittava luettelo alueellaan sijaitsevista laitoksista ja toimijoista, jotka on hyväksytty tai rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti.

Jokaiselle hyväksytylle tai rekisteröidylle laitokselle tai toimijalle on annettava virallinen numero, jolla laitoksen tai toimijan toiminnan luonne yksilöidään.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ilmoitettava laitokselle tai toimijalle yhteisön muun lainsäädännön nojalla annettu virallinen numero.

Jäsenvaltioiden on asetettava luettelot hyväksytyistä ja rekisteröidyistä laitoksista ja toimijoista komission ja muiden jäsenvaltioiden käyttöön.

Jäsenvaltioiden on pidettävä luettelot hyväksytyistä tai rekisteröidyistä laitoksista ja toimijoista ajan tasalla ja asetettava ne muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet voidaan vahvistaa 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen erityisesti seuraavien osalta:

- a) 1 kohdassa tarkoitettujen luetteloiden malli; ja
- b) 1 kohdassa tarkoitettujen luetteloiden julkistamismenettely.

48 artikla

Muihin jäsenvaltioihin lähettämistä koskeva valvonta

1. Jos toimija aikoo lähettää luokkaan 1 kuuluvaa ainesta, luokkaan 2 kuuluvaa ainesta tai luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvista aineksista johdettua liha-luujauhoa tai eläinrasvoja toiseen jäsenvaltioon, sen on ilmoitettava asiasta alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sekä määräjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Määräjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimijan hakemuksen mukaan tehtävä ennalta määritetyn ajan kuluessa päätös siitä,

- a) kieltäytykö se vastaanottamasta lähetystä;
- b) hyväksyykö se lähetyksen ehdoitta; tai

- c) ottaako se lähetyksen vastaan seuraavin ehdoin:
- i) jos johdettuja tuotteita ei ole painesteriloitu, ne on painesteriloitava; tai
  - ii) eläimistä saatavien sivutuotteiden tai johdettujen tuotteiden on noudatettava kaikkia lähetystä koskevia vaatimuksia, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että eläimistä saatavia sivutuotteita ja johdettuja tuotteita käsitellään tämän asetuksen mukaisesti.

2. Hakemusten mallit 1 kohdassa tarkoitetuille toimijoille voidaan hyväksyä 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätöksen 2004/292/EY mukaisesti ilmoitettava Traces-järjestelmällä määräjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jokaisesta määräjäsenvaltioon lähetetystä lähetyksestä, joka sisältää

- a) 1 kohdassa tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita tai johdettuja tuotteita;
- b) luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettua käsiteltyä eläinvalkuaista.

Saatuana tiedon lähetyksen lähettämisestä määräjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava Traces-järjestelmällä alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jokaisen lähetyksen saapumisesta.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvista aineksista saatavat sivutuotteet, liha-luujauho ja eläinrasvat on kuljetettava suoraan 23, 24 ja 44 artiklan mukaisesti hyväksytyyn tai rekisteröityyn määräpaikkalaitokseen tai, jos kyseessä on lanta, vastaanottajana olevalle maatilalle.

5. Jos eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita lähetetään toiseen jäsenvaltioon kolmannen maan alueen kautta, ne on lähetettävä sellaisena kuljetuksena, joka on sinetöity alkuperäjäsenvaltiossa ja jonka mukana on terveystodistus.

Sinetöidyt lähetykset voidaan tuoda uudelleen yhteisöön ainoastaan rajatarkastusaseman kautta direktiivin 89/662/EY 6 artiklan mukaisesti.

6. Poiketen siitä, mitä 1–5 kohdassa säädetään, kyseisissä kohdissa tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita tai niistä johdettuja tuotteita, jotka ovat sekoittuneet päätöksessä 2000/532/EY vaaralliseksi luetteloidun jätteen kanssa tai ovat sen saastuttamia, saa lähettää muihin jäsenvaltioihin ainoastaan asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 säädetyin edellytyksin.

7. Voidaan vahvistaa tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat seuraavia:

- a) 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltaisen viranomaisen päätökselle ennalta määritetty aika;
- b) lisäedellytykset 4 kohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden tai niistä johdettujen tuotteiden lähettämislle;

c) mallit terveystodistuksille, joiden on oltava lähetysten mukana 5 kohdan mukaisesti; ja

d) edellytykset, joiden täyttyessä näyttelyissä, taiteellisissa toiminnassa sekä diagnostisiin, koulutuksellisiin ja tutkimuksellisiin tarkoituksiin käytettäviksi tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita saa lähettää muihin jäsenvaltioihin, poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1–5 kohdassa säädetään.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

8. Tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteissä voidaan tämentää edellytykset, joiden täyttyessä toimivaltainen viranomaisen voi poiketen siitä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, sallia

- a) lannan lähettämisen samalla tilalla sijaitsevien kahden paikan välillä tai tilojen välillä, jotka sijaitsevat yhteisen rajan jakavien jäsenvaltioiden raja-alueilla;
- b) muiden eläimistä saatavien sivutuotteiden lähettämisen laitosten välillä, jotka sijaitsevat yhteisen rajan jakavien jäsenvaltioiden raja-alueilla; ja
- c) kuolleiden lemmikki-eläinten lähettämisen poltettavaksi laitokseen, joka sijaitsee yhteisen rajan jakavien jäsenvaltioiden raja-alueilla.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

49 artikla

Yhteisön tarkastukset jäsenvaltioissa

1. Komission asiantuntijat voivat yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdä paikan päällä tarkastuksia, jos se on tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi yhtenäisellä tavalla.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on avustettava asiantuntijoita näille kuuluvien tehtävien suorittamisessa kaikin tarvittavin tavoin.

Komissio antaa toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot tarkastusten tuloksista.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteet voidaan vahvistaa 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, erityisesti jäsenvaltioiden viranomaisten yhteistyömenettelyn osalta.

50 artikla

Asetuksen (EY) N:o 882/2004 soveltaminen tiettyihin tarkastuksiin

1. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 882/2004 46 artiklaa soveltuvin osin tarkastuksiin, jotka yhteisö suorittaa kolmansissa maissa tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

2. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 882/2004 50 artiklan 1 kohdan a alakohtaa soveltuvin osin tämän asetuksen 41 artiklan 3 kohdan vaatimusten asteittaiseen käyttöönottoon.

3. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 882/2004 52 artiklaa soveltuvin osin kolmansien maiden tarkastuksiin jäsenvaltioissa, jotka liittyvät tämän asetuksen mukaisiin toimiin.

II LUKU

Loppusäännökset

51 artikla

Kansalliset säännökset

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle toimivaltaansa kuuluvilla aloilla antamansa kansalliset säännökset, jotka liittyvät suoraan tämän asetuksen asianmukaiseen täytäntöönpanoon.

52 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettu elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä lokakuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

5. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 5 kohdan b alakohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kaksi kuukautta, 4 kohdan b alakohdassa säädetyksi määräajaksi yksi kuukausi ja 4 kohdan e alakohdassa säädetyksi määräajaksi kaksi kuukautta.

6. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

53 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle viimeistään 4 päivänä kesäkuuta 2011 ja ilmoitettava viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

54 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1774/2002 4 päivästä maaliskuuta 2011.

Viittauksia asetukseen (EY) N:o 1774/2002 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

55 artikla

Siirtymätoimenpide

Laitoksia ja käyttäjiä, jotka on hyväksytty tai rekisteröity asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti ennen 4 päivää maaliskuuta 2011, pidetään tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyinä tai rekisteröityinä tapauksen mukaan.

56 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 4 päivästä maaliskuuta 2011.

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1774/2002	Tämä asetetus
1 artikla	1 ja 2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 ja 2 kohta
3 artiklan 2 kohta	41 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta
3 artiklan 3 kohta	4 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
4 artiklan 1 kohta	8 artikla
4 artiklan 2 kohta	12, 15 ja 16 artikla
4 artiklan 3 kohta	24 artiklan h, i ja j alakohta
4 artiklan 4 kohta	41 artiklan 2 kohdan c alakohta sekä 43 artiklan 3 kohta ja 5 kohdan a alakohta
5 artiklan 1 kohta	9 artikla
5 artiklan 2 kohta	13, 15 ja 16 artikla
5 artiklan 3 kohta	24 artiklan h, i ja j alakohta
5 artiklan 4 kohta	41 artiklan 2 kohdan c alakohta ja 43 artiklan 3 kohta
6 artiklan 1 kohta	10 artikla
6 artiklan 2 kohta	14, 15 ja 16 artikla
6 artiklan 3 kohta	24 artiklan h, i ja j alakohta
7 artikla	21 artikla
8 artikla	48 artikla
9 artikla	22 artikla
10–15 artikla sekä 17 ja 18 artikla	23, 24, 27 ja 44 artikla
16 artikla	6 artikla
19 artikla	31 artikla
20 artiklan 1 kohta	35 ja 36 artikla
20 artiklan 2 kohta	32 artikla
20 artiklan 3 kohta	36 artikla
21 artikla	—
22 artikla	11 artikla
23 artikla	17 ja 18 artikla
24 artikla	19 artikla
25 artikla	28 ja 29 artikla
26 artikla	45, 46 ja 47 artikla
27 artikla	49 artikla
28 artikla	35 artiklan a kohdan ii alakohta ja 41 artiklan 1 kohta
29 artikla	41 ja 42 artikla
30 artikla	41 artiklan 1 kohdan b alakohta
31 artikla	50 artiklan 1 kohta
32 artikla	—
33 artikla	52 artikla
34 artikla	—
35 artikla	15 artiklan 2 kohta ja 51 artikla
36 artikla	—
37 artikla	54 artikla
38 artikla	56 artikla

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1070/2009,**annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,****asetusten (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004 ja (EY) N:o 552/2004 muuttamisesta Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyuden parantamiseksi****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisen liikennepoliittikan toteuttaminen edellyttää toimintakykyistä lentoliikennejärjestelmää, joka mahdollistaa lentoliikennepalvelujen varman, säännöllisen ja kestävä toiminnan, optimoi kapasiteetin ja helpottaa tavaroiden, henkilöiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston yhtenäisestä eurooppalaisesta ilmatilasta antamalla ensimmäisellä säädöspaketilla eli yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisen puitteista 10 päivänä maaliskuuta 2004 annetulla asetuksella (EY) N:o 549/2004 (puiteasetus) ⁽⁴⁾, lennonvarmistuspalvelujen tarjoamisesta yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa 10 päivänä maaliskuuta 2004 annetulla asetuksella (EY) N:o 550/2004 (palveluntarjonta-asetus) ⁽⁵⁾, yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan organisoinnista ja käytöstä 10 päivänä maaliskuuta 2004 annetulla asetuksella (EY) N:o 551/2004 (ilmatila-asetus) ⁽⁶⁾ ja eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon yhteentoimivuudesta 10 päivänä maaliskuuta 2004 annetulla asetuksella (EY) N:o 552/2004 (yhteentoimivuusasetus) ⁽⁷⁾ luotiin vankka oikeusperusta saumattomalle, yhteentoimivalle ja varmalle ilmaliikenteen hallintajärjestelmälle.
- (3) Toimialan, jäsenvaltioiden ja muiden sidosryhmien vaadittua ponnekkaasti Euroopan ilmailun sääntelypiteiden

yksinkertaistamista ja tehostamista perustettiin marraskuussa 2006 korkean tason ryhmä käsittelemään Euroopan ilmailun sääntelykehityksen tulevaisuutta, jäljempänä ”korkean tason ryhmä”. Korkean tason ryhmä, joka koostuu alan sidosryhmien enemmistön edustajista, antoi heinäkuussa 2007 raportin, joka sisälsi suosituksia siitä, miten Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskykyä ja hallintotapoja voitaisiin parantaa. Korkean tason ryhmä suositteli, että ympäristölle annettaisiin ilmailujärjestelmässä yhtä tärkeä asema kuin turvallisuudelle ja tehokkuudelle, ja vaati, että toimialan ja viranomaisten olisi pyrittävä yhdessä varmistamaan, että ilmaliikenteen hallinnalla edistetään mahdollisuuksien mukaan kestävien ratkaisujen löytämistä.

- (4) Huhtikuun 7 päivänä 2008 kokoontunut neuvosto kehotti komissiota kehittämään korkean tason ryhmän suositusten mukaisesti järjestelmää koskevan kokonaisvaltaisen, portilta portille -konseptin mukaisen lähestymistavan turvallisuuden tehostamiseksi, ilmaliikenteen hallinnan parantamiseksi sekä kustannustehokkuuden lisäämiseksi.
- (5) Yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamiseksi tarvitaan yhteisön tason lisätoimenpiteitä, jotta voidaan – ensisijaisia turvallisuustavoitteita noudattaen – erityisesti parantaa Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskykyä eräillä keskeisen tärkeillä osa-alueilla, joita ovat esimerkiksi ympäristö, kapasiteetti ja kustannustehokkuus. Yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevaa lainsäädäntöä on lisäksi tarpeen mukauttaa tekniikan kehitykseen.
- (6) Yhteisyrityksen perustamisesta uuden sukupolven eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintajärjestelmän (SESAR) kehittämiseksi 27 päivänä helmikuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 219/2007 ⁽⁸⁾ yhtenä tavoitteena on ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelman kehittäminen ja toteuttaminen. Ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelman toteuttaminen edellyttää lainsäädäntötoimia, joilla tuetaan uusien ratkaisujen ja uuden teknologian kehittämistä, käyttöönottoa ja rahoitusta. Suunnitelman tavoitteena on sellaisista täysin yhdenmukaisista ja yhteentoimivista osista muodostuva järjestelmä, joilla taataan suorituskyvyltään huipputasoinen lentoliikennetoiminta Euroopassa. Yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteutusaikataulussa olisi otettava huomioon SESAR-ohjelman kehitys- ja käyttöönottoavaiheille suunniteltu aikataulu osana yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa. Molempia prosesseja olisi koordinoitava tarkasti.

⁽¹⁾ EUVL C 182, 4.8.2009, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 120, 28.5.2009, s. 52.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 25. maaliskuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. syyskuuta 2009.

⁽⁴⁾ EUVL L 96, 31.3.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 96, 31.3.2004, s. 10.

⁽⁶⁾ EUVL L 96, 31.3.2004, s. 20.

⁽⁷⁾ EUVL L 96, 31.3.2004, s. 26.

⁽⁸⁾ EUVL L 64, 2.3.2007, s. 1.

- (7) Yhteiset hankkeet, joilla pyritään avustamaan ilmatilan käyttäjiä ja/tai lennonvarmistuspalvelujen tarjoajia yhteisten lennonvarmistusinfrastruktuurien, lennonvarmistuspalvelujen tarjoamisen sekä ilmatilan käytön parantamiseksi, erityisesti jos ne ovat tarpeen ilmailukenteen hallinnan yleissuunnitelman toteuttamiseksi, eivät saisi rajoittaa yhden tai useamman jäsenvaltion olemassa olevia hankkeita, joilla pyritään vastaaviin tavoitteisiin. Yhteisten hankkeiden käyttöönoton rahoittamista koskevissa säännöksissä ei saisi rajoittaa yhteisten hankkeiden käynnistämistapaa. Komissio voi ehdottaa, että Euroopan laajuisten verkkojen tai Euroopan investointipankin rahoituksen kaltaista rahoitusta voidaan käyttää yhteisten hankkeiden tueksi, varsinkin SESAR-ohjelman käyttöönoton nopeuttamiseksi, monivuotisessa rahoituskehyksessä. Rajoittamatta edellä mainitun rahoituksen saatavuutta jäsenvaltioiden olisi voitava osaltaan vapaasti päättää, kuinka päästökauppajärjestelmän mukaisesti ilmailun päästöoikeuksien huutokaupasta saatavat tulot käytetään, ja harkita tässä yhteydessä, voitaisiinko osa näistä tuloista käyttää yhteisten hankkeiden rahoittamiseen toiminnallisten ilmatilan lohkojen tasolla.
- (8) Erityisesti yhteisten hankkeiden käyttöönoton yhteydessä olisi muun muassa kattavaa ja avointa tilinpitoa soveltamalla varmistettava, että ilmatilan käyttäjiltä ei peritä maksuja kahteen kertaan. Yhteisiä hankkeita olisi käytettävä kaikkien sidosryhmien hyväksi ja kaikkien yhdenvertainen kohtelu olisi varmistettava.
- (9) Jotta palvelujen tarjonnan valvonta olisi yhtenäistä ja hyvätasoisista kaikkialla Euroopassa, kansallisille valvontaviranomaisille olisi annettava riittävä riippumattomuus ja riittävät resurssit. Riippumattomuus ei saisi estää näitä viranomaisia hoitamasta tehtäviään hallinnollisissa puitteissa.
- (10) Kansallisilla valvontaviranomaisilla on keskeinen asema yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisessa, ja komission olisi siksi edistettävä niiden välistä yhteistyötä parhaiden käytäntöjen vaihtamisen mahdollistamiseksi ja yhteisen lähestymistavan kehittämiseksi, alueellisen tason tiiviimpi yhteistyö mukaan luettuna. Yhteistyön olisi oltava säännöllistä.
- (11) Työmarkkinaosapuolille olisi tiedotettava paremmin kaikista sellaisista toimenpiteistä, joilla on huomattavia vaikutuksia työmarkkinoihin, ja niitä olisi kuuluttava näistä toimenpiteistä. Myös komission päätöksellä 98/500/EY⁽¹⁾ perustettua työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävää neuvottelukomiteaa olisi kuuluttava yhteisön tasolla.
- (12) Ilmailukenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen suorituskyvyn parantamiseksi on tarpeen luoda puitteet sitovien suorituskykytavoitteiden määrittelylle ja täytäntöönpanolle sekä täytäntöönpanon valvonnalle eräillä suorituskyvyn kannalta keskeisillä osa-alueilla Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) toimintaperiaatteiden mukaisesti. Tällaisissa puitteissa olisi välttämättä vahvistettava myös se, miten ilmailukenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen suorituskykytiedoista raportoidaan, ja miten niitä tutkitaan, arvioidaan ja jaetaan edelleen. Lisäksi niihin olisi sisällyttävä tavoitteiden saavuttamista edistävä kannustinjärjestelmä.
- (13) Kansallisten valvontaviranomaisten olisi oltava joustavia kansallisten ja alueellisten erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi laatiessaan kansallisia ja alueellisia suunnitelmia. Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus tehdä asianmukaisia muutoksia hyväksyessään tai ottaessaan käyttöön kansallisia suunnitelmia.
- (14) Komission ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä käyttämään yhteisiä ennakoarvioita määrätessään maksuja lennonvarmistuspalveluista. Tiettyä joustoa olisi sallittava niissä tapauksissa, joissa liikenne eroaa huomattavasti ennakoarvioista, erityisesti käyttämällä aiheellisia varoituskäytännöksiä.
- (15) Jäsenvaltioiden kansallisella tasolla tai toiminnallisten ilmatilan lohkojen tasolla vahvistamissa kustannuksissa, jotka on tarkoitettu jaettaviksi ilmatilan käyttäjien kesken, olisi otettava huomioon suorituskykytavoitteet.
- (16) Rajat ylittävien palvelujen tarjoamiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että mikään kansallinen oikeusjärjestelmä ei kiellä nimeämistä lennonvarmistuspalvelujen tarjoajaa sen perusteella, että tämä on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai on toisen jäsenvaltion kansalaisten omistama.
- (17) Kansallisten valvontaviranomaisten olisi toteutettava aiheelliset toimenpiteet korkean turvallisuustason varmistamiseksi, mukaan luettuna mahdollisuus antaa erillinen hyväksyntätodistus kullekin lennonvarmistuspalvelun lajille, samalla kun noudatetaan kustannustehokkuutta ja yhdenmukaisuutta sekä vältetään päällekkäisyyttä.
- (18) Toiminnalliset ilmatilan lohkot ovat keskeisimpiä tekijöitä, joilla mahdollistetaan lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien välisen yhteistyön lisääminen suorituskyvyn parantamiseksi ja synergiaetujen saavuttamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi perustettava toiminnalliset ilmatilan lohkot kohtuullisessa ajassa. Tätä varten ja toiminnallisten ilmatilan lohkojen rajapinnan optimoimiseksi yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa kyseisten jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä keskenään, ja tarvittaessa niiden olisi tehtävä yhteistyötä myös kolmansien maiden kanssa.
- (19) Kun jäsenvaltiot perustavat toiminnallisen ilmatilan lohkon, muilla jäsenvaltioilla, komissiolla ja muilla asianosaisilla on mahdollisuus esittää huomionsa keskustelun helpottamiseksi. Näiden huomioden olisi oltava kyseisten jäsenvaltioiden kannalta ainoastaan neuvoo-antavia.

(1) Komission päätös 98/500/EY, tehty 20 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävien alakohtaisten neuvottelukomiteoiden perustamisesta (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 27).

- (20) Jos toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustamista koskevassa neuvotteluprosessissa ilmenee vaikeuksia, komissio voi nimetä toiminnallisten ilmatilan lohkojen järjestelmäkoordinaattorin, jäljempänä ”koordinaattori”. Koordinaattorin tehtävien tavoitteena olisi oltava kyseisten jäsenvaltioiden ja tarvittaessa samaan toiminnalliseen ilmatilan lohkoon osallistuvien kolmansien maiden avustaminen näiden vaikeuksien voittamiseksi puuttumatta niiden suvereniteettia koskeviin kysymyksiin. Koordinaattorin toiminnasta aiheutuvilla kustannuksilla ei saisi olla vaikutusta jäsenvaltioiden kansallisiin talousarvioihin.
- (21) Eurocontrolin tarkastuskomission selvitykset ja korkean tason ryhmän loppuraportti osoittavat, että reittiverkostoa ja ilmatilan rakennetta ei voida kehittää erillisesti, sillä jokainen jäsenvaltio on erottamaton osa eurooppalaista ilmaliikenteen hallintaverkkoa, sekä yhteisön sisällä että sen ulkopuolella. Sen vuoksi yleistä ilmaliikennettä varten olisi perustettava vaiheittain entistä yhtenäisempi toiminnallinen ilmatila.
- (22) Toiminnallisten ilmatilan lohkojen toteuttamiseksi ja suorituskyvyn kehittämisjärjestelmän perustamiseksi komission olisi määritettävä ja otettava huomioon edellytykset, joita yhteisöltä vaaditaan yhtenäisen eurooppalaisen lentotiedotusalueen perustamiseksi, jota jäsenvaltiot pyytävät ICAO:ta sen vakiintuneiden menettelyjen ja Chicagossa 7 päivänä joulukuuta 1944 allekirjoitettuun kansainväliseen siviili-ilmailun yleissopimukseen, jäljempänä ”Chicagon yleissopimus”, perustuvien jäsenvaltioiden oikeuksien, veloitteiden ja vastuiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden vastuulle kuuluvan ilmatilan käsittävän yhtenäisen eurooppalaisen lentotiedotusalueen pitäisi helpottaa yhteistä suunnittelua ja toiminnan yhtenäistämistä, joiden avulla voidaan yrittää ratkaista alueellisten ruuhkautumiskohtien ongelmaa. Tällaisen yhtenäisen eurooppalaisen lentotiedotusalueen olisi oltava tarpeeksi joustava, jotta se vastaisi erityistarpeita, kuten liikennetiheyttä ja liikennejärjestelyjen vaatavuustasoa.
- (23) Ilmatilan käyttäjillä on toisistaan poikkeavat edellytykset yhteisön ilmatilan käyttöön ja siinä liikkumisen vapauteen. Tämä johtuu siitä, että yhteisössä ei ole yhdenmukaisia lentosääntöjä eikä varsinkaan yhdenmukaista ilmatilan luokitusta. Sen vuoksi komission olisi yhdenmukaistettava nämä säännöt ICAOn vaatimusten mukaisesti.
- (24) Eurooppalainen ilmaliikenteen hallintaverkko olisi suunniteltava ja toteutettava siten, että sen tavoitteena on koko lentoliikenneverkoston turvallisuus, kestävyys ympäristön kannalta, kapasiteetin lisäys ja parempi kustannustehokkuus. Eurocontrolin tarkastuskomission 31 päivänä lokakuuta 2008 antaman raportin ”Evaluation of Functional Airspace Block Initiatives and their Contribution to Performance Improvement” mukaan tämä voidaan parhaiten varmistaa yhteisön tason koordinoitulla lentoliikenneverkoston hallinnoinnilla.
- (25) Asetukseen (EY) N:o 549/2004 liitetyn yhtenäiseen eurooppalaiseen ilmatilaan liittyvistä sotilaallisista kysymyksistä annetun jäsenvaltioiden lausuman mukaisesti siviili- ja sotilasalan yhteistyöllä ja koordinoinnilla olisi oltava olennainen asema yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisessa, jotta voitaisiin siirtyä ilmatilan joustavampaan käyttöön yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan tehokkuustavoitteiden saavuttamiseksi samalla kun otetaan tarkasti huomioon sotilastoimien tehokkuus.
- (26) On erityisen tärkeää luoda reittien osalta yhteinen ja yhdenmukainen ilmatilan rakenne, perustaa ilmatilan organisointi nyt ja tulevaisuudessa yhteisiin periaatteisiin, varmistaa ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelman asteittainen toteuttaminen, optimoida niukkojen resurssien käyttö tarpeettomien varustuskustannusten välttämiseksi sekä suunnitella ja hallita ilmatilan käyttöä yhdenmukaisesti sääntöjen mukaisesti. Tähän tarvittavien sääntöjen antamisen ja oikeudellisesti sitovien soveltamispäätösten tekemisen olisi oltava komission vastuulla.
- (27) Verkon hallintaa ja suunnittelua koskevien toimintojen luetteloa olisi muutettava siten, että siihen sisältyisi tarvittaessa ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelmassa määriteltävät tulevat verkkotoiminnot. Komission olisi tätä toteuttaessaan käytettävä mahdollisimman paljon hyväksyen Eurocontrolin asiantuntemusta.
- (28) Korkean tason ryhmä on suositellut uusien tai tehostettujen tehtävien määrittelyä nykyiseltä perustalta ja Eurocontrolin aseman vahvistamista, kuitenkin siten, että ainoa lainsäätäjä on yhteisö, ja noudattaen periaatetta, jonka mukaan sääntelytehtävät on erotettava palveluntarjonnasta. Tämän vuoksi komission olisi annettava uudistetulle Eurocontrolille, jolle on perustettu uudet hallintojärjestelyt, suoritettavaksi eräitä tehtäviä, joihin ei liity laajakantoisista sitovista toimenpiteistä päättämistä tai poliittisen harkintavallan käyttöä. Eurocontrolin olisi suoritettava nämä tehtävät puolueettomasti ja kustannustehokkaasti sekä turvattava ilmatilan käyttäjien ja lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien täysimittainen osallistuminen.
- (29) Ilmaliikennevirtojen säätelyn toimivuuden parantamiseksi olisi otettava käyttöön asianmukaisia toimenpiteitä, jotta olemassa olevia operatiivisia yksiköitä, myös Eurocontrolin ilmaliikennevirtojen säätelykeskusta, voidaan auttaa varmistamaan lentotoiminnan tehokkuus. Lisäksi komission tiedonannossa Euroopan lentoasemien kapasiteettia, tehokkuutta ja turvallisuutta koskevasta toimintasuunnitelmasta korostetaan, että on tarpeen varmistaa lähtö- ja saapumisaikojen toiminnallinen yhdenmukaisuus lentosuunnitelmien kanssa. Lisäksi yhteisön lentoasemien kapasiteetin seurantakeskus voisi auttaa jäsenvaltioita antamalla niille niiden tarvitsemää objektiivista tietoa lentoasemien kapasiteetin ja ilmaliikenteen hallinnan kapasiteetin yhteensovittamiseksi rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa tällä alalla.

- (30) Nykyaikaisella, täysin toimivalla, korkealaatuisella ja ajantasaisella ilmailutiedotuksella on merkittävä vaikutus turvallisuuteen ja mahdollisuuksiin helpottaa yhteisön ilmatilaan pääsyä ja liikkumista siinä. Ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelma huomioon ottaen yhteisön olisi tehtävä aloite tämän alan uudistamiseksi yhteistyössä Eurocontrolin kanssa ja varmistettava, että käyttäjillä on pääsy tietoihin yhden keskitetyn yhteyspisteen kautta, joka tarjoaa validoituja ja integroituja tietoja nykyaikaisesti ja käyttäjävälisest.
- (31) Säätiöjen elektronista portaalia varten komission olisi otettava huomioon eri tiedonlähteet, mukaan lukien tarvittaessa nimettyjen palvelujen tarjoajien tiedonlähteet.
- (32) Tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden ja päällekkäisten tarkastusten välttämiseksi yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta 20 päivänä helmikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008⁽¹⁾ mukaisesti myönnetty todistukset olisi hyväksyttävä tämän asetuksen mukaisiin tarkoituksiin, jos ne koskevat rakenneosia tai järjestelmiä.
- (33) Todistukseen, joka on myönnetty asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti ja jota käytetään osoituksen vaihtoehtoisesta tavasta noudattaa asetuksen (EY) N:o 552/2004 keskeisiä vaatimuksia, olisi liitettävä Euroopan lentoturvallisuusviraston sertifiointiin vaadittavat tekniset tiedot.
- (34) Tiettyjä asetuksen (EY) N:o 552/2004 vaatimuksia ei olisi sovellettava ennen 20 päivää lokakuuta 2005 käyttöönotettuihin järjestelmiin. Kansallisilla valvontaviranomaisilla ja lennonvarmistuspalvelujen tarjoajilla olisi oltava vapaus sopia kansallisella tasolla siitä, mitä menettelyjä ja asiakirjoja tarvitaan osoitukseksi siitä, että ennen 20 päivää lokakuuta 2005 käyttöönotetut ilmaliikenteen hallintajärjestelmät ovat asetuksen (EY) N:o 552/2004 keskeisten vaatimusten mukaiset. Tämän asetuksen hyväksymisen jälkeen annetuissa täytäntöönpanosäännöissä ja yhteisön eritelmissä olisi otettava huomioon kyseinen järjestely, eikä tästä saisi seurata takautuvia vaatimuksia asiakirjatodisteista.
- (35) Korkean tason ryhmä suositteli loppuraportissaan komissiolle, että SESAR-ohjelmassa olisi käsiteltävä erityisesti sitä, miten määritellään yhteentoimivat menettelyt, järjestelmät ja tiedonvaihto Euroopan sisällä ja muun maailman kanssa. Tässä yhteydessä olisi myös määriteltävä tarvittavat vaatimukset ja selvitettävä, mitä uusia täytäntöönpanosääntöjä tai yhteisön eritelmiä yhtenäinen eurooppalainen ilmatila edellyttää.
- (36) Komission olisi täytäntöönpanotoimia, mukaan lukien Eurocontrolin asettamia standardeja, hyväksyessään varmistettava, että niihin sisältyvät kaikki tarpeelliset alkupe-
räisten standardien parannukset ja että niissä otetaan täysimääräisesti huomioon tarve välttää päällekkäistä sääntelyä.
- (37) Jotta tavoitteet ilmaliikenteen turvallisuusnormien parantamisesta sekä ilmaliikenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen yleisen suorituskyvyn tehostamisesta Euroopan yleisessä ilmaliikenteessä olisi mahdollista saavuttaa samanaikaisesti, inhimilliset tekijät on otettava huomioon. Jäsenvaltioiden olisi siksi harkittava luottamuksen ja oikeudenmukaisuuden ilmapiiriin ("just culture") periaatteiden käyttöönottoa.
- (38) Ottaen huomioon ehdotuksen Euroopan lentoturvallisuusviraston toimivallan laajentamiseksi niin, että se kattaa ilmaliikenteen hallinnan turvallisuuden, olisi varmistettava, että asetukset (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004, (EY) N:o 552/2004 ja (EY) N:o 216/2008 ovat keskenään yhdenmukaisia.
- (39) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti. Nämä toimenpiteet olisi hyväksyttävä sopivassa määräajassa, jotta tässä asetuksessa ja asetuksissa (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004, (EY) N:o 552/2004 ja (EY) N:o 216/2008 säädettyjä määräaikoja voidaan noudattaa.
- (40) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta saattaa toimenpiteitä ajan tasalle tekniikan tai toimintojen kehittymisen vuoksi tai säätää tiettyjä hallintaverkon tehtäviä koskevista perusvaatimuksista ja -menettelyistä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa asetusten (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004 ja (EY) N:o 552/2004 muita kuin keskeisiä osia täydentämällä niitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (41) Kun valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti kuuluvia määräaikoja ei erittäin kiireellisissä tapauksissa voida noudattaa, komission olisi voitava käyttää päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa säädettyä kiireellistä menettelyä.
- (42) Lontoossa 2 päivänä joulukuuta 1987 annettu lentoasemia koskeva yhteinen julistus korvataan vuoropuhelua Gibraltarin kanssa käsittelevän foorumin ensimmäisessä ministerikokouksessa Córdobassa 18 päivänä syyskuuta 2006 annetulla Gibraltarin lentoasemaa koskevalla ministereiden julistuksella, jäljempänä "ministereiden julistus", jonka täyden noudattamisen katsotaan täyttävän vuoden 1987 julistuksen vaatimukset.

⁽¹⁾ EUVL L 79, 19.3.2008, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (43) Tätä asetusta sovelletaan täysimääräisesti Gibraltarin lentoasemaan ministereiden julistuksen mukaisesti. Sanotun rajoittamatta ministereiden julistusta sen soveltamisessa Gibraltarin lentoasemaan ja kaikissa sen täytäntöönpanoon liittyvissä toimissa on noudatettava täysin ministereiden julistusta ja kaikkia sen sisältämiä määräyksiä.
- (44) Asetuksia (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004 ja (EY) N:o 552/2004 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetukset (EY) N:o 549/2004 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan aloitteen tarkoituksena on parantaa ilmaliikenteen nykyisiä turvallisuusstandardeja, edistää lentoliikennejärjestelmän kestävä kehitystä ja parantaa ilmaliikenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen järjestelmän suorituskykyä Euroopan yleisessä ilmaliikenteessä siten, että voidaan täyttää kaikkien ilmatilan käyttäjien vaatimukset. Yhtenäiseen eurooppalaiseen ilmatilaan sisältyvät yhteinen yleiseurooppalainen reittiverkko, verkon hallinta ja ilmaliikenteen hallintajärjestelmät, jotka perustuvat pelkästään turvallisuuteen, tehokkuuteen ja teknisiin näkökohtiin kaikkien ilmatilan käyttäjien hyväksi. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaistetut sääntelypuitteet yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomiseksi.

2. Tämän asetuksen ja 3 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen ei vaikuta jäsenvaltioiden omaa ilmatilaansa koskevaan suvereniteettiin eikä 13 artiklassa esitettyihin jäsenvaltioiden tarpeisiin, jotka liittyvät yleiseen järjestykseen, yleiseen turvallisuuteen ja puolustuskysymyksiin. Tämä asetukset ja 3 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden eivät koske sotilasoperaatioita tai -koulutusta.

3. Tämän asetuksen ja 3 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen ei vaikuta kansainvälisen siviili-ilmailun vuoden 1944 Chicagon yleissopimuksesta, jäljempänä ’Chicagon yleissopimus’, johtuviin jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvoitteisiin. Tähän liittyen tällä asetuksella pyritään myös avustamaan jäsenvaltioita asetuksen soveltamisalalla täyttämään Chicagon yleissopimuksesta johtuvat velvoitteensa tarjoamalla perusta sen määräysten yhteiselle tulkinnalle ja yhdenmukaiselle täytäntöönpanolle ja varmistamalla, että nämä määräykset otetaan asianmukaisesti huomioon tässä asetuksessa ja sen täytäntöönpanosäännöissä.

4. Tämän asetuksen soveltaminen Gibraltarin lentoasemaan ei rajoita Espanjan kuningaskunnan ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan oikeudellista asemaa näiden maiden kiistassa sen alueen suvereniteetistä, jolla lentoasema sijaitsee.”

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. ’ilmatilan käyttäjillä’ yleisessä ilmaliikenteessä käytettävien ilma-alusten käyttäjiä;”

- b) Korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. ’ilmaliikenteen hallinnalla’ ilmassa tai maassa suoritettavien toimintojen (ilmaliikennepalvelun, ilmatilan hallinnan ja ilmaliikennevirtojen säätelyn) yhdistelmää, jolla varmistetaan ilma-alusten turvallinen ja tehokas liikkuminen toiminnan kaikissa vaiheissa;”

- c) Lisätään kohta seuraavasti:

”13 a. ’ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelmalla’ suunnitelmaa, joka on hyväksytty neuvoston päätöksellä 2009/320/EY (*) yhteisyrityksen perustamisesta uuden sukupolven eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintajärjestelmän (SESAR) kehittämiseksi 27 päivänä helmikuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 219/2007 (**) 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

(*) EUVL L 95, 9.4.2009, s. 41.

(**) EUVL L 64, 2.3.2007, s. 1.”

- d) Korvataan 15 kohta seuraavasti:

”15. ’luvalla’ kansallisen valvontaviranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisessa muodossa myöntämää asiakirjaa, jolla vahvistetaan, että lennonvarmistuspalvelujen tarjoaja täyttää tietyn palvelun tarjoamisen edellytykset;”

- e) Kumotaan 21 kohta.

- f) Korvataan 22 kohta seuraavasti:

”22. ’ilmatilan joustavalla käytöllä’ Euroopan siviili-ilmailukonferenssin alueella sovellettavaa ilmatilan hallintaratkaisua, joka perustuu Eurocontrolin julkaisemaan oppaaseen ’Airspace Management Handbook for the Application of the Concept of the Flexible Use of Airspace;”.

g) Lisätään kohdat seuraavasti:

”23 a. 'lentotiedotuspalvelulla' palvelua, jonka tarkoituksena on antaa lentojen turvallista ja tehokasta suorittamista varten hyödyllisiä neuvoja ja tietoja;

23 b. 'hälytyspalveluilla' palvelua, jonka tarkoituksena on ilmoittaa asianomaisille organisaatioille etsintä- ja pelastustarpeesta olevista ilmaluoksista ja auttaa näitä organisaatioita tarpeen mukaan;”.

h) Korvataan 25 kohta seuraavasti:

”25. 'toiminnallisella ilmatilan lohkolle' operatiivisiin vaatimuksiin perustuvaa ilmatilan lohkoa, joka on perustettu valtioiden rajoista riippumatta ja jossa lennonvarmistuspalvelujen ja niihin liittyvien toimintojen tarjonta on suoritus pohjaista ja optimoitu, jotta jokaisella toiminnallisella ilmatilan lohkolle voitaisiin aloittaa lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien tiiviimpi yhteistyö tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, käyttää yhtä tarjoajaa;”.

i) Kumotaan 37 kohta.

j) Lisätään kohta seuraavasti:

”41. 'rajat ylittävillä palveluilla' tilannetta, jossa jonkin jäsenvaltion lennonvarmistuspalvelu tarjoaa toisessa jäsenvaltiossa luvan saanut lennonvarmistuspalvelujen tarjoaja.”

3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Kansalliset valvontaviranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on joko yhdessä tai yksittäin joko nimettävä tai perustettava elin tai elimiä kansalliseksi valvontaviranomaisekseen huolehtimaan tämän asetuksen ja 3 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti kyseiselle viranomaiselle annetuista tehtävistä.

2. Kansallisten valvontaviranomaisten on oltava riippumattomia lennonvarmistuspalvelujen tarjoajista. Riippumattomuus saavutetaan erottamalla kansalliset valvontaviranomaiset ja tällaisten palvelujen tarjoajat asianmukaisesti toisistaan ainakin toiminnallisella tasolla.

3. Kansalliset valvontaviranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan puolueettomasti, riippumattomasti ja avoimesti. Tämä saavutetaan soveltamalla asianmukaisia hallinto- ja valvontajärjestelyitä, myös jäsenvaltion hallinnossa. Tämä ei saa kuitenkaan estää kansallisia valvontaviranomaisia suorittamasta tehtäviään kansallisen siviili-ilmailuviranomaisen tai muun julkisen elimen organisaatiota koskevien sääntöjen mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla valvontaviranomaisilla on riittävät resurssit ja valmiudet suorittaa niille tämän asetuksen nojalla annetut tehtävät tehokkaasti ja oikea-aikaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kansallisten valvontaviranomaisten nimet ja osoitteet ja niiden muutokset sekä toimenpiteet, jotka on toteutettu 2, 3 ja 4 kohdan noudattamiseksi.”

4) Korvataan 5 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

5. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

5) Korvataan 6–11 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Toimialan neuvoa-antava elin

Komitean ja Eurocontrolin roolia rajoittamatta komissio perustaa toimialan neuvoa-antavan elimen, johon kuuluu lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien, ilmatilan käyttäjien, lentoaseman pitäjien, laitevalmistajien sekä henkilökuntaa edustavien ammatillisten järjestöjen edustajia. Kyseisen elimen tehtävänä on ainoastaan avustaa komissiota yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisessa.

7 artikla

Suhteet kolmansiin Euroopan maihin

Yhteisön ja sen jäsenvaltioiden tavoitteena on yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan ulottaminen Euroopan unioniin kuulumattomiin maihin ja sen tukeminen. Tätä varten ne pyrkivät ulottamaan tämän asetuksen soveltamisen ja 3 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden koskemaan Euroopan unioniin kuulumattomia naapurimaita, joko kyseisten maiden kanssa tehtävien sopimusten tai toiminnallisista ilmatilan lohkoista tehtävien sopimusten puitteissa.

8 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosääntöjen laatimista varten Eurocontrolille tai tarvittaessa muulle elimelle toimeksiantoja, joissa määritellään suoritettavat tehtävät ja niiden aikataulu ja otetaan huomioon tässä asetuksessa säädetyt määräajat. Komissio toimii 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Jos komissio aikoo antaa toimeksiannon 1 kohdan mukaisesti, se pyrkii hyödyntämään mahdollisimman hyvin nykyisiä järjestelyjä kaikkien asianosaisten kuulemiseksi ja niiden osallistumisen varmistamiseksi, jos kyseiset menetelmät täyttävät komission avoimuusvaatimukset ja kuulemismenettelyille asetettavat vaatimukset eivätkä ne ole ristiriidassa komission institutionaalisten velvoitteiden kanssa.

9 artikla

Seuraamukset

Seuraamusten, joita jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännöksiä ja erityisesti 3 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä rikkoneille ilmatilan käyttäjille ja palvelujen tarjoajille, on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

10 artikla

Sidosryhmien kuuleminen

1. Jäsenvaltioiden, jotka toimivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, on perustettava kuulemismenettelyt sen varmistamiseksi, että sidosryhmät, henkilökuntaa edustavat ammatilliset järjestöt mukaan luettuina, osallistuvat asianmukaisesti yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamiseen.

2. Komissio perustaa yhteisön tason kuulemismenettelyn. Päätöksellä 98/500/EY perustettu alakohmainen neuvottelukomitea osallistuu kuulemismenettelyyn.

3. Sidosryhmiä on kuultava erityisesti uusien ratkaisujen ja tekniikoiden kehittämisestä ja käyttöönnotosta Euroopan ilmaliikenteen hallintaverkossa.

Sidosryhmiä voivat olla:

- lennonvarmistuspalvelujen tarjoajat,
- lentoasemien pitäjät,
- asianomaiset ilmatilan käyttäjät tai ilmatilan käyttäjiä edustavat asianomaiset ryhmät,
- sotilasviranomaiset,
- laitteiden ja järjestelmien valmistajat, ja
- henkilökuntaa edustavat ammatilliset järjestöt.

11 artikla

Suorituskyvyn kehittämisjärjestelmä

1. Lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskyvyn parantamiseksi yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa on perustettava lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskyvyn kehittämisjärjestelmä. Se käsittää seuraavat osat:

- a) yhteisön laajuiset suorituskykytavoitteet suorituskyvyn kannalta keskeisillä osa-alueilla, jotka ovat turvallisuus, ympäristö, kapasiteetti ja kustannustehokkuus;

- b) kansalliset tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevat suunnitelmat, mukaan luettuina suorituskykytavoitteet, joilla varmistetaan yhteensopivuus yhteisön laajuisien suorituskykytavoitteiden kanssa; ja

- c) lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen säännöllinen tarkastelu, seuranta ja vertailu.

2. Edellä 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen komissio voi nimetä Eurocontrolin tai jonkin toisen puolueettoman ja toimivaltaisen elimen toimimaan suorituskyvyn tarkastuselimenä. Suorituskyvyn tarkastuselimen tehtävänä on yhteisymmärryksessä kansallisten valvontaviranomaisten kanssa avustaa komissiota ja pyydetäessä avustaa kansallisia valvontaviranomaisia 1 kohdassa tarkoitettua suorituskyvyn kehittämisjärjestelmän täytäntöönpanossa. Komissio varmistaa, että tarkastuselin toimii riippumattomasti suorittaessaan komission sille antamia tehtäviä.

3. a) Komissio hyväksyy yhteisön laajuiset ilmaliikenteen hallintaverkon suorituskykytavoitteet 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen otettuaan huomioon kansallisten valvontaviranomaisten asiaa koskevat tiedot kansallisella tasolla tai toiminnallisten ilmatilan lohkojen tasolla.

- b) Kansalliset valvontaviranomaiset laativat ja jäsenvaltiot hyväksyvät 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kansalliset tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevat suunnitelmat. Suunnitelmiin on sisällytettävä sitovat kansalliset tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevat tavoitteet ja asianmukainen yhden jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden hyväksymä kannustinjärjestelmä. Suunnitelmien laatimisesta on kuultava lennonvarmistuspalvelujen tarjoajia, ilmatilan käyttäjien edustajia ja tarvittaessa lentoaseman pitäjiä ja lentoasemien koordinaattoreita.

- c) Komissio arvioi kansallisten tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevien tavoitteiden yhteensopivuuden yhteisön laajuisien suorituskykytavoitteiden kanssa käyttämällä 6 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja arviointiperusteita.

Jos komissio toteaa, että yksi tai useampi kansallinen tavoite tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskeva tavoite ei ole arviointiperusteiden mukainen, se voi päättää 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen antaa suosituksen siitä, että kyseisten kansallisten valvontaviranomaisten on laadittava tarkistetut suorituskykytavoitteet. Kyseisten jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tarkistetut suorituskykytavoitteet ja asianmukaiset toimenpiteet, joista on ilmoitettava komissiolle riittävän ajoissa.

Jos komissio toteaa, että tarkistettavat suorituskyytavoitteet ja asianmukaiset toimenpiteet eivät ole riittäviä, se voi päättää 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, että kyseisten jäsenvaltioiden on ryhdyttävä korjaaviin toimenpiteisiin.

Vaihtoehtoisesti komissio voi asianmukaisesti perustellen päättää tarkistaa yhteisön laajuisia suorituskyytavoitteita 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

- d) Suorituskyyvyn kehittämissä järjestelmän viiteajanjakson on oltava kestoltaan vähintään kolme vuotta ja enintään viisi vuotta. Jos kansallisia tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevia tavoitteita ei saavuteta kyseisen ajanjakson aikana, jäsenvaltioiden ja/tai kansallisten valvontaviranomaisten on toteutettava määrittämänsä aiheelliset toimenpiteet. Ensimmäinen viiteajanjakso kestää ensimmäiset kolme vuotta 6 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen hyväksymisestä.
- e) Komissio arvioi säännöllisesti suorituskyytavoitteiden saavuttamista ja esittää tulokset yhtenäisen ilmatilan komitealle.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun suorituskyyvyn kehittämissä järjestelmään sovelletaan seuraavia menettelyjä:

- a) kaikilta asiaankuuluvilta osapuolilta, mukaan luettuina lennonvarmistuspalvelujen tarjoajat, ilmatilan käyttäjät, lentoasemien pitäjät, kansalliset valvontaviranomaiset, jäsenvaltiot ja Eurocontrol, saatavilla olevien, lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskyyvyn koskevien aiheellisten tietojen kerääminen, validoiminen, tutkiminen, arvioiminen ja levittäminen;
- b) tiettyjen ICAOn asiakirjan nro 9854 'Global Air Traffic Management Operational Concept' perusteella aiheellisten suorituskyyvyn kannalta keskeisten osa-alueiden valinta, yhdenmukaistettuina ilmailukenteen hallinnan yleissuunnitelman suorituskyyvypuitteiden kanssa, mukaan luettuina turvallisuus, ympäristö, kapasiteetti ja kustannustehokkuus, ja mukautettuina tarvittaessa yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan erityistarpeisiin, sekä kyseisten osa-alueiden tavoitteet ja joidenkin keskeisten suorituskyyvyn indikaattoreiden määrittely suorituskyyvyn mittaamiseksi;
- c) yhteisön laajuiset suorituskyyvyn tavoitteet, jotka määritellään ottaen huomioon kansallisella tasolla tai toiminnallisten ilmatilan lohkojen tasolla yksilöidyt tiedot;
- d) kansallisten tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevien tavoitteiden arviointi kansallisen tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevan suunnitelman perusteella; ja

- e) kansallisten tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevien suorituskyyvysuunnitelmien seuranta, mukaan luettuina aiheelliset varoituskoneistit.

Komissio voi lisätä menettelyjä tässä kohdassa tarkoitettuun menettelyjen luetteloon. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Suorituskyyvyn kehittämissä järjestelmää perustettaessa on otettava huomioon, että reitillä annettavat palvelut, lentoasemalla annettavat palvelut ja verkkotoiminnot ovat erilaiset ja että niitä on kohdeltava vastaavasti, tarvittaessa myös suorituskyyvyn mittaamistarkoituksissa.

6. Suorituskyyvyn kehittämissä järjestelmän yksityiskohtaista toimintaa varten komissio antaa 4 päivään joulukuuta 2011 mennessä ja sopivassa aikataulussa 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen täytäntöönpanosääntöjä, jotta tässä asetuksessa säädettyjä määräaikoja voidaan noudattaa. Näihin täytäntöönpanosääntöihin on sisällyttävä seuraavat osat:

- a) edellä 4 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen sisältö ja aikataulu;
- b) suorituskyyvyn tavoitteiden saavuttamisen arvioinnin ja uusien tavoitteiden asettamisen viiteajanjakso ja tiheys;
- c) kansallisten valvontaviranomaisten kansallisten tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevien suorituskyyvysuunnitelmien valmistelua koskevat vaatimukset; suunnitelmiin on sisällyttävä kansalliset tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevat suorituskyyvyn tavoitteet ja kannustinjärjestelmä. Suorituskyyvysuunnitelmia koskevat seuraavat vaatimukset:
- i) niiden on perustuttava lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien liiketoimintasuunnitelmiin;
- ii) niissä on käsiteltävä kaikkia kansallisen tai toiminnallisen ilmatilan lohkon kustannusperustan osatekijöitä;
- iii) niihin on sisällyttävä sitovia suorituskyyvyn tavoitteita, jotka ovat yhteensopivia yhteisön laajuisen suorituskyyvyn tavoitteiden kanssa;
- d) perusteet, joilla arvioidaan, ovatko kansalliset tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevat tavoitteet yhteensopivia yhteisön laajuisen suorituskyyvyn tavoitteiden kanssa viiteajanjakson aikana, ja jotka tukevat varoituskoneistia;
- e) yleiset periaatteet, joiden perusteella jäsenvaltiot perustavat kannustinjärjestelmiä;
- f) soveltamisperiaatteet siirtymävaiheen mekanismille, jota tarvitaan suorituskyyvyn kehittämissä järjestelmään sopeutumiseksi ja jonka kesto ei saa ylittää 12:tä kuukautta täytäntöönpanosääntöjen hyväksymisestä."

6) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio arvioi tämän asetuksen sekä sen 3 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamista säännöllisin väliajoin ja antaa siitä ensimmäisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 4 päivään kesäkuuta 2011 mennessä ja sen jälkeen kunkin 11 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettun viiteajanjakson lopussa. Komissio voi perustelluissa tapauksissa tässä tarkoituksessa pyytää jäsenvaltioilta lisätietoja niiden kertomusten lisäksi, jotka ne antavat tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kertomuksiin on sisällyttävä arvio tämän asetuksen soveltamiseksi toteutetuilla toimenpiteillä saavutetuista tuloksista, mukaan luettuina tarvittavat tiedot alan kehittymisestä, etenkin taloudellisten, sosiaalisten, ympäristöön ja työllisyyteen liittyvien ja teknologisten näkökohtien osalta, sekä palvelujen laadusta; näitä tietoja on tarkasteltava suhteessa alkuperäisiin tavoitteisiin ja tuleviin tarpeisiin.”

7) Lisätään artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Euroopan lentoturvallisuusvirasto

Pannessaan täytäntöön tätä asetusta ja asetuksia (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004 ja (EY) N:o 552/2004 sekä yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta 20 päivänä helmikuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 216/2008 (*) jäsenvaltiot ja komissio koordinoivat toimintansa asianmukaisesti Euroopan lentoturvallisuusviraston kanssa kukin tässä asetuksessa säädetyn toimivaltansa mukaan varmistaakseen, että kaikki turvallisuusnäkökohdat otetaan riittävästi huomioon.

(*) EUVL L 79, 19.3.2008, s. 1.”

2 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 550/2004 seuraavasti:

1) Korvataan 2–4 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Kansallisten valvontaviranomaisten tehtävät

1. Puiteasetuksen 4 artiklassa tarkoitettujen kansallisten valvontaviranomaisten on varmistettava, että tämän asetuksen soveltamista ja erityisesti niiden lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien toiminnan turvallisuutta ja tehokkuutta, jotka

tarjoavat palveluja asianomaisen viranomaisen nimenneen tai perustaneen jäsenvaltion vastuulla olevassa ilmatilassa, valvotaan asianmukaisesti.

2. Tätä varten kunkin kansallisen valvontaviranomaisen on järjestettävä asianmukaisia tarkastuksia ja selvityksiä, joilla todennetaan tämän asetuksen vaatimusten noudattaminen, mukaan luettuina lennonvarmistuspalvelujen tarjoamista koskevat henkilöstövaatimukset. Asianomaisen lennonvarmistuspalvelujen tarjoajan on helpotettava tällaisen työn suorittamista.

3. Jos toiminnalliset ilmatilan lohkot ulottuvat useamman kuin yhden jäsenvaltion vastuulla olevaan ilmatilaan, kyseisten jäsenvaltioiden on tehtävä keskenään sopimus tässä artiklassa säädetystä valvonnasta niiden lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien osalta, jotka tarjoavat näihin lohkoihin liittyviä palveluja.

4. Kansallisten valvontaviranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä varmistaakseen sellaisten lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien asianmukaisen valvonnan, joilla on voimassa oleva lupa yhdestä jäsenvaltiosta, mutta jotka tarjoavat palveluja myös toisen jäsenvaltion vastuulle kuuluvassa ilmatilassa. Tällaiseen yhteistyöhön on sisällyttävä järjestelyt sellaisten tapausten käsittelemiseksi, joissa 6 artiklassa säädettyjä soveltuvia yhteisiä vaatimuksia tai liitteessä II säädettyjä ehtoja ei ole noudatettu.

5. Rajat ylittävän lennonvarmistuspalvelujen tarjoamisen yhteydessä tällaisiin järjestelyihin on sisällyttävä sopimus 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen valvontatehtävien vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä kyseisten tehtävien tuloksista. Vastavuoroista tunnustamista sovelletaan myös silloin, kun kansallisten valvontaviranomaisten välillä kehitetään tunnustamista koskevia järjestelyjä palveluntarjoajien sertifiointia varten.

6. Kansalliset valvontaviranomaiset voivat kansallisen lainsäädännön sallimissa rajoissa ja alueellisen yhteistyön edistämiseksi tehdä myös sopimuksia valvontatehtäviä koskevien vastuiden jakamisesta.

3 artikla

Pätevät yksiköt

1. Kansalliset valvontaviranomaiset voivat päättää antaa 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastukset ja selvitykset osittain tai kokonaan liitteessä I säädetty vaatimukset täyttävien pätevien yksiköiden tehtäväksi.

2. Tällainen kansallisen valvontaviranomaisen myöntämä valtuutus on voimassa yhteisössä kolmen vuoden jakson ajan, joka on uusittavissa. Kansalliset valvontaviranomaiset voivat teettää nämä tarkastukset ja selvitykset millä tahansa yhteisöön sijoittautuneella pätevällä yksiköllä.

4 artikla

Turvallisuusvaatimukset

Komissio antaa puiteasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen täytäntöönpanosääntöjä, joihin sisältyvät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien Eurocontrolin turvallisuusvaatimusten (Eurocontrol Safety Regulatory Requirements, ESARR) ja niihin tehtyjen muutosten asiaankuuluvat määräykset tarvittavine mukautuksineen.”

2) Kumotaan 5 artikla.

3) Korvataan 7 artiklan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Lupien antaminen antaa lennonvarmistuspalvelujen tarjoajille mahdollisuuden tarjota palvelujaan jäsenvaltioille, muille lennonvarmistuspalvelujen tarjoajille, ilmatilan käyttäjille ja lentoasemille yhteisön alueella, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 ja 9 artiklan säännösten soveltamista.

7. Kansallisten valvontaviranomaisten on seurattava yhteisten vaatimusten sekä lupiin liitettyjen ehtojen noudattamista. Tällaisen seurannan yksityiskohdat sisällytetään kertomuksiin, jotka jäsenvaltiot antavat vuosittain puiteasetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jos kansallinen valvontaviranomainen toteaa, että luvan haltija ei enää täytä näitä vaatimuksia tai ehtoja, sen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet huolehtien samalla palvelujen jatkuvuudesta sillä edellytyksellä, että turvallisuus ei vaarannu. Näihin toimenpiteisiin voi kuulua luvan peruuttaminen.”

4) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Ilmaliikennepalvelujen tarjoajien nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden vastuulla olevassa ilmatilassa ilmaliikennepalveluja tarjotaan yksinoikeudella tietyissä ilmatilan lohkoissa. Tätä varten jäsenvaltioiden on nimettävä ilmaliikennepalvelujen tarjoaja, jolla on yhteisön alueella voimassa oleva lupa.

2. Rajat ylittävien palvelujen tarjoamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansallinen lainsäädäntö ei estä tämän artiklan ja 10 artiklan 3 kohdan noudattamista, koska jäsenvaltion vastuulla olevassa ilmatilassa palveluja tarjoavilta ilmaliikennepalvelujen tarjoajilta vaaditaan seuraavia:

- a) niiden on oltava suoraan tai osake-enemmistön kautta kyseisen jäsenvaltion tai sen kansalaisten omistuksessa;
- b) niillä on oltava pääasiallinen toimipaikka tai kotipaikka kyseisen jäsenvaltion alueella; tai

- c) niiden on käytettävä ainoastaan kyseisessä jäsenvaltiossa olevia laitteita.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä nimettyjen ilmaliikennepalvelujen tarjoajien oikeudet ja velvollisuudet. Näihin velvollisuuksiin voi sisältyä ehtoja, jotka koskevat asiaankuuluvien tietojen nopeaa toimittamista kaikkien ilma-alusten toiminnan tunnistamiseksi jäsenvaltioiden vastuulla olevassa ilmatilassa.

4. Jäsenvaltiot voivat harkintansa mukaan valita ilmaliikennepalvelujen tarjoajan edellyttäen, että se täyttää 6 ja 7 artiklassa tarkoitettut vaatimukset ja ehdot.

5. Jos 9 a artiklan mukaisesti perustetut toiminnalliset ilmatilan lohkot ulottuvat useamman kuin yhden jäsenvaltion vastuulla olevaan ilmatilaan, kyseisten jäsenvaltioiden on yhdessä nimettävä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti yksi tai useampi ilmaliikennepalvelujen tarjoaja vähintään kuukausi ennen ilmatilan lohkon käyttöönottoa.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille välittömästi tämän artiklan puitteissa tehdyistä päätöksistä, jotka koskevat ilmaliikennepalvelujen tarjoajien nimeämistä tiettyjä ilmatilan lohkoja varten niiden vastuulla olevan ilmatilan osalta.”

5) Lisätään artiklat seuraavasti:

”9 a artikla

Toiminnalliset ilmatilan lohkot

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että toiminnalliset ilmatilan lohkot pannaan täytäntöön 4 päivään joulukuuta 2012 mennessä, jotta saavutetaan vaadittu ilmaliikenteen hallintaverkon kapasiteetti ja tehokkuus yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa ja jotta voitaisiin säilyttää korkea turvallisuustaso sekä parantaa lentoliikennejärjestelmän yleistä suorituskykyä ja vähentää ympäristövaikutuksia. Jäsenvaltioiden, erityisesti vierekkäisiä toiminnallisia ilmatilan lohkoja perustavien jäsenvaltioiden, on tehtävä kaikin mahdollisin tavoin yhteistyötä tämän säännöksen noudattamisen turvaamiseksi. Yhteistyöhön voivat tarvittaessa osallistua myös toiminnallisiin ilmatilan lohkoihin osallistuvat kolmannet maat.

2. Toiminnallisten ilmatilan lohkojen on erityisesti:

- a) saatava tukea turvallisuusarviosta;
- b) mahdollistettava ilmatilan optimaalinen käyttö ilmaliikennevirrat huomioon ottaen;
- c) varmistettava yhteensopivuus ilmatila-asetuksen 6 artiklan mukaisesti perustetun Euroopan reittiverkoston kanssa;

- d) oltava kustannus-hyötyanalyysien mukaan perusteltuja kokonaislisäarvonsa kannalta, mukaan lukien teknisten keinojen ja henkilöstön paras mahdollinen hyödyntäminen;
- e) varmistettava lennonjohtovastuun siirtäminen sujuvasti ja joustavasti ilmaliikennepalveluyksiköiden välillä;
- f) varmistettava erilaisten ilmatilan rakenteiden yhteensovittuvuus, muun muassa optimoimalla nykyiset lentotiedotusalueet;
- g) noudatettava ICAOn puitteissa tehtyjen alueellisten sopimusten ehtoja;
- h) oltava tämän asetuksen voimaantulopäivänä voimassa olevien, etenkin kolmansien Euroopan maiden kanssa tehtyjen alueellisten sopimusten mukaisia; ja
- i) edistettävä yhdenmukaisuutta yhteisön laajuisten suorituskykytavoitteiden kanssa.

3. Toiminnallinen ilmatilan lohko voidaan perustaa ainoastaan kaikkien sellaisten jäsenvaltioiden ja tarvittaessa kolmansien maiden yhteisellä sopimuksella, jotka ovat vastuussa mistä tahansa kyseiseen toiminnalliseen ilmatilan lohkoon sisältyvästä ilmatilan osasta. Ennen komissiolle tehtävää ilmoitusta, joka koskee toiminnallisen ilmatilan lohkon perustamista, asianomaisten jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle, muille jäsenvaltioille ja muille tahoille, joita asia koskee, riittävät tiedot, jotta kyseiset tahot voivat esittää huomautuksia.

4. Jos toiminnallinen ilmatilan lohko käsittää ilmatilan, joka on kokonaan tai osittain kahden tai useamman jäsenvaltion vastuulla, kyseisen toiminnallisen ilmatilan lohkon perustamisesta tehdyssä sopimuksessa on oltava tarvittavat määräykset siitä, miten lohkoa voidaan muuttaa, ja siitä, miten jäsenvaltio voi vetäytyä kyseisestä lohkosta, siirtymäjärjestelyt mukaan luettuina.

5. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion välillä ilmenee ongelmia niiden vastuulla olevaan ilmatilaan kuuluvan rajat ylittävän toiminnallisen ilmatilan lohkon suhteen, asianomaiset jäsenvaltiot yhdessä voivat pyytää asiasta yhtenäisen ilmatilan komitean lausuntoa. Lausunto osoitetaan asianomaisille jäsenvaltioille. Jäsenvaltioiden on otettava tämä lausunto huomioon ratkaisuun pääsemiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan säännösten soveltamista.

6. Kun komissio on saanut jäsenvaltioiden ilmoitukset 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista sopimuksista ja ilmoituksista, se arvioi, täyttääkö kukin toiminnallinen ilmatilan lohko 2 kohdassa säädetty vaatimukset, ja esittää tulokset yhtenäisen ilmatilan komitean käsiteltäviksi. Jos komissio toteaa, että yksi tai useampi toiminnallinen ilmatilan lohko ei täytä vaatimuksia, se aloittaa vuoropuhelun asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa, jotta päästäisiin yhteisymmärrykseen tilanteen korjaamiseksi tarvittavista toimenpiteistä.

7. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista sopimuksista ja ilmoituksista on ilmoitettava komissiolle, jotta ne voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista. Julkaisemisen yhteydessä on ilmoitettava asianomaisten päätöksen voimaantulopäivä.

8. Toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustamisesta ja muuttamisesta laaditaan ohjeita 4 päivään joulukuuta 2010 mennessä puiteasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen

9. Komissio antaa 4 päivään joulukuuta 2011 mennessä ja puiteasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen täytäntöönpanosääntöjä tiedoista, jotka asianomaisten jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava ennen toiminnallisen ilmatilan lohkon perustamista ja muuttamista tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

9 b artikla

Toiminnallisten ilmatilan lohkojen järjestelmäkoordinaattori

1. Helpottaakseen toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustamista komissio voi nimetä luonnollisen henkilön toiminnallisten ilmatilan lohkojen järjestelmäkoordinaattoriksi, jäljempänä 'koordinaattori'. Komissio toimii puiteasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Koordinaattorin on helpotettava kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden ja tarvittaessa samaan toiminnalliseen ilmatilan lohkoon osallistuvien kolmansien maiden pyynnöstä vaikeuksien ratkaisemista niiden neuvotteluissa, jotta voidaan nopeuttaa toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustamista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 a artiklan 5 kohdan soveltamista. Koordinaattori toimii kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden ja tarvittaessa samaan toiminnalliseen ilmatilan lohkoon osallistuvien kolmansien maiden toimeksiannon perusteella.

3. Koordinaattori toimii puolueettomasti erityisesti suhteessa jäsenvaltioihin, kolmansiin maihin, komissioon ja sidosryhmiin.

4. Koordinaattori ei saa luovuttaa tehtävänsä hoitaessaan saamia tietoja, paitsi jos asianomaiset jäsenvaltiot ja tarvittaessa kolmannet maat antavat hänelle siihen luvan.

5. Koordinaattori raportoi toiminnastaan komissiolle, yhtenäisen ilmatilan komitealle ja Euroopan parlamentille joka kolmas kuukausi nimeämisen jälkeen. Kertomukseen on sisällyttävä yhteenvedo neuvotteluista ja niiden tuloksista.

6. Koordinaattorin valtuutus päättyy, kun viimeinen toiminnallista ilmatilan lohkoa koskeva sopimus allekirjoitetaan, kuitenkin viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2012."

- 6) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Suhteet sotilasviranomaisiin

Jäsenvaltioiden on yhteisen liikennepolitiikan yhteydessä toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaisten siviili- ja sotilasviranomaisten välillä laaditaan tai uusitaan kirjalliset sopimukset tai vastaavat oikeudelliset järjestelyt määriteltyjen ilmatilan lohkojen hallinnasta.”

- 7) Korvataan 12 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tarjotessaan palvelukokonaisuuksia lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien on yksilöitävä ja ilmoitettava lennonvarmistuspalveluista johtuvat kulut ja tuotot, jotka on eriteltävä 14 artiklassa tarkoitetun lennonvarmistuspalvelujen maksujärjestelmän mukaisesti, sekä laadittava tarvittaessa konsolidoitu tilinpäätös muista kuin lennonvarmistuspalveluista samalla tavalla kuin jos kyseisiä palveluja tarjoaisivat erilliset yritykset.”

- 8) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Yleistä

Lennonvarmistuspalvelujen maksujärjestelmän on 15 ja 16 artiklan vaatimusten mukaisesti lisättävä avoimuutta ilmatilan käyttäjiltä veloittavien maksujen määräämisessä, asettamisessa ja perinnässä sekä edistettävä lennonvarmistuspalvelujen tarjoamisen kustannustehokkuutta ja lentotoiminnan tehokkuutta siten, että samalla säilytetään optimaalinen turvallisuuden taso. Järjestelmän on oltava myös vuonna 1944 tehdyn kansainvälistä siviili-ilmailua koskevan Chicagon yleissopimuksen 15 artiklan ja lentoreittimaksujen perimistä koskevan Eurocontrolin järjestelmän mukainen.”

- 9) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Periaatteet

1. Maksujärjestelmän on perustuttava lennonvarmistuspalvelujen kustannuksiin, jotka aiheutuvat palvelun tarjoajille näiden toimiessa ilmatilan käyttäjien hyväksi. Nämä kustannukset on järjestelmässä jaettava käyttäjäryhmien kesken.

2. Maksujen kustannusperustaa vahvistettaessa on noudatettava seuraavia periaatteita:

- a) Ilmatilan käyttäjien kesken jaettavien kustannusten on katettava lennonvarmistuspalvelujen tarjoamisen määritetyt kustannukset, joihin sisältyvät asianmukaiset pääomainvestointien korkoja ja omaisuuden poistoa koskevat määrät sekä ylläpito-, toiminta- ja hallintokustannukset. Määritetyt kustannukset ovat kustannuksia,

jotka jäsenvaltio määrittää kansallisella tai toiminnallisen ilmatilan lohkon tasolla joko viiteajanjakson alussa puiteasetuksen 11 artiklassa tarkoitetun viiteajanjakson kunkin kalenterivuoden osalta tai viiteajanjakson aikana asianmukaisten mukautusten perusteella puiteasetuksen 11 artiklassa tarkoitettuja varoituskansallismekanismeja soveltaen.

- b) Tässä yhteydessä huomioon otettavia kustannuksia ovat Euroopan aluetta koskevassa ICAOn alueellisessa lennonvarmistussuunnitelmassa (ICAO Regional Air Navigation Plan) määrättyjen ja sen mukaisesti käyttöön otettujen laitteiden ja palvelujen arvioidut kustannukset. Niihin voi kuulua myös kansallisille valvontaviranomaisille ja/tai päteville yksiköille aiheutuvia kustannuksia ja muita asianomaiselle jäsenvaltiolle ja palvelun tarjoajalle aiheutuvia kustannuksia, jotka liittyvät lennonvarmistuspalvelujen tarjoamiseen. Niihin eivät kuulu jäsenvaltioiden puiteasetuksen 9 artiklan mukaisesti määräämien seuraamusten kustannukset eivätkä jäsenvaltioiden puiteasetuksen 11 artiklan mukaisesti toteuttamien korjaavien toimenpiteiden kustannukset.
- c) Jäsenvaltioiden on toiminnallisten ilmatilan lohkojen osalta ja osana niiden puitesopimuksia kohtuullisessa määrin pyrittävä sopimaan maksupolitiikan yhteisistä periaatteista.
- d) Eri lennonvarmistuspalvelujen kustannukset on yksilöitävä erikseen 12 artiklan 3 kohdassa säädetyllä tavalla.
- e) Reitillä annettavien palvelujen ja lentoasemalla annettavien palvelujen välinen ristikkäistuki ei ole sallittua. Kustannukset, jotka liittyvät sekä lentoasemalla annettaviin palveluihin että reitillä annettaviin palveluihin, on kohdennettava oikeasuhteisesti reitillä annettavien palvelujen ja lentoasemalla annettavien palvelujen välillä avoimen menetelmän mukaisesti. Ristikkäistuki on sallittua eri lennonvarmistuspalvelujen välillä jommassakummassa näistä palvelutyypeistä vain, jos se on objektiivisista syistä perusteltua ja edellyttäen että se yksilöidään selkeästi.
- f) Maksujen kustannusperustan avoimuus on taattava. On vahvistettava täytäntöönpanosäännöt, joita palvelun tarjoajien on noudatettava tietojen antamisessa, jotta voidaan tarkastella palvelun tarjoajien ennusteita, toteutuneita kustannuksia ja tuloja. Kansallisten valvontaviranomaisten, palvelun tarjoajien, ilmatilan käyttäjien, komission ja Eurocontrolin on vaihdettava säännöllisesti tietoja keskenään.
3. Jäsenvaltioiden on maksuja määrittäessään noudatettava seuraavia periaatteita 2 kohdan mukaisesti:
- a) Lennonvarmistuspalveluista perittävät maksut on asetettava syrjimättömästi. Jos eri ilmatilan käyttäjiltä veloitetaan samasta palvelusta maksuja, ei eroa saa tehdä ilmatilan käyttäjän kansallisuuden tai käyttäjäryhmän perusteella.

- b) Tiettyjen käyttäjien, erityisesti kevyiden ilma-alusten ja valtion ilma-alusten, osalta voidaan sallia vapautus maksuista edellyttäen, että vapautuksesta koituvia kustannuksia ei siirretä muiden käyttäjien maksettaviksi.
- c) Maksut on asetettava kalenterivuositain määritettyjen kustannusten perusteella, tai ne voidaan asettaa jäsenvaltioiden yksikköhinnan tai tulojen enimmäistason määrittämiseksi kullekin vuodelle vahvistamien edellytysten mukaisesti enintään viiden vuoden ajanjaksona.
- d) Lennonvarmistuspalvelut saavat tuottaa tuloja siinä määrin, että antavat pääomalle kohtuullisen tuoton, joka osaltaan mahdollistaa tarvittavan pääoman karttumisen.
- e) Maksujen on vastattava ilmatilan käyttäjille annettavien lennonvarmistuspalvelujen ja -laitteiden kustannuksia ottaen huomioon eri ilma-alustyypin suhteellinen tuotto.
- f) Maksujen on edistettävä turvallisten, tehokkaiden, toimivien ja kestävien lennonvarmistuspalvelujen tarjoamista siten, että tavoitteena on korkean turvallisuustason ja kustannustehokkuuden sekä suorituskykytavoitteiden saavuttaminen, sekä tuettava yhdennettyä palvelujen tarjoamista ja vähennettävä samalla ilmailun ympäristövaikutuksia. Tätä varten kansalliset valvontaviranomaiset voivat kansallisten tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevien suorituskyky suunnitelmien yhteydessä perustaa järjestelmiä, muun muassa taloudellisiin etuihin tai haittoihin perustuvia kannustimia, joilla kannustetaan lennonvarmistuspalvelujen tarjoajia ja/tai ilmatilan käyttäjiä tukemaan lennonvarmistuspalvelujen tarjoamisen parannuksia, kuten kapasiteetin lisäystä, myöhästymisten vähentämistä ja kestävää kehitystä siten, että samalla säilytetään optimaalinen turvallisuuden taso.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta puiteasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.”

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Yhteiset hankkeet

1. Ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelman onnistuttua toteuttamista voidaan edistää yhteisten hankkeiden avulla. Tällaisten hankkeiden on lisäksi tuettava tämän asetuksen tavoitteita, jotta voidaan ensisijaisia turvallisuustavoitteita noudattaen parantaa Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskykyä keskeisen tärkeillä osa-alueilla, kuten kapasiteetti, toiminta- ja kustannustehokkuus sekä kestävyys ympäristön kannalta.

2. Komissio voi puiteasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen laatia ohjeita siitä, millä tavoin tällaisten hankkeiden avulla voidaan tukea ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelman toteuttamista. Ohjeiden soveltaminen ei rajoita järjestelyjä, jotka koskevat

tällaisten hankkeiden käyttöönottoa toiminnallisen ilmatilan lohkon osalta kyseisten lohkojen osapuolten sopimalla tavalla.

3. Komissio voi puiteasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen myös päättää käynnistää yhteisiä hankkeita sellaisia verkkoihin liittyviä toimintoja varten, jotka ovat erityisen tärkeitä ilmaliikenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen yleisen suorituskyvyn parantamiseksi Euroopassa. Tällaisiin yhteisiin hankkeisiin voidaan myöntää yhteisön rahoitusta monivuotisen rahoituskehityksen rajoissa. Tätä varten komissio toteuttaa riippumattoman kustannus-hyötyanalyysin ja kuulee asianmukaisesti jäsenvaltioita ja asianomaisia sidosryhmiä puiteasetuksen 10 artiklan mukaisesti sekä selvittää kaikki asianmukaiset keinot hankkeiden käyttöönoton rahoittamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa päättää taloudellisten resurssiensa käytöstä. Yhteisten hankkeiden käyttöönoton tukikelpoiset kustannukset rahoitetaan avoimuus- ja syrjimättömyysperiaatteiden mukaisesti.”

11) Korvataan 16–18 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Periaatteiden ja sääntöjen noudattamisen seuranta

1. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa siitä, että 14 ja 15 artiklassa tarkoitettujen periaatteiden ja sääntöjen noudattamista seurataan jatkuvasti. Komissio pyrkii perustamaan tarvittavat mekanismit Eurocontrolin asiantuntemuksen hyödyntämiseksi sekä jakaa seurannan tulokset jäsenvaltioiden, Eurocontrolin ja ilmatilan käyttäjien edustajien kanssa.

2. Komissio tutkii omasta aloitteestaan tai silloin kun yksi tai useampi jäsenvaltio, joka katsoo, ettei 14 ja 15 artiklassa tarkoitettuja periaatteita ja sääntöjä ole sovellettu asianmukaisesti, sitä pyytää, kaikki tapaukset, joissa epäillään, että kyseisiä periaatteita ja/tai sääntöjä ei noudateta tai sovelleta. Komissio jakaa tutkinnan tulokset jäsenvaltioiden, Eurocontrolin ja ilmatilan käyttäjien edustajien kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan 1 kohdan soveltamista. Komissio tekee kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja kuultuaan sekä asianomaista jäsenvaltiota että puiteasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyn mukaisesti yhtenäisen ilmatilan komiteaa päätöksen tämän asetuksen 14 ja 15 artiklan soveltamisesta sekä siitä, saako kyseistä käytäntöä jatkaa.

3. Komissio osoittaa päätöksensä jäsenvaltioille sekä ilmoittaa siitä palvelun tarjoajalle, mikäli asia koskee tätä oikeudellisesti. Jokainen jäsenvaltio voi kuukauden kuluessa antaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi. Neuvosto voi kuukauden kuluessa tehdä määränemmistöllä komission päätöksestä poikkeavan päätöksen.

17 artikla

Liitteiden tarkistaminen

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa liitteiden muita kuin keskeisiä osia tekniikan tai toimintojen kehittymisen huomioon ottamiseksi, hyväksytään puiteasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Erittäin kiireellisissä tapauksissa komissio voi soveltaa puiteasetuksen 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä.

18 artikla

Luottamuksellisuus

1. Kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti toimivat kansalliset valvontaviranomaiset ja komissio eivät saa ilmaista luonteeltaan luottamuksellisia tietoja, erityisesti lennonvarmistuspalvelujen tarjoajia, niiden liikesuhteita tai niiden kustannusperustan osatekijöitä koskevia tietoja.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltaminen ei rajoita kansallisten valvontaviranomaisten tai komission oikeutta ilmaista tietoja, jos niiden ilmaiseminen on olennaisen tärkeää kyseisten viranomaisten tehtävien suorittamiselle, mutta tietojen ilmaiseminen on tällöin oltava oikeasuhteista ja siinä on otettava huomioon lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien, ilmatilan käyttäjien, lentoasemien tai muiden asianomaisten sidosryhmien oikeudet edut liikesalaisuuksiensa suojaamisessa.

3. Edellä 14 artiklassa tarkoitettujen maksujärjestelmän mukaisesti toimitetut tiedot on julkistettava.”

12) Lisätään artikla seuraavasti:

”18 a artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2012 tutkimuksen, jossa arvioidaan, millaisia oikeudellisia, turvallisuuteen liittyviä, teollisia, taloudellisia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia markkinaperiaatteiden soveltamisella on viestintä-, suunnistus-, valvonta- ja ilmailutiedotuspalvelujen tarjoamiseen, olemassa oleviin tai vaihtoehtoisiin organisaatioperiaatteisiin verrattuna ja ottaen huomioon toiminnallisten ilmatilan lohkojen ja saatavilla olevan teknologian kehittymisen.”

13) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti

”PÄTEVIÄ YKSIKÖITÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET”

b) Korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Pätevien yksiköiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:”

3 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 551/2004 seuraavasti:

1) Kumotaan 2 artikla.

2) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Yhtenäinen ylempi eurooppalainen lentotiedotusalue

1. Yhteisö ja sen jäsenvaltiot pyrkivät perustamaan yhtenäisen ylempään eurooppalaiseen lentotiedotusalueeseen (European Upper Flight Information Region, EUIR) ja saamaan sille ICAOn tunnustamisen. Tätä varten komissio antaa yhteisön toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta neuvostolle suosituksen perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011.

2. EUIR suunnitellaan siten, että se kattaa 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden vastuulla olevan ilmatilan, ja siihen voi myös kuulua kolmansien Euroopan maiden ilmatilaa.

3. EUIR:n perustaminen ei vaikuta jäsenvaltioiden velvollisuuteen nimetä ilmaliikennepalvelujen tarjoajat niiden vastuulla olevaa ilmatilaa varten palveluntarjoanta-asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot ovat edelleen vastuussa ICAO:lle sellaisten ylempien lentotiedotusalueiden ja lentotiedotusalueiden maantieteellisissä rajoissa, joista niillä on ollut ICAOn antama vastuu tämän asetuksen voimaantulopäivänä.”

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”3 a artikla

Elektroniset ilmailutiedot

1. Komissio varmistaa yhteistyössä Eurocontrolin kanssa, rajoittamatta jäsenvaltioiden ilmailutietojen julkaisemista ja tällaisen julkaisemisen kanssa yhdenmukaisella tavalla, että saatavilla on yhtenäisesti esitettyjä korkealaatuisia elektronisia ilmailutietoja, joiden laatu ja ajanmukaisuus vastaavat kaikkien niitä tarvitsevien käyttäjien tarpeita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden ilmailutietojen julkaisemista.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi komissio:

a) varmistaa, että yhteisön laajuiseksi jakelukanavaksi kehitetään yhteinen elektroninen lennonneuvontaportaali, johon asianomaisilla sidosryhmillä on rajoittamaton pääsy. Tämä portaali kokoaa yhteen esimerkiksi ilmailutiedotuksia, ilmaliikennepalvelutoimiston (ATS) tietoja, säätietoja ja ilmaliikennevirtojen säätelyä koskevia tietoja;

- b) tukee ilmailutiedotuksen tarjonnan uudenaikaistamista ja yhdenmukaistamista mahdollisimman laajasti ja tiiviissä yhteistyössä Eurocontrolin ja ICAOn kanssa.

3. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta puiteasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.”

- 4) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Lentosäännöt ja ilmatilan luokitus

Komissio antaa puiteasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen täytäntöönpanosääntöjä, joiden tarkoituksena on:

- a) antaa lentosääntöjä koskevia aiheellisia säännöksiä ICAOn standardien ja suositeltujen menettelytapojen perusteella;
- b) yhdenmukaistaa ICAOn ilmatilaluokituksen soveltaminen tarvittavin muutoksin, jotta voidaan varmistaa turvallisten ja tehokkaiden ilmaliikennepalvelujen tarjonnan saumattomuus yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa.”

- 5) Kumotaan 5 artikla.

- 6) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Verkon hallinta ja suunnittelu

1. Ilmaliikenteen hallintaverkon toiminnoilla on mahdollistettava ilmatilan optimaalinen käyttö ja varmistettava, että ilmatilan käyttäjät voivat valita halutun reitin siten, että ilmatila ja lennonvarmistuspalvelut ovat mahdollisimman tehokkaasti käytettävissä. Verkko-toiminnoilla on pyrittävä tukemaan aloitteita kansallisella tasolla ja toiminnallisten ilmatilan lohkojen tasolla, ja ne on toteutettava tavalla, jossa otetaan huomioon sääntely- ja operatiivisten tehtävien erottaminen toisistaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi komissio varmistaa erityisesti seuraavista tehtävistä huolehtimisen, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisiin reitteihin ja ilmatilan rakenteisiin liittyviä jäsenvaltioiden vastuita:

- a) Euroopan reittiverkoston suunnittelu;
- b) yleisen ilmaliikenteen käyttämien taajuuskaistojen niukkojen resurssien, erityisesti radiotaajuuksien, koordinaatio sekä toisiotutkakoodien koordinaatio.

Ensimmäisessä alakohdassa mainittuihin tehtäviin ei liity laajakantoisista sitovista toimenpiteistä päättämistä tai poliittisen harkintavallan käyttöä. Niissä on otettava huomioon kansallisella tasolla ja toiminnallisten ilmatilan lohkojen tasolla tehdyt ehdotukset. Ne on suoritettava yhteisymmärryksessä sotilasviranomaisten kanssa ilmatilan joustavaa käyttöä koskevien sovittujen menettelyjen mukaisesti.

Komissio voi yhtenäisen ilmatilan komiteaa kuultuaan ja 4 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti antaa Eurocontrolin tai jonkin toisen puolueettoman ja toimivaltaisen elimen suoritettavaksi ensimmäisessä alakohdassa mainittuihin tehtäviin liittyviä välttämättömiä tehtäviä. Nämä tehtävät on suoritettava puolueettomasti ja kustannustehokkaasti jäsenvaltioiden ja sidosryhmien puolesta. Niihin on sovellettava asianmukaista hallintotapaa, jossa tunnustetaan palveluntarjonnan ja sääntelytehtävien erilliset vastuualueet, koko ilmaliikenteen hallintaverkon tarpeet huomioon ottaen sekä siten, että turvataan ilmatilan käyttäjien ja lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien täysimittainen osallistuminen.

3. Komissio voi lisätä tehtäviä 2 kohdassa olevaan luetteloon kuultuaan asianmukaisesti toimialan sidosryhmiä. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään puiteasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tässä artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanosta, 6–9 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä lukuun ottamatta, annetaan puiteasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Näissä täytäntöönpanosäännöissä otetaan huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) prosessien ja menettelyjen koordinaatio ja yhdenmukaistaminen ilmaliikenteen taajuuksien hallinnan tehostamiseksi, mukaan luettuna periaatteiden ja perusteiden kehittäminen;
- b) keskeinen tehtävä, jossa koordinoidaan taajuustarpeiden varhaista tunnistamista ja ratkaisemista Euroopan yleiselle ilmaliikenteelle varatuilla kaistoilla Euroopan ilmailuverkoston suunnittelun ja toiminnan tukemiseksi;
- c) ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelmassa määritellyt verkon muut tehtävät;
- d) yksityiskohtaiset järjestelyt jäsenvaltioiden, lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien ja verkonhallintatoiminnon väliseen yhteistyöhön perustuvaa päätöksentekoa varten 2 kohdassa tarkoitetuissa tehtävissä;
- e) järjestelyt, joiden mukaisesti asianomaisia sidosryhmiä kuullaan päätöksentekoprosessissa sekä kansallisella että Euroopan tasolla; ja

f) verkohallintatoiminnon ja kansallisten taajuuskoordinaattorien välinen tehtävien ja vastuiden jako Kansainvälisen televiestintäliiton yleiselle ilmaliikenteelle varaamien radiotaajuuksien puitteissa, jotta voidaan varmistaa, että kansalliset taajuuskoordinaattorit vastaavat edelleen taajuuksien myöntämisestä silloin, kun tällä ei ole vaikutusta verkkoon. Tapauksissa, jotka vaikuttavat verkkoon, kansallisten taajuuskoordinaattorien on tehtävä yhteistyötä verkohallintatoiminnosta vastaavien tahojen kanssa, jotta taajuuksien käyttö voidaan optimoida.

5. Muista kuin 2 kohdassa tarkoitetuista ilmatilan suunnitteluun liittyvistä asioista päätetään kansallisella tasolla tai toiminnallisten ilmatilan lohkojen tasolla. Suunnitteluprosessissa on otettava huomioon liikenteen tarpeet ja liikennejärjestelyjen vaativuus sekä kansalliset tai toiminnallisia ilmatilan lohkoja koskevat suorituskyky suunnitelmat, ja siinä on kuultava laajasti asianomaisia ilmatilan käyttäjiä tai ilmatilan käyttäjiä edustavia ryhmiä sekä tarvittaessa sotilasviranomaisia.

6. Jäsenvaltioiden on annettava ilmaliikennevirtojen sääntely Eurocontrolin tai jonkin toisen puolueettoman ja toimivaltaisen elimen tehtäväksi edellyttäen, että asianmukaisista valvontamenettelyistä huolehditaan.

7. Ilmaliikennevirtojen sääntelyä koskevat täytäntöönpanosäännöt, tarvittavat valvontamenettelyt mukaan luettuina, laaditaan puiteasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen ja annetaan puiteasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, jotta voidaan optimoida käytettävissä oleva ilmatilakapasiteetti ja parantaa ilmaliikennevirtojen sääntelymenettelyjä. Näiden sääntöjen on perustuttava avoimuuteen ja tehokkuuteen, ja niillä on varmistettava, että kapasiteettia tarjotaan joustavasti ja oikea-aikaisesti ICAOn alueellisen lennonvarmistussuunnitelman Euroopan aluetta koskevan asiakirjan suositusten mukaisesti.

8. Ilmaliikennevirtojen sääntelyä koskevien täytäntöönpanosääntöjen on tuettava lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien, lentoaseman pitäjien ja ilmatilan käyttäjien operatiivisia päätöksiä, ja niiden on koskettava seuraavia aloja:

- a) lennon suunnittelu;
- b) käytettävissä olevan ilmatilakapasiteetin käyttö kaikissa lennon vaiheissa, mukaan luettuna lähtö- ja saapumisaikojen jakaminen; ja
- c) reittien käyttö yleisessä ilmaliikenteessä, mukaan lukien
  - reititystä ja liikenteenohjausta koskevan yhtenäisen julkaisun laatiminen,
  - mahdolliset tavat johtaa yleinen ilmaliikenne pois ruuhkautuneilta alueilta, ja

— ilmatilan käytön etuoikeusjärjestys yleisen ilmaliikenteen osalta erityisesti ruuhka- ja kriisiaikoina.

9. Komissio ottaa täytäntöönpanosääntöjä laatiessaan ja antaessaan tarvittaessa huomioon lentosuunnitelmien ja lentoasemien lähtö- ja saapumisaikojen keskinäisen yhdenmukaisuuden sekä tarvittavan koordinaation lähialueiden kesken, sanotun kuitenkin vaikuttamatta turvallisuuteen.”

7) Kumotaan 9 artikla.

4 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 552/2004 seuraavasti:

1) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Vaihtoehtoinen vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen

Jos yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta 20 päivänä helmikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 (*) mukaisesti myönnetty todistus koskee rakenneosia tai järjestelmiä, se on hyväksyttävä tämän asetuksen 5 ja 6 artiklan mukaisesti EY-vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltoisuusvakuutukseksi tai EY-tarkastusvakuutukseksi, jos siihen sisältyy osoitus tämän asetuksen keskeisten vaatimusten ja yhteentöimivuutta koskevien aiheellisten täytäntöönpanosääntöjen noudattamisesta.

(*) EUVL L 79, 19.3.2008, s. 1.”

2) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Liitteiden tarkistaminen

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa liitteiden muita kuin keskeisiä osia tekniikan tai toimintojen kehittämisen huomioon ottamiseksi, hyväksytään puiteasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

3) Lisätään 10 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 a. Tämän artiklan 2 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat todeta eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon järjestelmät ja rakenneosat keskeisten vaatimusten mukaisiksi ja vapauttaa ne 5 ja 6 artiklan säännöksistä.”

4) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) Korvataan A osan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon, sen järjestelmien ja niiden rakenneosien on tuettava yhteensovitusti uusia sovittuja ja kelpuutettuja toimintaratkaisuja, jotka parantavat lennonvarmistuspalvelujen laatua, kestävyyttä ja tehokkuutta erityisesti turvallisuuden ja kapasiteetin kannalta.”

b) Muutetaan B osa seuraavasti:

i) Korvataan 3.1.2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Lentotietojen käsittelyjärjestelmien on mahdollistettava kehittyneiden, sovittujen ja kelpuutettujen toimintaratkaisujen asteittainen käyttöönotto kaikkia lennon vaiheita varten, erityisesti siten kuin ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelmassa esitetään.”

ii) Korvataan 3.2.2 kohta seuraavasti:

”3.2.2 Uusien toimintaratkaisujen tukeminen

Valvontatietojen käsittelyjärjestelmien on mahdollistettava uusien valvontatietojen

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä lokakuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

lähteiden asteittainen käyttöönotto siten, että palvelun kokonaislaatu paranee, erityisesti siten kuin ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelmassa esitetään.”

iii) Korvataan 4.2 kohta seuraavasti:

”4.2 Uusien toimintaratkaisujen tukeminen

Viestintäjärjestelmien on tuettava kehittyneiden, sovittujen ja kelpuutettujen toimintaratkaisujen käyttöönottoa kaikkia lennon vaiheita varten, erityisesti siten kuin ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelmassa esitetään.”

5 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen (EY) N:o 551/2004 6 artiklan 2 ja 6 kohtaa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä asetuksella, sovelletaan niiden täytäntöönpanosta annettavissa säännöissä säädetyistä päivästä alkaen, mutta kuitenkin viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2012.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1071/2009,**annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,****maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sellaisten maantieliikenteen sisämarkkinoiden toteuttaminen, joilla vallitsevat tasapuoliset kilpailuolosuhteet, edellyttää maanteiden tavarai- tai henkilöliikenteen harjoittajan ammattiin, jäljempänä ”maantieliikenteen harjoittajan ammatti”, pääsyä koskevien yhteisten sääntöjen yhdenmukaista soveltamista. Yhteiset säännöt edistävät maantieliikenteen harjoittajien korkeamman ammatillisen pätevyyden tason saavuttamista, markkinoiden järjeistämistä, palvelujen laadun paranemista maantieliikenteen harjoittajien, niiden asiakkaiden ja koko talouselämän etujen mukaisesti sekä liikenneturvallisuuden kohentumista. Ne edistävät myös maantieliikenteen harjoittajien sijoittautumisoikeuden tehokasta käyttöä.
- (2) Maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavarai- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/26/EY ⁽⁴⁾ säädetään maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevasta vähimmäisedellytyksistä sekä tähän tarkoitukseen

tarvittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta. Saadut kokemukset, vaikutusten arviointi ja useat tutkimukset osoittavat kuitenkin, että eri jäsenvaltiot soveltavat direktiiviä epäyhtenäisesti. Tällä epäyhtenäisyydellä on monia haitallisia seurauksia, varsinkin kilpailun vääristyminen, markkinoiden avoimuuden ja yhtenäisen valvonnan puuttuminen sekä riski, että heikon ammatillisen pätevyyden omaavaa henkilökuntaa käyttävät yritykset saattavat rikkoa liikenneturvallisuutta koskevia ja sosiaalisia sääntöjä tai noudattaa niitä puutteellisesti, mikä saattaa vahingoittaa alan julkista kuvaa.

- (3) Nämä seuraukset ovat sitäkin haitallisempia, koska ne voivat vaarantaa maantieliikenteen sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan, koska kaikilla yhteisön yrityksillä on pääsy kansainvälisille tavaraliikenne- ja tiettyjen kabotaa-sitoimintojen markkinoille. Ainoa näille yrityksille asetettu ehto on, että niillä on yhteisön liikennelupa, jonka ne voivat saada täytettyään tieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevat edellytykset, jotka on säädetty maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1072/2009 ⁽⁵⁾ ja kansainvälisen linjautoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1073/2009 ⁽⁶⁾.
- (4) Maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevia voimassa olevia sääntöjä on siksi aiheellista uudistaa, jotta varmistetaan niiden yhdenmukaisempi ja tehokas soveltaminen. Koska näiden sääntöjen noudattaminen on tärkein edellytys yhteisön markkinoille pääsulle ja koska tätä alaa koskevat yhteisön säädökset ovat asetuksia, asetus on ilmeisesti asianmukaisin väline tieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyn sääntelyyn.
- (5) Jäsenvaltioiden olisi voitava mukauttaa maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla niiden erityispiirteiden ja rajoitteiden vuoksi. Mainituille alueille sijoittautuneiden yritysten, jotka täyttävät maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista koskevat edellytykset ainoastaan tällaisen mukautuksen seurauksena, ei kuitenkaan olisi voitava saada yhteisön liikennelupaa. Maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista varten täytettävien edellytysten mukauttaminen

⁽¹⁾ EUVL C 151, 17.6.2008, s. 16.

⁽²⁾ EUVL C 14, 19.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 21. toukokuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. tammikuuta 2009 (EUVL C 62 E, 17.3.2009, s. 1), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. syyskuuta 2009.

⁽⁴⁾ EYVL L 124, 23.5.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 72.

⁽⁶⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 88.

- ei saisi estää yrityksiä, jotka ovat saaneet luvan maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiseen ja jotka noudattavat kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, harjoittaa liikennetoimintoja syrjäisimmillä alueilla.
- (6) Tasapuolisen kilpailun edistämiseksi maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista koskevia yhteisiä sääntöjä olisi sovellettava mahdollisimman laajasti kaikkiin yrityksiin. Tämän asetuksen soveltamisalaa ei kuitenkaan ole tarpeen ottaa yrityksiä, jotka harjoittavat yksinomaan sellaista liikennettä, jolla on hyvin vähäinen vaikutus kuljetusmarkkinoihin.
- (7) Sijoittautumisjäsenvaltiolla olisi oltava velvollisuus tarkistaa, että yritys täyttää jatkuvasti tässä asetuksessa säädetty edellytykset, jotta tämän jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa päättää peruuttaa määräajaksi tai kokonaan luvat, joiden nojalla asianomainen yritys voi toimia markkinoilla. Jotta maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevia edellytyksiä voidaan noudattaa asianmukaisesti ja valvoa niitä luotettavasti, yrityksillä on oltava tosiasiallinen ja pysyvä toimipaikka.
- (8) Luonnolliset henkilöt, joilla on vaadittava hyvä maine ja ammatillinen pätevyys, olisi nimettävä selkeästi ja heidät olisi ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Näiden henkilöiden, jäljempänä "liikenteestä vastaava henkilö", olisi asuttava jäsenvaltiossa sekä tosiasiallisesti ja yhtäjaksoisesti johdettava yrityksen kuljetustoimintoja. On syytä täsmentää, millä edellytyksin henkilön katsotaan johtavan yhtäjaksoisesti ja tosiasiallisesti yrityksen jotain kuljetustoimintaa.
- (9) Liikenteestä vastaavan henkilön hyvämaineisuus edellyttää, ettei häntä ole tuomittu vakavista rikoksista eikä hänelle ole määrätty seuraamuksia erityisesti tiekuljetuksia koskevien yhteisön sääntöjen vakavien rikkomusten johdosta. Liikenteestä vastaavalle henkilölle tai maantiekuljetusyritykselle yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa yhteisön sääntöjen vakavimmista rikkomisista annetun tuomion tai määrättyjen seuraamusten olisi johdettava hyvämaineisuuden menettämiseen edellyttäen, että toimivaltainen viranomais on varmistanut, että ennen lopullista päätöstä on suoritettu asianmukaisesti loppuun saatettu ja dokumentoitu tutkinta keskeisiä prosessuaalisia oikeuksia kunnioittaen ja että asianmukaiset muutoksenhakuoikeudet on myönnetty.
- (10) Maantiekuljetusyrityksellä on tarpeen olla vähimmäisvakaavaraisuus, joka riittää turvaamaan yrityksen toiminnan aloittamisen ja asianmukaisen hoitamisen. Pankkitakaus tai ammatillinen vastuuvakuutus saattaa olla yksinkertainen ja kustannustehokas tapa osoittaa yritysten vakavaraisuus.
- (11) Korkean ammatillisen pätevyyden olisi parannettava maantiekuljetusalan sosioekonomista tehokkuutta. Tästä syystä liikenteestä vastaavan henkilön tehtävää hakevilla olisi oltava korkeatasoinen ammatillinen osaaminen. Tutkintojen paremman yhdenmukaisuuden varmistamiseksi ja korkealaatuisen koulutuksen edistämiseksi on asianmukaista säätää, että jäsenvaltiot voivat määrittelemiensä perusteiden mukaisesti myöntää luvat tutkinto- ja koulutuskeskuksille. Liikenteestä vastaavilla henkilöillä olisi oltava tarpeelliset tiedot sekä kansallisten että kansainvälisten kuljetustoimintojen johtamisessa. Luettelo aihepiireistä, jotka on hallittava ammatillista pätevyyttä osoittavan todistuksen saamiseksi, sekä kokeiden järjestämistä koskevat menettelyt tulevat todennäköisesti muuttumaan tekniikan kehityksen myötä, joten olisi säädettävä niiden ajantasaistamisesta. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapauttaa tutkintojen suorittamisesta henkilöt, jotka voivat osoittaa, että heillä on jatkuvaa kokemusta kuljetustoiminnan johtamisesta.
- (12) Jotta kilpailu olisi tasapuolista ja maantiekuljetusten sääntöjä noudatettaisiin täysimääräisesti, valvonnan on oltava samantasoista kaikissa jäsenvaltioissa. Tässä suhteessa keskeisessä asemassa ovat kansalliset viranomaiset, joiden tehtävänä on yritysten ja niiden lupien voimassaolon valvonta, ja on aiheellista varmistaa, että ne toteuttavat etenkin vakavimmassa tapauksissa tarvittaessa sopivat toimenpiteet peruuttamalla lupia määräajaksi tai pysyvästi taikka toteamalla toistuvasti laiminlyönteihin tai tahallisiin rikkomuksiin syyllistyneet liikenteestä vastaavat henkilöt ammattiin soveltumattomiksi. Toimenpidettä on tätä ennen tarkasteltava asianmukaisesti suhteellisuusperiaatteen kannalta. Yritystä olisi kuitenkin varoitettava etukäteen, ja sille olisi annettava riittävästi aikaa korjata tilanteensa ennen tällaisien seuraamusten määräämistä.
- (13) Paremmiin järjestetty jäsenvaltioiden välinen hallinnollinen yhteistyö tehostaisi useissa jäsenvaltioissa toimivien yritysten valvontaa ja alentaisi hallintokustannuksia tulevaisuudessa. Sähköiset yritysrekisterit, jotka on liitetty yhteen yhteisön tasolla ja joissa noudatetaan henkilötietojen suojaa koskevia yhteisön sääntöjä, helpottaisivat tällaista yhteistyötä ja alentaisivat sekä yritysten että viranomaisten valvontaan liittyviä kustannuksia. Useissa jäsenvaltioissa on jo kansallisia rekistereitä. Myös jäsenvaltioiden välistä yhteenliittämistä edistävä infrastruktuuri on jo olemassa. Sähköisten rekisterien järjestelmällisempi käyttö alentaisi siten merkittävästi valvonnasta aiheutuvia hallintokustannuksia ja parantaisi sen tehokkuutta.
- (14) Jotkin näihin kansallisiin sähköisiin rekistereihin sisältyvät tiedot rikkomuksista ja seuraamuksista ovat henkilökohtaisia. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾ noudatetaan erityisesti siltä osin kuin kyse on

(¹) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- henkilötietojen käsittelyn viranomaisvalvonnasta, rekisteriin merkittyjen henkilöiden oikeudesta saada tietoa sekä heidän oikeudestaan päästä käsiksi tietoihin ja oikeudesta vastustaa käsittelyä. Tämän asetuksen soveltamiseksi tämäntyyppisiä tietoja näyttäisi olevan tarpeen säilyttää vähintään kahden vuoden ajan, jotta estetään lupansa menettäneiden yritysten sijoittautuminen muihin jäsenvaltioihin.
- (15) Jotta avoimuutta voidaan parantaa ja jotta kuljetusyrityksen asiakas voi tarkistaa, onko kyseisellä yrityksellä asianomainen lupa, tiettyjen kansalliseen sähköiseen rekisteriin sisältyvien tietojen olisi oltava julkisesti käytettävissä, mikäli tietosuojaa koskevia asiaankuuluvia säännöksiä noudatetaan.
- (16) Kansallisten sähköisten rekisterien asteittainen yhteenliittäminen on välttämätöntä nopean ja tehokkaan tiedonvaihdon mahdollistamiseksi jäsenvaltioiden välillä ja sen takaamiseksi, ettei maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittajilla ole houkutusta vakaviin rikkomuksiin tai ottaa tällaisten rikkomusten riskiä muissa jäsenvaltioissa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan. Yhteenliittäminen edellyttää vaihdettavien tietojen tarkan muodon ja tiedonvaihdon teknisten menettelyjen yhteistä määrittelyä.
- (17) Jotta jäsenvaltioiden välinen tiedonvaihto olisi tehokasta, olisi nimettävä kansalliset yhteispisteet ja määriteltävä tietyt ainakin määräaikoja ja toimitettavien tietojen luonnetta koskevat yhteiset menettelyt.
- (18) Sijoittautumisvapauden helpottamiseksi olisi sen jäsenvaltion, jossa liikenteestä vastaava henkilö on aiemmin oleskellut, toimivaltaisten viranomaisten antamien asianmukaisten asiakirjojen esittäminen hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi hyvämaineisuudesta tieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyyllä sijoittautumisjäsenvaltiossa edellyttäen, ettei kyseisiä henkilöitä ole todettu soveltumattomiksi harjoittamaan mainittua ammattia muissa jäsenvaltioissa.
- (19) Sijoittautumisvapauden helpottamiseksi sijoittautumisjäsenvaltion olisi hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi ammatillisesta pätevyydestä yhteisen mallin mukainen todistus, joka on annettu tämän asetuksen säännösten mukaisesti.
- (20) Tämän asetuksen soveltamista on tarpeen seurata tarkemmin yhteisön tasolla. Tätä varten komissiolle on toimitettava säännöllisesti maantiekuljetusalan yritysten hyvämaineisuutta, vakavaraisuutta ja ammatillista pätevyyttä koskevia kertomuksia, jotka on laadittu kansallisten rekisterien perusteella.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevien sääntöjen uudenaikaistaminen tarkoituksin varmistaa, että näitä sääntöjä sovelletaan yhdenmukaisemmin ja tehokkaammin jäsenvaltioissa, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (23) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (24) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta laatia luettelo sellaisten rikkomusten luokista, tyypeistä ja vakavuusasteista, joiden vuoksi maantieliikenteen harjoittaja menettää hyvän maineen, mukauttaa tekniikan kehitykseen tämän asetuksen liite I, joka koskee tietoja, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon ammatillisen pätevyyden tunnustamisessa, ja liite II, jossa on ammatillista pätevyyttä osoittavan todistuksen malli, sekä laatia luettelo rikkomuksista, jotka liitteessä IV mainittujen rikkomusten lisäksi voivat johtaa hyvämaineisuuden menettämiseen. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (25) Direktiivi 96/26/EY olisi kumottava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

- Tällä asetuksella säännellään maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä ja tämän ammatin harjoittamista.
- Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin yhteisöön sijoittautuneisiin yrityksiin, jotka harjoittavat maantieliikenteen harjoittajan ammattia. Sitä sovelletaan myös yrityksiin, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan maantieliikenteen harjoittajan ammattia. Viittausten, jotka koskevat yrityksiä, jotka harjoittavat maantieliikenteen harjoittajan ammattia, katsotaan tarvittaessa käsittävän viittauksen yrityksiin, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan tällaista ammattia.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen alueiden osalta asianomaiset jäsenvaltiot voivat mukauttaa maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiselle asetettavia edellytyksiä, mikäli niille sijoittautuneet yritykset harjoittavat toimintaa pelkästään näillä alueilla.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, tätä asetusta ei, ellei kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, sovelleta:

- a) yrityksiin, jotka harjoittavat maanteiden tavaraliikenteen harjoittajan ammattia yksinomaan sellaisilla moottoriajoneuvoilla tai ajoneuvoyhdistelmillä, joiden sallittu kokonaisuus on enintään 3,5 tonnia. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin alentaa tätä rajaa joko kaikkien tai joidenkin maantiekuljetusluokkien osalta;
- b) yrityksiin, jotka harjoittavat ainoastaan ei-kaupallista maanteiden henkilöliikennettä tai joiden pääasiallinen toiminta on muu kuin maanteiden henkilöliikenteen harjoittaminen;
- c) yrityksiin, jotka harjoittavat maantieliikenteen harjoittajan ammattia yksinomaan moottoriajoneuvoilla, joiden suurin sallittu nopeus on enintään 40 kilometriä tunnissa.

5. Jäsenvaltiot voivat jättää tämän asetuksen kaikkien tai joidenkin säännösten soveltamisalan ulkopuolelle vain ne maantieliikenteen harjoittajat, jotka harjoittavat ainoastaan kansallista liikennettä, jolla on kuljetusmarkkinoihin vain vähäinen vaikutus

- a) kuljetettujen tavaroiden luonteen; tai
- b) lyhyen kuljetusmatkan vuoksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) "maantieliikenteen harjoittajan ammatilla" maanteiden henkilöliikenteen harjoittajan ammattia tai maanteiden tavaraliikenteen harjoittajan ammattia;
- 2) "maanteiden henkilöliikenteen harjoittajan ammatilla" yrityksen harjoittamaa toimintaa joko suuren yleisön tai tiettyjen käyttäjäryhmien kuljettamiseksi matkustajan tai kuljetuksen järjestäjän suorittamaa maksua vastaan yli yhdeksän henkilön, kuljettaja mukaan lukien, kuljettamiseen rakennetulla ja varustetulla sekä tähän käyttöön tarkoitettulla moottoriajoneuvolla;
- 3) "maanteiden tavaraliikenteen harjoittajan ammatilla" yrityksen moottoriajoneuvoilla tai ajoneuvoyhdistelmillä toisen lukuun tai palkkiota vastaan harjoittamaa tavarankuljetusta;
- 4) "yrityksellä" joko matkustajaliikennettä harjoittavaa voittoa tavoittelevaa tai tavoittelematonta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka voittoa tavoittelevaa tai tavoittelematonta yhteisöä tai henkilöryhmää, joka ei ole oikeushenkilö, taikka julkista elintä, joka on joko itse oikeushenkilö tai joka

on sellaisen viranomaisen alainen, joka on oikeushenkilö, tai rahti liikennettä kaupallisessa tarkoituksessa harjoittavaa luonnollista tai oikeushenkilöä;

- 5) "liikenteestä vastaavalla henkilöllä" yrityksen palveluksessa olevaa luonnollista henkilöä, tai, jos yritys on luonnollinen henkilö, tätä henkilöä tai, kun tätä edellytetään, toista luonnollista henkilöä, jonka asianomainen yritys on nimennyt sopimuksella ja joka johtaa tosiasiallisesti ja yhtäjaksoisesti yrityksen kuljetustoimintaa;
- 6) "luvalla harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia" hallinnollista päätöstä, jolla tässä asetuksessa säädetty edellytykset täyttävälle yritykselle annetaan lupa harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia;
- 7) "toimivaltaisella viranomaisella" jäsenvaltion kansallista, alueellista tai paikallista viranomaista, joka maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista koskevan luvan antamista varten tarkistaa, täyttääkö yritys tässä asetuksessa säädetty edellytykset, ja jolla on valtuudet myöntää lupa harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia tai peruuttaa se määräajaksi tai kokonaan;
- 8) "sijoittautumisjäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, johon yritys on sijoittautunut, riippumatta siitä, onko yrityksen liikenteestä vastaava henkilö jostakin muusta maasta.

3 artikla

Maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista koskevat vaatimukset

1. Yrityksellä, joka harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia, on oltava:
  - a) tosiasiallinen ja pysyvä toimipaikka jossain jäsenvaltiossa;
  - b) hyvä maine;
  - c) asianmukainen vakavaraisuus;
  - d) vaadittava ammatillinen pätevyys.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää asettaa lisävaatimuksia, joiden on oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä ja jotka yritysten on täytettävä voidakseen saada luvan harjoittaa maantieliikennettä.

4 artikla

Liikenteestä vastaava henkilö

1. Yrityksen, joka harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia, on nimettävä vähintään yksi luonnollinen henkilö, liikenteestä vastaava henkilö, joka täyttää 3 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa säädetty vaatimukset ja:
  - a) joka johtaa tosiasiallisesti ja yhtäjaksoisesti yrityksen kuljetustoimintoja;

b) jolla on tosiasiallinen yhteys yritykseen esimerkiksi sen työntekijänä, johtajana, omistajana tai osakkeenomistajana tai sen hallinnoijana tai, jos yritys on luonnollinen henkilö, joka on tämä sama henkilö; ja

c) jonka asuinpaikka on yhteisössä.

2. Jos yritys ei täytä 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä ammatillista pätevyyttä koskevaa vaatimusta, toimivaltainen viranomainen voi antaa sille luvan harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia ilman tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyä liikenteestä vastaavaa henkilöä sillä edellytyksellä, että:

a) yritys nimeää luonnollisen henkilön, jonka asuinpaikka on yhteisössä ja joka täyttää 3 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa säädetty vaatimukset ja joka on sopimuksen nojalla valtuutettu hoitamaan liikenteestä vastaavan henkilön tehtäviä yrityksen lukuun;

b) yrityksen ja a alakohdassa tarkoitetun henkilön välisessä sopimuksessa määritellään tehtävät, jotka asianomaisen henkilön on suoritettava tosiasiallisesti ja jatkuvasti, ja ilmoitetaan hänen vastuunsa liikenteestä vastaavana henkilönä. Sopimuksessa määriteltäviin tehtäviin kuuluvat erityisesti ne, jotka liittyvät ajoneuvojen huollosta vastaamiseen, kuljetussopimusten ja -asiakirjojen tarkistamiseen, peruskirjanpitoon, lastien tai tehtävien jakamiseen kuljettajille ja ajoneuvoille sekä turvallisuusmenettelyjen tarkistamiseen;

c) edellä a kohdassa tarkoitettu henkilö voi hoitaa liikenteestä vastaavana henkilönä enintään neljän eri yrityksen kuljetustoimintoja, joihin käytetään yhteensä enintään 50:tä ajoneuvoa. Jäsenvaltiot voivat päättää alentaa niiden yritysten määrää ja/tai ajoneuvojen kokonaismäärää, joita tämä henkilö voi hoitaa; ja

d) edellä a alakohdassa tarkoitettu henkilö suorittaa määritellyt tehtävät ainoastaan yrityksen edun nimissä, ja hänen vastuunsa toteutetaan niistä yrityksistä riippumattomalla tavalla, joiden toimeksiannosta yritys suorittaa kuljetuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdan mukaisesti nimettyä liikenteestä vastaavaa henkilöä ei tämän lisäksi saa nimetä 2 kohdan mukaisesti tai että hänet voidaan nimetä tällä tavoin ainoastaan sellaista yritysten tai ajoneuvojen määrää varten, joka on alhaisempi kuin 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu.

4. Yrityksen on ilmoitettava nimetty yksi tai useampi liikenteestä vastaava henkilö toimivaltaiselle viranomaiselle.

II LUKU

3 ARTIKLASSA SÄÄDETTYJEN VAATIMUSTEN TÄYTTÄMISEN EDELLYTYKSET

5 artikla

Sijoittautumisvaatimukseen liittyvät edellytykset

Täyttääkseen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen

a) yrityksellä on asianomaisessa jäsenvaltiossa oltava tässä jäsenvaltiossa sijaitseva toimipaikka, jonka tiloissa se säilyttää keskeisiä yrityksen asiakirjoja, erityisesti kaikkia kirjanpitoon ja henkilöstöhallintoon liittyviä asiakirjoja, ajo- ja lepoaikoja koskevia tietoja sisältäviä asiakirjoja sekä muita asiakirjoja, jotka toimivaltaisen viranomaisen on voitava saada käyttöönsä tarkistaakseen tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten noudattamisen. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että myös muita asiakirjoja on niiden alueella olevien toimipaikkojen tiloissa jatkuvasti saatavilla;

b) yrityksellä on asianomaisessa jäsenvaltiossa oltava, kun lupa on myönnetty, käytössään yksi tai useampi ajoneuvo, joka on rekisteröity tai otettu muulla tavoin liikenteeseen kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti siitä riippumatta, omistaako yritys nämä ajoneuvot joko täysin vai pitääkö se niitä hallussaan esimerkiksi lunastusoikeuden käsittävällä vuokrasopimuksella taikka vuokra- tai leasingsopimuksella;

c) yrityksen on asianomaisessa jäsenvaltiossa ohjattava tosiasiallisesti ja yhtäjaksoisesti liikennöintiään tarvittavin hallinnollisin välinein b alakohdassa mainittujen ajoneuvojen osalta ja asianmukaisin teknisin välinein ja laitoksin kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevalla varikolla.

6 artikla

Hyvämaineisuutta koskevaan vaatimukseen liittyvät edellytykset

1. Jollei tämän artiklan 2 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset, jotka yrityksen ja liikenteestä vastaavan henkilön on täytettävä ollakseen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn hyvämaineisuutta koskevan vaatimuksen mukainen.

Ratkaistessaan, onko yritys täyttänyt hyvämaineisuutta koskevan vaatimuksen, jäsenvaltioiden on otettava huomioon yrityksen, sen liikenteestä vastaavien henkilöiden ja muiden mahdollisten jäsenvaltion päättämällä tavalla asiaankuuluvien henkilöiden käyttäytymisen. Tässä artiklassa olevat viittaukset tuomioihin, seuraamuksiin tai rikkomuksiin käsittävät itse yritykselle, sen liikenteestä vastaaville henkilöille ja muille mahdollisille jäsenvaltion päättämällä tavalla asiaankuuluville henkilöille annetut tuomiot, määrättyt seuraamukset tai heidän tekemänsä rikkomukset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin edellytyksiin on sisällyttävä vähintään seuraavat:

- a) ei ole pakottavia syitä epäillä liikenteestä vastaavan henkilön tai kuljetusyrityksen hyvämaineisuutta esimerkiksi seuraavilla aloilla voimassa olevien kansallisten sääntöjen vakavista rikkomuksista annettujen tuomioiden tai määrättyjen seuraamusten perusteella:
  - i) kauppaoikeus;
  - ii) maksukyvyttömyyslainsäädäntö;
  - iii) tässä ammatissa sovellettavat palkka- ja työsuhteen ehdot;
  - iv) tieliikenne;
  - v) ammatillinen vastuu;
  - vi) ihmis- tai huumekauppa; ja
- b) liikenteestä vastaavaa henkilöä tai kuljetusyritystä ei ole tuomittu yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai hänelle tai sille ei ole määrätty seuraamuksia yhteisön sääntöjen vakavista rikkomuksista, jotka koskevat erityisesti seuraavia:
  - i) kuljettajien ajo- ja lepoajat, työajat sekä valvontalaitteiden asentaminen ja käyttö;
  - ii) kansainvälisessä liikenteessä käytettävien hyötyajoneuvojen suurimmat painot ja mitat;
  - iii) kuljettajien perustason pätevyys ja jatkokoulutus;
  - iv) hyötyajoneuvojen liikennekelpoisuus mukaan lukien moottoriajoneuvojen pakolliset katsastukset;
  - v) pääsy maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille tai, tapauksesta riippuen, pääsy maanteiden henkilöliikenteen markkinoille;
  - vi) vaarallisten aineiden maantiekuljetusten turvallisuus;
  - vii) nopeudenrajoittimien asentaminen ja käyttö tietyissä ajoneuvoluokissa;
  - viii) ajokortit;
  - ix) ammattiin pääsy;
  - x) eläinkuljetukset.

2. Edellä olevan 1 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi:

- a) Kun liikenteestä vastaava henkilö tai kuljetusyritys on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tuomittu taikka hänelle tai sille on määrätty seuraamuksia jostain liitteessä IV säädetystä yhteisön sääntöjen vakavammista rikkomuksista, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen

on toteutettava sopivalla tavalla ja ripeästi asianmukaisesti päätökseen saatettava hallinnollinen menettely, johon sisältyy tarvittaessa tarkastus asianomaisen yrityksen tiloissa.

Menettelyn perusteella ratkaistaan, olisiko hyvämaineisuuden menetys asianomaisessa tapauksessa erityiset olosuhteet huomioon ottaen suhteeton toimi. Tällainen ratkaisu on perusteltava asianmukaisesti.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että hyvämaineisuuden menetys olisi suhteeton toimi, se voi todeta, että hyvämaineisuus ei ole kärsinyt. Tällöin perustelut kirjataan kansalliseen rekisteriin. Tällaisten päätösten määrä ilmoitetaan 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa.

Jos toimivaltainen viranomainen ei katso, että hyvämaineisuuden menetys olisi suhteeton toimi, tuomio tai seuraamus johtavat hyvämaineisuuden menetykseen.

- b) Komissio hyväksyy luettelon sellaisista yhteisön sääntöjen vakavien rikkomusten luokista, tyypeistä ja vakavuusasteista, jotka liitteessä IV esitettyjen rikkomusten lisäksi voivat johtaa hyvämaineisuuden menetykseen. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon näitä rikkomuksia koskevat tiedot, mukaan lukien muista jäsenvaltioista saadut tiedot, kun ne määrittelevät tarkastusten painopisteitä 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä ja jotka liittyvät tähän luetteloon, hyväksytään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.

Tätä varten komissio:

- i) vahvistaa yleisimmin esiintyvät rikkomusten luokat ja tyypit;
- ii) määrittelee rikkomusten vakavuusasteet sen perusteella, miten todennäköisesti ne aiheuttavat kuoleman tai vakavan vammautumisen vaaran; ja
- iii) säätää esiintymistiheydestä, jonka ylittyttyä toistuvia rikkomuksia pidetään vakavina, ottaen huomioon liikenteestä vastaavan henkilön johtamaan kuljetustoimintaan käytettävien kuljettajien lukumäärän.

3. Edellä 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen ei katsota täyttyvän, ennen kuin voimassa olevien kansallisten säännösten nojalla on toteutettu korjaava tai muu vaikutukseltaan vastaava toimenpide.

7 artikla

Vakavaraisuusvaatimukseen liittyvät edellytykset

1. Täyttääkseen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen yrityksen on pystyttävä keskeytyksettä vastaamaan taloudellisista velvoitteistaan vuotuisen tilikauden aikana. Tätä varten yrityksen on osoitettava tilintarkastajan tai asianmukaisesti hyväksytyyn henkilön vahvistaman vuosittaisen tilinpäätöksen pohjalta, että sillä on künakin vuonna käytössään pääomaa ja vararahastoja yhteensä vähintään 9 000 euron arvosta, kun käytössä on vain yksi ajoneuvo, ja vähintään 5 000 euron arvosta kunkin sen lisäksi käytetyn ajoneuvon osalta.

Tämän asetuksen soveltamiseksi euron arvo niiden jäsenvaltioiden rahayksikköinä, jotka eivät osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen, vahvistetaan vuosittain. Sovellettavina kursseina käytetään lokakuun ensimmäisenä työpäivänä todettuja ja Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistuja kursseja. Ne tulevat voimaan seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kirjanpitoerät on ymmärrettävä siten kuin ne määritellään yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa neljännessä neuvoston direktiivissä 78/660/ETY⁽¹⁾.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomaisena voi hyväksyä tai edellyttää, että yritys osoittaa vakavaraisuutensa yhden tai useamman pankin tai muun rahoituslaitoksen, vakuutusyhtiöt mukaan luettuina, antamalla todistuksella, esimerkiksi pankkitakauksella tai vakuutuksella, kuten ammatillisella vastuuvakuutuksella, joka osoittaa, että yritykselle on annettu yhteisvastuullinen takaus 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetuille määrille.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tilinpäätöksen ja 2 kohdassa tarkoitetun takauksen, jotka on tarkastettava, on kuuluttava taloudelliselle yksikölle, joka on sijoittautunut sen jäsenvaltion alueelle, jossa lupaa haetaan, eikä mahdollisille muille taloudellisille yksiköille, jotka ovat sijoittautuneet jonkin muun jäsenvaltion alueelle.

8 artikla

Ammatillista pätevyyttä koskevaan vaatimukseen liittyvät edellytykset

1. Täyttääkseen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn vaatimuksen asianomaisella yhdellä tai useammalla henkilöllä on oltava liitteessä I olevassa I osassa säädettyä tasoa vastaavat tiedot kyseisessä osassa luetelluissa aihepiireissä. Tiedot osoitetaan suorittamalla pakollinen kirjallinen tutkinto, jota voidaan täydentää suullisella tutkinnolla, jos jäsenvaltio niin päättää. Nämä tutkinnot järjestetään liitteessä I olevan II osan mukaisesti. Tätä varten jäsenvaltiot voivat päättää määrätä tutkintoa edeltävän koulutuksen pakolliseksi.

2. Asianomaisten henkilöiden on suoritettava tutkinto siinä jäsenvaltiossa, jossa heillä on pysyvä asuinpaikkansa tai jossa he työskentelevät.

”Pysyvällä asuinpaikalla” tarkoitetaan paikkaa, jossa henkilö asuu pysyvästi eli vähintään 185 päivää kalenterivuodessa henkilön ja tämän asuinpaikan välisten tiiviiden henkilökohtaisten siteiden vuoksi.

Jos henkilön ammatilliset siteet ovat muualla kuin hänen henkilökohtaiset siteensä ja hän joutuu sen vuoksi oleskelemaan vuorotellen eri paikoissa, jotka sijaitsevat kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, hänen pysyvänä asuinpaikkanaan on pidettävä sitä, jossa hänen henkilökohtaiset siteensä ovat, jos hän palaa sinne säännöllisesti. Viimeksi mainitun edellytyksen täyttymistä ei vaadita, jos henkilö oleskelee jäsenvaltiossa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi. Opiskelu yliopistossa tai koulussa ei merkitse pysyvän asuinpaikan muutosta.

3. Ainoastaan jäsenvaltion määrittelemiensä perusteiden mukaisesti tätä tarkoitusta varten asianmukaisesti hyväksymät viranomaiset tai laitokset saavat järjestää 1 kohdassa tarkoitettuja kirjallisia ja suullisia tutkintoja ja antaa niistä todistuksia. Jäsenvaltioiden on tarkistettava säännöllisesti, että nämä viranomaiset tai laitokset järjestävät tutkinnot liitteessä I vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat määrittelemiensä perusteiden pohjalta hyväksyä asianmukaisesti laitoksia antamaan korkealaatuista koulutusta hakijoille, jotta nämä voivat valmistautua tehokkaasti tutkintoon, sekä jatkokoulutusta liikenteestä vastaaville henkilöille, jotta nämä voivat halutessaan saattaa tietonsa ajan tasalle. Tällaisten jäsenvaltioiden on tarkistettava säännöllisesti, että nämä laitokset täyttävät jatkuvasti ne perusteet, joiden pohjalta ne on hyväksytyt.

5. Jäsenvaltiot voivat edistää liitteessä I lueteltuja aihepiirejä koskevaa jatkokoulutusta kymmenen vuoden välein, jotta varmistetaan, että liikenteestä vastaavat henkilöt ovat tietoisia alan kehityksestä.

6. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että henkilöt, joilla on ammatillista pätevyyttä osoittava todistus mutta jotka eivät ole johtaneet maanteiden tavaraliikenteen yritystä tai maanteiden henkilöliikenteen yritystä viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana, osallistuvat uudelleen koulutukseen saattaakseen tietonsa liitteessä I olevassa I osassa tarkoitetun lainsäädännön nykyisestä kehityksestä ajan tasalle.

7. Jäsenvaltio voi vapauttaa tiettyjen korkea-asteen ja teknisen alan tutkintotodistusten haltijat tutkinnosta tutkintotodistuksiin sisältyvien aihepiirien osalta, jos tutkintotodistukset on annettu kyseisessä jäsenvaltiossa ja ne osoittavat tietämystä kaikista liitteessä I luetelluista aihepiireistä ja jäsenvaltio on nimennyt ne erityisesti tätä tarkoitusta varten. Vapauttaminen koskee ainoastaan niitä liitteen I osia, joiden osalta tutkintotodistukset kattavat kaikki kunkin osan otsikon alla luetellut aihepiirit.

Jäsenvaltio voi vapauttaa tutkintojen tietyistä osista kyseisessä jäsenvaltiossa kansallisen liikenteen harjoittamista varten voimassa olevien ammatillista pätevyyttä osoittavien todistusten haltijat.

(¹) EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

8. Ammatillinen pätevyys on osoitettava 3 kohdassa tarkoitettuna viranomaisen tai laitoksen antamalla todistuksella. Todistusta ei voi siirtää toiselle henkilölle. Todistus laaditaan liitteissä II ja III olevan mallin mukaisesti, ja siinä on oltava sen asianmukaisesti hyväksytyyn viranomaisen tai laitoksen leima ja allekirjoitus, joka on myöntänyt todistuksen.

9. Komissio mukauttaa liitteet I, II ja III tekniikan kehitykseen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

10. Komissio edistää ja helpottaa koulutusta, tutkintoja ja hyväksyntää koskevaa jäsenvaltioiden välistä kokemusten ja tietojen vaihtoa, myös sen mahdollisesti nimeämien elinten avulla.

9 artikla

Tutkinnosta vapauttaminen

Jäsenvaltiot voivat päättää vapauttaa 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tutkinnosta henkilöt, jotka voivat osoittaa johtaneensa yhtäjaksoisesti maanteiden tavaraliikenteen yritystä tai maanteiden henkilöliikenteen yritystä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kymmenen vuoden ajan ennen 4 päivää joulukuuta 2009.

III LUKU

LUPIEN MYÖNTÄMINEN JA VALVONTA

10 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltaisen viranomaisen, joka huolehtii tämän asetuksen asianmukaisesta täytäntöönpanosta. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet:

- a) käsitellä yritysten tekemiä hakemuksia;
- b) antaa lupa maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiseen sekä peruuttaa tällainen lupa määräajaksi tai kokonaan;
- c) julistaa luonnollinen henkilö soveltumattomaksi johtamaan yrityksen kuljetustoimintaa liikenteestä vastaavana henkilönä;
- d) suorittaa tarkastuksia, jotka ovat tarpeen sen tarkistamiseksi, että yritys täyttää 3 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava kaikki edellytykset, joiden täyttämistä vaaditaan tämän asetuksen nojalla, mahdolliset muut kansalliset säännökset, menettelyt, joita asiasta kiinnostuneiden hakijoiden on noudatettava, sekä niitä koskevat ohjeet.

11 artikla

Hakemusten käsittely ja rekisteröinti

1. Kuljetusyritykselle, joka täyttää 3 artiklassa säädetyt vaatimukset, on annettava hakemuksen perusteella lupa maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiseen. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että hakemuksen tehnyt yritys täyttää mainitussa artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava 16 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen sähköiseen rekisteriin tiedot, jotka liittyvät niihin 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin yrityksiin, joille se on antanut luvan.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on käsiteltävä lupahakemus mahdollisimman nopeasti ja kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltaisen viranomaisen on saanut kaikki hakemuksen arviointiin tarvittavat asiakirjat. Toimivaltaisen viranomaisen voi pidentää tätä määräaika kuukaudella asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on 31 päivään joulukuuta 2012 saakka yrityksen hyvää mainetta arvioidessaan tarkastettava, jos asiasta on epäilyksiä, onko yrityksen nimeämä yksi tai useampi liikenteestä vastaava henkilö hakemuksen teko hetkellä jossakin jäsenvaltiossa julistettu 14 artiklan mukaisesti soveltumattomaksi johtamaan yrityksen kuljetustoimintoja.

Toimivaltaisen viranomaisen on 1 päivästä tammikuuta 2013 yrityksen hyvää mainetta arvioidessaan tarkastettava 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettujen tietojen avulla kansallisen rekisterin asianomaisesta osasta joko suoran suojatun yhteyden avulla tai tietoa pyytämällä, onko yrityksen nimeämä yksi tai useampi liikenteestä vastaava henkilö hakemuksen teko hetkellä jossakin jäsenvaltiossa julistettu 14 artiklan mukaisesti soveltumattomaksi johtamaan yrityksen kuljetustoimintoja.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ja jotka liittyvät tässä kohdassa tarkoitettujen päivämäärien lykkäämiseen enintään kolmella vuodella, hyväksytään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Yritysten, joilla on lupa harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia, on ilmoitettava 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja koskevista muutoksista luvan antaneelle toimivaltaiselle viranomaiselle 28 päivän pituisen tai jäsenvaltion mahdollisesti määräämän lyhyemmän määräajan kuluessa.

12 artikla

Tarkastukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava, täyttävätkö yritykset, joille ne ovat antaneet luvan harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia, edelleen 3 artiklassa säädetyt vaatimukset. Tätä varten jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia, jotka kohdennetaan yrityksiin, jotka on luokiteltu riskiryityksiksi. Tätä varten jäsenvaltioiden on laajennettava riskiluokitusjärjestelmä, jonka ne ovat perustaneet tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä

annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/22/EY⁽¹⁾ 9 artiklan mukaisesti, koskemaan kaikkia tämän asetuksen 6 artiklassa määriteltyjä rikkomuksia.

2. Jäsenvaltioiden on 31 päivään joulukuuta 2014 saakka suoritettava vähintään joka viides vuosi tarkastuksia tarkistaakseen, että yritykset täyttävät kaikki 3 artiklassa säädetty vaatimukset.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ja jotka liittyvät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päivämäärän lykkäämiseen, hyväksytään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltion on komission pyynnöstä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa tehtävä yksittäisiä tarkastuksia sen tarkistamiseksi, että yritys täyttää edelleen maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevat edellytykset. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tehtyjen tarkastusten tulokset sekä toteutetut toimenpiteet, jos havaitaan, ettei yritys enää täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

13 artikla

Lupien määräaikaista tai pysyvää peruuttamista koskeva menettely

1. Jos toimivaltaisen viranomaisen toteaa, että on olemassa vaara, ettei yritys enää täytä 3 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, sen on ilmoitettava yritykselle asiasta. Jos toimivaltaisen viranomaisen toteaa, että yksi tai useampi vaatimus ei enää täyty, se voi asettaa yritykselle tilanteen korjaamista varten jonkun seuraavista määräajoista:

- a) enintään kuuden kuukauden määräaika, jota voidaan jatkaa kolmella kuukaudella, jos kyse on liikenteestä vastaavan henkilön kuolemasta tai fyysisestä vammautumisesta, korvaavan liikenteestä vastaavan henkilön palvelukseen ottamiseksi, jos liikenteestä vastaava henkilö ei enää täytä hyvää mainetta tai ammatillista pätevyyttä koskevia vaatimuksia;
- b) enintään kuuden kuukauden määräaika, jos yrityksen on korjattava tilanteensa osoittaakseen, että sillä on tosiasiallinen ja pysyvä toimipaikka;
- c) enintään kuuden kuukauden määräaika, jos vakavaraisuutta koskeva vaatimus ei täyty, jotta yritys voi osoittaa, että mainittu vaatimus täyttyy jälleen pysyvästi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen voi vaatia yritykseltä, jonka lupa on peruutettu tilapäisesti tai kokonaan, että sen liikenteestä vastaavat henkilöt ovat läpäisseet 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tutkinnot ennen korjaavien toimien toteuttamista.

3. Jos toimivaltaisen viranomaisen toteaa, ettei yritys enää täytä yhtä tai useampaa 3 artiklassa säädettyä vaatimusta, sen on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa peruutettava kokonaan tai tilapäisesti lupa harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia.

⁽¹⁾ EUVL L 102, 11.4.2006, s. 35.

14 artikla

Liikenteestä vastaavan henkilön julistaminen ammattiin soveltumattomaksi

1. Jos liikenteestä vastaava henkilö menettää hyvän maineensa 6 artiklan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on julistettava hänet soveltumattomaksi johtamaan yrityksen kuljetustoimintoja.

2. Kunnes asiaankuuluvien kansallisten säännösten mukainen korjaava toimenpide on toteutettu, liikenteestä vastaavan henkilön, joka on julistettu ammattiin soveltumattomaksi, 8 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu todistus ammatillisesta pätevydestä ei ole enää voimassa missään jäsenvaltiossa.

15 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten päätökset ja muutoksenhaku

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen nojalla tekemät kielteiset päätökset, mukaan lukien hakemuksen hylkäämistä, olemassa olevan luvan peruuttamista määräajaksi tai kokonaan taikka liikenteestä vastaavan henkilön julistamista ammattiin soveltumattomaksi koskevat päätökset, on perusteltava.

Näissä päätöksissä on otettava huomioon saatavilla olevat tiedot rikkomuksista, jotka yritys tai sen liikenteestä vastaava henkilö on tehnyt ja jotka voivat vahingoittaa yrityksen hyvää mainetta, sekä kaikki muut toimivaltaisen viranomaisen saatavilla olevat tiedot. Päätöksissä on määriteltävä korjaavat toimenpiteet, joita sovelletaan tapauksissa, joissa on kyse luvan peruuttamisesta tai ammattiin soveltumattomaksi julistamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että asianomaisilla yrityksillä ja henkilöillä on mahdollisuus hakea 1 kohdassa tarkoitettuihin päätöksiin muutosta vähintään yhdeltä riippumattomalta ja puolueettomalta elimeltä tai tuomioistuimelta.

IV LUKU

YKSINKERTAISTAMINEN JA HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ

16 artikla

Kansalliset sähköiset rekisterit

1. Tämän asetuksen ja etenkin sen 11–14 ja 26 artiklan täytäntöönpanemiseksi kunkin jäsenvaltion on ylläpidettävä kansallista sähköistä rekisteriä maantiekuljetusyrityksistä, joille jäsenvaltion nimeämä toimivaltaisen viranomaisen on antanut luvan harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia. Rekisteriin sisältyviä tietoja on käsiteltävä tätä tarkoitusta varten nimeytyn viranomaisen valvonnassa. Kansalliseen sähköiseen rekisteriin sisältyvien tietojen on oltava kaikkien kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä.

Komissio tekee 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä päätöksen niitä tietoja koskevista vähimmäisvaatimuksista, jotka on tallennettava kansalliseen sähköiseen rekisteriin sen perustamispäivästä lähtien, jotta rekisterien tulevaa yhteenliittämistä voitaisiin helpottaa. Se voi suosittaa ajoneuvon rekisteritunnuksen ottamista mukaan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi.

2. Kansallisissa sähköisissä rekistereissä on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- a) yrityksen nimi ja oikeudellinen muoto;
- b) sen toimipaikan osoite;
- c) hyvää mainetta ja ammatillista pätevyyttä koskevan vaatimuksen täyttämiseksi nimettyjen liikenteestä vastaavien henkilöiden nimet tai tarvittaessa laillisen edustajan nimi;
- d) lupatyypin, luvan kattamien ajoneuvojen lukumäärä sekä tarvittaessa yhteisön liikenneluvan ja sen oikeaksi todistettujen jäljennösten sarjanumerot;
- e) sellaisten 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vakavien rikkomusten lukumäärä, luokka ja tyyppi, joista on annettu tuomio tai määrätty seuraamus kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana;
- f) niiden henkilöiden nimet, jotka on julistettu soveltumattomiksi johtamaan yrityksen kuljetustoimintoja, niin kauan kuin näiden henkilöiden hyvää mainetta ei ole 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti palautettu, sekä sovellettavat korjaavat toimenpiteet.

Edellä olevan e alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2015 saakka päättää sisällyttää kansalliseen sähköiseen rekisteriin ainoastaan vakavimmat liitteessä IV esitetyt rikkomukset.

Jäsenvaltiot voivat säilyttää ensimmäisen alakohdan e ja f alakohdassa tarkoitettuja tietoja erillisissä rekistereissä. Siinä tapauksessa tietojen on oltava kyseisen jäsenvaltion kaikkien toimivaltaisten viranomaisten saatavilla pyynnöstä tai suoraan niiden käytettävissä. Pyydetty tiedot on toimitettava 30 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava julkisesti käytettävissä henkilötietojen suojaa koskevien asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

Joka tapauksessa ensimmäisen alakohdan e ja f alakohdassa tarkoitettuja tietoja on oltava muiden viranomaisten kuin toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä ainoastaan siinä tapauksessa, että niillä on asianmukainen toimivalta tehdä tarkastuksia ja määrätä seuraamuksia tieliikenteen alalla ja niiden virkamiehet ovat valantehneitä tai heitä muutoin koskee virallinen salassapitovelvollisuus.

3. Tiedot yrityksistä, joiden lupa on peruutettu tilapäisesti taikka kokonaan, on säilytettävä kansallisessa sähköisessä rekisterissä kahden vuoden ajan siitä, kun luvan tilapäinen peruuttaminen päättyy tai kun lupa on peruutettu kokonaan, ja poistettava sen jälkeen välittömästi.

Tiedot henkilöistä, jotka on julistettu maantieliikenteen harjoittajan ammattiin soveltumattomiksi, on säilytettävä kansallisessa sähköisessä rekisterissä niin kauan kuin mainitun henkilön hyvää mainetta ei ole palautettu 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Jos tällainen maineen palautusta koskeva tai muu vaikutukseltaan vastaava toimenpide on toteutettu, tiedot on välittömästi poistettava.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuista tiedoista on käytävä ilmi syyt, joiden vuoksi lupa on peruutettu määräajaksi tai kokonaan tai henkilö on julistettu ammattiin soveltumattomaksi, sekä tarvittaessa, miten pitkää ajasta on kyse.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki kansallisessa sähköisessä rekisterissä olevat tiedot ja erityisesti 2 kohdan ensimmäisen alakohdan e ja f alakohdassa tarkoitettuja tietoja ovat ajan tasalla ja paikkansa pitäviä.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kansalliset sähköiset rekisterit on liitetty yhteen ja niihin on pääsy koko yhteisössä 18 artiklassa tarkoitettujen kansallisten yhteyspisteiden kautta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 ja 2 kohdan soveltamista. Pääsy kansallisten yhteyspisteiden kautta ja yhteenliittäminen on toteutettava 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä siten, että kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hakea tietoja kaikkien jäsenvaltioiden kansallisista sähköisistä rekistereistä.

6. Komissio päättää 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen ja ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 5 kohdan täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä, kuten vaihdettavien tietojen muodosta, muiden jäsenvaltioiden kansallisissa sähköisissä rekistereissä tehtäviin automaattisiin tiedonhakuun liittyvistä teknisistä menettelyistä sekä näiden rekistereiden ja muiden asianomaisten tietokantojen välisen yhteentoimivuuden edistämisestä. Näissä yhteisissä säännöissä on määritettävä, mikä viranomainen on vastuussa tietojen saatavuudesta, niiden myöhemmästä käytöstä ja ajan tasalle saattamisesta niiden saannin jälkeen, ja tätä varten niiden on sisällettävä tietojen kirjausta ja valvontaa koskevia sääntöjä.

7. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ja jotka liittyvät 1 ja 5 kohdassa tarkoitettujen määräajan lykkäämiseen, hyväksytään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

17 artikla

Henkilötietojen suoja

Direktiivin 95/46/EY soveltamisen osalta jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että

- a) kaikille henkilöille ilmoitetaan, kun heitä koskevia tietoja merkitään rekisteriin tai niitä aiotaan luovuttaa sivullisille. Annettavissa tiedoissa on yksilöitävä tietojen käsittelystä vastaava viranomainen, käsiteltävien tietojen tyyppi ja käsittelyn tarkoitus;
- b) kaikilla henkilöillä on oikeus tutustua itseään koskeviin tietoihin, jotka ovat näiden tietojen käsittelystä vastaavan viranomaisen hallussa. Tätä oikeutta on voitava käyttää rajoituksitta, kohtuullisin väliajoin ja ilman tietojen pyytäjälle aiheutuvaa aiheutonta viivytystä tai aiheuttomia kustannuksia;
- c) kaikilla henkilöillä, joita koskevat tiedot ovat puutteellisia tai virheellisiä, on oikeus saada ne oikaistuiksi, poistetuiksi tai suojatuiksi;

- d) kaikilla henkilöillä on pakottavien perusteltujen syiden nojalla oikeus vastustaa itseään koskevien tietojen käsittelyä. Jos vastustaminen on perusteltua, näitä tietoja ei saa enää käsitellä;
- e) yritykset noudattavat soveltuvin osin henkilötietojen suojaa koskevia asiaankuuluvia säännöksiä.

18 artikla

Jäsenvaltioiden välinen hallinnollinen yhteistyö

- Jäsenvaltioiden on nimettävä kansallinen yhteyspiste, joka vastaa tämän asetuksen soveltamista koskevien tietojen vaihdosta muiden jäsenvaltioiden kanssa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kansallisen yhteyspisteensä nimi ja osoite viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011. Komissio laatii luettelon kaikista kansallisista yhteyspisteistä ja toimittaa sen jäsenvaltioille.
- Jäsenvaltioiden, jotka vaihtavat tietoja tämän asetuksen nojalla, on käytettävä 1 kohdan mukaisesti nimettyjä kansallisia yhteyspisteitä.
- Jäsenvaltioiden, jotka vaihtavat tietoja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista tai kuljetusten hoitajista, jotka on julistettu ammattiin soveltumattomiksi, on noudatettava asetuksen (EY) N:o 1072/2009 13 artiklan 1 kohdassa tai tapauksesta riippuen asetuksen (EY) N:o 1073/2009 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ja määräaikoja. Jäsenvaltion, joka saa toiselta jäsenvaltiolta tiedon vakavasta rikkomisesta, josta on annettu tuomio tai määrätty seuraamus, on kirjattava tämä rikkomus kansalliseen sähköiseen rekisteriinsä.

V LUKU

TODISTUSTEN JA MUIDEN ASIAKIRJOJEN VASTAVUORONIN TUNNUSTAMINEN

19 artikla

Hyvää mainetta koskevat todistukset ja vastaavat asiakirjat

- Sijoittautumisjäsenvaltion on maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä varten hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi hyvästä maineesta rikosrekisteriote tai, jos tällaista ei ole, liikenteestä vastaavan henkilön tai muun asiaankuuluvan henkilön aiemman asuinvaltion toimivaltaisen oikeus- tai hallintoviranomaisen antama vastaava asiakirja, joka osoittaa, että tämä vaatimus on täytetty, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan 4 kohdan soveltamista.

2. Jos jäsenvaltio asettaa omille kansalaisilleen tiettyjä hyvää mainetta koskevia vaatimuksia eikä tällaisten vaatimusten täyttymistä voida todistaa 1 kohdassa tarkoitettulla asiakirjalla, tämän jäsenvaltion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta riittäväksi todisteeksi yhden tai useamman jäsenvaltion, jossa liikenteestä vastaava henkilö tai muu asiaankuuluvan henkilön on aiemmin asunut, toimivaltaisen oikeus- tai hallintoviranomaisen antama todistus, joka osoittaa, että nämä vaatimukset on täytetty. Todistuksen on koskettava niitä erityisiä tietoja, joita sijoittautumisjäsenvaltio pitää asiaan vaikuttavina.

3. Jos jäsenvaltio, jossa liikenteestä vastaava henkilö tai muu asiaankuuluvan henkilö on viimeksi asunut, ei anna 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa tai 2 kohdassa tarkoitettua todistusta, tämä asiakirja voidaan korvata valaheitoisella ilmoituksella tai juhlallisella vakuutuksella, jonka liikenteestä vastaava henkilö tai muu asiaankuuluva henkilö antaa liikenteestä vastaavan henkilön tai muun asiaankuuluvan henkilön aiemman asuinvaltion toimivaltaiselle oikeus- tai hallintoviranomaiselle tai tarvittaessa notaarille. Tällaisen viranomaisen tai notaarin on annettava todistus, jolla valahtoinen ilmoitus tai juhlallinen vakuutus todistetaan oikeaksi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa ja 2 kohdassa tarkoitettua todistusta ei saa hyväksyä, jos ne on toimitettu yli kolme kuukautta niiden antamisen jälkeen. Tämä edellytys koskee myös 3 kohdan mukaisesti annettuja ilmoituksia ja vakuutuksia.

20 artikla

Vakavaraisuutta koskevat todistukset

Jos jäsenvaltio asettaa kansalaisilleen tiettyjä vakavaraisuutta koskevia vaatimuksia 7 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi, tämän jäsenvaltion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta riittäväksi todisteeksi sellaisen yhden tai useamman jäsenvaltion, jossa liikenteestä vastaava henkilö tai muu asiaankuuluva henkilö on aiemmin asunut, toimivaltaisen hallintoviranomaisen antama todistus, jossa todetaan, että nämä vaatimukset on täytetty. Todistuksen on koskettava niitä erityisiä tietoja, joita sijoittautumisjäsenvaltio pitää asiaan vaikuttavina.

21 artikla

Ammatillista pätevyyttä osoittavat todistukset

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi ammatillisesta pätevyydestä liitteessä III olevan mallin mukainen todistus, jonka on antanut tätä tarkoitusta varten asianmukaisesti hyväksytty viranomainen tai laitos.

2. Ennen 4 päivää joulukuuta 2011 annettu ammatillista pätevyyttä osoittava todistus, joka on annettu tuohon päivään asti voimassa olevien säännösten nojalla, on katsottava liitteessä III olevan mallin mukaista todistusta vastaavaksi, ja se on tunnustettava osoitukseksi ammatillisesta pätevyydestä kaikissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että ainoastaan kansallisen liikenteen harjoittamista varten voimassa olevien ammatillista pätevyyttä koskevan todistusten haltijat suorittavat 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tutkinnon tai osia kokeesta.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011 ja ilmoitettava sille viipymättä niitä koskevista myöhemmistä muutoksista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia toimenpiteitä sovelletaan ilman yrityksen kansallisuuteen tai sijoitautumispaikkaan perustuvaa syrjintää.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten on käsitettävä erityisesti maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista koskevan luvan tilapäinen peruuttaminen, tällaisen luvan peruuttaminen kokonaan sekä rikkomuksiin syylistyneiden yritysten liikenteestä vastaavien henkilöiden julistaminen ammattiin soveltumattomiksi.

23 artikla

Siirtymäsäännökset

Yritysten, joilla on ennen 4 päivää joulukuuta 2009 lupa harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia, on noudatettava tämän asetuksen säännöksiä viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011.

24 artikla

Keskinäinen avunanto

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä ja avustettava toisiaan tämän asetuksen soveltamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on henkilötietojen suojaa koskevia säännöksiä noudattaen vaihdettava tietoja vakavista rikkomuksista annetuista tuomioista ja niiden johdosta määrättyistä seuraamuksista tai muista erityisistä tiedoista, jotka todennäköisesti vaikuttavat maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiseen.

25 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ⁽¹⁾ 18 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

26 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on laadittava joka toinen vuosi kertomus toimivaltaisten viranomaisten toiminnasta ja toimitettava se komissiolle. Kertomuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

- katsaus toimialasta hyvän maineen, vakavaraisuuden ja ammatillisen pätevyyden kannalta;
- annettujen lupien määrä tyypeittäin ja vuosittain, määrääjäksi tai kokonaan peruutettujen lupien määrä, ammattiin soveltumattomaksi julistamisten määrä sekä näiden päätösten perustelut;
- kunakin vuonna annettujen ammatillista pätevyyttä osoittavien todistusten määrä;
- keskeiset tilastot kansallisista sähköisistä rekistereistä ja siitä, miten toimivaltaiset viranomaiset ovat niitä käyttäneet; ja
- katsaus tiedonvaihdesta toisten jäsenvaltioiden kanssa 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja erityisesti toisille jäsenvaltioille vuosittain ilmoitettujen rikkomisten ja saatujen vastausten määrä sekä 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti vuosittain esitettyjen pyyntöjen ja saatujen vastausten määrä.

2. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten pohjalta joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisesta. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti jäsenvaltioiden välisen tiedonvaihdon toimivuutta sekä kansallisten sähköisten rekistereiden toimivuutta ja niihin sisältyviä tietoja. Kertomus julkaistaan samaan aikaan kuin tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 ⁽²⁾ 17 artiklassa tarkoitettu kertomus.

⁽¹⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8.

⁽²⁾ EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1.

27 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten luettelo

Kunakin jäsenvaltio on viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011 toimitettava komissiolle luettelo toimivaltaisista viranomaisista, jotka se on nimennyt antamaan lupia maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiseen, sekä luettelo viranomaisista tai laitoksista, jotka on hyväksytty järjestämään 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tutkintoja ja antamaan todistuksia. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* koko yhteisöä koskevan ajan tasalla olevan luettelon näistä viranomaisista tai laitoksista.

28 artikla

Kansallisten toimenpiteiden tiedoksi antaminen

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi tässä asetuksessa tarkoitetuista kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivän kuluessa niiden

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä lokakuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies Puheenjohtaja
J. BUZEK

hyväksymispäivästä ja ensimmäisen kerran viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011.

29 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 96/26/EY.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 4 päivästä joulukuuta 2011.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

LIITE I

I LUETTELO 8 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA AIHEPIIREISTÄ

Jäsenvaltioiden on otettava ammatillisen pätevyyden toteamisessa huomioon ainakin tässä luettelossa mainitut maanteiden tavaraliikennettä ja maanteiden henkilöliikennettä koskevat aihepiirit. Hakijoina olevilla maanteiden tavana- ja henkilöliikenteen harjoittajilla on oltava näistä aihepiireistä kuljetusyrityksen johtamisessa tarvittava tietojen taso ja käytännön valmiudet.

Jäljempänä ilmoitettu tietojen vähimmäistaso ei voi olla alle neuvoston päätöksen 85/368/ETY⁽¹⁾ liitteessä tarkoitettun koulutustasojärjestelmän 3 tason eli tiedon tason, joka saavutetaan pakollisella koulunkäynnillä täydennettynä joko ammatillisella koulutuksella ja teknillisellä lisäkoulutuksella tai teknillisellä koulutuksella tai muulla keskiasteen koulutuksella.

A. **Sivilioikeus**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavana- ja henkilöliikenteen osalta:

- 1) tunnettava tärkeimmät maantieliikenteessä noudatettavat sopimustyytit sekä niistä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet;
- 2) kyettävä neuvottelemaan oikeudellisesti päteviä kuljetussopimuksia, erityisesti kuljetusehtojen osalta;

maanteiden tavaraliikenteen osalta:

- 3) kyettävä arvioimaan asiakkaidensa esittämiä reklamaatioita, jotka koskevat tavaran katoamisesta tai vahingoittumisesta kuljetuksen aikana taikka toimituksen myöhästymisestä aiheutuvia korvauksia, sekä ymmärtämään, miten tällainen reklamaatio vaikuttaa hänen sopimuksen mukaisiin velvollisuuksiinsa;
- 4) tunnettava tavaran kansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta tehdystä yleissopimuksesta (CMR) johtuvat säännöt ja velvollisuudet;

maanteiden henkilöliikenteen osalta:

- 5) kyettävä arvioimaan asiakkaidensa esittämiä reklamaatioita, jotka koskevat matkustajille tai heidän matkatavaroilleen kuljetuksen aikana sattuneesta onnettomuudesta aiheutuvia korvauksia tai myöhästymisestä aiheutuvia korvauksia, sekä ymmärtämään, miten tällainen reklamaatio vaikuttaa hänen sopimuksen mukaisiin velvollisuuksiinsa.

B. **Kauppaoikeus**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavana- ja henkilöliikenteen osalta:

- 1) tunnettava liikkeenharjoittamisessa vaadittavat edellytykset ja muodollisuudet, liikkeenharjoittajien yleiset velvollisuudet (rekisteröityminen, kirjanpito jne.) sekä konkurssin seuraukset;
- 2) omattava asiaankuuluvat tiedot eri yhtiömuodoista sekä niiden perustamista ja toimintaa koskevista säännöistä.

C. **Sosiaalioikeus**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavana- ja henkilöliikenteen osalta tunnettava seuraavat seikat:

- 1) maantiekuljetusten alalla toimivien yhteiskunnan eri instituutioiden tehtävät ja toiminta (ammattiliitot, työpaikkaneuvostot, luottamushenkilöt, työsuojelutarkastajat jne.);
- 2) työnantajan sosiaaliturvavelvoitteet;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 85/368/ETY, tehty 16 päivänä heinäkuuta 1985, Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden ammatillisen koulutuksen todistusten vastaavuudesta (EYVL L 199, 31.7.1985, s. 56).

- 3) maantiekuljetusyrityksissä työskentelevien eri työntekijäryhmien työsopimuksiin sovellettavat säännöt (työsopimusten muodot, osapuolten velvollisuudet, työoloja ja työaikaa koskevat säännöt, palkalliset lomat, palkkaus ja muut rahalliset korvaukset, sopimuksen purkaminen jne.);
- 4) ajoaikaa, lepoaikaa ja työaikaa koskevat säännöt, erityisesti asetuksen (ETY) N:o 3821/85, asetuksen (EY) N:o 561/2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY ⁽¹⁾ ja direktiivin 2006/22/EY säännökset sekä näiden säännösten käytännön soveltamista koskevat toimenpiteet; ja
- 5) tunnettava kuljettajien perustason ammatillista pätevyyttä ja jatkokoulutusta koskevat säännöt, erityisesti ne, jotka johtuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2003/59/EY ⁽²⁾.

D. Vero-oikeus

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta tunnettava seuraavia veroja koskevat säännöt:

- 1) kuljetuspalvelujen arvonlisävero;
- 2) moottoriajoneuvovero;
- 3) tiettyjä maanteiden tavaraliikenteessä käytettäviä ajoneuvoja koskevat verot sekä tiettyjä infrastruktuureita koskevat käyttömaksut;
- 4) tulovero.

E. Yrityksen kaupallinen ja taloudellinen johtaminen

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja matkustajaliikenteen osalta:

- 1) tunnettava sekkejä, vekseleitä, omia vekseleitä, luottokortteja ja muita maksuvälineitä koskeva lainsäädäntö ja käytäntö;
- 2) tunnettava luottolajit (pankkilainat, remburssit, takausvakuudet, kiinnitykset, leasing-toiminta, vuokraus, factoring jne.) sekä niistä aiheutuvat kulut ja velvoitteet;
- 3) tiedettävä, mikä tase on, miten se laaditaan ja miten sitä tulkitaan;
- 4) pystyttävä lukemaan ja tulkitsemaan tuloslaskelmaa;
- 5) pystyttävä arvioimaan yrityksen kannattavuutta ja rahoitusasemaa, erityisesti taloudellisten tunnuslukujen perusteella;
- 6) pystyttävä laatimaan talousarvio;
- 7) tunnettava yrityksen kustannustekijät (kiinteät kustannukset, muuttuvat kustannukset, liikepääoma, poistot jne.) ja pystyttävä laskemaan kustannukset ajoneuvoa, kilometriä, matkaa tai tonnia kohti;
- 8) pystyttävä esittämään organisaatiokaavio yrityksen koko henkilökunnasta ja laatimaan työsuunnitelmia jne.;
- 9) tunnettava markkinoinnin, mainonnan ja PR-työn, myös kuljetuspalvelujen, myynninedistämisen ja asiakasrekisterin pitämisen yms., periaatteet;
- 10) tunnettava maantieliikenteen vakuutuslajit (vastuuvakuutus, tapaturma- ja henkivakuutus, vahinkovakuutus, matkatavaravakuutus) sekä niihin liittyvät takuut ja velvollisuudet;
- 11) tunnettava maantiekuljetusalan telemaattiset sovellukset;

maanteiden tavaraliikenteen osalta:

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/15/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/59/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003, maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta (EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4).

- 12) pystyttävä soveltamaan maanteiden tavarakuljetuspalvelujen laskutusta koskevia sääntöjä ja tunnettava Incoterms-toimituslausekkeiden merkitys ja vaikutukset;
- 13) tunnettava kuljetusalan tukipalvelut, niiden asema, tehtävät ja niitä mahdollisesti koskevat säännöt;
maanteiden henkilöliikenteen osalta:
- 14) pystyttävä soveltamaan julkisen ja yksityisen matkustajaliikenteen hinnastoja ja hinnoittelua koskevia sääntöjä;
- 15) pystyttävä soveltamaan maanteiden henkilökuljetuspalveluiden laskutusta koskevia sääntöjä.

F. Markkinoille pääsy

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta tunnettava seuraavat seikat:

- 1) alan säännöt, jotka koskevat toisen lukuun harjoitettavaa maantiekuljetusta, alihankintaa ja hyötyajoneuvojen vuokrausta, sekä varsinkin säännöt, jotka koskevat ammatin harjoittamisen virallista järjestelyä, ammattiin pääsyä, yhteisön sisäisten ja yhteisön ulkopuolella suoritettavien maantiekuljetusten lupia, valvontaa ja seuraamuksia;
- 2) maantiekuljetusyrityksen perustamista koskevat säännöt;
- 3) asiakirjat, joita maantiekuljetusten suorittamisessa vaaditaan, ja sellaisten valvontamenettelyjen käyttöönotto, joilla varmistetaan, että jokaista kuljetustapahtumaa ja erityisesti ajoneuvoa, kuljettajaa, lastia tai matkatavaraa koskevia asiakirjoja säilytetään sekä ajoneuvossa että yrityksen toimitiloissa;

maanteiden tavaraliikenteen osalta:

- 4) maanteiden tavaraliikenteen markkinajärjestelyä sekä rahdin käsittelyä ja logistiikkaa koskevat säännöt;
- 5) rajanylitysmuodollisuudet, T-asiakirjojen ja TIR-carnet'iden merkitys ja soveltamisala sekä niiden käytöstä aiheutuvat velvollisuudet ja vastuukysymykset;

maanteiden henkilöliikenteen osalta:

- 6) maanteiden henkilöliikenteen markkinajärjestelyä koskevat säännöt;
- 7) matkustajien maantiekuljetuspalvelujen tarjoamista koskevat säännöt ja kuljetussuunnitelmien laatiminen.

G. Tekniset standardit ja toiminnan tekniset näkökohdat

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta:

- 1) tunnettava ajoneuvojen painoa ja mittoja koskevat säännöt jäsenvaltioissa sekä näistä säännöistä poikkeavia erityiskuljetuksia koskevat menettelyt;
- 2) pystyttävä valitsemaan ajoneuvot ja niiden osat (alusta, moottori, voimansiirtolaitteet, jarrujärjestelmät jne.) yrityksen tarpeiden mukaan;
- 3) tunnettava ajoneuvojensa tyyppihyväksyntää, rekisteröintiä ja katsastusta koskevat muodollisuudet;
- 4) osattava ottaa huomioon toimenpiteet, joita tarvitaan moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi ja melun välttämiseksi;
- 5) pystyttävä laatimaan huoltosuunnitelmia ajoneuvoille ja niiden varusteille;

maanteiden tavaraliikenteen osalta:

- 6) tunnettava erilaiset lastinkäsittely- ja kuormauslaitteet (perälaudat, kontit, kuormalavat jne.) sekä pystyttävä ottamaan käyttöön tavaroiden kuormaus- ja purkumenetelmiä ja antamaan niitä koskevia ohjeita (lastin jakaminen, pinoaminen, ahtaaminen, kiilaaminen jne.);
- 7) tunnettava yhdistetyt kuljetustekniikat, kuten piggy-back- ja ro-ro-kuljetukset;
- 8) pystyttävä soveltamaan käyttöön menettelyjä, joiden avulla noudatetaan vaarallisten aineiden ja jätteiden kuljetuksia koskevia sääntöjä, jotka johtuvat erityisesti direktiivistä 2008/68/EY⁽¹⁾ ja asetuksesta (EY) N:o 1013/2006⁽²⁾;
- 9) pystyttävä soveltamaan menettelyjä, joiden avulla noudatetaan pilaantuvien elintarvikkeiden kuljetusta koskevia sääntöjä, erityisesti helposti pilaantuvien elintarvikkeiden kansainvälisiä kuljetuksia ja tällaisissa kuljetuksissa käytettävää erityiskalustoa koskevan sopimuksen (ATP) määräyksiä;
- 10) pystyttävä soveltamaan menettelyjä, joiden avulla noudatetaan elävien eläinten kuljetuksia koskevia sääntöjä.

H. Liikenneturvallisuus

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta:

- 1) tunnettava kuljettajilta vaadittava pätevyys (ajokortti, lääkärintodistukset, kelpoisuustodistukset jne.);
- 2) pystyttävä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuljettajat noudattavat eri jäsenvaltioissa voimassa olevia liikennettä koskevia sääntöjä, kieltoja ja rajoituksia (nopeusrajoitukset, etuajo-oikeus, pysähtyminen ja pysäköiminen, valomerkkien käyttö, liikennemerkit jne.);
- 3) pystyttävä laatimaan kuljettajille ohjeita ajoneuvojen, niiden varusteiden ja lastin kuntoa koskevien turvallisuusvaatimusten noudattamisen tarkastamisesta sekä toteutettavista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä;
- 4) pystyttävä ottamaan käyttöön onnettomuustilanteissa noudatettavia menettelyjä sekä asianmukaisia menettelyjä onnettomuuksien tai vakavien liikennerikosten välttämiseksi;
- 5) pystyttävä toteuttamaan menettelyjä lastien turvallisen kiinnittämisen varmistamiseksi ja tunnettava tähän liittyvät tekniikat;

maanteiden henkilöliikenteen osalta:

- 6) omattava perustiedot jäsenvaltioiden tieverkostosta.

II TUTKINNON JÄRJESTÄMINEN

1. Jäsenvaltiot järjestävät pakollisen kirjallisen tutkinnon, jonka lisäksi ne voivat järjestää suullisen tutkinnon todetakseen, onko hakijoina olevilla maantieliikenteen harjoittajilla I osassa lueteltuja aihepiirejä koskeva vaadittu tietojen taso ja erityisesti kyky käyttää näitä aihepiirejä koskevia välineitä ja tekniikoita sekä suorittaa niitä vastaavat täytäntöönpano- ja yhteensovittamistehtävät.
  - a) Pakollinen kirjallinen tutkinto koostuu kahdesta osasta:
    - i) kirjalliset kysymykset, jotka ovat joko monivalintakysymyksiä (kussakin neljä vaihtoehtoa) tai suoraa vastausta edellyttäviä kysymyksiä tai näiden kahden järjestelmän yhdistelmä;
    - ii) kirjalliset tehtävät/tapaustutkimukset.Kummankin osan vähimmäiskesto on kaksi tuntia.
  - b) Jos suullinen tutkinto järjestetään, jäsenvaltiot voivat asettaa tutkintoon osallistumisen ehdoksi kirjallisen tutkinnon läpäisemisen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).

2. Jos jäsenvaltiot järjestävät myös suullisen tutkinnon, niiden on säädettävä jokaisen kolmen kokeen osalta pisteiden painotuksesta, joka on vähintään 25 prosenttia ja enintään 40 prosenttia kokonaispistemäärästä.

Jos jäsenvaltiot järjestävät vain kirjallisen kokeen, niiden on säädettävä kummankin kokeen osalta pisteiden painotuksesta, joka on vähintään 40 prosenttia ja enintään 60 prosenttia kokonaispistemäärästä.

3. Hakijoiden on saatava koko kokeesta vähintään 60 prosenttia kokonaispistemäärästä ja jokaisesta yksittäisestä kokeesta vähintään 50 prosenttia kyseisen kokeen kokonaispistemäärästä. Jäsenvaltio voi alentaa rajaa 50 prosentista 40 prosenttiin ainoastaan yhden kokeen osalta.

LIITE II

Ammatillista pätevyyttä koskevan todistuksen turvallisuusominaisuudet

Todistuksessa on oltava vähintään kaksi seuraavista turvallisuusominaisuuksista:

- hologrammi,
  - paperissa on erityiskuituja, jotka näkyvät UV-valossa,
  - vähintään yksi mikrokirjoitusta sisältävä rivi (kirjoitus näkyy ainoastaan suurennuslasilla eikä sitä voida jäljentää kopiokoneilla),
  - kosketeltaessa tuntuvat kirjasimet, symbolit tai kuviot,
  - kaksoisnumerointi: sarjanumero ja myöntämisnumero,
  - turvakuvioitu tausta, jossa on ohut aaltomainen viivakuvio ja iirispainatus.
-

LIITE III

Ammatillisesta pätevydestä annettavan todistuksen malli

EUROOPAN YHTEISÖ

(Beigenvärinen paperi – koko DIN A4 selluloosapaperi vähintään 100 g/m²)

(Teksti todistuksen antavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä tai jollakin niistä)

Kyseessä olevan jäsenvaltion tunnus ⁽¹⁾Valtuutetun viranomaisen tai laitoksen nimi ⁽²⁾

**TODISTUS AMMATILISESTA PÄTEVYYDESTÄ MAANTEIDEN
TAVARALIIKENTEESSÄ/HENKILÖLIIKENTEESSÄ ⁽³⁾**

N:o .....

.....

todistaa, että ⁽⁴⁾ .....

syntynyt ..... päivänä ..... kuuta .....

on läpäissyt kokeet (vuosi: .....; jakso; .....) ⁽⁵⁾, jotka vaaditaan maanteiden tavaraliikenteen/henkilöliikenteen ⁽³⁾ harjoittajien ammatillista pätevyyttä koskevan todistuksen saamiseksi, maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009 ⁽⁶⁾ mukaisesti.

Tämä todistus on riittävä osoitus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009 21 artiklassa tarkoitettua ammatillisesta pätevydestä.

Annettu ..... päivänä ..... kuuta ..... ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden tunnukset: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Tšekki, (DK) Tanska, (D) Saksa, (EST) Viro, (IRL) Irlanti, (GR) Kreikka, (E) Espanja, (F) Ranska, (I) Irlanti, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Liettua, (L) Luxemburg, (H) Unkari, (M) Malta, (NL) Alankomaat, (A) Itävalta, (PL) Puola, (P) Portugali, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Suomi, (S) Ruotsi, (UK) Yhdistynyt kuningaskunta.

⁽²⁾ Euroopan yhteisön jäsenvaltion todistuksen antamista varten ennalta nimeämä viranomainen tai laitos.

⁽³⁾ Tarpeeton yliviivataan.

⁽⁴⁾ Sukunimi ja etunimi; syntymäpaikka ja -aika.

⁽⁵⁾ Tutkinnon tunnistetiedot.

⁽⁶⁾ EUVL L 300, 14.11.2009, s. 51

⁽⁷⁾ Todistuksen antavan toimivaltaisen viranomaisen tai laitoksen leima ja allekirjoitus.

LIITE IV

6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut vakavimmat rikkomukset

1. a) Kuutta vuorokautta tai kahta viikkoa koskevien ajoaikarajoitusten ylittäminen vähintään 25 prosentilla.
b) Vuorokautta koskevan ajoaikarajoituksen ylittäminen vuorokautisen työajan aikana vähintään 50 prosentilla ilman taukoa tai ilman vähintään 4,5 tunnin pituisia yhtäjaksoista lepoaikaa.
  2. Ajopiirturin ja/tai nopeudenrajoittimen puuttuminen tai sellaisen luvattoman laitteen käyttö, jolla valvontalaitteen ja/tai nopeudenrajoittimen tallenteita voidaan muuttaa, taikka piirturilevyjen tai ajopiirturista ja/tai kuljettajakortista kopioitujen tietojen väärentäminen.
  3. Ajaminen ilman voimassa olevaa katsastustodistusta, jos tällainen asiakirja vaaditaan yhteisön oikeuden mukaan, ja/tai jarrujärjestelmän, ohjauksen voimansiirron, pyörien/renkaiden, jousituksen tai alustan hyvin vakavat puutteet, jotka aiheuttaisivat niin välittömän vaaran tieturvallisuudelle, että ajoneuvo päätetään asettaa liikennöintikieltoon.
  4. Sellaisten vaarallisten aineiden kuljettaminen, joiden kuljetus on kielletty tai joita kuljetetaan kielletyssä tai ei-hyväksytyssä säiliössä tai ilmoittamatta niitä ajoneuvon ulkopuolella vaarallisiksi aineiksi, mistä aiheutuu vaaraa ihmisille tai ympäristölle siinä määrin, että ajoneuvo päätetään asettaa liikennöintikieltoon.
  5. Henkilöiden ja tavaroiden kuljettaminen ilman voimassa olevaa ajokorttia tai se, ettei niitä kuljettavalla yrityksellä ole voimassa olevaa yhteisön liikennelupaa.
  6. Kuljettaja käyttää väärennettyä kuljettajakorttia tai korttia, joka ei ole hänen omansa tai joka on saatu väärin ilmoitusten ja/tai väärennettyjen asiakirjojen perusteella.
  7. Sellaisten tavaroiden kuljettaminen, jotka ylittävät suurimman sallitun kokonaismassan vähintään 20 prosentilla sellaisten ajoneuvojen osalta, joiden sallittu kokonaismassa on yli 12 tonnia, ja vähintään 25 prosentilla sellaisten ajoneuvojen osalta, joiden sallittu kokonaismassa on enintään 12 tonnia.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1072/2009,

annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,

maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä

(uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (1),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä (2),

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisössä jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä 26 päivänä maaliskuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 881/92 (3), edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden tavaraliikennettä jäsenvaltiossa 25 päivänä lokakuuta 1993 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 3118/93 (4) ja eräisiin maanteiden tavarakuljetuksiin sovellettavista yhteisistä säännöistä 12 päivänä joulukuuta 2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2006/94/EY (5) on tehtävä useita huomattavia muutoksia. Selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi nämä säädökset olisi laadittava uudelleen ja yhdistettävä yhdeksi asetukseksi.
- (2) Yhteisen liikennepolitiikan toteuttaminen edellyttää muun muassa sellaisten yhteisten sääntöjen antamista, joita sovelletaan yhteisön alueella tapahtuvan maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyyn, sekä niiden edellytysten vahvistamista, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa liikennettä jäsenvaltiossa. Nämä säännöt on annettava siten, että ne edistävät sisäisten kuljetusmarkkinoiden esteetöntä toimintaa.

- (3) Maanteiden kansainvälistä tavaraliikennettä koskevien sääntöjen johdonmukaisuuden varmistamiseksi kaikkialla yhteisössä tätä asetusta olisi sovellettava kaikkeen kansainväliseen liikenteeseen yhteisön alueella. Jäsenvaltioista kolmansiin maihin suuntautuvaan liikenteeseen sovelletaan edelleen suurelta osin jäsenvaltioiden ja asianomaisten kolmansien maiden kahdenvälisiä sopimuksia. Sen vuoksi tätä asetusta ei olisi sovellettava siihen osaan matkasta, joka tapahtuu kuormaus- tai purkausjäsenvaltion alueella, kunnes yhteisön ja asianomaisten kolmansien maiden välillä on tehty tarvittavat sopimukset. Sitä olisi kuitenkin sovellettava sellaisen jäsenvaltion alueella, jonka kautta liikennöidään.

- (4) Yhteisen liikennepolitiikan toteuttaminen edellyttää, että poistetaan kaikki liikennepalvelujen tarjoajaan kohdistuvat rajoitukset, jotka perustuvat kansalaisuuteen tai siihen, että hän on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa palveluita on määrä tarjota.

- (5) Jotta tämä saavutettaisiin kitkatta ja joustavasti, olisi säädettävä väliaikaisesta kabotaasijärjestelmästä siihen asti kun tavaraliikennemarkkinoiden yhdenmukaistamista ei ole vielä saatettu päätökseen.

- (6) Euroopan yhtenäismarkkinoiden vaiheittaisen toteutumisen olisi johdettava jäsenvaltioiden kansallisille markkinoille pääsyä koskevien rajoitusten poistamiseen. Tässä yhteydessä olisi kuitenkin otettava huomioon tarkastusten tehokkuus ja alan työehtojen kehitys, sääntöjen yhdenmukaistaminen muun muassa niiden täytäntöönpanon ja tienkäyttömaksujen alalla sekä sosiaali- ja turvallisuuslain-säädäntö. Komission olisi seurattava tarkasti markkinatilannetta ja edellä mainittua yhdenmukaistamista sekä ehdotettava tarvittaessa kansallisten liikennemarkkinoiden laajempaa avaamista, kabotaasilikenne mukaan luettuna.

(1) EUVL C 204, 9.8.2008, s. 31.

(2) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 21. toukokuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. tammikuuta 2009 (EUVL C 62 E, 17.3.2009, s. 46), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. syyskuuta 2009.

(3) EYVL L 95, 9.4.1992, s. 1.

(4) EYVL L 279, 12.11.1993, s. 1.

(5) EUVL L 374, 27.12.2006, s. 5.

- (7) Direktiivin 2006/94/EY mukaan tietyn tyyppiset kuljetukset on vapautettu yhteisön liikenneluvasta ja kaikista muista kuljetusluvista. Tässä asetuksessa säädetyt markkinajärjestelyn puitteissa olisi joillekin kyseisen tyyppisille kuljetuksille niiden erityisluonteesta johtuen pidettävä voimassa järjestelmä, joka vapauttaa ne yhteisön liikenneluvasta ja muista kuljetusluvista.

- (8) Direktiivin 2006/94/EY mukaan tavarakuljetukset ajoneuvoilla, joiden suurin sallittu paino kuormitettuna on 3,5 ja 6 tonnin välillä, on vapautettu yhteisön liikennelupaa koskevasta vaatimuksesta. Tavaroiden kuljettamista maanteitse koskevia yhteisön sääntöjä sovelletaan kuitenkin yleensä ajoneuvoihin, joiden suurin sallittu massa kuormitettuna on yli 3,5 tonnia. Sen vuoksi tämän asetuksen säännökset olisi mukautettava yhteisön maantieliikennettä koskevien sääntöjen yleiseen soveltamisalaan ja vapautus olisi myönnettävä ainoastaan ajoneuvoille, joiden suurin sallittu massa kuormitettuna on enintään 3,5 tonnia.
- (9) Maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen harjoittamisen edellytyksenä olisi oltava yhteisön liikennelupa. Valvontaviranomaisten erityisesti muualla kuin liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltiossa suorittamien tehokkaiden tarkastusten helpottamiseksi liikenteenharjoittajia olisi vaadittava pitämään oikeaksi todistettu jäljennös yhteisön liikenneluvasta jokaisessa ajoneuvossaan. Tätä varten on tarpeen säätää yhteisön liikenneluvan ja oikeaksi todistettujen jäljennösten ulkoasua ja muita ominaisuuksia koskevista yksityiskohtaisista vaatimuksista.
- (10) Tienvarsitarkastukset olisi tehtävä siten, ettei niihin sisälly suoraa tai epäsuoraa syrjintää maanteiden liikenteenharjoittajan kansallisuuden tai sijoittautumismaan taikka ajoneuvon rekisteröintimaan perusteella.
- (11) Olisi määriteltävä yhteisön liikennelupien myöntämisen ja peruuttamisen edellytykset sekä kuljetustyyppit, joita ne koskevat, niiden voimassaoloajat ja niiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (12) Olisi otettava käyttöön myös kuljettajatodistus, jotta jäsenvaltiot voivat tehokkaasti tarkastaa, ovatko kolmansien maiden kuljettajat laillisessa työsuhteessa tai tietyistä kuljetuksesta vastaavan liikenteenharjoittajan käytettävissä.
- (13) Liikenteenharjoittajilla, joille on myönnetty tässä asetuksessa säädetty yhteisön liikennelupa, ja liikenteenharjoittajilla, joille on myönnetty lupa harjoittaa tiettyjen luokkien mukaista kansainvälistä tavaraliikennettä, olisi oltava oikeus harjoittaa tilapäisesti tämän asetuksen mukaisesti kansallista liikennettä jäsenvaltiossa, jossa liikenteenharjoittajalla ei ole sääntömääräistä kotipaikkaa eikä muuta toimipaikkaa. Tällainen kabotaasiliikenne olisi suoritettava yhteisön lainsäädäntöä, kuten tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 561/2006⁽¹⁾, sekä vastaanottavassa jäsenvaltiossa tietyillä aloilla voimassa olevaa kansallista lainsäädäntöä noudattaen.
- (14) Olisi annettava säännökset, joiden nojalla voidaan toteuttaa toimia, jos kyseisillä liikennemarkkinoilla ilmenee vakavia häiriöitä. Tätä varten olisi otettava käyttöön sovelias päätöksentekomenettely ja kerättävä tarvittavia tilastotietoja.
- (15) Perustamissopimuksen sijoittautumisoikeutta koskevien määräysten soveltamista rajoittamatta kabotaasiliikenne muodostuu liikenteenharjoittajien suorittamasta palvelujen tarjoamisesta jäsenvaltiossa, johon ne eivät ole sijoittuneet, eikä sitä ei saisi kieltää niin kauan kuin sitä ei suoriteta siten, että se voitaisiin katsoa pysyväksi tai jatkuvaksi toiminnaksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Tämän vaatimuksen täytäntöönpanon tukemiseksi kabotaasiliikenteen suoritusihti ja ajanjakso, jona sitä voidaan suorittaa, olisi määriteltävä selkeämmin. Aikaisemmin tällainen kansallinen liikenne oli sallittua tilapäisesti. Käytännössä on ollut vaikeaa määritellä, mikä on sallittua liikennettä. Sen vuoksi tarvitaan selkeitä ja helposti valvottavissa olevia sääntöjä.
- (16) Tämä asetus ei rajoita tietynlaisia jäsenvaltioiden välisiä tavaroiden yhdistettyjä kuljetuksia koskevista yhteisistä säännöistä 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/106/ETY⁽²⁾ niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat saapuvaa tai lähtevää maanteiden tavaraliikennettä yhdistettyjen kuljetusten yhteydessä. Kabotaasiliikenteen määritelmä kattaa vastaanottavan jäsenvaltion sisäiset maantieliikenteen matkat, jotka eivät ole osa direktiivissä 92/106/ETY tarkoitettua yhdistettyä kuljetusta, ja niihin olisi sen vuoksi sovellettava tämän asetuksen vaatimuksia.
- (17) Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY⁽³⁾ säännöksiä sovelletaan liikenteenharjoittajiin, jotka harjoittavat kabotaasiliikennettä.
- (18) Kabotaasiliikenteen tehokasta valvontaa varten vastaanotavien jäsenvaltioiden täytäntöönpanoviranomaisilla olisi oltava pääsy vähintään rahtikirjojen ja ajopiirtureiden tietoihin tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3821/85⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi avustettava toisiaan vastavuoroisesti tämän asetuksen asianmukaisessa soveltamisessa.

(1) EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1.

(2) EYVL L 368, 17.12.1992, s. 38.

(3) EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

(4) EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8.

- (20) Hallinnollisia muodollisuuksia olisi mahdollisuuksien mukaan kevennettävä luopumatta kuitenkaan tarkastuksista ja seuraamuksista, joilla taataan tämän asetuksen oikea soveltaminen ja täytäntöönpanon tehokas valvonta. Tätä varten yhteisön liikenneluvan peruuttamista koskevia voimassa olevia sääntöjä olisi selvennettävä ja lujitettava. Nykyisiä sääntöjä olisi mukautettava siten, että ne mahdollistavat tehokkaat seuraamukset sellaisista vakavista rikkomuksista, jotka on tehty vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Seuraamukset eivät saisi olla syrjiviä ja niiden olisi oltava oikeassa suhteessa rikkomuksen vakavuuteen. Määrättyihin seuraamuksiin olisi oltava mahdollista hakea muutosta.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi merkittävä maantiekuljetusyrityksiä koskevaan kansalliseen sähköiseen rekisteriinsä kaikki liikenteenharjoittajien suorittamat vakavat rikkomukset, jotka ovat johtaneet seuraamuksiin.
- (22) Kansallisten viranomaisten välisen tiedonvaihdon helpottamiseksi ja tehostamiseksi jäsenvaltioiden olisi käytettävä tietojen vaihtoon maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009 ⁽¹⁾ mukaisesti perustettuja kansallisia yhteyspisteitä.
- (23) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (24) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta mukauttaa tämän asetuksen liitteet I, II ja III tekniikan kehitykseen. Nämä toimenpiteet, jotka ovat laajakantoisia ja joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi erityisesti tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten osalta.
- (26) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on maanteiden kansainvälistä tavaraliikennettä koskevien sääntöjen johdonmukaisuuden varmistaminen kaikkialla yhteisössä, vaan se voidaan laajjuutensa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan toisen lukuun yhteisön alueella harjoitettavaan maanteiden kansainväliseen tavaraliikenteeseen.
2. Kun on kyse kuljetuksesta jäsenvaltiosta kolmanteen maahan tai päinvastoin, tätä asetusta sovelletaan siihen osaan matkasta, joka tapahtuu minkä tahansa jäsenvaltion alueella, jonka kautta liikennöidään. Sitä ei sovelleta sen jäsenvaltion alueella tapahtuvaan matkan osaan, jossa kuormaus tai purkaminen tapahtuu, kunnes yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä on tehty tarvittava sopimus.
3. Siihen asti kun 2 kohdassa tarkoitettut sopimukset on tehty, tämä asetus ei vaikuta:
  - a) jäsenvaltiosta kolmanteen maahan tai päinvastoin tapahtuvaa kuljetusta koskeviin määräyksiin, jotka sisältyvät jäsenvaltioiden ja kyseisten kolmansien maiden tekemiin kahdenvälisiin sopimuksiin;
  - b) jäsenvaltiosta kolmanteen maahan tai päinvastoin tapahtuvaa kuljetusta koskeviin, jäsenvaltioiden välillä tehtyjen kahdenvälisten sopimusten sisältämiin määräyksiin, jotka joko kahdenvälisten lupien tai vapauttamisjärjestelyjen mukaisesti sallivat, että sellaiset liikenteenharjoittajat, jotka eivät ole sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon, suorittavat jäsenvaltiossa kuormauksen tai purkamisen.
4. Tätä asetusta sovelletaan kansalliseen maanteiden tavaraliikenteeseen, jota muu kuin jäsenvaltiosta oleva liikenteenharjoittaja harjoittaa tilapäisesti siten kuin III luvussa säädetään.
5. Seuraavat kuljetukset ja niihin liittyvä ajoneuvojen kuljettaminen tyhjänä eivät edellytä yhteisön liikennelupaa, ja ne on vapautettu kaikista kuljetusluvista:
  - a) osana yleispalvelua harjoitettava postinkuljetus;
  - b) vahingoittuneiden tai rikkoutuneiden ajoneuvojen kuljetus;
  - c) tavarankuljetus moottoriajoneuvoilla, joiden sallittu kokonaismassa, perävaunut mukaan lukien, on enintään 3,5 tonnia;
  - d) tavarankuljetukset moottoriajoneuvolla seuraavin edellytyksin:
    - i) kuljetettavat tavarat kuuluvat yritykselle tai yritys on myynyt, ostanut, antanut tai ottanut vuokralle, valmistanut, louhinut tai erottanut, jalostanut tai korjannut ne;

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 51.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- ii) kuljetuksen tarkoituksena on tavaroiden kuljettaminen yritykseen tai yrityksestä taikka niiden siirtäminen joko yrityksen sisällä tai yrityksen omia tarpeita varten sen ulkopuolella;
  - iii) kuljetuksessa käytettävien moottoriajoneuvojen kuljettajina toimii yrityksen henkilöstö tai sen käyttöön sopimuksen perusteella asetettu henkilöstö;
  - iv) kuljetuksessa käytettävät ajoneuvot kuuluvat yritykselle tai ovat yrityksen lykkäävin ehdoin ostamia tai ne ovat sen vuokraamia, jälkimmäisessä tapauksessa sillä ehdolla, että ne täyttävät ilman kuljettajaa vuokrattujen ajoneuvojen käyttämisestä maanteiden tavaraliikenteessä 18 päivänä tammikuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/1/EY ⁽¹⁾ säädetty edellytykset; ja
  - v) tällainen kuljetus on ainoastaan toissijainen yrityksen kokonaistoimintaan nähden;
- e) lääkkeiden, lääkinnällisten välineiden ja laitteiden sekä muiden kiireiseen lääkinnälliseen apuun tarvittavien välineiden kuljetus, erityisesti luonnonmullistusten yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdan iv alakohtaa ei sovelleta tavanomaisesti käytetyn ajoneuvon lyhytaikaisen vioittumisen vuoksi käytettävään vara-ajoneuvoon.

6. Edellä olevan 5 kohdan säännökset eivät vaikuta edellytyksiin, joilla kukin jäsenvaltio antaa omille kansalaisilleen luvan harjoittaa mainitussa kohdassa tarkoitettua toimintaa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) "ajoneuvolla" yksinomaan tavaroiden kuljetukseen käytettävää moottoriajoneuvoa, joka on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa, tai ajoneuvojen yhdistelmää, josta ainakin moottoriajoneuvo on rekisteröity jäsenvaltiossa;
- 2) "kansainvälisellä kuljetuksella":
  - a) kuormatulla ajoneuvolla suoritettavaa matkaa, jonka lähtö- ja saapumispaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa ja joka voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta;
  - b) kuormatulla ajoneuvolla suoritettavaa matkaa jäsenvaltiosta kolmanteen maahan tai päinvastoin ja joka voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta;
  - c) kuormatulla ajoneuvolla kolmansien maiden välillä suoritettavaa matkaa, joka tapahtuu yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta; tai

(¹) EUVL L 33, 4.2.2006, s. 82.

- d) edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen kuljetusten yhteydessä tyhjänä tehtyä matkaa;
- 3) "vastaanottavalla jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, jossa liikenteenharjoittaja harjoittaa toimintaa ja joka ei ole liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltio;
- 4) "muulla kuin jäsenvaltiosta olevalla liikenteenharjoittajalla" maanteiden tavaraliikenteen harjoittajaa, joka toimii vastaanottavassa jäsenvaltiossa;
- 5) "kuljettajalla" ketä tahansa henkilöä, joka kuljettaa ajoneuvoa lyhyenkin ajan tai jonka tehtäviin kuuluu olla ajoneuvossa matkustajana ollakseen tarvittaessa käytettävissä ajoneuvon kuljettamiseen;
- 6) "kabotaasiliikenteellä" kansallista liikennettä, jota harjoitetaan tilapäisesti toisen lukuun vastaanottavassa jäsenvaltiossa tämän asetuksen mukaisesti;
- 7) "yhteisön tiekuljetuslainsäädännön vakavalla rikkomuksella" rikkomuksia, joista saattaa seurata asetuksen (EY) N:o 1071/2009 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen hyvän maineen menettäminen ja/tai yhteisön liikenneluvan peruuttaminen määräjäksi tai kokonaan.

II LUKU

KANSAINVÄLISET KULJETUKSET

3 artikla

Yleinen periaate

Kansainvälisten kuljetusten suorittajalla on oltava yhteisön liikennelupa sekä lisäksi kuljettajatodistus, jos kuljettaja on kolmannen maan kansalainen.

4 artikla

Yhteisön liikennelupa

1. Jäsenvaltion on myönnettävä yhteisön liikennelupa tämän asetuksen mukaisesti toisen lukuun tavaraa maanteitse kuljettavalle liikenteenharjoittajalle:
  - a) joka on sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon, yhteisön lainsäädännön ja kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti; ja
  - b) jolla on sekä yhteisön lainsäädännön että sijoittautumisjäsenvaltion maanteiden tavaraliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevan lainsäädännön mukaisesti oikeus harjoittaa maanteiden kansainvälistä tavaraliikennettä kyseisessä jäsenvaltiossa.
2. Yhteisön liikenneluvan myöntävät sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset enintään kymmeneksi vuodeksi, ja se voidaan uusida.

Ennen tämän asetuksen soveltamispäivää myönnetty yhteisön liikenneluvat ja oikeaksi todistetut jäljennökset pysyvät voimassa niiden voimassaoloajan päättymiseen asti.

Komissio mukauttaa yhteisön liikenneluvan voimassaoloajan tekniseen kehitykseen, ottaen huomioon etenkin asetuksen (EY) N:o 1071/2009 16 artiklassa säädetty maantiekuljetusyrityksiä koskevat kansalliset sähköiset rekisterit. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Sijoittautumisjäsenvaltion on annettava luvanhaltijalle yhteisön liikenneluvan alkuperäiskappale, joka liikenteenharjoittajan on säilytettävä, sekä sellainen määrä oikeaksi todistettuja jäljennöksiä, joka vastaa yhteisön liikenneluvan haltijan käytössä olevien ajoneuvojen lukumäärää riippumatta siitä, ovatko ajoneuvot täysin tämän omistuksessa vai ovatko ne sen hallinnassa osamaksu-, vuokraus- tai leasingosimuksella.

4. Yhteisön liikenneluvan ja oikeaksi todistettujen jäljennösten on oltava liitteessä II olevan mallin mukaisia; liitteessä määritellään myös yhteisön luvan käytön edellytykset. Niissä on oltava ainakin kaksi liitteessä I lueteltua turvaominaisuutta.

Komissio mukauttaa liitteet I ja II tekniikan kehitykseen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Yhteisön liikenneluvassa ja oikeiksi todistetuissa jäljennöksissä on oltava ne myöntäneen viranomaisen leima, allekirjoitus ja sarjanumero. Yhteisön liikenneluvan ja oikeiksi todistettujen jäljennösten sarjanumerot on merkittävä maantiekuljetusyrityksiä koskevaan kansalliseen sähköiseen rekisteriin osana asianomaisen liikenteenharjoittajan tietoa.

6. Yhteisön liikennelupa myönnetään liikenteenharjoittajan nimellä eikä sitä saa siirtää toiselle. Oikeaksi todistettu jäljennös yhteisön liikenneluvasta on pidettävä kussakin liikenteenharjoittajan ajoneuvossa ja esitettävä minkä hyvänsä tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

Ajoneuvoyhdistelmien osalta oikeaksi todistetun jäljennöksen on oltava moottoriajoneuvossa. Sen on käsitettävä koko ajoneuvoyhdistelmä, vaikka perävaunua tai puoliperävaunua ei ole rekisteröity tai vaikka niille ei ole annettu lupaa liikenneluvan haltijan nimissä tapahtuvaan tieliikenteessä käyttöön, tai jos ne on rekisteröity tai jos niille on annettu lupa tieliikenteessä käyttöön toisessa valtiossa.

5 artikla

Kuljettajatodistus

1. Jäsenvaltion on myönnettävä tämän asetuksen mukaisesti kuljettajatodistus jokaiselle liikenteenharjoittajalle

- a) jolla on yhteisön liikennelupa; ja
- b) joka joko pitää asianomaisessa jäsenvaltiossa laillisessa työsuhteessa kuljettajaa, joka ei ole jonkin jäsenvaltion kansalainen eikä pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25 päivänä marraskuuta 2003

annetussa neuvoston direktiivissä 2003/109/EY⁽¹⁾ tarkoitettu pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen, tai laillisesti käyttää kuljettajaa, joka ei ole jonkin jäsenvaltion kansalainen eikä mainitussa direktiivissä tarkoitettu pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen ja joka on asetettu kyseisen liikenteenharjoittajan käyttöön niitä kuljettajien työ- ja ammatillista koulutusta koskevia ehtoja noudattaen, jotka on asetettu tässä jäsenvaltiossa

- i) laeilla, asetuksilla tai hallinnollisilla määräyksillä; ja tarvittaessa
- ii) työehtosopimuksilla kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavia sääntöjä noudattaen.

2. Liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on yhteisön liikenneluvan haltijan pyynnöstä myönnettävä kuljettajatodistus jokaiselle kuljettajalle, jota liikenteenharjoittaja pitää laillisessa työsuhteessa ja joka ei ole jonkin jäsenvaltion kansalainen eikä direktiivissä 2003/109/EY tarkoitettu pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen, tai jokaiselle kuljettajalle, joka ei ole jonkin jäsenvaltion kansalainen eikä mainitussa direktiivissä tarkoitettu pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen, ja joka on asetettu liikenteenharjoittajan käyttöön. Kussakin kuljettajatodistuksessa on todistettava, että todistuksessa mainittu kuljettaja on 1 kohdassa määriteltyjen ehtojen mukaisessa työsuhteessa.

3. Kuljettajatodistuksen on oltava liitteessä III olevan mallin mukainen. Siinä on oltava ainakin kaksi liitteessä I lueteltua turvaominaisuutta.

4. Komissio mukauttaa liitteen III tekniikan kehitykseen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Kuljettajatodistuksessa on oltava sen myöntäneen viranomaisen leima, allekirjoitus ja sarjanumero. Kuljettajatodistuksen sarjanumero voidaan merkitä maantiekuljetusyrityksiä koskevaan kansalliseen sähköiseen rekisteriin osana sen liikenteenharjoittajan tietoa, joka antaa todistuksen siinä nimetyn kuljettajan käyttöön.

6. Kuljettajatodistus kuuluu liikenteenharjoittajalle, joka antaa sen todistuksessa mainitun kuljettajan käyttöön tämän kuljettajassa ajoneuvoa, jolla suoritetaan kuljetuksia asianomaiselle liikenteenharjoittajalle myönnettyä yhteisön liikennelupaa käyttäen. Liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antamasta kuljettajatodistuksesta on säilytettävä oikeaksi todistettu jäljennös liikenteenharjoittajan tiloissa. Kuljettajatodistus on esitettävä minkä hyvänsä tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

7. Kuljettajatodistus myönnetään sen myöntävän jäsenvaltion määräämäksi ajaksi, joka voi olla enintään viisi vuotta. Ennen tämän asetuksen soveltamispäivää annetut kuljettajatodistukset pysyvät voimassa niiden voimassaoloajan päättymiseen asti.

⁽¹⁾ EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

Kuljettajatodistus on voimassa ainoastaan niin kauan kuin sen myöntämisedellytykset täyttyvät. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liikenteenharjoittaja palauttaa todistuksen välittömästi sen myöntäneille viranomaisille, kun nämä edellytykset eivät enää täyty.

6 artikla

Edellytysten täyttymisen tarkastaminen

1. Yhteisön liikennelupaa tai sen 4 artiklan 2 kohdan mukaista uusimista koskevaa hakemusta tehtäessä sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava, täyttääkö liikenteenharjoittaja tai täyttääkö tämä edelleen 4 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset.

2. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava säännöllisesti vuosittaisin tarkastuksin, jotka koskevat vähintään 20:tä prosenttia kyseisessä jäsenvaltiossa myönnettyistä voimassa olevista kuljettajatodistuksista, täyttävätkö 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kuljettajatodistuksen myöntämisedellytykset edelleen.

7 artikla

Yhteisön liikenneluvan ja kuljettajatodistuksen epäminen ja peruuttaminen

1. Jos 4 artiklan 1 kohdassa säädetty tai 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät täyty, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on perustellulla päätöksellä evättävä yhteisön liikenneluvan myöntäminen tai uusiminen taikka kuljettajatodistuksen myöntäminen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava yhteisön liikennelupa tai kuljettajatodistus, jos luvanhaltija:

- ei enää täytä 4 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tai 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä; tai
- on antanut virheellisiä tietoja yhteisön liikennelupaa tai kuljettajatodistusta koskevan hakemuksen yhteydessä.

III LUKU

KABOTAASI

8 artikla

Yleinen periaate

1. Jokaisella toisen lukuun toimivalla maanteiden tavaraliikenteen harjoittajalla, jolla on yhteisön liikennelupa ja jonka kuljettajalla, jos hän on kolmannen maan kansalainen, on kuljettajatodistus, on tässä luvussa säädettyin edellytyksin oikeus harjoittaa kabotaasiliikennettä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut liikenteenharjoittajat saavat ajaa samalla ajoneuvolla tai, jos kyseessä on yhdistelmäajoneuvo, sen vetovaunulla, enintään kolme peräkkäistä kabotaasimatkaa, jotka seuraavat välittömästi toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta vastaanottavaan jäsenvaltioon suuntautuvaa kansainvälistä kuljetusta sen jälkeen kun kyseisessä kansainvälisessä

kuljetuksessa tuodut tavarat on toimitettu. Viimeisimmän vastaanottavasta jäsenvaltiosta poistumista edeltävän kabotaasimatkan kuorma on purettava seitsemän päivän kuluessa siitä, kun kansainvälisessä kuljetuksessa vastaanottavaan jäsenvaltioon tuotu kuorma viimeksi purettiin.

Liikenteenharjoittajat voivat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna määrääjän kuluessa suorittaa jonkin tai kaikki mainitussa alakohdassa sallituista kabotaasimatkoista missä tahansa jäsenvaltiossa edellyttäen, että ne suorittavat vain yhden kabotaasimatkan kussakin jäsenvaltiossa niiden kolmen päivän aikana, jotka seuraavat ilman kuormaa kyseiseen jäsenvaltioon saapumista.

3. Muun kuin jäsenvaltiosta olevan liikenteenharjoittajan vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamaa kansallista maanteiden tavaraliikennettä pidetään tämän asetuksen mukaisena ainoastaan, jos liikenteenharjoittaja voi esittää selvät todisteet saapuvasta kansainvälisestä kuljetuksestaan sekä kustakin sitä seuraavasta kabotaasimatkasta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa todisteessa on oltava kunkin matkan osalta seuraavat tiedot:

- lähettäjän nimi, osoite ja allekirjoitus;
- liikenteenharjoittajan nimi, osoite ja allekirjoitus;
- vastaanottajan nimi, osoite ja allekirjoitus sekä toimituspäivä, kun tavarat on toimitettu;
- tavaroiden haltuunottoaika ja -aika sekä määräaika;
- tavaralajin yleisesti käytetty nimitys ja pakkaustapa sekä, kun on kyse vaarallisista tavaroista, tavarantoimittajan yleisesti hyväksytty nimitys sekä kollision määrä, niiden erityismerkinnät ja numerot;
- tavarantoimittajan kokonaismassa tai sen määrä muulla tavoin ilmaistuna;
- moottoriajoneuvon ja perävaunun rekisterinumero.

4. Tässä artiklassa säädettyjen ehtojen täyttymisen osoittamiseksi ei vaadita mitään muuta asiakirjaa.

5. Jokainen liikenteenharjoittaja, joka sijoittautumisjäsenvaltionsa lainsäädännön mukaan on oikeutettu harjoittamaan toisen lukuun 1 artiklan 5 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettua maanteiden tavaraliikennettä, on tilanteen mukaan oikeutettu tässä luvussa säädettyin edellytyksin harjoittamaan samanlaista kabotaasiliikennettä tai kabotaasiliikennettä saman luokan ajoneuvoilla.

6. Lupaa harjoittaa 1 artiklan 5 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettua kabotaasiliikennettä eivät koske mitkään rajoitukset.

9 artikla

Kabotaasiliikenteeseen sovellettavat säännöt

1. Jollei muussa yhteisön lainsäädännössä toisin säädetä, kabotaasiliikenteen harjoittamiseen sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion voimassa olevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä seuraavin osin:

- a) kuljetussopimusta koskevat ehdot;
- b) tieliikenteen ajoneuvojen painot ja mitat;
- c) tiettyjen tavaralajien, erityisesti vaarallisten aineiden, helposti pilaantuvien elintarvikkeiden ja elävien eläinten kuljetuksia koskevat vaatimukset;
- d) ajo- ja lepoajat;
- e) liikenteen arvonlisävero.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen painot ja mitat voivat tarvittaessa ylittää ne painot ja mitat, joita sovelletaan liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltiossa, mutta ne eivät saa missään tapauksessa ylittää vastaanottavan jäsenvaltion kansalliselle liikenteelle asettamia rajoituksia eivätkä niitä teknisiä ominaisuuksia, jotka on merkitty tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisissa ja kansainvälisissä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista 25 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/53/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin todisteisiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä on sovellettava muihin kuin jäsenvaltiosta oleviin liikenteenharjoittajiin samoin edellytyksin kuin vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin liikenteenharjoittajiin siten, että estetään kaikki kansalaisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuva syrjintä.

10 artikla

Turvamenettely

1. Jos tietyn maantieteellisen alueen kansallisilla kuljetusmarkkinoilla on kabotaasiliikenteestä johtuvia vakavia häiriöitä tai kabotaasiliikenne pahentaa niitä, mikä hyvänsä jäsenvaltio voi antaa asian komission käsiteltäväksi, jotta tämä päättäisi turvatoimenpiteistä. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarvittavat tiedot ja ilmoitettava sille, mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa omien liikenteenharjoittajiensa suhteen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa tarkoitetaan

”tietyn maantieteellisen alueen kansallisten kuljetusmarkkinoiden vakavalla häiriöllä” sellaisten sille ominaisten ongelmien olemassaoloa markkinoilla, joiden johdosta on olemassa huomattava ja mahdollisesti jatkuva kysyntää suurempi tarjonta, joka saattaa merkitä uhkaa huomattavan monien liikenteenharjoittajien taloudellisen aseman vakaudelle ja elinkelpoisuudelle;

(¹) EYVL L 235, 17.9.1996, s. 59.

”maantieteellisellä alueella” aluetta, joka kattaa jäsenvaltion koko alueen tai osan siitä tai ulottuu muiden jäsenvaltioiden koko alueeseen tai osaan siitä.

3. Komissio tutkii tilanteen erityisesti asiaankuuluvien tietojen perusteella ja, kuultuaan 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komiteaa, päättää kuukauden kuluessa jäsenvaltion hakemuksen vastaanottamisesta, ovatko turvatoimenpiteet tarpeen, ja päättää turvatoimenpiteistä, jos ne ovat tarpeellisia.

Tällaiset toimenpiteet voivat sisältää sen, että tätä asetusta ei väliaikaisesti sovelleta kyseiseen alueeseen.

Tämän artiklan nojalla hyväksytyt toimenpiteet ovat voimassa enintään kuusi kuukautta, ja niiden voimassaoloa voidaan jatkaa kerran samanpituuisena.

Komissio ilmoittaa viipymättä jäsenvaltioille ja neuvostolle kaikista tämän kohdan nojalla tekemistään päätöksistä.

4. Jos komissio päättää hyväksyä yhtä tai useampaa jäsenvaltiota koskevia turvatoimenpiteitä, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava saman laajuisia toimenpiteitä omien liikenteenharjoittajiensa osalta ja ilmoitettava niistä komissiolle. Näitä toimenpiteitä on sovellettava viimeistään siitä päivästä lukien, jona komission hyväksymiä turvatoimenpiteitä sovelletaan.

5. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa 3 kohdassa tarkoitettua komission tekemän päätöksen neuvoston käsiteltäväksi 30 päivän kuluessa sitä koskevan ilmoituksen antamisesta. Neuvosto voi, määräenemmistöllä 30 päivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on saattanut asian sen käsiteltäväksi tai, jos useat jäsenvaltiot ovat saattaneet asian sen käsiteltäväksi, 30 päivän kuluessa ensimmäisestä käsitelypyynnöstä, tehdä asiassa toisenlaisen päätöksen.

Edellä olevan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä voimassaoloaika sovelletaan neuvoston päätökseen. Kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava vastaavia toimenpiteitä omien liikenteenharjoittajiensa osalta ja ilmoitettava niistä komissiolle. Jos neuvosto ei tee päätöstä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ajan kuluessa, komission päätöksestä tulee lopullinen.

6. Jos komissio katsoo, että 3 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä on tarpeen jatkaa, se tekee asiasta ehdotuksen neuvostolle, joka tekee päätöksen määräenemmistöllä.

IV LUKU

KESKINÄINEN AVUNANTO JA SEURAAMUKSET

11 artikla

Keskinäinen avunanto

Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan varmistaakseen tämän asetuksen soveltamisen ja valvonnan. Niiden on vaihdettava tietoja asetuksen (EY) N:o 1071/2009 18 artiklan mukaisesti perustettujen kansallisten yhteyspisteiden välityksellä.

12 artikla

Rikkomuksista aiheutuvat seuraamukset sijoittautumisjäsenvaltiossa

1. Jos on kyse yhteisön tieliikennelainsäädännön vakavasta rikkomuksesta, joka on tehty tai todettu missä tahansa jäsenvaltiossa, on rikkomukseen syyllistyneen liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteutettava asianmukaiset tutkintatoimet, joihin voi sisältyä varoitus, jos siitä on säädetty kansallisessa lainsäädännössä, ja jotka voivat johtaa muun muassa seuraavien hallinnollisten seuraamusten määräämiseen:

- a) joidenkin tai kaikkien yhteisön liikenneluvan oikeaksi todistettujen jäljennösten peruuttaminen määräajaksi tai kokonaan;
- b) yhteisön liikenneluvan peruuttaminen määräajaksi tai kokonaan.

Nämä seuraamukset voidaan määritellä sen jälkeen, kun asiassa on tehty lopullinen päätös, ja niissä on otettava huomioon yhteisön liikenneluvan haltijan tekemien rikkomusten vakavuus sekä tämän hallussa olevien kansainvälistä liikennettä koskevan liikenneluvan oikeiksi todistettujen jäljennösten kokonaismäärä.

2. Jos kuljettajatodistuksia käytetään jollakin tavoin väärin siten, että syyllistytään vakavaan rikkomukseen, tällaisiin rikkomuksiin syyllistyneen liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä tarkoituksenmukaiset seuraamukset; ne voivat esimerkiksi:

- a) keskeyttää kuljettajatodistusten myöntämisen;
- b) peruuttaa kuljettajatodistuksia;
- c) asettaa kuljettajatodistusten myöntämiselle lisäedellytyksiä väärinkäytön ehkäisemiseksi;
- d) peruuttaa määräajaksi tai kokonaan yhteisön liikenneluvan kaikki oikeiksi todistetut jäljennökset tai osan niistä;
- e) peruuttaa yhteisön liikenneluvan määräajaksi tai kokonaan.

Nämä seuraamukset voidaan määritellä sen jälkeen, kun asiassa on tehty lopullinen päätös, ja niissä on otettava huomioon yhteisön liikenneluvan haltijan tekemien rikkomusten vakavuus.

3. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava sen jäsenvaltion, jossa rikkomukset todettiin, toimivaltaisille viranomaisille mahdollisimman pian ja viimeistään kuuden viikon kuluessa niiden asiaa koskevasta lopullisesta päätöksestä, onko tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä seuraamuksia määrätty, ja jos on, mitä niistä.

Jos tällaisia seuraamuksia ei määrätä, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava ratkaisun syyt.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että liikenteenharjoittajaan kohdistuneet seuraamukset ovat kokonaisuudessaan oikeassa suhteessa rikkomukseen tai rikkomuksiin, joista nämä seuraamukset määrättiin, ja että niissä otetaan huomioon jäsenvaltiossa, jossa rikkomukset todettiin, samasta rikkomuksesta mahdollisesti määrätty seuraamukset.

5. Liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti myös saattaa asianomaista liikenteenharjoittajaa koskevan asian toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Niiden on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tässä tarkoituksessa tekemistään päätöksistä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liikenteenharjoittajilla on oikeus hakea muutosta hallinnollisiin seuraamuksiin, joita niille on määrätty tämän artiklan nojalla.

13 artikla

Rikkomuksesta aiheutuvat seuraamukset vastaanottavassa jäsenvaltiossa

1. Jos jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tietoon tulee tämän asetuksen tai yhteisön tieliikennelainsäädännön vakava rikkomus, jonka tekijäksi voidaan osoittaa muu kuin tuosta jäsenvaltiosta oleva liikenteenharjoittaja, jäsenvaltion, jonka alueella rikkomus on todettu, on toimitettava sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot mahdollisimman pian ja viimeistään kuuden viikon kuluessa asiaa koskevasta lopullisesta päätöksestä:

- a) kuvaus rikkomustapauksesta sekä rikkomuksen tekoaika ja -paikka;
- b) rikkomuksen luokka, tyyppi ja vakavuusaste; ja
- c) määrätty ja toteutetut seuraamukset.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia määräämään hallinnollisia seuraamuksia 12 artiklan mukaisesti.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä seuraamuksia muulle kuin jäsenvaltiosta olevalle liikenteenharjoittajalle, joka on rikkonut tätä asetusta tai liikennettä koskevaa kansallista tai yhteisön lainsäädäntöä kabotaasiliikenteen yhteydessä kyseisen jäsenvaltion alueella, sanotun kuitenkin rajoittamatta rikosoikeudellista syytteenasettamista. Näiden viranomaisten on määrättävä nämä seuraamukset syrjimättömyysperiaatetta noudattaen. Nämä seuraamukset voivat käsittää muun muassa varoituksen tai, vakavan rikkomuksen ollessa kyseessä, kabotaasiliikenteen tilapäisen harjoittamiskiellon sen vastaanottavan jäsenvaltion alueella, jossa rikkomus on tapahtunut.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liikenteenharjoittajilla on oikeus hakea muutosta hallinnollisiin seuraamuksiin, joita niille on määrätty tämän artiklan nojalla.

14 artikla

Merkitseminen kansalliseen sähköiseen rekisteriin

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön tieliikennelainsäädännön vakavat rikkomukset, joihin niiden alueelle sijoittautuneet liikenteenharjoittajat ovat syyllistyneet ja jotka ovat johtaneet jonkin jäsenvaltion määräämään seuraamukseen, sekä yhteisön liikenneluvan tai sen oikeaksi todistetun jäljennöksen peruuttaminen määrääjäksi tai kokonaan, merkitään maantiekuljetusyrityksiä koskevaan kansalliseen sähköiseen rekisteriin. Rekisteriin tehdyt merkinnät, jotka koskevat yhteisön liikenneluvan peruuttamista määrääjäksi tai kokonaan, on säilytettävä tietokannassa kahden vuoden ajan peruuttamisajan päättymisestä, kun kyse on määrääjäksi peruuttamisesta, tai peruuttamispäivästä, kun on kyse pysyvästä peruuttamisesta.

V LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 3821/85 18 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

16 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä niitä seuraamuksia, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, koskevat säännöt, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden sääntöjen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöistä komissiolle viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011 ja ilmoitettava sille viipymättä niitä koskevista myöhemmistä muutoksista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia näitä toimenpiteitä sovelletaan ilman liikenteenharjoittajien kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä lokakuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

17 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka toinen vuosi niiden liikenteenharjoittajien lukumäärä, joilla edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta oli yhteisön liikennelupa, sekä kyseisenä päivänä liikenteessä olleiden ajoneuvojen lukumäärää vastaava oikeaksi todistettujen jäljennösten lukumäärä.
2. Jäsenvaltioiden on lisäksi ilmoitettava komissiolle edeltävän kalenterivuoden aikana myönnettyjen kuljettajatodistusten lukumäärä sekä saman vuoden 31 päivänä joulukuuta liikenteessä olevien kuljettajatodistusten lukumäärä.
3. Komissio laatii kertomuksen yhteisön maantieliikennemarkkinoiden tilanteesta vuoden 2013 loppuun mennessä. Kertomuksessa on oltava arviointi markkinatilanteesta, mukaan lukien arvio tarkastusten tehokkuudesta ja alan työehtojen kehityksestä sekä siitä, onko sääntöjen yhdenmukaistaminen muun muassa noudattamisen valvonnan, tienkäyttömaksujen sekä sosiaali- ja turvallisuuslainsäädännön aloilla edistynyt siinä määrin, että voitaisiin harkita maantieliikenteen kotimaanmarkkinoiden avaamista edelleen, kabotaasimarkkinat mukaan lukien.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Kumoamiset

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 881/92 ja (ETY) N:o 3118/93 sekä direktiivi 2006/94/EY.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin ja kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 4 päivästä joulukuuta 2011, lukuun ottamatta 8 ja 9 artiklaa, joita sovelletaan 14 toukokuuta 2010.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

LIITE I

Yhteisön liikenneluvan ja kuljettajatodistuksen turvaominaisuudet

Yhteisön liikenneluvassa ja kuljettajatodistuksessa on oltava ainakin kaksi seuraavista turvaominaisuuksista:

- hologrammi,
  - paperissa erityiskuituja, jotka näkyvät UV-valossa,
  - vähintään yksi mikrokirjoitusta sisältävä rivi (kirjoitus näkyy ainoastaan suurennuslasilla ja sitä ei voida jäljentää kopiokoneilla),
  - kosketeltaessa tuntuvat kirjasimet, symbolit tai kuviot,
  - kaksoisnumerointi: yhteisön luvan, sen oikeaksi todistetun jäljennöksen tai kuljettajatodistuksen sarjanumero ja kussakin tapauksessa myöntämisnumero,
  - turvakuvioitu tausta, jossa on aaltomainen viivakuviokuva ja iirispainatus.
-

LIITE II

Yhteisön liikenneluvan malli

EUROOPAN YHTEISÖ

(a)

(Väri Pantone vaaleansininen, selluloosapaperi, koko DIN A4, vähintään 100 g/m²)

(Liikenneluvan ensimmäinen sivu)

(Laadittava liikenneluvan antavan jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä)

Liikenneluvan antavan jäsenvaltion tunnus ⁽¹⁾	Toimivaltaisen viranomaisen tai elimen nimi
--	---

LIIKENNELUPA N:o

(tai)

OIKEAKSI TODISTETTU JÄLJENNÖS N:o

toisen lukuun harjoitettavaa maanteiden kansainvälistä tavaraliikennettä varten

Tämän liikenneluvan haltija ⁽²⁾ .....

.....

saa harjoittaa toisen lukuun kansainvälistä tavaraliikennettä maantiellä, toisen lukuun tehdyillä matkoilla tai matkojen osilla yhteisön alueella, siten kuin maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1072/2009 säädetään ja tämän liikenneluvan yleisten edellytysten mukaisesti.

Erityisiä huomautuksia:	
.....	
Tämä liikennelupa on voimassa	..... päivään ..... kuuta
päivästä ..... kuuta	..... päivään ..... kuuta
Annettu ..... (paikka)	..... päivään ..... kuuta
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden tunnuksset: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Tšekki, (DK) Tanska, (D) Saksa, (EST) Viro, (IRL) Irlanti, (GR) Kreikka, (E) Espanja, (F) Ranska, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Liettua, (L) Luxemburg, (H) Unkari, (MT) Malta, (NL) Alankomaat, (A) Itävalta, (PL) Puola, (P) Portugali, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Suomi, (S) Ruotsi, (UK) Yhdistynyt kuningaskunta.

⁽²⁾ Liikenteenharjoittajan nimi tai toiminimi ja täydellinen osoite.

⁽³⁾ Liikenneluvan antavan toimivaltaisen viranomaisen tai elimen allekirjoitus ja leima.

(b)

(Liikenneluvan toinen sivu)

(Laadittava liikenneluvan antavan jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä)

YLEISET MÄÄRÄYKSET

Tämä liikennelupa annetaan asetuksen (EY) N:o 1072/2009 mukaisesti.

Se oikeuttaa haltijansa harjoittamaan maanteiden kansainvälistä tavaraliikennettä toisen lukuun matkoilla tai niiden osilla yhteisön alueella seuraavien edellytysten mukaisesti:

- jos lähtö- ja saapumispaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa, ja matka voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta,
- jos matka alkaa jäsenvaltiosta ja päättyy kolmannessa maassa tai päinvastoin, ja matka voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta,
- matka tapahtuu kolmansien maiden välillä yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta,

ja tyhjänä tehdyt matkat tällaisella kalustolla.

Kun kuljetus alkaa jäsenvaltiosta ja päättyy kolmanteen maahan tai päinvastoin, tämä liikennelupa on voimassa yhteisön alueella tapahtuvan matkan osalta. Liikennelupa on voimassa sen jäsenvaltion alueella, jossa kuormaus tai purkaminen tapahtuu, vasta sen jälkeen kun yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä on tehty tarvittava sopimus asetuksen (EY) N:o 1072/2009 mukaisesti.

Liikennelupa on henkilökohtainen, eikä sitä saa siirtää toiselle.

Liikenneluvan antaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa sen, erityisesti jos luvan haltija:

- ei ole noudattanut kaikkia liikenneluvan käytön edellytyksiä,
- on antanut vääriä tietoja liikenneluvan myöntämistä tai uusimista varten.

Liikenteenharjoittajan on säilytettävä liikenneluvan alkuperäiskappale.

Liikenneluvan oikeaksi todistettu jäljennös on pidettävä mukana ajoneuvossa ⁽¹⁾. Ajoneuvoyhdistelmissä sen on oltava moottoriajoneuvossa. Se käsittää ajoneuvoyhdistelmän, vaikka perävaunua tai puoliperävaunua ei ole rekisteröity tai jos sille on annettu lupa liikenneluvan haltijan nimissä tapahtuvaan tieliikenteessä käyttöön tai jos se on rekisteröity tai sille on annettu lupa tieliikenteessä käyttöön toisessa valtiossa.

Liikennelupa on vaadittaessa esitettävä mille hyvänsä toimivaltaiselle tarkastusviranomaiselle.

Luvan haltijan on kunkin jäsenvaltion alueella noudatettava kyseisen valtion lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, erityisesti niitä, jotka koskevat kuljetuksia ja liikennettä.

⁽¹⁾ "Ajoneuvolla" tarkoitetaan yksinomaan tavaroiden kuljetukseen käytettävää moottoriajoneuvoa, joka on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa, tai ajoneuvojen yhdistelmää, josta ainakin moottoriajoneuvo on rekisteröity jäsenvaltiossa.

LIITE III

Kuljettajatodistuksen malli
EUROOPAN YHTEISÖ

(a)

(Väri Pantone vaaleanpunainen, selluloosapaperi, koko DIN A4, vähintään 100 g/m²)

(Todistuksen ensimmäinen sivu)

(Laadittava todistuksen antavan jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä)

Todistuksen antavan jäsenvaltion tunnus ⁽¹⁾	Toimivaltaisen viranomaisen tai elimen nimi
--	---

KULJETTAJATODISTUS N:o .....

yhteisön liikenneluvan nojalla toisen lukuun harjoitettavaa maanteiden tavaraliikennettä varten

(Maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1072/2009

Tällä todistuksella todistetaan, että asiakirjojen, jotka on esittänyt

.....
.....⁽²⁾

perusteella seuraava kuljettaja:

Sukunimi ja etunimi:	
Syntymäaika ja -paikka:	Kansalaisuus: .....
Henkilötodistuksen tyyppi ja numero:	
myönnetty ..... päivänä ..... kuuta	(paikka) .....
Ajokortin numero:	
myönnetty ..... päivänä ..... kuuta	(paikka) .....
Henkilötunnus tai vastaava:	

on seuraavassa jäsenvaltiossa sovellettavien, kuljettajien työ- ja ammatillista koulutusta koskevia ehtoja koskevien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten ja soveltuvin osin työehtosopimusten mukaisessa työsuhteessa kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavia sääntöjä noudattaen suorittaakseen kyseisessä jäsenvaltiossa maantiekuljetuksia:

.....⁽³⁾

Erityisiä huomautuksia: .....

Tämä todistus on voimassa	..... päivään ..... kuuta
..... päivästä ..... kuuta	..... päivänä ..... kuuta
Annettu ..... (paikka)	..... päivänä ..... kuuta
..... ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden tunnukset: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Tšekki, (DK) Tanska, (D) Saksa, (EST) Viro, (IRL) Irlanti, (GR) Kreikka, (E) Espanja, (F) Ranska, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Liettua, (L) Luxemburg, (H) Unkari, (MT) Malta, (NL) Alankomaat, (A) Itävalta, (PL) Puola, (P) Portugali, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Suomi, (S) Ruotsi, (UK) Yhdistynyt kuningaskunta.

⁽²⁾ Liikenteenharjoittajan nimi tai toiminimi ja täydellinen osoite.

⁽³⁾ Liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion nimi.

⁽⁴⁾ Todistuksen antavan toimivaltaisen viranomaisen tai elimen allekirjoitus ja leima.

(b)

(Todistuksen toinen sivu)

(Teksti todistuksen antavan jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä)

YLEISET SÄÄNNÖKSET

Tämä todistus annetaan asetuksen (EY) N:o 1072/2009 nojalla.

Todistuksessa todistetaan, että siinä mainittu kuljettaja on todistuksessa mainitussa jäsenvaltiossa sovellettavien, kuljettajien työ- ja ammatillista koulutusta koskevia ehtoja koskevien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten ja soveltuvin osin työehtosopimuksien mukaisessa työsuhteessa kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavia sääntöjä noudattaen suorittaakseen kyseisessä jäsenvaltiossa maantiekuljetuksia.

Kuljettajatodistus kuuluu liikenteenharjoittajalle, joka antaa sen todistuksessa mainitun kuljettajan käyttöön tämän kuljettaessa ajoneuvoa ⁽¹⁾, jolla suoritetaan kuljetuksia kyseiselle liikenteen-harjoittajalle annettua yhteisön liikennelupaa käyttäen. Kuljettajatodistusta ei saa siirtää toiselle. Kuljettajatodistus on voimassa ainoastaan niin kauan kuin sen myöntämisedellytykset täyttyvät, ja liikenteenharjoittajan on palautettava se välittömästi sen myöntäneille viranomaisille, jos nämä edellytykset eivät enää täyty.

Kuljettajatodistuksen antaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa todistuksen, erityisesti jos todistuksen haltija:

- ei ole noudattanut kaikkia todistuksen käytön edellytyksiä,
- on antanut vääriä tietoja todistuksen myöntämistä tai sen uusimista varten.

Kuljetusyrityksen on säilytettävä oikeaksi todistettu jäljennös todistuksesta.

Alkuperäinen todistus on pidettävä mukana ajoneuvossa, ja kuljettajan on vaadittaessa esitettävä se toimivaltaiselle tarkastusviranomaiselle.

⁽¹⁾ "Ajoneuvolla" tarkoitetaan yksinomaan tavaroiden kuljetukseen käytettävää moottoriajoneuvoa, joka on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa, tai ajoneuvojen yhdistelmää, josta ainakin moottoriajoneuvo on rekisteröity jäsenvaltiossa.

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 881/92	Asetus (ETY) N:o 3118/93	Direktiivi 2006/94/EY	Tämä asetetus
1 artiklan 1 kohta			1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta			1 artiklan 2 kohta
1 artiklan 3 kohta			1 artiklan 3 kohta
Liite II		1 artiklan 1 ja 2 kohta, liite I; 2 artikla,	1 artiklan 5 kohta
		2 artikla	1 artiklan 6 kohta
2 artikla			2 artikla
3 artiklan 1 kohta			3 artikla
3 artiklan 2 kohta			4 artiklan 1 kohta
3 artiklan 3 kohta			5 artiklan 1 kohta
4 artikla			
5 artiklan 1 kohta			4 artiklan 2 kohta
5 artiklan 2 kohta			4 artiklan 3 kohta
5 artiklan 3 kohta			4 artiklan 4 kohta
			4 artiklan 5 kohta
5 artiklan 4 kohta, liite I			4 artiklan 6 kohta
5 artiklan 5 kohta			4 artiklan 2 kohta
6 artiklan 1 kohta			5 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohta			5 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohta			5 artiklan 3 kohta
6 artiklan 4 kohta			5 artiklan 6 kohta
6 artiklan 5 kohta			5 artiklan 7 kohta
7 artikla			6 artikla
8 artiklan 1 kohta			7 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta			7 artiklan 2 kohta
8 artiklan 3 kohta			12 artiklan 1 kohta
8 artiklan 4 kohta			12 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 ja 2 kohta			12 artiklan 6 kohta
	1 artiklan 1 kohta		8 artiklan 1 kohta
	1 artiklan 2 kohta		8 artiklan 5 kohta
	1 artiklan 3 ja 4 kohta		8 artiklan 6 kohta
	2 artikla		
	3 artikla		
	4 artikla		
	5 artikla		
	6 artiklan 1 kohta		9 artiklan 1 kohta
	6 artiklan 2 kohta		
	6 artiklan 3 kohta		9 artiklan 2 kohta
	6 artiklan 4 kohta		
	7 artikla		10 artikla

Asetus (ETY) N:o 881/92	Asetus (ETY) N:o 3118/93	Direktiivi 2006/94/EY	Tämä asetus
10 artikla			17 artiklan 1 kohta
11 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta		11 artikla
11 artiklan 2 kohta			13 artiklan 1 kohta
11 artiklan 3 kohta			12 artiklan 4 kohta
11 a artikla			
	8 artiklan 2 ja 3 kohta		13 artiklan 2 kohta
	8 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja kolmas alakohta		
	8 artiklan 4 kohdan toinen alakohta		12 artiklan 4 kohta
	8 artiklan 4 kohdan neljäs ja viides alakohta		12 artiklan 5 kohta
	9 artikla		13 artiklan 3 kohta
12 artikla			18 artikla
13 artikla			
14 artikla	10 artikla		
	11 artikla		
15 artikla	12 artikla	4 artikla	19 artikla
		3 artikla	
		5 artikla	
		Liitteet II ja III	
Liite I			Liite II
Liite III			Liite III
	Liite I		
	Liite II		
	Liite III		
	Liite IV		

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1073/2009,

annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,

kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta**(uudelleenlaadittu toisinto)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autoilla 16 päivänä maaliskuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 684/92 ⁽³⁾ ja edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltiossa, 11 päivänä joulukuuta 1997 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 12/98 ⁽⁴⁾ on tehtävä useita huomattavia muutoksia. Selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi nämä asetukset olisi laadittava uudelleen ja yhdistettävä yhdeksi asetukseksi.
- (2) Yhteisen liikennepolitiikan toteuttaminen edellyttää muun muassa sellaisten yhteisten sääntöjen antamista, joita sovelletaan kansainväliseen henkilöliikenteeseen maantiellä, sekä niiden edellytysten vahvistamista, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista liikennettä jäsenvaltiossa.

(3) Linja-autoilla harjoitettavaa kansainvälistä henkilöliikennettä koskevien sääntöjen johdonmukaisuuden varmistamiseksi kaikkialla yhteisössä tätä asetusta olisi sovellettava kaikkeen kansainväliseen liikenteeseen yhteisön alueella. Jäsenvaltioista kolmansiin maihin suuntautuvaan liikenteeseen sovelletaan edelleen suurelta osin jäsenvaltioiden ja asianomaisten kolmansien maiden kahdenvälisiä sopimuksia. Sen vuoksi tätä asetusta ei olisi sovellettava siihen osaan jäsenvaltion alueella tehtävästä matkasta, jonka kuluessa matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä, kunnes yhteisön ja asianomaisten kolmansien maiden välillä on tehty tarpeelliset sopimukset. Sitä olisi kuitenkin sovellettava sellaisen jäsenvaltion alueella, jonka kautta liikennöidään.

(4) Palvelujen tarjoamisen vapaus on eräs yhteisen liikennepolitiikan peruseriaate ja edellyttää, että kaikille jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajille taataan pääsy kansainvälisille liikennemarkkinoille ilman kansalaisuuteen tai sijoittautumista koskevia rajoituksia.

(5) Linja-autoilla harjoitettavan kansainvälisen henkilöliikenteen edellytyksenä olisi oltava yhteisön liikennelupa. Valvontaviranomaisten erityisesti muualla kuin liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltiossa suorittamien tehokkaiden tarkastusten helpottamiseksi liikenteenharjoittajia olisi vaadittava pitämään oikeaksi todistettu jäljennös yhteisön liikenneluvasta jokaisessa ajoneuvossaan. Olisi määriteltävä yhteisön liikennelupien myöntämisen ja peruuttamisen edellytykset, niiden voimassaoloajat ja niiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. On tarpeen säätää myös yhteisön liikenneluvan ja sen oikeaksi todistettujen jäljennösten ulkoasua ja muita ominaisuuksia koskevista yksityiskohtaisista vaatimuksista.

(6) Tienvarsitarkastukset olisi tehtävä siten, ettei niihin sisälly suoraa tai epäsuoraa syrjintää maanteiden liikenteenharjoittajan kansallisuuden tai sijoittautumisvaltion taikka ajoneuvon rekisteröintivaltion perusteella.

(7) Markkinoiden kysynnän täyttämiseksi olisi säädettävä joustavista järjestelyistä, jollei säännöllistä erityisliikennettä sekä tiettyä satunnaisliikennettä koskevista edellytyksistä muuta johdu.

(8) Vaikka säännöllisen liikenteen olisi säilyttävä luvanvaraisena, tiettyjä sääntöjä olisi muutettava, erityisesti lupien myöntämistä koskevien menettelyjen osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 10, 15.1.2008, s. 44.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. tammikuuta 2009 (EUVL C 62 E, 17.3.2009, s. 25), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. syyskuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 74, 20.3.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 4, 8.1.1998, s. 10.

- (9) Lupa säännöllisen liikenteen harjoittamiseen olisi vastaisuudessa annettava luvan myöntämistä koskevan menettelyn perusteella, jollei ole selvästi yksilöityjä hakijasta johtuvia syitä sen epäämiseen. Asianomaisiin markkinoihin liittyvänä epäämisperusteena olisi käytettävä joko sitä, että hakemuksen kohteena oleva liikenne aiheuttaisi vakavaa haittaa sellaisen vastaavan liikenteen kannattavuudelle, jota harjoitetaan yhden tai useamman julkisen palvelun tarjoamista koskevan sopimuksen mukaisesti asianomaisilla suorilla reittiosuoksilla, tai sitä, että palvelun pääasiallisena tarkoituksena ei ole matkustajien kuljettaminen eri jäsenvaltioissa sijaitsevien paikkojen välillä.
- (10) Muiden kuin jäsenvaltiosta olevien liikenteenharjoittajien olisi annettava harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä, mutta kunkin liikennemuodon ominaispiirteet olisi otettava huomioon. Tällainen kabotaasiliikenne olisi suoritettava yhteisön lainsäädäntöä, kuten tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 561/2006⁽¹⁾, sekä vastaanotettavassa jäsenvaltiossa tietyillä aloilla voimassa olevaa kansallista lainsäädäntöä noudattaen.
- (11) Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työnteekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY⁽²⁾ säännöksiä sovelletaan kabotaasiliikennettä harjoitaviin kuljetusyrittäisiin.
- (12) Muiden kuin jäsenvaltiosta olevien liikenteenharjoittajien harjoittama säännöllinen liikenne olisi sallittava, tietyin edellytyksin ja erityisesti vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen, ainoastaan, jos sitä harjoitetaan osana kansainvälistä säännöllistä liikennettä, kaupunki- ja seutuliikennettä lukuun ottamatta.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi avustettava toisiaan vastavuoroisesti tämän asetuksen asianmukaisessa soveltamisessa.
- (14) Hallinnollisia muodollisuuksia olisi mahdollisuuksien mukaan kevennettävä luopumatta kuitenkaan tarkastuksista ja seuraamuksista, joilla taataan tämän asetuksen oikea soveltaminen ja täytäntöönpanon tehokas valvonta. Tätä varten olisi voimassa olevia yhteisön liikenneluvan peruuttamista koskevia sääntöjä selvennettävä ja tehostettava. Nykyisiä sääntöjä olisi mukautettava siten, että ne mahdollistavat tehokkaat seuraamukset sellaisista vakavista rikkomuksista, jotka on tehty muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossa. Seuraamusten olisi oltava syrjimättömiä ja rikkomusten vakavuuteen suhteutettuja. Asetettujen seuraamusten osalta olisi oltava mahdollista hakea muutosta.
- (15) Jäsenvaltioiden olisi merkittävä maantiekuljetusyrittäisiä koskevaan kansalliseen sähköiseen rekisteriinsä kaikki liikenteenharjoittajien vakavat rikkomukset, jotka ovat johdaneet seuraamuksiin.
- (16) Kansallisten viranomaisten välisen tiedonvaihdon helpottamiseksi ja tehostamiseksi jäsenvaltioiden olisi käytettävä tietojen vaihtoon maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009⁽³⁾ mukaisesti perustettuja kansallisia yhteyspisteitä.
- (17) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (18) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa eräiden sellaisten asiakirjojen muoto, joita käytetään tätä asetusta sovellettaessa, sekä mukauttaa tämän asetuksen liitteet I ja II tekniikan kehitykseen. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi erityisesti tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten osalta.
- (20) Matkailun ja ympäristöystävällisten liikennevälineiden käytön edistämiseksi asetusta (EY) N:o 561/2006 olisi muutettava siten, että kansainvälistä satunnaista henkilöliikennettä linja-autolla kertaluonteisesti harjoittava kuljettaja voi lykätä viikoittaista lepoaikaa enintään kaksitoista perättäistä 24 tunnin jaksoa, jos hän harjoittaa henkilöliikennetoimintaa, joka ei tyypillisesti sisällä jatkuvaa ja pitkäkestoista ajamista. Tällainen lykkääminen olisi sallittava vain hyvin tiukoin ehdoin, joilla taataan tieturvallisuus ja joissa otetaan huomioon kuljettajien työolosuhteet, muun muassa velvollisuus ottaa viikoittaiset lepoajat välittömästi ennen tätä työvuoroa ja sen jälkeen. Komission olisi valvottava tarkasti tämän poikkeuksen käyttöä. Jos tilanne, jolla tämän poikkeuksen käyttöä perustellaan, muuttuu merkittävästi ja jos poikkeus johtaa tieturvallisuuden heikkenemiseen, komission olisi ryhdyttävä tarvittaviin toimiin.

⁽¹⁾ EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 51.⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(21) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla toteuttaa toiminnan tavoitetta, joka on linja-autoilla harjoitettavaa kansainvälistä henkilöliikennettä koskevien sääntöjen johdonmukaisuuden varmistaminen kaikkialla yhteisössä, vaan se voidaan laajuutensa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan sellaiseen kansainväliseen henkilöliikenteeseen, joka tapahtuu linja-autoilla yhteisön alueella ja jota harjoittavat toisen lukuun tai omaan lukuun jäsenvaltioon sen lainsäädännön mukaisesti sijoittautuneet liikenteenharjoittajat ja jonka harjoittamiseen käytetään kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröityjä ajoneuvoja, jotka ovat tähän sopivia ja jotka on rakenteensa ja varustuksensa puolesta tarkoitettu kuljettaja mukaan lukien yli yhdeksän henkilön kuljettamiseen, sekä ajoneuvojen liikkumiseen tyhjinä tällaisen liikenteen yhteydessä.

Ajoneuvon vaihtaminen tai kuljetuksen keskeytyminen sen vuoksi, että osa matkasta voidaan tehdä toisella liikennevälineellä, ei vaikuta tämän asetuksen soveltamiseen.

2. Kun on kyse liikenteestä jäsenvaltiosta kolmanteen maahan ja päinvastoin, tätä asetusta sovelletaan siihen osaan matkasta, joka tapahtuu minkä tahansa jäsenvaltion alueella, jonka kautta liikennöidään. Sitä ei sovelleta siihen jäsenvaltion alueella tapahtuvaan matkan osaan, jonka kuluessa matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä, niin kauan kuin yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä ei ole tehty tarvittavaa sopimusta.

3. Siihen asti kun 2 kohdassa tarkoitettut sopimukset on tehty, tämä asetusta ei vaikuta jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahdenvälisissä sopimuksissa oleviin määräyksiin, jotka koskevat liikennettä jäsenvaltiosta kolmanteen maahan ja päinvastoin.

4. Tätä asetusta sovelletaan toisen lukuun harjoitettavaan maanteiden kansalliseen henkilöliikenteeseen, jota muu kuin jäsenvaltiosta oleva liikenteenharjoittaja harjoittaa tilapäisesti siten kuin V luvussa säädetään.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) ”kansainvälisellä liikenteellä”:
  - a) ajoneuvolla suoritettavaa matkaa, jonka lähtöpaikka ja saapumispaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa ja joka voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta;
  - b) ajoneuvolla suoritettavaa matkaa, jonka lähtöpaikka ja saapumispaikka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa, kun matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä toisen jäsenvaltion alueella tai kolmannessa maassa;
  - c) jäsenvaltiosta kolmanteen maahan tai päinvastoin ajoneuvolla suoritettavaa matkaa, joka voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta;
  - d) kolmansien maiden välillä ajoneuvolla suoritettavaa matkaa, joka tapahtuu yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta;
- 2) ”säännöllisellä liikenteellä” liikennettä, jolla huolehditaan henkilöliikenteestä määrätyin väliajoin määrätyllä reitillä ja jolla matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä ennalta vahvistetuissa pysähdyspaikoissa;
- 3) ”säännöllisellä erityisliikenteellä”, sen järjestäjästä riippumatta, säännöllistä liikennettä, jolla huolehditaan vain tiettyjen matkustajaryhmien kuljetuksesta ilman muita matkustajia;
- 4) ”satunnaisliikenteellä” liikennettä, joka ei sisälly säännöllisen liikenteen määritelmään, säännöllinen erityisliikenne mukaan luettuna, ja jolle on erityisesti ominaista, että siinä on kyse asiakkaan tai liikenteenharjoittajan omasta aloitteesta muodostetun ryhmän kuljettamisesta;
- 5) ”omaan lukuun harjoitettavalla liikenteellä” liikennettä, jonka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voittoa tai kaupallista hyötyä tavoittelematta järjestää siten, että:
  - liikenne on vain kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavanomaisen toiminnan liitännäistoiminto, ja
  - liikenteeseen käytetyt ajoneuvot ovat kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön omaisuutta tai tämä on hankkinut ne lykkäävin ehdoin tai ne on hankittu pitkäaikaisella leasingisopimuksella, ja kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön henkilökuntaan kuuluva taikka luonnollisen henkilön itse tai yrityksen palvelukseen ottama tai sen käyttöön sopimuksen perusteella asetettu henkilöstö kuljettaa niitä;

- 6) "vastaanottavalla jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, jossa liikenteenharjoittaja harjoittaa toimintaa ja joka ei ole liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltio;
- 7) "kabotaasiliikenteellä" joko
- maanteiden kansallista henkilöliikennettä, jota liikenteenharjoittaja harjoittaa toisen lukuun ja tilapäisesti vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tai
  - matkustajien ottamista kyytiin tai jättämistä kyydistä samassa jäsenvaltiossa kansainvälisen säännöllisen liikenteen yhteydessä, tämän asetuksen säännösten mukaisesti ja edellyttäen, että se ei ole kyseisen liikenteen pääasiallinen tarkoitus;
- 8) "yhteisön tieliikennelainsäädännön vakavalla rikkomuksella" rikkomuksia, joista voi seurata asetuksen (EY) N:o 1071/2009 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen hyvän maineen menettäminen ja/tai yhteisön liikenneluvan peruuttaminen määrääjäksi tai kokonaan.

3 artikla

Palvelujen tarjoamisen vapaus

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu toisen lukuun liikennettä harjoittava liikenteenharjoittaja saa tämän asetuksen mukaisesti harjoittaa linja-autoilla säännöllistä liikennettä, mukaan lukien säännöllinen erityisliikenne ja satunnaisliikenne, ilman kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää, jos:
- a) hänellä on kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen markkinoille pääsyä koskevien edellytysten mukaisesti oikeus harjoittaa sijoittautumisjäsenvaltiossa linja-autolla säännöllistä liikennettä, säännöllinen erityisliikenne tai satunnaisliikenne mukaan lukien;
- b) hän täyttää yhteisön säännösten mukaiset edellytykset kansallisen ja kansainvälisen maanteiden henkilöliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyyllä; ja
- c) hän täyttää kuljettajiin ja ajoneuvoihin sovellettavien vaatimusten osalta vaatimukset, joista säädetään erityisesti tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien nopeudenrajoittimien asentamisesta ja käytöstä yhteisössä 10 päivänä helmikuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/6/ETY⁽¹⁾, tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista 25 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/53/EY⁽²⁾ ja maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta 15 päivänä heinäkuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/59/EY⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 57, 2.3.1992, s. 27.

⁽²⁾ EYVL L 235, 17.9.1996, s. 59.

⁽³⁾ EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4.

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu omaan lukuun liikennettä harjoittava liikenteenharjoittaja saa harjoittaa 5 artiklan 5 kohdan nojalla liikennettä ilman kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää, jos:

- a) hänellä on oikeus harjoittaa sijoittautumisjäsenvaltiossa liikennettä linja-autoilla kansallisen lainsäädännön markkinoille pääsyä koskevien edellytysten mukaisesti; ja
- b) hän täyttää kuljettajiin ja ajoneuvoihin sovellettavien vaatimusten osalta ne, joista säädetään erityisesti direktiiveissä 92/6/ETY, 96/53/EY ja 2003/59/EY.

II LUKU

YHTEISÖN LIIKENNELUPA JA MARKKINOILLE PÄÄSY

4 artikla

Yhteisön liikennelupa

1. Kansainvälisen henkilöliikenteen harjoittaminen linja-autoilla edellyttää sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämää yhteisön liikennelupaa.

2. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava liikenneluvan haltijalle yhteisön liikenneluvan alkupe- räiskappale, joka liikenteenharjoittajan on säilytettävä, sekä siitä sellainen määrä oikeaksi todistettuja jäljennöksiä, joka vastaa yhteisön liikenneluvan haltijan kansainväliseen henkilöliikenteeseen käyttämien niiden ajoneuvojen lukumäärää, jotka ovat joko täysin tämän omistuksessa taikka muulla tavoin tämän hallinnassa esimerkiksi osamaksu-, vuokra- tai leasingopimuksella.

Yhteisön liikenneluvan ja sen oikeaksi todistettujen jäljennösten on oltava liitteessä II esitetyn mallin mukaisia. Niissä on oltava ainakin kaksi liitteessä I lueteltua turvaominaisuutta.

Komissio mukauttaa liitteet I ja II tekniikan kehitykseen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa muita kuin tämän asetuksen keskeisiä osia, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen

Yhteisön liikenneluvassa ja sen oikeaksi todistetuissa jäljennöksissä on oltava myöntäneen viranomaisen leima, allekirjoitus ja sarjanumero. Yhteisön liikenneluvan ja oikeaksi todistettujen jäljennösten sarjanumerot on merkittävä asetuksen (EY) N:o 1071/2009 16 artiklassa säädettyyn maantiekuljetusrytiksiä koskevaan kansalliseen sähköiseen rekisteriin osana asianomaisen liikenteenharjoittajan tiedostoa.

3. Yhteisön liikennelupa myönnetään liikenteenharjoittajan nimellä ja sitä ei saa siirtää toiselle. Oikeaksi todistettu jäljennös yhteisön liikenneluvasta on pidettävä kussakin liikenteenharjoittajan ajoneuvossa ja se on esitettävä minkä hyvänsä tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

4. Yhteisön liikennelupa myönnetään enintään kymmeneksi vuodeksi, ja se voidaan uusia.

Ennen tämän asetuksen soveltamispäivää annetut yhteisön liikenneluvat ja niiden oikeaksi todistetut jäljennökset ovat voimassa niiden voimassaoloajan päättymiseen asti.

5. Yhteisön liikennelupaa koskevaa hakemusta tehtäessä tai uusittaessa tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, täyttääkö liikenteenharjoittaja tai täyttääkö tämä edelleen 3 artiklan 1 kohdassa säädetty vaatimus.

6. Jos 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät täyty, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kieltäydyttävä myöntämästä tai uusimasta yhteisön liikennelupaa taikka peruutettava se ja perusteltava päätöksensä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön liikenneluvan hakija tai haltija voi hakea muutosta sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten päätökseen evätä tai peruuttaa tämä liikennelupa.

8. Jäsenvaltiot voivat päättää, että yhteisön liikennelupa antaa oikeuden myös kansallisen liikenteen harjoittamiseen.

5 artikla

Markkinoille pääsy

1. Säännöllisen liikenteen on oltava kaikkien käytettävissä, ja siihen voi tarvittaessa liittyä pakollinen paikanvaraus.

Tällainen liikenne edellyttää III luvun säännösten mukaista lupaa.

Säännöllinen liikenne jäsenvaltiosta kolmanteen maahan ja päinvastoin edellyttää jäsenvaltion ja kolmannen maan ja tarvittaessa kauttakulkujäsenvaltion kahdenvälisen sopimuksen mukaista lupaa, kunnes tarvittava sopimus yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä on tehty.

Liikenteen harjoittamisen edellytysten mukauttaminen ei vaikuta siihen, onko liikenne säännöllistä.

Sellaisen rinnakkaisen tai väliaikaisen liikenteen järjestämistä, joka palvelee samaa yleisöä kuin olemassa oleva säännöllinen liikenne, tiettyjen pysähdyspaikkojen käytön lopettamista ja säännöllistä liikennettä palvelevien lisäpysähdysten käyttöönottoa koskevat samat säännöt kuin olemassa olevaa säännöllistä liikennettä.

2. Säännölliseen erityisliikenteeseen sisältyvät:

- a) työntekijöiden kuljettaminen kodin ja työpaikan välillä;
- b) koululaisten ja opiskelijoiden kuljettaminen oppilaitokseen ja takaisin.

Se seikka, että liikennejärjestelyjä voidaan muunnella käyttäjien vaihtelevien tarpeiden mukaan, ei vaikuta siihen, onko kyse säännöllisestä erityisliikenteestä.

Säännöllisen erityisliikenteen harjoittaminen ei edellytä III luvun mukaista lupaa, jos siitä on tehty sopimus järjestäjän ja liikenteenharjoittajan välillä.

3. Satunnaisliikenteen harjoittaminen ei edellytä III luvun mukaista lupaa.

Sellaisen rinnakkaisen tai väliaikaisen liikenteen järjestäminen, joka on verrattavissa olemassa olevaan säännölliseen liikenteeseen ja joka palvelee sen kanssa samaa asiakaskuntaa, edellyttää kuitenkin III luvussa säädetyn menettelyn mukaisesti myönnettävää lupaa.

Satunnaisliikenne voi olla aika ajoin tarjottavaa olematta sen vuoksi muuta kuin satunnaisliikennettä.

Liikenteenharjoittajaryhmä, joka toimii saman sopimuskumppanin lukuun, voi harjoittaa satunnaisliikennettä, ja matkustajat voivat jatkaa matkaa toisen samaa liikenteenharjoittajaryhmää edustavan liikenteenharjoittajan kyydissä jonkun jäsenvaltion alueella.

Komissio vahvistaa menettelyt, joilla tällaisten liikenteenharjoittajien nimet ja matkan varrella sijaitsevat yhteyspisteet ilmoitetaan asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Tyhjiä ajoneuvojen kuljettaminen 2 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun liikenteen yhteydessä ei myöskään edellytä lupaa.

5. Omaan lukuun harjoitettava liikenne perustuu todistuksiin ja sitä eivät koske mitkään lupajärjestelmät.

Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa auto on rekisteröity, on annettava todistukset, jotka ovat voimassa koko matkan, mukaan lukien kauttakulku.

Komissio vahvistaa todistusten muodon. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

III LUKU

LUVANVARAINEN SÄÄNNÖLLINEN LIIKENNE

6 artikla

Luvan laatu

1. Liikenneluvat myönnetään liikenteenharjoittajan nimellä ja niitä ei saa siirtää toiselle. Luvan saanut liikenteenharjoittaja voi kuitenkin sen jäsenvaltion, jonka alueella lähtöpaikka sijaitsee, toimivaltaisen viranomaisen, jäljempänä ”lupaviranomainen”, suostumuksella hoitaa liikennettä alihankkijan välityksellä. Tässä tapauksessa luvassa on mainittava alihankkijan nimi ja tämän asema. Alihankkijan on täytettävä 3 artiklan 1 kohdassa säädetyt ehdot. Tämän kohdan soveltamiseksi lähtöpaikalla tarkoitetaan jompaakumpaa liikenteen päätepysäkkiä.

Jos yritykset toimivat yhdessä harjoittaakseen säännöllistä liikennettä, lupa on annettava kaikkien yritysten nimellä ja siinä on mainittava kaikkien liikenteenharjoittajien nimet. Lupa on annettava liikenteen järjestämisestä vastuulliselle yritykselle ja jäljennös siitä muille yrityksille.

2. Lupa on voimassa enintään viisi vuotta. Voimassaoloaikaa voidaan lyhentää joko hakijan pyynnöstä tai sellaisten jäsenvaltioiden viranomaisten keskinäisellä suostumuksella, joiden alueella matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä.

3. Luvassa on eriteltävä seuraavat seikat:

- a) liikennelaji;
- b) matkareitti, erityisesti on mainittava lähtö- ja saapumispaikka;
- c) luvan voimassaoloaika;
- d) pysähdykset ja aikataulut.

4. Komissio vahvistaa lupien muodon. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Lupa oikeuttaa sen haltijan tai haltijat hoitamaan säännöllistä liikennettä kaikkien niiden jäsenvaltioiden alueilla, joiden kautta matkareitti kulkee.

6. Säännöllistä liikennettä harjoittava liikenteenharjoittaja voi käyttää lisäajoneuvoja selviytyäkseen väliaikaisista ja poikkeuksellisista tilanteista. Tällaisia lisäajoneuvoja voidaan käyttää ainoastaan, jos noudatetaan samoja, 3 kohdassa tarkoitettua lupaa koskevia ehtoja.

Tällöin liikenteenharjoittajan on varmistettava, että ajoneuvoissa on seuraavat asiakirjat:

- a) jäljennös säännöllisen liikenteen harjoittamiseen oikeuttavasta luvasta;

b) jäljennös säännöllisen liikenteen harjoittajan ja sen yrityksen välisestä sopimuksesta, joka antaa lisäajoneuvot käyttöön, tai vastaava asiakirja;

c) oikeaksi todistettu jäljennös lisäajoneuvot käyttöön antaneelle liikenteen harjoittajalle myönnetystä yhteisön liikenneluvasta.

7 artikla

Lupahakemusten toimittaminen

1. Säännöllistä liikennettä koskevat lupahakemukset on toimitettava lupaviranomaiselle.

2. Komissio vahvistaa hakemusten muodon. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Luvan hakijan on annettava kaikki tarpeellisiksi katsomansa tai lupaviranomaisen pyytämät täydentävät tiedot ja erityisesti säännöllinen ajosuunnitelma, jonka avulla voidaan valvoa ajo- ja lepoaikoja koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamista, sekä jäljennös yhteisön liikenneluvasta.

8 artikla

Lupamenettely

1. Lupa annetaan kaikkien niiden jäsenvaltioiden viranomaisten yhteisellä suostumuksella, joiden alueella matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä. Lupaviranomaisen on toimitettava yhdessä oman arvionsa kanssa hakemuksen jäljennös ja jäljennökset kaikista muista tarpeellisista asiakirjoista mainituille viranomaisille sekä niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden alueet ylitetään ottamatta matkustajia kyytiin tai jättämättä matkustajia kyydistä.

2. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joilta on pyydetty suostumusta, on ilmoitettava hakemusta koskeva päätöksensä lupaviranomaisille kahden kuukauden kuluessa. Tämä määräaika lasketaan vastaanottotodistuksesta ilmenevästä suostumuspyynnön vastaanottopäivästä. Jos niiden jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama päätös, joilta on pyydetty suostumusta, on kielteinen, siinä on oltava asianmukaiset perustelut. Jos lupaviranomainen ei saa vastausta kahden kuukauden kuluessa, katsotaan viranomaisten, joilta on pyydetty lausuntoa, antaneen suostumuksensa, ja lupaviranomainen voi myöntää luvan.

Niiden jäsenvaltioiden viranomaiset, joiden alue ylitetään ottamatta matkustajia kyytiin tai jättämättä matkustajia kyydistä, voivat ilmoittaa huomionsa lupaviranomaiselle ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen määräaikojen kuluessa.

3. Lupaviranomaisen on tehtävä päätös hakemuksen johdosta neljän kuukauden kuluessa siitä, kun liikenteenharjoittaja on toimittanut hakemuksen.

4. Lupa myönnetään, paitsi jos:
- hakija on kykenemätön harjoittamaan hakemuksen mukaista liikennettä niillä välineillä, jotka hänellä on käytössään;
  - hakija on jättänyt noudattamatta kansallisia tai kansainvälisiä tieliikennesäännöksiä ja erityisesti kansainvälisen tieliikenteen lupaehtoja ja -vaatimuksia tai on rikkonut vakavasti yhteisön tieliikennelainsäädäntöä, erityisesti ajoneuvoja koskevien vaatimusten ja kuljettajien ajo- ja lepoaikojen osalta;
  - lupaehtoja ei ole noudatettu, kun kyse on luvan uusimista koskevasta hakemuksesta;
  - jäsenvaltio katsoo yksityiskohtaisen selvityksen perusteella, että kyseinen liikenne aiheuttaisi vakavaa haittaa sellaisen vertailukelpoisen liikenteen, joka kuuluu yhden tai useamman, yhteisön oikeuden mukaisen julkisen palvelun tarjoamista koskevan sopimuksen soveltamisalaa, kannattavuudelle kyseisillä suorilla osuuksilla. Jäsenvaltion on tällöin asetettava syrjimättömyysperiaatetta noudattaen arviointiperusteet sen määrittämiseksi, aiheuttaisiko se liikenne, jota varten lupaa haetaan, vakavaa haittaa edellä mainitun vertailukelpoisen liikenteen kannattavuudelle, ja ilmoitettava ne komission pyynnöstä sille;
  - jäsenvaltio katsoo yksityiskohtaisen selvityksen perusteella, että palvelun pääasiallisena tarkoituksena ei ole kuljettaa matkustajia eri jäsenvaltioissa sijaitsevien pysähdyspaikkojen välillä.

Jos olemassa oleva kansainvälinen linja-autoilla harjoitettava liikenne aiheuttaa vakavaa haittaa sellaisen vertailukelpoisen liikenteen kannattavuudelle kyseisillä suorilla osuuksilla, joka kuuluu yhden tai useamman, yhteisön oikeuden mukaisen julkisen palvelun tarjoamista koskevan sopimuksen soveltamisalaa, jäsenvaltio voi poikkeuksellisista syistä, joita ei voitu ennakoita luvan myöntämisaikana, ja komission suostumuksella peruuttaa määräajaksi tai kokonaan luvan harjoittaa kyseistä kansainvälistä liikennettä annettuaan kuusi kuukautta tätä ennen kyseiselle liikenteenharjoittajalle asiaa koskevan ennakoilmoituksen.

Liikenteenharjoittajan tarjoamat muiden maantieliikenteen harjoittajien hintoja alemmat hinnat tai se, että joku muu maantieliikenteen harjoittaja jo harjoittaa liikennettä kyseisellä yhteydellä, ei saa olla yksin peruste hakemuksen hylkäämiselle.

5. Lupaviranomainen sekä kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat mukana 1 kohdassa säädettyssä sopimukseen pääsyä koskevassa menettelyssä, voivat hylätä hakemukset ainoastaan syistä, joista säädetään tässä asetuksessa.

6. Kun 1–5 kohdassa säädetty menettely on saatettu päätökseen, lupaviranomaisen on myönnettävä lupa tai virallisesti hylättävä hakemus.

Päätös hakemuksen hylkäämisestä on perusteltava. Jäsenvaltioiden on taattava, että liikenteenharjoittajille annetaan siinä tapauksessa, että niiden hakemus hylätään, tilaisuus esittää huomautuksia.

Lupaviranomaisen on ilmoitettava kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille päätöksestään ja lähetettävä niille jäljennös luvasta.

7. Jos 1 kohdassa tarkoitettussa sopimukseen pääsyä koskevassa menettelyssä ei saavuteta tulosta, jonka perusteella lupaviranomainen voi päättää hakemuksesta, yksi tai useampi 1 kohdan mukaisesti kuulluista jäsenvaltioista voi saattaa asian komission käsiteltäväksi kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kielteisestä päätöksestä on ilmoitettu.

8. Kuultuaan kyseisiä jäsenvaltioita komissio tekee neljän kuukauden kuluessa lupaviranomaisen ilmoituksen vastaanottamisesta päätöksen, joka tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua siitä, kun asiasta on ilmoitettu kyseisille jäsenvaltioille.

9. Komission päätöstä sovelletaan siihen asti, kun kyseisten jäsenvaltioiden kesken päästään sopimukseen.

9 artikla

Luvan uusiminen ja muuttaminen

Mitä 8 kohdassa säädetään, sovelletaan soveltuvin osin luvan uusimista tai luvanvaraisen liikenteen ehtojen muutoksia koskeviin hakemuksiin.

Jos liikenteen harjoittamisen edellytykset muuttuvat vain vähän, erityisesti jos ajokajoja, maksuja ja aikatauluja tarkistetaan, lupaviranomaisen on toimitettava ainoastaan muutosta koskevat tiedot muille jäsenvaltioille, joita asia koskee.

Kyseiset jäsenvaltiot voivat sopia, että lupaviranomainen päättää yksin liikenteen harjoittamisen ehtojen muutoksista.

10 artikla

Luvan raukeaminen

1. Säännölliseen liikenteeseen oikeuttava lupa raukeaa sen voimassaoloajan loputtua tai kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun lupaviranomainen on saanut luvan haltijalta tiedon aikomuksesta lopettaa liikenne, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista 23 päivänä loka-kuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007⁽¹⁾ soveltamista. Tällainen ilmoitus on perusteltava asianmukaisesti.

2. Jos tarvetta liikenteeseen ei enää ole, 1 kohdassa säädetty aika on yksi kuukausi.

3. Lupaviranomaisen on ilmoitettava luvan raukeamisesta muiden sellaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joita asia koskee.

⁽¹⁾ EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1.

4. Luvanhaltijan on ilmoitettava kyseistä liikennettä käyttäville liikenteen lopettamisesta kuukautta aikaisemmin käyttämällä sopivaa julkista tiedotuskanavaa.

11 artikla

Liikenteenharjoittajien velvollisuudet

1. Muutoin kuin ylivoimaisen esteen sattuessa säännöllistä liikennettä harjoittavan liikenteenharjoittajan on luvan raukeamiseen asti toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liikenne täyttää jatkuvuutta, säännöllisyyttä ja kuljetuskapasiteettia koskevat vaatimukset ja on toimivaltaisen viranomaisen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti asettamien edellytysten mukaista.

2. Liikenteenharjoittajan on esitettävä matkareitti, linja-auton pysähdykset, aikataulut, kuljetusmaksut ja -ehdot tavalla, jolla varmistetaan tällaisen tiedon olevan kaikkien käyttäjien saatavilla.

3. Kyseiset jäsenvaltiot voivat yhteisellä sopimuksella ja luvanhaltijan suostumuksella muuttaa säännöllisen liikenteen toimintaolosuhteita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1370/2007 soveltamista.

IV LUKU

SATUNNAISLIIKENNE JA MUU LIIKENNE, JOKA EI OLE LUVANVARAISTA

12 artikla

Valvonta-asiakirjat

1. Edellä 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua liikennettä lukuun ottamatta satunnaisliikenteen harjoittaminen edellyttää kuljetuskirjaa.

2. Liikenteenharjoittajan, joka harjoittaa satunnaisliikennettä, on täytettävä kuljetuskirja ennen jokaista matkaa.

3. Kuljetuskirjassa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- a) liikennelaji;
- b) pääasiallinen reitti;
- c) kuljetukseen osallistuvat liikenteenharjoittajat.

4. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, tai kyseisten viranomaisten nimeämät elimet toimittavat kuljetuskirjavihot.

5. Komissio vahvistaa kuljetuskirjan ja kuljetuskirjavihon muodon sekä niiden käyttötavan. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Edellä 5 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua säännöllisen erityisliikenteen osalta sopimus tai sen oikeaksi todistettu jäljennös katsotaan valvonta-asiakirjaksi.

13 artikla

Paikalliset retket

Liikenteenharjoittaja voi kansallisen satunnaisliikenteen puitteissa harjoittaa satunnaisliikennettä (paikalliset retket) muussa kuin sellaisessa jäsenvaltiossa, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut.

Tällainen liikenne on tarkoitettu matkustajille, jotka eivät asu maassa ja joita sama liikenteenharjoittaja on aiemmin kuljettanut jossain ensimmäisessä alakohdassa mainitussa kansainvälisessä liikenteessä ja jotka kuljetetaan takaisin saman liikenteenharjoittajan tai liikenteenharjoittajaryhmän samalla ajoneuvolla tai toisella ajoneuvolla.

V LUKU

KABOTAASI

14 artikla

Yleinen periaate

Toisen lukuun maanteiden henkilöliikennettä harjoittavalla liikenteenharjoittajalla, jolla on yhteisön liikennelupa, on tässä luvussa säädettyin edellytyksin ja ilman kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää oikeus harjoittaa 15 artiklassa tarkoitettua kabotaasiliikennettä.

15 artikla

Sallittu kabotaasiliikenne

Kabotaasiliikenne on sallittu seuraavan liikenteen osalta:

- a) säännöllinen erityisliikenne, jos kuljetuksen järjestäjän ja liikenteenharjoittajan välinen sopimus koskee sitä;
- b) satunnaisliikenne;
- c) säännöllinen liikenne, jota harjoittaa tämän asetuksen mukaisesti muu kuin vastaanottavasta jäsenvaltiosta oleva liikenteenharjoittaja säännöllisen kansainvälisen liikenteen yhteydessä, lukuun ottamatta liikennettä, joka vastaa kaupunkikeskuksen tai taajaman taikka tämän keskuksen tai taajaman ja esikaupunkialueiden välisiä kuljetustarpeita. Kabotaasiliikennettä ei saa harjoittaa erillään kyseisestä kansainvälisestä liikenteestä.

16 artikla

Kabotaasiliikenteeseen sovellettavat säännöt

1. Jollei yhteisön säännöksissä toisin säädetä, kabotaasiliikenteen harjoittamiseen sovelletaan seuraavien seikkojen osalta vastaanottavan jäsenvaltion voimassa olevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä:

- a) kuljetussopimusta koskevat ehdot;
- b) tieliikenteen ajoneuvojen painot ja mitat;

- c) tiettyjen matkustajaryhmien eli koululaisten, lasten ja liikuntarajoitteisten kuljetukseen liittyvät vaatimukset;
- d) ajo- ja lepoajat;
- e) liikenteen arvonlisävero.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut painot ja mitat voivat tarvittaessa ylittää liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltiossa sovellettavat painot ja mitat, mutta ne eivät saa missään tapauksessa ylittää vastaanottavan jäsenvaltion kansalliselle liikenteelle asettamia rajoituksia eivätkä direktiivin 96/53/EY 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa todisteissa mainittuja teknisiä ominaisuuksia.

2. Jollei yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu, kabotaasiliikenteen harjoittaminen 15 artiklan c alakohdassa säädetyn liikenteen osana on vastaanottavan jäsenvaltion niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten alaista, jotka koskevat lupia, tarjouspyyntömenettelyjä, liikennöitäviä yhteyksiä, säännöllisyyttä, jatkuvuutta, vuorovälejä sekä reittejä.

3. Kabotaasiliikenteeseen käytettävien ajoneuvojen on oltava kansainvälisessä liikenteessä sallituille ajoneuvoille asetettujen teknisten rakennetta ja varustelua koskevien standardien mukaisia.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä on sovellettava muihin kuin jäsenvaltiosta oleviin liikenteenharjoittajiin samoin edellytyksin kuin vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin liikenteenharjoittajiin siten, että estetään kaikki kansalaisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuva syrjintä.

17 artikla

Kabotaasiliikenteen valvonta-asiakirjat

1. Satunnaisliikennettä olevan kabotaasiliikenteen harjoittaminen edellyttää 12 artiklassa tarkoitettua kuljetuskirjaa, joka on pidettävä mukana ajoneuvossa ja vaadittaessa esitettävä mille hyvänsä tarkastusviranomaiselle.
2. Kuljetuskirjaan on merkittävä seuraavat tiedot:
- a) kuljetuksen lähtö- ja saapumispaikka;
- b) kuljetuksen lähtö- ja päättymispäivä.
3. Kuljetuskirja annetaan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai elimen vahvistamina 12 artiklassa tarkoitettuina vihkoina.
4. Kun on kyse säännöllisestä erityisliikenteestä, liikenteenharjoittajan ja kuljetuksen järjestäjän välinen sopimus tai sen oikeaksi todistettu jäljennös muodostaa valvonta-asiakirjan.

Kuljetuskirja on kuitenkin täytettävä kuukausittaisen yhteenvedon muodossa.

5. Käytetyt kuljetuskirjat on palautettava sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai elimelle tämän viranomaisen tai elimen vahvistamia menettelyjä noudattaen.

VI LUKU

VALVONTA JA SEURAAMUKSET

18 artikla

Matkaliput

1. Säännöllistä erityisliikennettä lukuun ottamatta säännöllisen liikenteen harjoittajien on käytettävä joko henkilökohtaisia tai ryhmämatkalippuja, joista käyvät ilmi:

- a) lähtö- ja saapumispaikka sekä tarpeen vaatiessa paluumatka;
- b) lipun voimassaoloaika;
- c) kuljetuksen hinta.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty matkalippu on esitettävä minkä hyvänsä toimivaltaisen tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

19 artikla

Tienvarsi- ja yritystarkastukset

1. Lupa tai valvonta-asiakirja on pidettävä ajoneuvossa ja se on esitettävä minkä hyvänsä toimivaltaisen tarkastusviranomaisen pyynnöstä.

2. Kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autolla harjoittavien liikenteenharjoittajien on sallittava kaikki ja erityisesti ajo- ja lepoaikoja koskevat tarkastukset, jotka tehdään liikenteen asianmukaisen hoitamisen varmistamiseksi. Tätä asetusta sovellettaessa valvontaviranomaisilla on oikeus:

- a) tarkastaa yrityksen liikenteenharjoittamista koskevat asiakirjat;
- b) ottaa yrityksen tiloissa jäljennöksiä tai otteita edellä mainituista asiakirjoista;
- c) päästä kaikkiin yrityksen tiloihin, alueille ja ajoneuvoihin;
- d) vaatia nähdäkseen asiakirjoissa tai tietokannoissa olevia tietoja.

20 artikla

Keskinäinen avunanto

Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan varmistaakseen tämän asetuksen soveltamisen ja valvonnan. Niiden on vaihdettava tietoja asetuksen (EY) N:o 1071/2009 18 artiklan mukaisesti perustettujen kansallisten yhteyspisteiden välityksellä.

21 artikla

Yhteisön liikennelupien ja muiden lupien peruuttaminen

1. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, on peruutettava yhteisön liikennelupa, jos luvanhaltija:

- a) ei enää täytä 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä; tai
- b) on antanut vääriä tietoja yhteisön liikenneluvan myöntämistä varten.

2. Lupaviranomaisen on peruutettava lupa, jos luvanhaltija ei enää täytä niitä edellytyksiä, joiden perusteella tämän asetuksen mukainen lupa on annettu, erityisesti, jos tätä pyytää jäsenvaltio, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut. Tämän viranomaisen on välittömästi ilmoitettava tästä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

22 artikla

Rikkomuksista aiheutuvat seuraamukset sijoittautumisjäsenvaltiossa

1. Jos on kyse yhteisön tieliikennelainsäädännön vakavasta rikkomuksesta, joka on tehty tai todettu missä tahansa jäsenvaltiossa, erityisesti ajoneuvoja koskevien vaatimusten, kuljettajien ajo- ja lepoaikojen sekä 5 artiklan 1 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetun rinnakkaisen tai väliaikaisen liikenteen luvottoman harjoittamisen osalta, on sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, johon rikkomukseen syyllistynyt liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, toteutettava asianomaiset tutkintatoimet, joihin voi kuulua varoitus, jos siitä on säädetty kansallisessa lainsäädännössä. Tämä voi johtaa muun muassa seuraavien hallinnollisten seuraamusten määräämiseen:

- a) joidenkin tai kaikkien yhteisön liikenneluvan oikeaksi todistettujen jäljennösten peruuttaminen määräajaksi tai kokonaan;
- b) yhteisön liikenneluvan peruuttaminen määräajaksi tai kokonaan.

Nämä seuraamukset voidaan määritellä sen jälkeen, kun asiassa on tehty lopullinen päätös, ja niissä on otettava huomioon yhteisön liikenneluvan haltijan tekemien rikkomusten vakavuus sekä tämän hallussa olevan kansainvälistä liikennettä koskevan luvan oikeaksi todistettujen jäljennösten kokonaismäärä.

2. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava sen jäsenvaltion, jossa rikkomus todettiin, toimivaltaisille viranomaisille mahdollisimman pian ja viimeistään kuuden viikon kuluessa niiden asiaa koskevasta lopullisesta päätöksestä, onko tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä seuraamuksia määrätty, ja jos on, mitä niistä.

Jos tällaisia seuraamuksia ei ole määrätty, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava ratkaisun syyt.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että liikenteenharjoittajaan kohdistuneet seuraamukset ovat kokonaisuudessaan oikeassa suhteessa rikkomukseen tai rikkomuksiin, joista nämä seuraamukset määrättiin, ja että niissä otetaan huomioon jäsenvaltiossa, jossa rikkomus todettiin, samasta rikkomuksesta mahdollisesti määrätty seuraamukset.

4. Tämän artiklan soveltaminen ei vaikuta sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, johon liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, mahdollisuuteen saattaa asia kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Jos tällainen menettely pannaan vireille, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa rikkomukset todettiin.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liikenteenharjoittajilla on oikeus hakea muutosta hallinnollisiin seuraamuksiin, joita niille on määrätty tämän artiklan nojalla.

23 artikla

Rikkomuksista aiheutuvat seuraamukset vastaanottavassa jäsenvaltiossa

1. Jos jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tietoon tulee tämän asetuksen tai yhteisön tieliikennelainsäädännön vakava rikkomus, jonka tekijäksi voidaan osoittaa muu kuin jäsenvaltiosta oleva liikenteenharjoittaja, jäsenvaltion, jonka alueella rikkomus on todettu, on toimitettava liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot mahdollisimman pian ja viimeistään kuuden viikon kuluessa siitä, kun asiassa tehtiin niiden lopullinen päätös:

- a) kuvaus rikkomustapauksesta sekä rikkomuksen tekoajasta ja -paikasta;
- b) rikkomuksen luokka, tyyppi ja vakavuusaste; ja
- c) määrätty ja toteutetut seuraamukset.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää, että sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset määräävät hallinnollisia seuraamuksia 22 artiklan mukaisesti.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä seuraamuksia muulle kuin jäsenvaltiosta olevalle liikenteenharjoittajalle, joka on rikkonut tätä asetusta tai liikennettä koskevaa kansallista tai yhteisön lainsäädäntöä kabotaasiliikenteen yhteydessä kyseisen jäsenvaltion alueella, sanotun kuitenkin rajoittamatta rikosoikeudellista syytteen asettamista. Nämä seuraamukset on määrättävä syrjimättömyysperiaatetta noudattaen, ja ne voivat käsittää muun muassa varoituksen tai, vakavan rikkomuksen osalta, tilapäisen kabotaasiliikenteen harjoittamiskielon sen vastaanottavan jäsenvaltion alueella, jossa rikkomus on tapahtunut.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liikenteenharjoittajilla on oikeus hakea muutosta hallinnollisiin seuraamuksiin, joita niille on määrätty tämän artiklan nojalla.

24 artikla

Merkitseminen kansalliseen sähköiseen rekisteriin

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön tieliikennelainsäädännön vakavat rikkomukset, joihin niiden alueelle sijoittautuneet liikenteenharjoittajat ovat syyllistyneet ja jotka ovat johtaneet jonkin jäsenvaltion määräämään seuraamukseen, sekä yhteisön liikenneluvan tai sen oikeaksi todistetun jäljennöksen peruuttaminen määräajaksi tai kokonaan, merkitään maantiekuljetusyritysten kansalliseen sähköiseen rekisteriin. Rekisteriin tehdyt merkinnät, jotka koskevat yhteisön liikenneluvan peruuttamista määräajaksi tai kokonaan, on säilytettävä tietokannassa ainakin kahden vuoden ajan peruuttamisajan päättymisestä, kun kyse on määräajaksi peruuttamisesta, tai peruuttamispäivästä, kun on kyse pysyvästä peruuttamisesta.

VII LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO

25 artikla

Jäsenvaltioiden väliset sopimukset

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä kahdenvälisiä ja monenvälisiä sopimuksia tämän asetuksen mukaisen liikenteen vapauttamisesta edelleen, erityisesti niiltä osin, kuin ne koskevat lupajärjestelmää ja valvonta-asiakirjojen yksinkertaistamista tai poistamista erityisesti rajaseuduilla.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista 1 kohdan mukaisesti tehdyistä sopimuksista.

26 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85⁽¹⁾ 18 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 5 kohdan b alakohdtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

27 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä niitä seuraamuksia, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, koskevat säännöt, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden sääntöjen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöistä komissiolle viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011 ja ilmoitettava sille viipymättä niitä koskevista myöhemmistä muutoksista.

⁽¹⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki nämä toimenpiteet toteutetaan ilman liikenteenharjoittajien kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää.

28 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka toinen vuosi edellisen vuoden aikana säännölliselle liikenteelle annettujen lupien määrä sekä kyseisen raportointijakson päättyessä voimassa olevien säännöllisen liikenteen lupien kokonaismäärä. Nämä tiedot on annettava erikseen jokaisen säännöllisen liikenteen määräämään osalta. Jäsenvaltioiden on myös ilmoitettava komissiolle tiedot säännöllisen erityisliikenteen ja satunnaisliikenteen muodossa harjoitetusta kabotaasiliikenteestä, jota jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat ovat harjoittaneet raportointijakson aikana.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava komissiolle joka toinen vuosi tilastotiedot niiden lupien määrästä, jotka on myönnetty kabotaasiliikenteen harjoittamiseen 15 artiklan c alakohdassa tarkoitettua säännöllisen liikenteen muodossa.

3. Komissio vahvistaa 2 kohdassa tarkoitettujen tilastotietojen toimittamisessa käytettävän taulukon muodon. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenetelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on vuosittain viimeistään 31 päivänä tammikuuta ilmoitettava komissiolle niiden liikenteenharjoittajien lukumäärä, joilla edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta oli yhteisön liikennelupa, sekä kyseisenä päivänä liikenteessä olleiden ajoneuvojen lukumäärää vastaava oikeiksi todistettujen jäljennösten lukumäärä.

29 artikla

Asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 561/2006 8 artiklaan kohta seuraavasti:

”6a. Poiketen siitä, mitä 6 kohdassa säädetään, kansainvälisen satunnaisen henkilöliikenteen kuljettaja, sellaisena kuin tämä on määritelty kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1073/2009 (*), voi lykätä viikoittaista lepoaikaa enintään kaksitoista perättäistä 24 tunnin jaksoa edellisestä säännönmukaisesta viikoittaisesta lepoajasta laskettuna, edellyttäen että:

- a) palvelun kesto on vähintään 24 perättäistä tuntia jossain toisessa jäsenvaltiossa tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvassa kolmannessa maassa kuin siinä, josta kuljetus lähti liikkeelle;
- b) poikkeuksen soveltamisen jälkeen kuljettaja ottaa:
  - i) joko kaksi säännönmukaista viikoittaista lepoaikaa, tai

- ii) yhden säännönmukaisen viikoittaisen lepoajan ja yhden lyhennetyin vähintään 24 tunnin pituisen viikoittaisen lepoajan. Vähennys on kuitenkin korvattava vastaavalla lepoajalla, joka käytetään kerralla ennen poikkeusjaksoa seuraavan kolmannen viikon loppua;
- c) ajoneuvot on 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen varustettu asetuksen (ETY) N:o 3821/85 liitteen IB vaatimusten mukaisilla valvontalaitteilla; ja
- d) 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen, jos ajo tapahtuu kello 22:n ja 6:n välisenä aikana, ajoneuvon miehitys kaksinkertaistetaan tai 7 artiklassa tarkoitettua ajoaikaa vähennetään kolmeen tuntiin.

Komissio seuraa tiiviisti tämän poikkeuksen käyttöä varmistaakseen, että taataan hyvin tiukkojen tieturvallisuutta koskevien ehtojen säilyminen, erityisesti tarkastamalla, että yhteenlaskettu kokonaisajoaika poikkeuksen kattamana ajanjaksona ei ole liiallinen. Komissio laatii viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2012 kertomuksen, jossa arvioidaan poikkeuksen vaikutuksia tieturvallisuudelle sekä siihen liittyviä sosiaalisia näkökulmia. Komissio tekee ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi tältä osin, jos se katsoo sen asianmukaiseksi.

(*) EUVL L 300, 14.11.2009, s. 88.”

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä lokakuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

30 artikla

Kumoamiset

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 684/92 ja (EY) N:o 12/98.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

31 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 4 päivästä joulukuuta 2011, lukuun ottamatta 29 artiklaa, jota sovelletaan 4 päivästä kesäkuuta 2010.

*LIITE I***Yhteisön liikenneluvan turvaominaisuudet**

Yhteisön liikenneluvassa on oltava ainakin kaksi seuraavista turvaominaisuuksista:

- hologrammi,
  - paperissa on erityiskuituja, jotka näkyvät UV-valossa,
  - vähintään yksi mikrokirjoitusta sisältävä rivi (kirjoitus näkyy ainoastaan suurennuslasilla ja sitä ei voida jäljentää kopiokoneilla),
  - kosketeltaessa tuntuvat kirjasimet, symbolit tai kuviot,
  - kaksoisnumerointi: sarjanumero ja myöntämisnumero,
  - turvakuvioitu tausta, jossa on ohut aaltomainen viivakuvio ja iirispainatus.
-

LIITE II

Yhteisön liikenneluvan malli

EUROOPAN YHTEISÖ

(a)

(Väri: Pantone vaaleansininen, selluloosapaperi, koko DIN A4, vähintään 100 g/m²)

(Liikenneluvan ensimmäinen sivu)

(Laadittava liikenneluvan antavan jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä taikka jollakin niistä)

Liikenneluvan antavan jäsenvaltion tunnus ⁽¹⁾	Toimivaltaisen viranomaisen tai elimen nimi
--	---

LIIKENNELUPA N:o ...

(tai)

OIKEAKSI TODISTETTU JÄLJENNÖS N:o ...

toisen lukuun linja-autoilla harjoitettavaa kansainvälistä henkilöliikennettä varten

Tämän liikenneluvan haltija ⁽²⁾ .....

.....

saa yhteisön alueella harjoittaa kansainvälistä maanteiden henkilöliikennettä toisen lukuun kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1073/2009 säädettyjen edellytysten sekä tässä liikenneluvassa olevien yleisten määräysten mukaisesti.

Huomautuksia:	
.....	
Tämä liikennelupa on voimassa	– .....
Annettu ..... (paikka)	..... (aika)
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden tunnuksset: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Tšekki, (DK) Tanska, (D) Saksa, (EST) Viro, (IRL) Irlanti, (GR) Kreikka, (E) Espanja, (F) Ranska, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Liettua, (L) Luxemburg, (H) Unkari, (MT) Malta, (NL) Alankomaat, (A) Itävalta, (PL) Puola, (P) Portugali, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Suomi, (S) Ruotsi, (UK) Yhdistynyt kuningaskunta.

⁽²⁾ Liikenteenharjoittajan nimi tai toiminimi ja täydellinen osoite.

⁽³⁾ Liikenneluvan antaneen toimivaltaisen viranomaisen tai elimen allekirjoitus ja leima.

(b)

(Liikenneluvan toinen sivu)

(Laadittava liikenneluvan antavan jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä taikka jollakin niistä)

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1. Tämä liikennelupa annetaan asetuksen (EY) N:o 1073/2009 nojalla.
2. Tämän liikenneluvan ovat antaneet sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon on sijoittautunut toisen lukuun toimiva liikenteenharjoittaja:
  - a) jolla on oikeus harjoittaa sijoittautumisjäsenvaltiossa linja-autoilla säännöllistä liikennettä, mukaan lukien säännöllinen erityisliikenne tai satunnaisliikenne;
  - b) joka täyttää yhteisön säännöksissä vahvistetut edellytykset kansallisen ja kansainvälisen maanteiden henkilöliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyyllä;
  - c) joka täyttää lainsäädännön vaatimukset kuljettajiin ja ajoneuvoihin sovellettavien vaatimusten osalta.
3. Liikennelupa oikeuttaa kaikilla liikenneyhteyksillä yhteisön alueella tehtävien matkojen osalta harjoittamaan toisen lukuun maanteitse kansainvälistä henkilöliikennettä:
  - a) jonka lähtö- ja saapumisaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa ja joka voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta,
  - b) jonka lähtö- ja saapumisaikka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa, kun matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä toisen jäsenvaltion alueella tai kolmannessa maassa,
  - c) jäsenvaltiosta kolmanteen maahan tai päinvastoin, mikä voi tapahtua yhden tai useamman jäsenvaltion tai kolmannen maan kautta,
  - d) kolmansien maiden välillä, mikä tapahtuu yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta,sekä ajoneuvojen kuljettamiseen tyhjillään näiden kuljetusten yhteydessä asetuksessa (EY) N:o 1073/2009 säädettyin edellytyksin.

Kun on kyse liikenteestä jäsenvaltiosta kolmanteen maahan tai päinvastoin, asetusta (EY) N:o 1073/2009 sovelletaan siihen osaan matkasta, joka tapahtuu sen jäsenvaltion alueella, jonka kautta liikennöidään. Sitä ei sovelleta siihen jäsenvaltion alueella tapahtuvaan matkan osaan, jonka kuluessa matkustajia otetaan kyytiin tai jätetään kyydistä, kunnes yhteisön ja kyseisen kolmannen maan välillä on tehty tarvittava sopimus.
4. Liikennelupa on henkilökohtainen eikä sitä saa siirtää toiselle.
5. Liikenneluvan myöntäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa sen erityisesti, jos liikenteenharjoittaja:
  - a) ei enää täytä asetuksen (EY) N:o 1073/2009 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä;
  - b) on antanut vääriä tietoja yhteisön liikenneluvan myöntämistä tai uusimista varten;
  - c) on syyllistynyt yhteisön tieliikennelainsäädännön vakavaan rikkomukseen missä tahansa jäsenvaltiossa, erityisesti ajoneuvoja koskevien vaatimusten, kuljettajien ajo- ja lepoaikojen sekä asetuksen (EY) N:o 1073/2009 5 artiklan 1 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettun väliaikaisen tai rinnakkaisliikenteen luvattoman harjoittamisen osalta. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon rikkomukseen syyllistynyt liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, voivat muun muassa peruuttaa yhteisön liikenneluvan tai peruuttaa kaikki yhteisön liikenneluvan oikeaksi todistetut jäljennökset tai jotkin niistä määräajaksi tai kokonaan.

Nämä seuraamukset on määriteltävä ottamalla huomioon yhteisön liikenneluvan haltijan tekemän rikkomuksen vakavuus sekä tämän hallussa haltijalla olevien kansainvälistä liikennettä koskevien oikeaksi todistettujen jäljennösten kokonaismäärä.

6. Liikenteenharjoittajan on säilytettävä liikenneluvan alkuperäiskappale. Kansainvälistä liikennettä harjoittavassa ajoneuvossa on oltava liikenneluvan oikeaksi todistettu jäljennös.
7. Liikennelupa on esitettävä minkä hyvänsä valtuutetun tarkastusviranomaisen pyynnöstä.
8. Liikenneluvan haltijan on noudatettava kussakin jäsenvaltiossa siellä voimassa olevia, erityisesti kuljetuksia ja liikennettä koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
9. ”Säännöllisellä liikenteellä” tarkoitetaan liikennettä, jolla huolehditaan henkilöliikenteestä määrätyn väliajoin määrättyllä reitillä ja jolla matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä ennalta vahvistetuissa pysähdyspaikoissa sekä siten, että liikenne on kaikkien käytettävissä, ja siihen voi tarvittaessa liittyä pakollinen paikanvaraus.

Liikenteen harjoittamisen edellytysten mukauttaminen ei vaikuta siihen, onko liikenne säännöllistä.

Säännöllinen liikenne on luvanvaraista.

”Säännöllisellä erityisliikenteellä” tarkoitetaan, sen järjestäjästä riippumatta, säännöllistä liikennettä, jolla huolehditaan vain tiettyjen matkustajaryhmien kuljetuksesta ilman muita matkustajia aika ajoin määrättyllä reitillä ja jolla matkustajia otetaan kyytiin ja jätetään kyydistä ennalta vahvistetuissa pysähdyspaikoissa.

Säännölliseen erityisliikenteeseen sisältyvät:

- a) työntekijöiden kuljettaminen kodin ja työpaikan välillä;
- b) koululaisten ja opiskelijoiden kuljettaminen oppilaitokseen ja takaisin.

Se seikka, että liikennejärjestelyjä voidaan muunnella käyttäjien vaihtelevien tarpeiden mukaan, ei vaikuta siihen, onko kyse säännöllisestä erityisliikenteestä.

Säännöllisen erityisliikenteen harjoittaminen ei edellytä lupaa, jos siitä on tehty sopimus järjestäjän ja liikenteenharjoittajan välillä.

Sellaisen väliaikaisen tai rinnakkaisliikenteen järjestäminen, joka palvelee samaa asiakaskuntaa kuin olemassa oleva säännöllinen erityisliikenne, on luvanvaraista.

”Satunnaisliikenteellä” tarkoitetaan liikennettä, joka ei sisälly säännöllisen liikenteen määritelmään, säännöllinen erityisliikenne mukaan luettuna, ja jolle on erityisesti ominaista, että siinä on kyse asiakkaan tai liikenteenharjoittajan omasta aloitteesta muodostetun ryhmän kuljettamisesta. Sellaisen rinnakkaisen tai rinnakkaisliikenteen järjestäminen, joka on verrattavissa olemassa olevaan säännölliseen liikenteeseen ja joka palvelee sen kanssa samaa asiakaskuntaa, edellyttää asetuksen (EY) N:o 1073/2009 III luvussa säädetyn menettelyn mukaisesti myönnettävää lupaa. Satunnaisliikenne voi olla aika ajoin tarjottavaa olematta sen vuoksi muuta kuin satunnaisliikennettä.

Satunnaisliikenteen harjoittaminen ei edellytä lupaa.

LIITE III

VASTAAVUSTAUUKKO

Asetus (ETY) N:o 684/92	Asetus (EY) N:o 12/98	Tämä asetetus
1 artikla		1 artikla
2 artiklan 1.1 kohta	2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 2 kohta, 5 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1.2 kohta	2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta, 5 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1.3 kohta		5 artiklan 1 kohdan viides alakohta
2 artiklan 3.1 kohta	2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 4 kohta, 5 artiklan 3 kohta
2 artiklan 3.3 kohta		5 artiklan 3 kohta
2 artiklan 3.4 kohta		5 artiklan 3 kohta
2 artiklan 4 kohta		2 artiklan 5 kohta, 5 artiklan 5 kohta
3 artikla		3 artikla
3 a artikla		4 artikla
4 artikla		5 artikla
5 artikla		6 artikla
6 artikla		7 artikla
7 artikla		8 artikla
8 artikla		9 artikla
9 artikla		10 artikla
10 artikla		11 artikla
11 artikla		12 artikla
12 artikla		13 artikla
13 artikla		5 artiklan 5 kohta
	1 artikla	14 artikla
	2 artiklan 4 kohta	
	3 artikla	15 artikla
	4 artikla	16 artikla
	5 artikla	4 artiklan 3 kohta
	6 artikla	17 artikla
	7 artikla	28 artiklan 3 kohta
	8 artikla	26 artikla
	9 artikla	
14 artikla		18 artikla
15 artikla		19 artikla
	11 artiklan 1 kohta	20 artikla
16 artiklan 1 kohta		21 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta		21 artiklan 2 kohta
16 artiklan 3 kohta		22 artiklan 1 kohta
16 artiklan 4 kohta		23 artiklan 1 kohta
16 artiklan 5 kohta		22 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 2 kohta	23 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 3 kohta	23 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 4 kohta	
	12 artikla	22 artiklan 5 kohta, 23 artikla

Asetus (ETY) N:o 684/92	Asetus (EY) N:o 12/98	Tämä asetetus
	13 artikla	
16 a artikla	10 artikla	26 artikla
17 artikla		
18 artikla		25 artikla
19 artikla	14 artikla	27 artikla
20 artikla		
21 artikla		30 artikla
22 artikla	15 artikla	31 artikla
Liite		Liite II

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

